

การศึกษาประเภทของบุคลิกภาพของสมาชิก และขนาดของกลุ่ม
ที่ส่งผลต่อการประเมินความต้องการจำเป็นโดยใช้เทคนิคกลุ่มสมมติ

นางสาวศิริรัตน์ ศรีสะอาด

สถาบันนวัตกรรมการ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาวัดและประเมินผลการศึกษา ภาควิชาวิจัยการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2542

ISBN 974 - 334 - 008 - 4

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

A STUDY OF PERSONALITY TYPES OF GROUP MEMBERS AND GROUP SIZES AFFECTING
NEEDS ASSESSMENT BY USING NOMINAL GROUP TECHNIQUE

Miss Sirirat Srisa-ard

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Education in Educational Research

Department of Educational Research

Faculty of Education

Chulalongkorn University

Academic Year 1999

ISBN 974 – 334 – 008 - 4

หัวข้อวิทยานิพนธ์ การศึกษาประเภทของบุคลิกภาพของสมาชิก และขนาดของกลุ่มที่ส่งผล
ต่อการประเมินความต้องการจำเป็นโดยใช้เทคนิคกลุ่มสมมติ

โดย นางสาวศิริรัตน์ ศรีสะอาด

ภาควิชา ศึกษาศาสตร์

อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร.ทวีวัฒน์ ปิตยานนท์

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัยเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรปริญญาโท

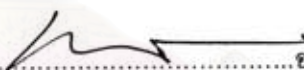
.....คณบดีคณะครุศาสตร์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพชญ์ ศิริบรรณพิทักษ์)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร. สุวิมล ว่องวานิช)

.....อาจารย์ที่ปรึกษา

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทวีวัฒน์ ปิตยานนท์)

.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ พวงแก้ว ปุณยกัน)

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อวยพร เรืองตระกูล)

ศิริวัฒน์ ศรีสะอาด : การศึกษาประเภทของบุคลิกภาพของสมาชิก และขนาดของกลุ่มที่ส่งผลต่อการประเมินความต้องการจำเป็นโดยใช้เทคนิคกลุ่มสมมติ (A STUDY OF PERSONALITY TYPES OF GROUP MEMBERS AND GROUP SIZES AFFECTING NEEDS ASSESSMENT BY USING NOMINAL GROUP TECHNIQUE)

อาจารย์ที่ปรึกษา : รองศาสตราจารย์ ดร.ทวีวัฒน์ ปิตยานนท์ , 151 หน้า ISBN 974 – 334 – 008 - 4

วัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อศึกษาบุคลิกภาพของสมาชิก และขนาดของกลุ่มที่ส่งผลต่อการประเมินความต้องการจำเป็นโดยใช้เทคนิคกลุ่มสมมติให้มีประสิทธิภาพสูงสุด และศึกษาปฏิกริยาพร้อมของขนาดของกลุ่ม และประเภทของบุคลิกภาพที่มีต่อจำนวนความหลากหลายของหัวข้อที่ได้ และเวลาที่ใช้ โดยใช้เทคนิคกลุ่มสมมติ ประชากรที่ศึกษา คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยมที่กำลังศึกษาในปีการศึกษา 2542 จำนวน 1,488 คน สุ่มเลือกนักเรียนที่มีคะแนนเปอร์เซนต์โทส์จากแบบทดสอบบุคลิกภาพ MPI ที่ 1-25 จำนวน 120 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัว และสุ่มเลือกนักเรียนที่มีคะแนนเปอร์เซนต์โทส์จากแบบทดสอบบุคลิกภาพ MPI ที่ 76-99 จำนวน 120 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัว นำนักเรียนที่มีบุคลิกภาพเดียวกันมาแบ่งเป็นกลุ่มย่อยๆ กลุ่มละ 4 คน 5 กลุ่ม กลุ่มละ 8 คน 5 กลุ่ม และกลุ่มละ 12 คน 5 กลุ่ม และให้กลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่มประเมินความต้องการจำเป็นโดยใช้เทคนิคกลุ่มสมมติ เก็บข้อมูลจากเวลาที่ให้ และจำนวนความหลากหลายของหัวข้อที่ได้ นำข้อมูลมาวิเคราะห์หาปฏิกริยาพร้อมของประเภทบุคลิกภาพ กับขนาดของกลุ่มโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง (Two Way Analysis) และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis) และทดสอบความแตกต่างด้วยสถิติของเซฟเพ

ผลการวิจัยพบว่า

1. การประเมินความต้องการจำเป็นโดยใช้เทคนิคกลุ่มสมมติที่ให้ผลที่มีประสิทธิภาพสูงสุด เมื่อพิจารณาเวลาที่ให้ และจำนวนความหลากหลายของหัวข้อที่ได้ สำหรับบุคลิกภาพแบบแสดงตัว คือกลุ่มที่มีขนาด 4 คน และสำหรับบุคลิกภาพแบบเก็บตัว พบว่ากลุ่มขนาด 4 คนใช้เวลาในการประเมินความต้องการจำเป็นโดยใช้เทคนิคกลุ่มสมมติที่น้อยที่สุด แต่กลุ่มขนาด 12 คน มีจำนวนความหลากหลายของหัวข้อที่ได้มากที่สุด
2. ไม่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพ และขนาดของกลุ่ม ต่อจำนวนความหลากหลายของหัวข้อที่ได้จากการประเมินความต้องการจำเป็นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพ และขนาดของกลุ่ม ต่อเวลาที่ใช้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
 - 2.1 กลุ่มที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัว ที่มีขนาดของกลุ่ม 4 คน 8 คน และ 12 คน เวลาที่ใช้ในการประเมินความต้องการจำเป็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และจำนวนความหลากหลายของหัวข้อที่ได้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
 - 2.2 กลุ่มที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัว ที่มีขนาดของกลุ่ม 4 คน 8 คน และ 12 คน เวลาที่ใช้ในการประเมินความต้องการจำเป็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่จำนวนความหลากหลายของหัวข้อที่ได้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ภาควิชา...วิจัยการศึกษา.....ลายมือชื่อนิสิต.....
สาขาวิชา...วัดและประเมินผลการศึกษา.....ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา.....
ปีการศึกษา...2542..... ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม.....

3971867127 MAJOR MEASUREMENT AND EVALUATION EDUCATION

KEY WORD PERSONALITY TYPE / GROUP SIZE / NEED ASSESSMENT / NOMINAL GROUP
TECHNIQUE

SIRIRAT SRISA-ARD : A STUDY OF PERSONALITY TYPES OF GROUP
MEMBERS AND GROUP SIZES AFFECTING NEEDS ASSESSMENT BY USING
NOMINAL GROUP TECHNIQUE

THESIS ADVISOR : ASSOC. PROF. TAWEEWAT PITAYANON, Ph.D. 151 pp
ISBN 974 – 334 – 008 - 4

The purposes of this research were to study the personality types of group members and group sizes affecting needs assessment by using nominal group technique and to study the interaction effect of group sizes and personality types on number of items and on time spent by using nominal group technique. The population for study was 1,488 students of Mathayomsuksa 1-6 of Chulalongkorn University Demonstration School. One hundred and twenty introvert students were randomly selected from percentile rank between 1-25. One hundred and twenty extrovert students were randomly selected from percentile rank between 76-99. Students within each personality types were divided into 5 groups of 4 students , 5 groups of 8 students and 5 groups of 12 students. All groups performed the need assessment by using nominal group technique. Two Way Analysis of Variance and One Way Analysis of Variance were employed to analyze the data.

The results are :

1. The most efficient group of needs assessment by using nominal group technique on number of items and time spent for extrovert personality was the group of 4 and for introvert personality the group of 4 used the least time spent and the group of 12 had the most number of items.
2. There was no Interaction Effect between group sizes and personality types on number of items but there was Interaction Effect between group sizes and personality types on time spent.
 - 2.1 For introvert personality; both number items and time spent were significantly different among groups of 4, groups of 8 and groups of 12.
 - 2.2 For extrovert personality; time spent were significantly different among groups of 4 , groups of 8 and groups of 12 but the number of items were not significantly different.

ภาควิชา...วิจัยการศึกษา.....ลายมือชื่อผู้คิด.....
สาขาวิชา...วัดและประเมินผลการศึกษา.....ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา.....
ปีการศึกษา...2542.....ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม.....

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี เพราะผู้วิจัยได้รับความกรุณาอย่างสูงจาก รองศาสตราจารย์ ดร.ทวีวัฒน์ ปิตยานนท์ ซึ่งท่านได้กรุณาตรวจพิจารณางานวิจัย ให้คำแนะนำข้อคิดเห็น และปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ ที่นี้

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. สุวิมล ว่องวานิช รองศาสตราจารย์ พวงแก้ว ปุณยกันน และผู้ช่วยศาสตราจารย์ อวยพร เรืองตระกูล ที่กรุณาตรวจพิจารณางานวิจัย ให้คำแนะนำข้อคิดเห็น และปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ผู้วิจัยขอขอบคุณคณาจารย์และนักเรียน โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม ที่ให้ความร่วมมือในการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี

ผู้วิจัยขอขอบคุณ พี่ๆน้องๆและเพื่อนๆ ที่สนับสนุนและเป็นกำลังใจด้วยดีตลอดมาสุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณคุณพ่อ คุณแม่ ผู้ซึ่งเป็นที่เคารพรักที่สุด และรวมทั้งทุกชีวิตในครอบครัว "ศรีสอาด" ที่อยู่เบื้องหลังความสำเร็จให้ผู้วิจัยได้มีวันนี้

ศิริวัฒน์ ศรีสอาด

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญแผนภาพ.....	ญ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
1.3 ขอบเขตของการวิจัย.....	4
1.4 ข้อตกลงเบื้องต้น.....	6
1.5 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	6
1.6 คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย.....	6
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย.....	7
2 วรรณคดีที่เกี่ยวข้อง.....	8
2.1 ความต้องการจำเป็น.....	8
2.2 เทคนิคกลุ่มสมมติ หรือ Nominal Group Technique (NGT).....	9
ขั้นตอนการทำ NGT.....	11
2.3 ลักษณะของกลุ่ม.....	13
ลักษณะทั่วไปของกลุ่ม.....	14
กระบวนการกลุ่มในการแก้ปัญหา.....	16
ขนาดของกลุ่ม.....	17
2.4 บุคลิกภาพ.....	19
ทฤษฎีจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ.....	21
ทฤษฎีบุคลิกภาพของไอแซกส์.....	25
2.5 แบบทดสอบบุคลิกภาพ.....	27
วิธีการประเมินบุคลิกภาพ.....	27
แบบทดสอบบุคลิกภาพ MPI.....	31
2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	33
งานวิจัยเกี่ยวกับบุคลิกภาพแบบแสดงตัวและเก็บตัว.....	33

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
งานวิจัยเกี่ยวกับกระบวนการกลุ่มและเทคนิคกลุ่มสมมติ.....	36
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	38
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	38
3.2 วิธีการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	38
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	43
การเตรียมการเพื่อประเมินความต้องการจำเป็น.....	45
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล	45
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	46
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	47
5 สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ.....	55
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	55
5.2 การอภิปรายผลการวิจัย.....	56
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	61
รายการอ้างอิง.....	62
ภาคผนวก.....	68
ภาคผนวก ก.....	69
ภาคผนวก ข.....	72
ภาคผนวก ค.....	76
ภาคผนวก ง.....	139
ประวัติผู้วิจัย.....	151

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
2.1	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างบุคลิกภาพแบบเก็บตัว กับบุคลิกภาพแบบแสดงตัว.....	27
2.2	ความสัมพันธ์ของแบบทดสอบสอบ MPI กับแบบทดสอบชนิด.....	32
3.1	คะแนนจากแบบทดสอบบุคลิกภาพ MPI.....	39
3.2	จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง.....	40
3.3	จำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง.....	40
3.4	จำนวนนักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัวขนาดกลุ่ม 4 คน 8 คน และ 12 คน โดยจำแนกตามคะแนน.....	41
3.5	จำนวนนักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัวขนาดกลุ่ม 4 คน 8 คน และ 12 คน โดยจำแนกตามคะแนน.....	42
3.6	คะแนนของนักเรียนในแต่ละกลุ่มจำแนกตามบุคลิกภาพ และขนาดของกลุ่ม.....	43
4.1	เวลาที่ใช้และเวลาเฉลี่ยที่ใช้ในการประเมินความต้องการจำเป็น.....	47
4.2	จำนวนความหลากหลายของหัวข้อที่ได้ และจำนวนความหลากหลายของ หัวข้อที่ได้เฉลี่ยในการประเมินความต้องการจำเป็น.....	48
4.3	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง (Two Way Analysis of Variance) ของจำนวนความหลากหลายของหัวข้อที่ได้จากการประเมินความต้องการ จำเป็น โดยใช้เทคนิคกลุ่มสมมติ.....	49
4.4	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance) ของจำนวนความหลากหลายของหัวข้อที่ได้จากการ ประเมินความต้องการจำเป็นโดยใช้เทคนิคกลุ่มสมมติของนักเรียน ที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัวซึ่งเป็นกลุ่มที่มีขนาด 4 คน 8 คน และ 12 คน	49
4.5	การเปรียบเทียบค่ามัธยฐานเลขคณิตของจำนวนความหลากหลาย ของหัวข้อที่ได้จากประเมินความต้องการจำเป็นโดยใช้เทคนิค กลุ่มสมมติของนักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัวซึ่งเป็นกลุ่มที่มี ขนาด 4 คน 8 คน และ 12 คน	50
4.6	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance) ของจำนวนความหลากหลายของหัวข้อที่ได้จากการประเมิน ความต้องการจำเป็นโดยใช้เทคนิคกลุ่มสมมติของนักเรียนที่มี บุคลิกภาพแบบแสดงตัวซึ่งเป็นกลุ่มที่มีขนาด 4 คน 8 คน และ 12 คน.....	50

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.7	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง (Two Way Analysis of Variance) ของเวลาที่ใช้ในการประเมินความต้องการจำเป็น โดยใช้เทคนิคกลุ่มสมมติ..... 51
4.8	ค่าเฉลี่ยของเวลาที่ใช้ในการประเมินความต้องการจำเป็นโดยใช้เทคนิคกลุ่มสมมติระหว่างบุคลิกภาพ และขนาดของกลุ่ม..... 51
4.9	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance) ของเวลาที่ใช้ในการประเมินความต้องการจำเป็นโดยใช้เทคนิคกลุ่มสมมติของนักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัวซึ่งเป็นกลุ่มที่มีขนาด 4 คน 8 คน และ 12 คน..... 52
4.10	ผลการเปรียบเทียบค่ามัธยฐานเลขคณิตของเวลาที่ใช้ในการประเมินความต้องการจำเป็นโดยใช้เทคนิคกลุ่มสมมติของนักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัว ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีขนาด 4 คน 8 คน และ 12 คน..... 53
4.11	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance) ของเวลาที่ใช้ในการประเมินความต้องการจำเป็นโดยใช้เทคนิคกลุ่มสมมติของนักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัวซึ่งเป็นกลุ่มที่มีขนาด 4 คน 8 คน และ 12 คน..... 53
4.12	ผลการเปรียบเทียบค่ามัธยฐานเลขคณิตของเวลาที่ใช้ในการประเมินความต้องการจำเป็นโดยใช้เทคนิคกลุ่มสมมติของนักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัว ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีขนาด 4 คน 8 คน และ 12 คน 54

สารบัญแผนภาพ

แผนภาพที่		หน้า
3.1	จำนวนนักเรียนในแต่ละคะแนนจากแบบทดสอบ MPI.....	39
4.1	ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพ กับขนาดของกลุ่ม.....	52

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันการดำเนินการใด ๆ ของหน่วยงานต่าง ๆ ต้องกระทำอย่างระมัดระวังเนื่องจาก ภาวะการณ์ทางเศรษฐกิจที่ไม่คล่องตัวของประเทศซึ่งส่งผลกระทบต่อการทำงานในหน่วยงานต่าง ๆ ไม่ว่าจะภาครัฐหรือเอกชน ดังนั้นไม่ว่าหน่วยงานใด ๆ จะพัฒนาหรือปรับปรุงหน่วยงานก็จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องเลือกพัฒนา และปรับปรุงในส่วนที่จำเป็น และสำคัญที่สุดเพื่อไม่ให้เกิดการเปลี่ยนแปลงและสูญเสียเปล่าในการปฏิบัติ และต้องเลือกที่จะปฏิบัติ ปรับปรุงพัฒนาในส่วนที่มีความจำเป็นจริง ๆ วิถีทาง ที่ทำให้ผู้บริหารขององค์กร หน่วยงานนั้นทราบถึงความต้องการที่แท้จริงในการปฏิบัติ เพื่อปรับปรุง และพัฒนาหน่วยงานนั้น ๆ เพื่อนำข้อมูลดังกล่าวมาเป็นองค์ประกอบในการตัดสินใจ เพื่อดำเนินการต่อ และวิธีที่ทำให้ทราบถึงความต้องการจำเป็นของแต่ละองค์กรนั้นสามารถหาได้ จากการประเมินความต้องการจำเป็น ซึ่งเป็นกระบวนการที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการวางแผนดำเนินกิจการต่าง ๆ เนื่องจากเป็นข้อมูลในการแก้ไข หรือพัฒนาหน่วยงาน สุวิมล ว่องวานิช (2531) ได้กล่าวไว้ว่า การหาความต้องการจำเป็นสามารถหาได้จากหลายวิธี เช่น การใช้กระบวนการกลุ่ม เทคนิคเดลฟายรวมไปถึงการใช้ข้อมูลที่มีอยู่แล้วในหน่วยงาน เพื่อนำมาพิจารณาสภาพปัจจุบันของหน่วยงานที่เป็นอยู่ หรือความต้องการของหน่วยงานนั้น เพื่อนำมาหาความต้องการที่จำเป็นที่สุด

การประเมินความต้องการจำเป็นด้วยกระบวนการกลุ่ม เป็นวิธีหนึ่งที่ใช้ในกรณีที่ต้องการความคิดเห็น และแนวทางใหม่หลากหลายมุมมอง ทั้งยังเปิดโอกาสให้ทุกคนได้แสดงความคิดเห็น เพื่อใช้ในการแก้ปัญหาในกลุ่มที่แต่ละคนที่เข้ามาร่วมในกลุ่มสามารถแสดงความคิดเห็นของตนได้อย่างอิสระ โดยไม่มีการตัดสินว่าความคิดของใครดีกว่าความคิดใครถูกหรือผิด ในการศึกษาการแก้ไขปัญหาของกลุ่มที่ต่างกันของ ฮอลโลแมน และเฮนดริก (Holloman and Hendrick, 1971) ซึ่งศึกษาการแก้ปัญหาของคนที่มีการทำงานโดยลำพัง กับคนที่ทำงานเป็นกลุ่มพบว่า คนที่ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มมีผลงานที่มีประสิทธิภาพมากกว่าคนที่ทำงานโดยลำพัง ซึ่งประสิทธิภาพของงานเกิดจากประสบการณ์ ความรู้ การมองเห็นปัญหาของแต่ละคน และผลการศึกษายังพบอีกว่าการทำงานโดยลำพังจะเกิดความผิดพลาดมากกว่าทำงานเป็นกลุ่ม

เฮตเซล (Hetzel อ้างถึงใน รัตนา พุ่มไพศาล, 2528) ได้ให้ความเห็นว่าการแก้ไขปัญหาที่ซับซ้อนนั้นต้องการกระบวนการ และคนแก้ปัญหาที่มีประสิทธิภาพ การแก้ปัญหาในกลุ่มต้องมีวิธีการ กระบวนการและโครงสร้างที่ดี ซึ่งความสำเร็จในการแก้ปัญหานั้นขึ้นอยู่กับระดับความสามารถ คุณลักษณะของกลุ่ม และบุคลิกภาพของสมาชิกในกลุ่มนั้น ทั้งนี้เพราะระดับของประสบการณ์ส่งผลต่อความคิดที่แสดงออกมา บุคลิกของสมาชิกเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้บรรยากาศในการทำงาน และประสิทธิภาพในการทำงาน แตกต่างกัน ซึ่งจะขึ้นอยู่กับ การมองปัญหาของแต่ละคน ดังนั้นจึงได้เสนอความเห็นว่าการแก้ปัญหานั้นต้องพิจารณาประเด็นสำคัญ คือ ลักษณะสมาชิก การสร้างบรรยากาศ การวางกรอบปัญหา การสร้างทางเลือก การเลือกวิธีแก้ และการสร้างข้อยุติ

ชอร์ว (Shaw, 1981) ได้ให้ความเห็นว่าพัฒนาการ ในการทำงานของกลุ่มนั้นเกิดจากการได้รับอิทธิพลของบุคลิกภาพ หรือลักษณะที่แตกต่างกันของสมาชิกในกลุ่ม

แอนดรา เดลเบออค และแอนดรู แวน เดอ เวน (Andra Delbecq and Andraw Van de Ven, 1975) ได้ปรับปรุงวิธีการของกระบวนการกลุ่มในปี 1968 เรียกว่าเทคนิคกลุ่มสมมติ หรือ Nominal Group Technique (NGT) มาใช้ในการแก้ปัญหา ซึ่งวิธีการดังกล่าวเป็นวิธีที่สามารถใช้งาน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากเป็นวิธีที่ใช้ในการหาแนวทางใหม่ ๆ ในการแก้ไขปัญหาโดยสมาชิกในกลุ่มที่ดำเนินการตามขั้นตอนของ NGT ต้องเป็นผู้มีความรู้ดีในปัญหานั้น ๆ และเหมาะจะใช้กับกลุ่มคนขนาดเล็ก ใช้เวลาน้อยสามารถให้สมาชิกในกลุ่มแสดงความคิดเห็นของตนเองได้อย่างเต็มที่ เป็นกระบวนการที่ประกอบด้วยขั้นตอนที่ให้ทุกคนได้รับโอกาสในการแสดงความคิดเห็น และมีขั้นที่ ให้ แสดงความคิดเห็นอย่างเงียบ ๆ โดยลำพัง มีกระบวนการในการดำเนินอย่างแน่นอน เป็นวิธีการที่มีกระบวนการในการแก้ไขปัญหาเป็นศูนย์กลาง ทั้งนี้ เดลเบออค และ แวน เดอ เวน (Delbecq and Van de Ven, 1975) ได้กล่าวถึงข้อดีของการใช้ NGT ว่าเป็นวิธีการทำให้เกิดความคิดใหม่ ๆ ทำให้เกิดการตัดสินใจอย่างอิสระสามารถ นำการตัดสินใจนั้น ๆ มากระทำให้เป็นความคิดรวบยอดได้ด้วยวิธีทางคณิตศาสตร์ให้ผลย้อนกลับได้ ซึ่งหมายถึงแนวทางในการแก้ไขปัญหาที่ตนเอง ทั้งยังเป็นวิธีที่ให้ความสนใจกับความคิดที่แต่ละคนแสดงออกมา และให้โอกาสสมาชิกในกลุ่มได้แสดงความคิดเห็นของตนเกี่ยวกับสิ่งที่ตนคิด และสิ่งที่ผู้อื่นคิด และสามารถให้แก้ไขปัญหาที่เป็นความสัมพันธ์ในเรื่องที่ไม่เปิดเผยต่อสาธารณะได้ มอยนิฮาน (Moynihan, 1969) และมัวร์ (Moore, 1987) ได้ทำการศึกษา NGT และให้ความเห็นเหมือนกันว่า ถ้าต้องการให้ผลของการทำ NGT มีคุณภาพดี สมาชิกในกลุ่มที่มาระดมความคิดนั้นต้องเป็นผู้ที่รู้ดีในปัญหานั้นๆ เพื่อไม่ให้เกิดความครอบงำกันทางความคิด และยังคงกล่าวไว้ว่า NGT เป็นวิธีที่ง่ายในการศึกษาเพื่อที่จะนำไปปฏิบัติต่อไป

เกรส และฮอยทรอน (Grace , 1954 , Hoythron, 1953) ศึกษาเกี่ยวกับลักษณะของกลุ่มในการแก้ไขปัญหาโดยการเปรียบเทียบการทำงานของกลุ่ม 2 ลักษณะ โดยศึกษา กลุ่มที่มีลักษณะต่างกัน (Heterogeneous Group) ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีความต่างกันทั้งด้านประสบการณ์ ความรู้ และความชำนาญ และกลุ่มที่มีลักษณะเหมือนกัน ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีความเหมือนกันทั้งทางด้านประสบการณ์ ความรู้ และความชำนาญ พบว่า กลุ่มที่มีลักษณะเหมือนกัน กระบวนการทำงานในกลุ่มจะมีความราบรื่นมากกว่า เนื่องจากความคล้ายคลึงในตัวบุคคล ส่งผลในทางลบต่อกลุ่มน้อยกว่า แต่เดลเบออค และ แวน เดอ เวน (Delbecq and Van de Ven, 1975) กล่าวว่า NGT เป็นวิธีการที่ต้องการความหลากหลายทางความคิดจึงส่งผลให้คนที่ จะเข้ามารวมกันเพื่อแก้ปัญหานั้น ต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ดีในปัญหานั้น ๆ และจะเป็นการรวมกันของคนที่มีมุมมองที่แตกต่าง อาจกล่าวได้ว่าในการรวมกลุ่มของคนที่จะใช้วิธี NGT ลักษณะของกลุ่มควรเป็นกลุ่มแบบ Heterogeneous Group สำหรับเรื่องนี้ ชม ภูมิภาค (2516) ได้ให้ความเห็นสนับสนุนเรื่อง ความแตกต่างของสมาชิกที่เข้าร่วมในกลุ่มว่า ควรเป็นผู้ที่มีความสามารถในการหาแนวทางการแก้ปัญหานั้นซึ่งความสามารถดังกล่าวขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของแต่ละคน โดยประสบการณ์ที่แตกต่างกันนี้มาจากความแตกต่างของความรู้ ความคิด และความชำนาญ ที่แตกต่างกัน

จากการศึกษาดังที่กล่าวมาข้างต้นเป็นผลทำให้เห็นว่า NGT เป็นการทำงานร่วมกันของคน ซึ่งนอร์แมน (Norman, 1963) ได้ให้ความเห็นว่า ความแตกต่างของคนเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ และใน

ความแตกต่างของคนนี้เอง ส่งผลให้การแสดงออกมาทางธรรมชาติของ คนนั้นต่างกัน จำเนียร ไรติช่วง (2521) ได้แสดงความคิดเห็นที่สอดคล้องกับข้างต้นว่า คนที่มีความแตกต่างกันในเรื่องความสามารถทั่วไป ้วย เพศ แรงงูใจ และบุคลิกภาพ จะส่งผลให้ความสามารถในการแก้ปัญหาแตกต่างกันด้วย สุพรรณิ ไชยอำพร (2521) ให้ความเห็น ว่า บุคลิกภาพของคนส่งผลต่อความคิดสร้างสรรค์ของตนเอง อีกทั้งกิลฟอร์ด (Guidford , 1967) ก็ได้ให้ความเห็น ว่าผู้ที่มีพฤติกรรมสร้างสรรค์นั้น ต้องเป็นผู้ที่มีความขบใจในการรับรู้ปัญหา มองเห็นปัญหา สามารถสร้างแนวทางใหม่ ๆ ได้หลายแนวทาง ซึ่งสอดคล้องกับความคิดของ เจอร์ซิลด์ (Jersild , 1968) ซันด์ (Sund , 1967) และ ฟรอมม์ (Fromm , 1959) ที่ว่าบุคลิกของคนส่งผลต่อความคิดสร้างสรรค์ และผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์จะเป็นผู้ที่ไม่ยึดถือคำตอบว่ามีเพียงคำตอบเดียวเท่านั้นที่ถูกต้อง มีความขบใจในการรับรู้ปัญหา ยอมรับความขัดแย้ง และมีความอยากรู้อยากเห็น

บุคลิกภาพเป็นส่วนหนึ่งของความแตกต่างของบุคคล และเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิต เนื่องจากพฤติกรรมต่าง ๆ ที่แสดงออกมานั้นเกิดจากบุคลิกภาพ โดยพฤติกรรมที่แสดงออกมาจะเหมาะสมหรือไม่เพียงใดขึ้นอยู่กับว่าบุคคลนั้นๆ มีบุคลิกภาพอย่างไร ซึ่งความแตกต่างของบุคลิกภาพไม่เพียงแต่ทำให้พฤติกรรมของคนแตกต่างเท่านั้น ยังทำให้คนเกิดความแตกต่างในระบบการคิด การตัดสินใจ และการแก้ปัญหา นอกจากนี้ความแตกต่างดังกล่าวจะส่งผลกระทบต่อการมีปฏิสัมพันธ์กันในกลุ่มได้ และสามารถส่งผลกระทบต่อขั้นตอนการทำ NGT ถ้าสมาชิกในกลุ่ม เป็นผู้ที่มีลักษณะเฉียบ ไม่พูด ซื่อาย ไม่กล้าแสดงออก ก็จะทำให้สมาชิกผู้นั้นไม่พูด ไม่ซักถามข้อสงสัยเพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกันซึ่งจะส่งผลถึงการเลือกแนวทางที่เป็นข้อสรุปของกลุ่มในขั้นสุดท้าย เพราะความเข้าใจที่มีต่อหัวข้อ หรือความคิดนั้น ๆ ไม่ตรงกัน ลักษณะที่เกิดขึ้นนี้เป็นผลเนื่องจากลักษณะของสมาชิกในกลุ่มนั่นเอง แต่ในทางตรงข้าม ถ้าสมาชิกในกลุ่มเป็นผู้ที่พูดเก่ง กล้าแสดงออก เปิดเผย แสดงความคิดเห็นเต็มที่จะมีโอกาสมากกว่าผู้อื่นในการสนทนา แต่ ชอร์ (Shaw, 1981) ได้ให้ความเห็นว่าการที่สมาชิกมีโอกาสได้แสดงความคิดของตนมาก ๆ นั้น ความคิดที่แสดงออกมาอาจไปครอบงำความคิดผู้อื่นได้ เนื่องจากอาจเกิดการโน้มน้ำหนักทางวจาได้ เมื่อปัญหาดังกล่าวเกิดขึ้น ประสิทธิภาพของผลงานของกลุ่มก็จะถูกปรับเปลี่ยนไป โดยที่สมาชิกในกลุ่มไม่ทันได้ระวัง อย่างไรก็ตามกลุ่มที่มีขนาดใหญ่เกินไปจะทำให้สมาชิกถูกดึงออกจากกลุ่ม หรือไม่ได้ได้รับความสนใจจากสมาชิกคนอื่น เนื่องจากมีสมาชิกคนใดคนหนึ่งในกลุ่มมีลักษณะเด่นกว่าผู้อื่น เนเปียร์ และ เจอร์เชนฟีลด์ (Napier and Gerchenfeld, 1989) กล่าวว่า การมีปฏิสัมพันธ์ของสมาชิกในกลุ่มขึ้นอยู่กับผลที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ลักษณะของการทำงานกลุ่ม และบุคลิกภาพของสมาชิกในกลุ่ม จากการศึกษาเรื่องบุคลิกภาพของคนข้างต้นพบว่า บุคลิกภาพเป็นปัจจัยสำคัญในระบบการทำงานเป็นกลุ่ม แต่ยังไม่สามารถระบุได้แน่ชัดว่าบุคลิกภาพแบบใดที่ทำให้กระบวนการกลุ่มดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

นอกจากปัญหาเรื่องลักษณะเฉพาะของบุคคลแล้ว ขนาดของกลุ่มก็ยังเป็นปัญหาในการ ดำเนินงานของกลุ่มด้วย ชอร์ (Shaw, 1981) กล่าวว่า ความรู้ ความสามารถ และทักษะในการทำงาน จะมีมากขึ้นถ้าสมาชิกในกลุ่มมีจำนวนมากขึ้น ซึ่งส่งผลให้เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิด และประสบการณ์ซึ่งกันและกัน ซึ่งความรู้ ความคิด ประสบการณ์จะมีความหลากหลายมากขึ้นตามจำนวนสมาชิกที่มากขึ้น แต่ขณะเดียวกันกลุ่มที่มีขนาดใหญ่ก็จะเกิดปัญหาในเรื่องศักยภาพของการมีปฏิสัมพันธ์ของสมาชิก กล่าวคือ กลุ่มที่มีจำนวนมากขึ้น การสนทนา

ระหว่างบุคคลก็มีน้อยลง ส่งผลให้เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิด และประสบการณ์น้อยลงตามไปด้วย ซึ่งจะเห็นได้ว่าการที่มีสมาชิกในกลุ่มมากเกินไป ก็ไม่ได้ส่งผลให้ผลงาน หรือการทำงานของกลุ่มมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ สเทนเนอร์ (Steiner, 1972 อ้างถึงใน ชลอง ภิรมย์รัตน์, 2521) ที่กล่าวว่า ผลงานของกลุ่มจะดีถ้ามีสมาชิกเพิ่มขึ้น แต่ผลงานที่ดีนี้จะอ้อมตัวที่จุดจุดหนึ่ง ถึงแม้จะมีสมาชิกมากไปกว่าเดิม ก็ไม่ทำให้ผลงานดีขึ้น แต่ในทางตรงข้ามกลับทำให้ผลงานของกลุ่มมีคุณภาพลดต่ำลงมา

ความคิดเห็นเกี่ยวกับขนาดของกลุ่ม ซึ่งเป็นลักษณะสำคัญของ NGT ว่าควรมีขนาดเท่าใดนั้นนักการศึกษาหลายท่านได้แสดงความเห็นไว้ต่างกัน ชูลทซ์ (Schultz, 1996) ได้แสดงความเห็นว่ากลุ่มที่มีขนาดใหญ่เกินไป สมาชิกในกลุ่มจะมีโอกาสในการมีปฏิสัมพันธ์กันได้ 2 ลักษณะ คือ สมาชิกในกลุ่มมีโอกาที่จะเป็นมิตรต่อกัน และสมาชิกในกลุ่ม ก็มีโอกาที่จะเป็นปฏิปักษ์กัน ซึ่งในกรณีที่เป็นปฏิปักษ์ต่อกันนั้น สอดคล้องกับความคิดของ โรเซนฟีลด์ (Rosenfeld, 1973) ที่กล่าวว่า โอกาสที่จะเกิดความตึงเครียดในกลุ่มมีได้มากกว่าถ้ากลุ่มมีขนาดใหญ่ และยังกล่าวไว้ว่ากลุ่มที่มีขนาดใหญ่เกินไปจะส่งผลให้สมาชิกในกลุ่มมีโอกาสในการสนทนาต่างกัน

จากความคิดเห็นที่แสดงข้างต้นพบว่าจำนวนของสมาชิกในกลุ่มส่งผลต่อประสิทธิภาพของการทำงานกลุ่ม ซึ่งประสิทธิภาพของการทำงานกลุ่มก็จะส่งผลกระทบต่อผลงานของกลุ่มเป็นลำดับ และจากการศึกษาเรื่องจำนวนสมาชิกในการทำงานเป็นกลุ่มพบว่า ยังไม่มีผู้ใดสามารถระบุได้แน่ชัดลงไปได้ว่าขนาดของกลุ่มในการ ทำ NGT ที่ทำให้ผลงานออกมามีประสิทธิภาพสูงที่สุด ควรมีขนาดเท่าใด

จากการศึกษาข้อมูลดังกล่าวข้างต้นทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาเรื่อง "การศึกษาประเภทของบุคลิกภาพของสมาชิก และขนาดของกลุ่มที่ส่งผลต่อการประเมินความต้องการจำเป็นโดยใช้เทคนิคกลุ่มสมมติ"

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาบุคลิกภาพของสมาชิก และขนาดของกลุ่มที่ส่งผลต่อการประเมินความต้องการจำเป็น โดยใช้เทคนิคกลุ่มสมมติให้มีประสิทธิภาพสูงที่สุด
2. เพื่อศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพ และขนาดของกลุ่มต่อ จำนวนความหลากหลายของหัวข้อที่ได้ และเวลาที่ใช้ในการประเมินความต้องการจำเป็น โดยใช้เทคนิคกลุ่มสมมติ

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขนาดของกลุ่มในการวิจัยครั้งนี้แบ่งเป็น 3 ขนาด คือ
 - 1.1 กลุ่มขนาดเล็ก คือกลุ่มที่มีจำนวนสมาชิก 4 คน เป็นตัวแทนเนื่องจากการศึกษางานที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มในการแก้ปัญหาพบว่า กลุ่มที่มีขนาดเล็กที่สุดที่สามารถดำเนินการอภิปรายเพื่อให้เกิดความคิดที่หลากหลาย และเป็นขนาดที่นิยมใช้กันในการศึกษาผลที่เกิดขึ้นกับผลงานของกลุ่ม
 - 1.2 กลุ่มขนาดกลาง คือ กลุ่มที่มีจำนวนสมาชิก 8 คน เป็นตัวแทนเนื่องจากมีขนาดกลุ่มที่เป็นค่ากลางของขนาดกลุ่มที่ใช้ในการศึกษา
 - 1.3 กลุ่มขนาดใหญ่ คือ กลุ่มที่มีจำนวนสมาชิก 12 คน เป็นตัวแทน จากการศึกษาเรื่องขนาดของ

กลุ่มในการประเมินความต้องการจำเป็นโดยใช้เทคนิคกลุ่มสมมติภัย พบว่าตามขั้นตอน NGT ให้กลุ่มมีสมาชิกประมาณ 10 คน เนื่องจากลักษณะเฉพาะของ NGT เป็นกระบวนการที่สามารถดำเนินการในเวลาสั้น ๆ ดังนั้นการที่มีจำนวนคนมากเกินไป ทำให้ระยะเวลาในการดำเนินการนาน ซึ่งทำให้เสียลักษณะเฉพาะของ NGT ไป แต่เนื่องจาก NGT เป็นลักษณะของการ ดำเนินการเป็นกลุ่มจึงขยายขนาดของกลุ่มให้กว้างขึ้นเพื่อให้สังเกตผลการศึกษาได้ชัดเจน

2. บุคลิกภาพของสมาชิกในการศึกษาค้างนี้ จำแนกบุคลิกภาพตามทฤษฎีของ ไอแซนค์ (Eysenck) คือสามารถแบ่งบุคลิกภาพคนออกเป็น 2 ด้าน คือ

(1) บุคลิกภาพแบบแสดงตัว (Extrovert)

(2) บุคลิกภาพแบบเก็บตัว (Introvert)

ซึ่งการศึกษาค้างนี้มุ่งเน้นบุคลิกภาพที่ส่งผลกระทบต่อการทำงานเป็นกลุ่มของเด็กไทยที่ถูกเลี้ยงดูในวัฒนธรรมแบบไทยซึ่งส่งผลให้เด็กไทยส่วนใหญ่มีบุคลิกภาพแตกต่างจากเด็กทางตะวันตกอย่างเด่นชัดในเรื่องการแสดงออกทางความคิด และการกระทำซึ่งการแสดงออกที่กล่าวมานี้ส่งผลโดยตรงต่อการทำงานเป็นกลุ่ม สอดคล้องกับแนวทฤษฎีของไอแซนค์ (Eysenck) ที่แบ่งบุคลิกภาพเป็น 2 ด้านข้างต้น

3. วิธีที่ใช้ในการประเมินความต้องการจำเป็น คือ NGT ซึ่งจะทำตามกระบวนการของวิทกิน (Wilkin, 1995) ซึ่งมีวิธีดำเนินการ 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. อธิบายถึงหัวข้อที่ต้องพิจารณา
2. แสดงความคิดอย่างเงียบๆ (Silent)
3. เสนอความคิดต่อกลุ่ม (Round – Robin)
4. อธิบายเกี่ยวกับหัวข้อ (Clear Statement)
5. จัดลำดับความสำคัญของหัวข้อ (Vote)

4. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ผู้วิจัยใช้ประชากรเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 6 ของ โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม ที่กำลังศึกษาในปีการศึกษา 2542

5. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยค้างนี้ คือแบบทดสอบบุคลิกภาพ MPI ของไอแซนค์ (Eysenck) ซึ่งแปลและเรียบเรียงเป็นภาษาไทยโดย เกษมศักดิ์ ภูมิศรีแก้ว โดยใช้เฉพาะสเกลวัดบุคลิกภาพแบบเก็บตัว – แสดงตัว (Introvert – Extrovert Scale) ประกอบด้วยข้อคำถามทั้งสิ้น 24 ข้อ

6. ตัวแปรที่ศึกษา

6.1 ตัวแปรต้น ในการศึกษาค้างนี้ คือบุคลิกภาพของสมาชิกในกลุ่ม และขนาดของกลุ่มในการประเมินความต้องการจำเป็นด้วยเทคนิค NGT

6.2 ตัวแปรตามที่ศึกษา คือ คุณภาพของผลงานในการประเมินความต้องการจำเป็นด้วย เทคนิค NGT โดยพิจารณาจาก

6.2.1 เวลาที่ใช้

6.2.2 จำนวนความหลากหลายของหัวข้อที่สมาชิกในกลุ่มคิดขึ้น

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. คำตอบที่ได้จากแบบทดสอบบุคลิกภาพ MPI ถือเป็นความรู้สึกรู้สึกที่แท้จริง
2. ในการประเมินความต้องการจำเป็นโดยใช้เทคนิคกลุ่มสมมติใน วันและเวลาเริ่มต้นที่แตกต่างกันของแต่ละกลุ่ม ไม่เป็นปัจจัยที่ทำให้ข้อมูลที่ได้แตกต่างกัน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบทดสอบบุคลิกภาพ MPI ของ ไอแซก (Eysenck) ซึ่งแปลและเรียบเรียงเป็นภาษาไทย โดยเกษมศักดิ์ ภูมิศรีแก้ว ที่มีข้อคำถามทั้งสิ้น 24 ข้อ โดยแต่ละข้อให้ตอบใช่ - ไม่แน่ใจ - ไม่ใช่

เกณฑ์ในการพิจารณาผลงานของกลุ่มมีดังนี้

1. จำนวนความหลากหลายของหัวข้อที่สมาชิกในกลุ่มคิดขึ้น โดยพิจารณาจาก จำนวนหัวข้อที่ได้ หลังจากสิ้นสุดการดำเนินการตามขั้นที่ 4 (อธิบายเกี่ยวกับหัวข้อ) เนื่องจากจำนวนหัวข้อที่ได้ในขั้นที่ 2 (แสดงความคิดอย่างเสรี) และขั้นที่ 3 (เสนอความคิดต่อกลุ่ม) สามารถเปลี่ยนแปลงได้ แต่การเปลี่ยนแปลงจะสิ้นสุดเมื่อมีการแสดงความคิดเห็นเพื่อให้เข้าใจตรงกัน
2. เวลาที่ใช้โดยเริ่มจับเวลาตั้งแต่ผู้ดำเนินการจัดเก็บข้อมูลอธิบายหัวข้อในการประเมินความต้องการจำเป็นถึงเวลาที่ผู้ดำเนินการจัดเก็บข้อมูลกล่าวขอบคุณผู้ให้ข้อมูล

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

1. ขนาดของกลุ่ม หมายถึง จำนวนคนในการทำ NGT เพื่อให้หาแนวทางในการแก้ไข ปัญหา โดยศึกษา กลุ่มที่มีขนาด 4 คน ซึ่งใช้เป็นตัวแทนของกลุ่มขนาดเล็ก กลุ่มที่มีขนาด 8 คน ใช้เป็น ตัวแทนของกลุ่มขนาดกลาง และ กลุ่มที่มีขนาด 12 คน ใช้เป็นตัวแทนของกลุ่มขนาดใหญ่

2. แบบทดสอบบุคลิกภาพ หมายถึง แบบทดสอบบุคลิกภาพ MPI ของ ไอแซก (Eysenck) ซึ่งแปลและเรียบเรียงเป็นภาษาไทยโดยเกษมศักดิ์ ภูมิศรีแก้ว โดยใช้เฉพาะสเกล วัดบุคลิกภาพแบบเก็บตัว และแสดงตัว (Introvert - Extrovert) ซึ่งมีจำนวนข้อคำถามทั้งสิ้น 24 ข้อ

3. บุคลิกภาพแบบเก็บตัว (Introvert) หมายถึง คนที่มีอุปนิสัยชอบเก็บตัว ระวังตัวมาก เอาใจตัวเอง เจ้าระเบียบ ไม่ชอบความตื่นเต้นโลดโผน อาจมองโลกในแง่ร้าย ไม่แสดงอารมณ์ เจ็บใจ ไม่ชอบสังคมกับคนอื่น มองปัญหาเข้าสู่ตนเอง ชอบอ่านและค้นคว้าคนเดียวมากกว่าที่จะทำร่วมกับ ผู้อื่น สนุกกับคนยาก ควบคุมความรู้สึกพอใจ ไม่พอใจไว้มาก พื้นฐานอารมณ์ไม่เปลี่ยนแปลงง่าย ยึดถือตามแบบมาตรฐานจรรยาบรรณของสังคมมาก ดูน่าเชื่อถือ ชอบความเป็นระเบียบเรียบร้อยในชีวิต ไม่ชอบเข้าสมาคม หรือแสดงออก ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของกิริยา ท่าทาง ความคล่องตัวในการกระทำหรือการพูดก็ตาม ไม่ชอบสังคม ไม่ชอบมีเพื่อนมาก ยึดมั่นในความรู้สึกของตน ชอบอยู่ตามลำพัง แสดงออกช้า เยือกเย็น

ในการวิจัยครั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัว ได้จากนักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม ที่มีคะแนนจากแบบทดสอบ MPI ที่เปอร์เซ็นต์ไทล์ ที่ 1 - 25

4. บุคลิกภาพแบบแสดงตัว (Extrovert) หมายถึง คนที่ชอบเข้าสังคม ชอบความตื่นเต้น สนุกสนาน ำแรง มองโลกในแง่ดี แสดงอารมณ์ ความรู้สึกอย่างเปิดเผย นำคบ เป็นมิตร มีอิทธิพล มีตรี มีเพื่อนมาก อยากรู้อยากเห็น ชอบเสี่ยง อดทนต่อสถานการณ์ โดยทั่วไปเป็นคนผลุนผลัน ชอบแสดงตลกขบขัน พร้อมทั้งจะตอบโต้อยู่เสมอ ชอบการเปลี่ยนแปลง ไม่มีกังวล ชอบความสะดวกสบาย ไม่สามารถควบคุมความรู้สึกพอใจ ไม่พอใจไว้ได้มาก ชอบการแสดงออกไม่ว่าเชิงคำพูดหรือกิริยาท่าทางก็ตาม จะมีความคล่องตัวสูง คบคนง่าย เปิดเผย เป็นกันเอง

ในการวิจัยครั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัว ได้จากนักเรียนโรงเรียน สาธิตจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม ที่มีคะแนนจากแบบทดสอบ MPI ที่เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 76 - 99

6. ผลงานที่มีประสิทธิภาพ หมายถึง จำนวนความหลากหลายของหัวข้อที่มากที่สุดที่กลุ่มเสนอ โดยกระทำ ในเวลาที่น้อยที่สุด

7. จำนวนความหลากหลายของหัวข้อ หมายถึง จำนวนหัวข้อ หรือแนวทางในการแก้ไขปัญหา ที่สมาชิกในกลุ่มให้ความคิดเห็นเมื่อดำเนินการตามขั้นตอนของ NGT ตั้งแต่ขั้นที่ 2 (แสดงความคิดเห็นอย่างเจียงๆ) จนถึงขั้นที่ 4 (อธิบายเกี่ยวกับหัวข้อ)

8. เวลาที่ใช้ หมายถึง เวลาทั้งหมดที่ใช้ในการประเมินความต้องการจำเป็นโดยเริ่มจับเวลาตั้งแต่ ผู้ดำเนินการจัดเก็บข้อมูลอธิบายหัวข้อในการประเมินความต้องการจำเป็นถึงเวลาที่ผู้ดำเนินการจัดเก็บข้อมูลกล่าวขอบคุณผู้ให้ข้อมูล

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

1. ได้ทราบถึงปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพ และขนาดของกลุ่ม ต่อจำนวนความหลากหลายของหัวข้อ ที่ได้ และต่อเวลาที่ใช้ในการประเมินความต้องการจำเป็นด้วยเทคนิคกลุ่มสมมติฐาน ว่าความแตกต่างของบุคลิกภาพ และความแตกต่างของขนาดของกลุ่มส่งผลต่อจำนวนความหลากหลายของหัวข้อที่ได้ และต่อเวลาที่ใช้ในการ ประเมินความต้องการจำเป็นด้วยเทคนิคกลุ่มสมมติฐานแตกต่างกันหรือไม่

2. ได้ทราบถึงบุคลิกภาพของสมาชิก และขนาดของกลุ่มที่ส่งผลให้การประเมินความต้องการจำเป็นด้วย เทคนิคกลุ่มสมมติฐานที่ทำให้ผลงานมีประสิทธิภาพสูงที่สุดว่าบุคลิกภาพแบบใด และขนาดกลุ่มเท่าใด จึงทำให้ผล การประเมินความต้องการจำเป็นมีประสิทธิภาพสูงที่สุด

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 2

วรรณคดีที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง "การศึกษาประเภทของบุคลิกภาพของสมาชิกและขนาดของกลุ่มที่ส่งผลต่อการประเมินความต้องการจำเป็น โดยใช้เทคนิคกลุ่มสมมติ" ผู้วิจัยได้เสนอความรู้ที่ได้จากการศึกษาจาก เอกสาร ตำรา บทความ และงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยแบ่งเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ความต้องการจำเป็น (need)

ตอนที่ 2 เทคนิคกลุ่มสมมติหรือ Nominal Group Technique (NGT)

ตอนที่ 3 ลักษณะของกลุ่ม

ตอนที่ 4 บุคลิกภาพ

ตอนที่ 5 แบบทดสอบบุคลิกภาพ

ตอนที่ 6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ตอนที่ 1 ความต้องการจำเป็น (need)

ได้มีนักการศึกษา และนักประเมินหลายท่านให้แนวคิดเกี่ยวกับความต้องการจำเป็นไว้ดังนี้

แมกนีล (McNeil , 1977) ให้ความหมายของความต้องการจำเป็นว่าหมายถึง สภาพการณ์ ที่มีความไม่สอดคล้องกันระหว่างพฤติกรรม หรือเจตคติในสถานะที่ยอมรับ กับสภาพการณ์ที่สังเกตได้

คอฟแมน และอิงลิช (Kaufman and English , 1979) ให้ความหมายของความต้องการจำเป็น ว่าเป็นช่องว่างของผลผลิตในปัจจุบันกับผลผลิตที่เราต้องการ โดยนำช่องว่าง ที่เกิดขึ้นมาจัดลำดับความสำคัญ และเลือกสิ่งที่สำคัญที่สุด เป็นความต้องการที่กระทำก่อน

โนลส์ (Knoles, อ้างถึงใน รัตนา พุ่มไพศาล, 2528) อธิบายความต้องการจำเป็นว่า เป็นช่องว่างระหว่างแรงบันดาลใจ กับความเป็นจริงของคนๆหนึ่ง

สุวรรณ บูราณ (2537) สรุปว่า ความต้องการจำเป็นคือ ความไม่สอดคล้องกันระหว่างสภาพที่มุ่งหวัง ซึ่งเป็นมาตรฐานที่พึงปรารถนา กับสภาพที่เป็นจริง ทั้งในด้านความรู้ ความเข้าใจ พฤติกรรม ทักษะ หรือเจตคติของบุคคลนั้น

สรุปได้ว่าพบว่า นักการศึกษาและนักประเมินมีความเห็นสอดคล้องกันว่า ความต้องการจำเป็น เป็นช่องว่างที่เกิดขึ้นระหว่างสภาวะการณที่เป็นจริง กับสภาวะการณที่มุ่งหวัง หรือพฤติกรรมที่เป็นจริง กับพฤติกรรมที่คาดหวังไว้

จากการศึกษาเกี่ยวกับความหมายและการประเมินความต้องการจำเป็นสามารถกล่าวได้ว่า ความต้องการจำเป็นคือ ความแตกต่างระหว่างสภาพที่มุ่งหวัง กับสภาพจริงที่เป็นอยู่ทั้งในด้านความรู้ พฤติกรรม ความเข้าใจ หรือเจตคติของบุคคลนั้น ๆ

การประเมินความต้องการจำเป็น

การประเมินความต้องการจำเป็นจึงเป็นวิธีทาง ในการหาความแตกต่างระหว่างสภาพที่มุ่งหวัง กับสภาพที่เกิดขึ้นจริง และนำความแตกต่างดังกล่าว มาจัดลำดับความสำคัญ เพื่อให้ได้แนวทางในการตัดสินใจว่า

ควรดำเนินการแก้ไขด้านใดก่อนหลังตามลำดับ ซึ่งเป็นเครื่องมือในการวางแผนของหน่วยงานเพื่อให้การทำงานในหน่วยงานนั้น มีประสิทธิภาพ ซึ่งผลที่เกิดขึ้นก็เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในด้านที่ดีขึ้น

สุวิมล ว่องวานิช (2531) ได้เสนอขั้นตอนการประเมินความต้องการจำเป็นไว้ดังนี้

1. กำหนดสิ่งที่มุ่งวัด (what should be)
2. วัดสถานการณ์ หรือสถานภาพที่เป็นจริงในปัจจุบัน (what is)
3. หาความแตกต่างระหว่างข้อ 1. และ 2.
4. ศึกษาสาเหตุที่ทำให้เกิดความแตกต่าง
5. จัดลำดับความสำคัญของปัญหา

ตอนที่ 2 เทคนิคกลุ่มสมมติบัญญัติ หรือ Nominal Group Technique (NGT)

เทคนิคกลุ่มสมมติบัญญัติ หรือ Nominal Group Technique (NGT) เป็นวิธีที่ได้มาจากการศึกษาด้านจิตวิทยาสังคมของการประชุมเพื่อการตัดสินใจ การจัดการทางวิทยาศาสตร์ของความคิดรวบยอดของกลุ่ม และการทำงานของสังคมเกี่ยวกับปัญหาที่อยู่รอบ ๆ ตัวของ ประชากรที่ส่งผลต่อการวางแผนจากนั้น NGT ก็ถูกปรับให้ใช้ได้กับการศึกษาด้านสุขภาพ การบริการ สังคมศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ อุตสาหกรรม และงานในองค์กรของรัฐบาล

NGT เป็นขั้นตอนที่มีทั้งการมีปฏิสัมพันธ์โดยการพูด และไม่มีคำพูด ระหว่างคนในกลุ่ม ดังนั้น NGT จึงมีความหมายมากกว่าปกติที่ใช้กัน โดยในยุคแรก ๆ คำว่า Nominal มาจากการที่นำคนมารวมกลุ่มกัน แต่ไม่ได้มีการนำคนเหล่านั้นมาปฏิสัมพันธ์กัน คือให้แต่ละคนใช้ความคิดของตน ทำงานโดยลำพัง โดยไม่มีปฏิสัมพันธ์ต่อกันโดยการใช้ภาษา เป็นแต่เพียงนำคนมาอยู่รวมกันเท่านั้น ด้วยเหตุนี้จึงมีผู้วิจัยหลายท่านนำ NGT ไปใช้ในหลากหลายรูปแบบ ซึ่งจะเน้นการใช้ NGT เพื่อสร้างสรรค์ความคิดใหม่ ๆ ขึ้นมาใช้โดยพบว่า NGT เป็นวิธีการที่ใช้ในการแสวงหาทางเลือกใหม่ ๆ

ลักษณะที่สำคัญของ NGT เป็นวิธีการที่สามารถระบุปัญหา หรือสามารถชี้ให้เห็นแนวทางใน การแก้ไขปัญหา เป็นวิธีการที่ใช้ในการแก้ปัญหา หรือเป็นวิธีการที่ใช้ในการสร้างสรรค์ความคิดใหม่ ๆ ไม่ได้ใช้ในการประชุมปกติ หรือใช้ในการประชุมปรึกษาปัญหา เนื่องจากการประชุมดังกล่าวมี จุดมุ่งหมายเพื่อการร่วมมือ และการแลกเปลี่ยนข่าวสาร และการประชุมดังกล่าวจะมีผู้นำเป็นศูนย์กลางในการวางแผนงาน

มอยนิฮาน (Moynihan, 1969) กล่าวว่า NGT เป็นกระบวนการในการแก้ไขปัญหาเป็นศูนย์กลาง และสามารถใช้ในการแก้ไขปัญหาที่เป็นความสัมพันธ์ในเรื่องที่ไม่สามารถเปิดเผยต่อสาธารณะได้ ซึ่งเหมาะสำหรับการใช้กับกลุ่มคนขนาดเล็ก

ฮวน (Heun, 1975) ให้ความเห็นว่า กลุ่มขนาดเล็กใช้การสนทนาด้วยคำพูดเป็นหลัก ทักษะที่ใช้ในการประชุมกลุ่มมีทั้งทักษะที่ต้องใช้ภาษาและไม่ต้องใช้ภาษา ซึ่งทั้ง 2 อย่างเป็นทักษะจำเป็นในการแก้ไขปัญหา สมาชิกในกลุ่มต้องมีส่วนช่วยในการประชุมกลุ่ม การสนับสนุนการสนทนา เพื่อให้ผลการประชุมออกมาอย่างมีประสิทธิภาพ ในการสนับสนุนการสนทนาไม่ใช่เพียงการเห็นด้วยกับความคิดเห็นนั้น ๆ แต่เป็นการร่วมแสดงความคิดเห็นกันอย่างกว้างขวาง และหลากหลาย เนื่องจากสมาชิกในกลุ่มที่มาระดมความคิดเห็นนั้นเป็นผู้ที่มีความรู้ และเข้าใจในปัญหานั้น ๆ อย่างแท้จริง ใช้เวลาในการดำเนินการตามขั้นตอนน้อย แต่สมาชิกแต่ละคนในกลุ่มสามารถแสดงความคิดของตนได้อย่างเสรีและเต็มที่ ในด้านของการตัดสินใจก็เป็นอิสระไม่เกี่ยวข้อง และไม่ขึ้นอยู่กับความคิดของใครคนใดคนหนึ่ง ซึ่งเป็นวิธีที่ทำให้สมาชิกในกลุ่มมีปฏิสัมพันธ์กันโดยตรง

มัวร์ อาร์เชอร์ วิทกิน เดลเบอช และ แวนเดอเวน (Moore, 1987 ; Archer, 1990 ; Witkin, 1995 ; Delbecq and Van de Ven, 1975) ให้ความเห็นตรงกันว่า NGT ไม่ได้เป็นกระบวนการที่สร้างขึ้นเพื่อใช้ในการประชุมกลุ่มโดยทั่วไปแต่เป็นวิธีที่มีจุดประสงค์เฉพาะสำหรับสถานการณ์หนึ่ง ๆ ที่ให้สิทธิกับแต่ละคนในการตัดสินใจ ไม่ใช่เป็นการตัดสินใจของคนเพียงคนเดียว เนื่องจาก NGT เป็นวิธีที่ดำเนินกับกลุ่มคนจำนวนน้อย และเป็นผู้ที่รู้ดีในปัญหานั้น ๆ ซึ่งสามารถจะชี้เฉพาะปัญหาได้เป็นอย่างดี NGT เป็นวิธีการที่สมดุลกันระหว่าง การมีปฏิสัมพันธ์กันในกลุ่มของคน และการใช้เครื่องมือ เป็นกระบวนการที่ทำให้เกิดความคิดโดยอิสระสามารถระบุเฉพาะลงไปได้ว่าอะไรคือความคิดเห็นของกลุ่ม ใช้กับปัญหาที่เฉพาะเจาะจง สมาชิกต้องมีความอดทนต่อความไม่เชื่อถือนอกคนในกลุ่ม มีกระบวนการที่เป็นขั้นตอน และเป็นศูนย์กลางในการทำงาน สมาชิกทุกคนมีปฏิสัมพันธ์เท่ากัน เป็นกระบวนการที่ประสบความสำเร็จสูง และมีความสามารถทำให้ปัญหาสำเร็จ ลุล่วงไปด้วยดี

วิทกิน (Witkin, 1995) กล่าวว่า NGT เป็นการรวมกลุ่มที่มีขั้นตอนโดยภาพของ NGT จะเป็นการรวมกลุ่มของคนจำนวนน้อย ๆ ที่ถูกจัดให้เป็นวงกลม และเริ่มต้นด้วยการไม่พูดกันเป็นเวลา 5 - 10 นาที และใช้เวลาดังกล่าวเพื่อเขียนความคิดของตนในกระดาษ จากนั้นให้ทุกคนแสดงความคิดของตนคนละ 1 ความคิด ซึ่งเป็นวิธีกระตุ้นให้สมาชิกในกลุ่มมีส่วนร่วมในกระบวนการของกลุ่ม โดยการเปิดโอกาสให้ ทุกคนได้พูดแสดงความคิดของตนออกมา ซึ่งความคิดที่แสดงออกมานั้นต้องไม่ตรงกับความคิดเดิมที่เสนอออกไปแล้ว โดยทั่วไปจะมีการแสดงความคิดออกมาได้ประมาณ 18 - 25 ความคิด ด้วยขั้นตอนของ NGT เป็น กระบวนการที่มีขั้นตอนทั้งการทำงานอย่างเงียบ ๆ อย่างมีอิสระและมีการพูดคุย มีปฏิสัมพันธ์กัน ซึ่งเป็นการแสดงความคิดของตน โดยขั้นตอนดังกล่าวมีข้อดีดังนี้

(1) มีขั้นตอนของการสร้างความคิดโดยอิสระ และมีการตัดสินใจโดยอิสระ และมีการรวบรวมความคิดด้วยวิธีการทางคณิตศาสตร์

(2) มีการเพิ่มความสนใจให้แก่ความคิดทุกความคิดที่ถูกสร้างขึ้น และเปิดโอกาสให้แต่ละคน ได้แสดงความคิดของตน

(3) เป็นการกระตุ้นให้ทุกคนมีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน

และยังกล่าวว่าในการทำ NGT จะตั้งอยู่บนเงื่อนไข 3 ข้อ คือ

(1) ต้องเชื่อมั่นกับความคิดทุกความคิดที่แสดงออกมา

(2) สมาชิกแต่ละคนได้มีปฏิสัมพันธ์เท่า ๆ กัน

(3) ความคิดทั้งหมดที่แสดงออกมา มีการรวมกันด้วยวิธีทางคณิตศาสตร์ ซึ่งถือว่าเป็นการตัดสินใจของกลุ่ม

NGT เป็นโครงสร้างที่มีการดำเนินการเป็นลำดับขั้น ตามขั้นตอนของการแก้ไขปัญหา ซึ่งมีลักษณะเฉพาะที่ทำให้เกิดการตัดสินใจได้ง่ายขึ้น ได้แก่

(1) มีการเปลี่ยนแปลงน้อย เนื่องจากทั้งผู้นำและสมาชิกในกลุ่มมีพฤติกรรมร่วมการตัดสินใจ ร่วมกัน

(2) มีความสมดุลกันระหว่างการใช้การปฏิสัมพันธ์กัน ซึ่งเป็นระบบทางสังคม และการใช้ เครื่องมือ

(3) มีขั้นตอนการสร้างความคิดอย่างอิสระ และเกิดได้โดยการฟังในชั้นเสนอความคิดต่อกลุ่ม

(4) พฤติกรรมการอภิปรายเป็นพฤติกรรมในทางบวก เพื่อให้ให้เห็นมุมมองของความคิด ในแง่มุมต่าง ๆ

(5) สมาชิกได้มีปฏิสัมพันธ์เท่ากันในการให้ข้อมูลของปัญหานั้น ๆ

(6) ในการทำ NGT ต้องรวมไปถึงการทำให้เกิดข้อยุติ และให้ความสนใจกับขั้นตอนที่จะทำต่อไปในอนาคต

ส่วนการเตรียมการ NGT จะต้องเตรียมศึกษาขั้นตอนในการทำ การเตรียมห้องประชุมและอุปกรณ์ที่จำเป็น รวมไปถึงการเตรียมที่แจ้งประเด็นปัญหา

โพkony, ไลเลอร์ และโทโพลากิ (Pokony, Lyler and Topolaki , 1988) ศึกษางานในการปรับปรุงเทคนิค NGTซึ่งมีการปรับปรุงในขั้นที่ 1 ของการทำ NGT (Silent) จากเดิม ในขั้นที่ 1 จะให้สมาชิกในกลุ่มแสดงความคิดของตนอย่างเรียบง่ายในกระดาษ ผลที่ออกมาพบว่า การแสดงความคิดที่ออกมานั้นหลากหลาย ซึ่งบางความคิดเป็นแนวทางที่ไม่สามารถนำมาปฏิบัติได้จริง ดังนั้นในขั้นที่ 1 จึงได้เพิ่มการให้ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหานั้น ๆ เพื่อให้ข้อมูลดังกล่าวช่วยเพิ่มความเป็นไปได้ของความคิด และเป็นการทำให้เกิดความคิดที่แปลก

เนื่องด้วย NGT เป็นเทคนิควิธีที่มีความเฉพาะหลายด้าน จึงพอสรุปได้เป็นข้อ ๆ ดังนี้

(1) เรื่องขอบเขตของเวลา เนื่องจาก NGT เป็นวิธีในการแก้ปัญหา หรือหาแนวทางในการ แก้ไขปัญหาที่ใช้เวลาสั้น ๆ (ประมาณ 45 - 90 นาที)

(2) ขนาดของกลุ่ม โดยระบุว่าการทำงาน NGT เป็นการทำงานของกลุ่มที่มีขนาดเล็ก

(3) เรื่องที่นำมาใช้ในการแก้ปัญหา เนื่องจาก NGT เป็นเทคนิคที่สร้างขึ้นเพื่อใช้ในการหาแนวทางใหม่ในการแก้ไขปัญหา จึงไม่สามารถใช้กับการประชุมกลุ่มโดยทั่ว ๆ ไป

(4) ระเบียบวิธีการของ NGT ซึ่งมีระเบียบวิธีการและขั้นตอนที่เฉพาะ และยังใช้ระเบียบ วิธีการนี้เป็นศูนย์กลางในการดำเนินการ และด้วยระเบียบวิธีการของ NGT นี้เองส่งผลให้สมาชิกในกลุ่มมีอิสระในการแสดงความคิด มีโอกาสได้ร่วมสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดของตนกับคนในกลุ่ม

ขั้นตอนการทำ NGT

เดลเบออค และแวนเดอเวน (Delbecq and Van de ven , 1975) ได้เสนอขั้นตอนการทำ NGT ไว้ 6 ขั้น ดังนี้

1. SILENT ซึ่งมีหลักสำคัญ ดังนี้

- 1.1 ให้เวลาในการคิดที่เพียงพอ
- 1.2 อำนวยความสะดวกในการคิด
- 1.3 ไม่รบกวน
- 1.4 ไม่ชี้ประเด็น
- 1.5 ให้เวลา และบอกเตือนเมื่อเวลาใกล้หมด
- 1.6 ไม่ให้เกิดการแข่งขัน ไม่กดดันทางบทบาท
- 1.7 ให้ปัญหาเป็นศูนย์กลางทางความคิด
- 1.8 ไม่ให้เกิดการเลือกความคิดก่อนถึงขั้นที่กำหนด

2. ROUND - ROBIN เป็นขั้นตอนการบันทึกความคิดบนกระดาษ โดยจะดำเนินไปรอบ ๆ โต๊ะที่ประชุม โดยให้ 1 คน พูด 1 ความคิดในแต่ละรอบ โดยไม่มีการแข่งขันด้วยสถานภาพที่สูงกว่า หรือด้วยการแสดงอารมณ์ออกมามาก ๆ จุดสำคัญของขั้น คือ การสิ้นไหลของความคิด ความถูกต้องของความคิด ที่ถูกบันทึกบนกระดาษ ข้อความที่เขียนจะเป็นแนวทางในการตัดสินใจในอนาคต และควรจัดให้

- 2.1 ให้ทุกคนได้แสดงความคิดเห็นเท่า ๆ กัน

- 2.2 สามารถเพิ่มเติมปัญหาที่เพิ่งคิดได้
- 2.3 พยายามแยกแยะความคิดที่อยู่รวมกัน
- 2.4 ลดความคิดที่ง่ายเกินไป
- 2.5 เปิดเผยความคิดของตนเอง
- 2.6 เขียนอธิบายให้ยาวเพื่อถ่ายทอดความเข้าใจ

3. SERIAL DISCUSSION ผู้ดำเนินการจะถามคำถามทีละข้อ และถามว่ามีใครต้องการอธิบายเพิ่มเติม ชักถามข้อสงสัยในข้อคำถามใดหรือไม่ จุดประสงค์ที่สำคัญของขั้นนี้ไม่ได้กระทำเพื่อการแข่งขัน แต่เพื่อเพิ่มระดับความเข้าใจต่อหัวข้อนั้น ต่อสมาชิกทุกคนซึ่งขึ้นอยู่กับภาษาที่ใช้และ ในการทำขั้นนี้มีข้อดี คือ

- 3.1 ไม่มุ่งเน้นชี้เฉพาะไปที่ความคิดใด ความคิดหนึ่ง
- 3.2 สร้างโอกาสในการทำความเข้าใจ และขจัดปัญหาที่เกิดขึ้นในใจ
- 3.3 สร้างโอกาสของการหาเหตุผล ในข้อความที่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วย

4. PRIMARY VOTE ON ITEM IMPORTANCE ซึ่งเป็นการเรียงลำดับความสำคัญตามความคิดของ สมาชิกในกลุ่ม โดยจะให้สมาชิกในกลุ่มลงจัดอันดับความสำคัญตามความคิดของตนเองใน กระดาษ และ ผู้ดำเนินการเก็บผลการออกเสียงและรวมคะแนน ว่าหัวข้อใดสมาชิกในกลุ่ม ให้ความสำคัญมากที่สุด หลังจากนั้นแจ้งผลให้สมาชิกทราบ

5. DISCUSSION OF THE PRELIMINARY VOTE หลังจากดำเนินการในขั้นที่ 4 แล้วก็ดำเนินการอภิปรายเกี่ยวกับลำดับของหัวข้ออีกครั้งสมาชิกแต่ละคนมีความเห็นอย่างไรกับอันดับ เหล่านี้

6. FINAL VOTE ให้สมาชิกในกลุ่มจัดลำดับอีกครั้ง เมื่อได้รับข้อมูลจากข้อ 5 แล้ว มัวร์ (Moore, 1987) ได้เสนอขั้นตอน NGT ว่าประกอบด้วย 4 ขั้นตอนดังนี้

1. SILENT เป็นขั้นที่ให้ผู้สมาชิกในกลุ่มได้แสดงความคิดเห็นของตนที่มีต่อปัญหาที่ตั้งขึ้น โดยสมาชิกจะได้รับกระดาษคนละ 1 แผ่นและเขียนความคิดของตนเองลงในกระดาษนั้น โดยไม่มีการปรึกษา หรือพูดคุย ดังนั้นจึง จำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้ดำเนินการจะต้องชี้แจงหัวข้อ หรือปัญหานั้นอย่างละเอียด ซึ่งขั้นตอนนี้จะใช้เวลาทั้งสิ้น ประมาณ 5 - 10 นาที

2. ROUND - ROBIN เป็นขั้นที่รวบรวมและจัดบันทึกความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่ม โดยผู้ดำเนินการจะให้สมาชิกแสดงความคิดเห็นที่ได้จากการเขียนด้วยคำ หรือวลีสั้น ๆ และเข้าใจง่ายโดยไม่มีการแสดงความคิดเห็นใด ๆ เพิ่มเติม โดยให้สมาชิกแต่ละคนแสดงความคิดเห็นของตนทีละคน โดยความคิดที่แสดงออกมานั้นต้องไม่กล่าวซ้ำกับคนที่กล่าวมาแล้ว ผู้ดำเนินการจะจัดบันทึกความคิดเห็นข้างต้นบนกระดานให้สมาชิกทุกคนเห็นโดยทั่วถึงกัน

3. SERIAL DISCUSSION เป็นขั้นตอนที่ให้ผู้สมาชิกในกลุ่มแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับหัวข้อที่อยู่บนกระดาน เพื่อให้สมาชิกทุกคนเข้าใจความหมาย ตลอดจนเหตุผลที่น่าเสนอข้อความดังกล่าว ให้เข้าใจตรงกัน

4. VOTING เป็นขั้นตอนสุดท้ายที่ให้ผู้สมาชิกในกลุ่มได้จัดลำดับความสำคัญ หรือความจำเป็นของความคิดเห็นต่าง ๆ โดยผู้ดำเนินการจะเป็นผู้กำหนดจำนวนลำดับความสำคัญ โดยทั่วไปจะมี จำนวนประมาณ 3 - 7 ลำดับ ให้สมาชิกจัดลำดับความสำคัญอย่างเงียบ ๆ โดยลำพังก่อน จากนั้นให้ ออกเสียงแสดงการจัดอันดับของตนโดยผู้ดำเนินการจะอ่านข้อความที่เป็นข้อคิดเห็นทีละข้อ จากนั้นนำคะแนนจากการจัดลำดับในแต่ละข้อ มาหาผลรวมทางคณิตศาสตร์เพื่อให้ได้ข้อความที่เป็นความต้องการที่สูงที่สุด

วิทกิน (Witkin, 1995) ได้เสนอขั้นตอนการทำ NGT ไว้ดังนี้

1. อธิบายถึงหัวข้อที่ต้องพิจารณา
2. แสดงความคิดอย่างเงียบๆ (SILENT) ให้สมาชิกในกลุ่มได้แสดงความคิดของตนที่มีต่อคำถาม โดยเขียนความคิดของตนลงในกระดาษ โดยไม่มีการปรึกษา หรือพูดคุยโดยใช้เวลาประมาณ 10 - 15 นาที
3. เสนอความคิดต่อกลุ่ม (ROUND - ROBIN) เป็นขั้นตอนการบันทึกความคิดบนกระดาษ โดยจะดำเนินไปรอบ ๆ โต๊ะที่ประชุมโดยให้ 1 คน พูด 1 ความคิดในแต่ละรอบ
4. อธิบายเกี่ยวกับหัวข้อ (CLEAR STATEMENT) เป็นขั้นตอนที่ให้สมาชิกในกลุ่มแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับหัวข้อที่อยู่บนกระดาษ เพื่อให้สมาชิกทุกคนเข้าใจความหมายตรงกัน ซึ่งใช้เวลาประมาณ 20 - 30 นาที

5. จัดลำดับความสำคัญของหัวข้อ (VOTE) เป็นขั้นตอนที่ให้สมาชิกในกลุ่มจัดลำดับความสำคัญประเด็นต่างๆ ในขั้นที่ 4 โดยแต่ละคน

จะแสดงความคิดของตนโดยลำพัง จากนั้นให้สมาชิกแสดงความคิดของตนโดย ผู้ดำเนินการจะอ่านหัวข้อในขั้นที่ 4 ทีละข้อ แล้วให้สมาชิกในกลุ่มยกมือข้อที่ตนเลือก และบอกแก่ผู้ดำเนินการว่าหัวข้อดังกล่าวเป็นอันดับที่เท่าใด

จากการศึกษาขั้นต้นของ NGT ช่างค้นพบว่า การดำเนินการตามขั้นตอนของมัวร์ (Moore) ต่างจากวิทกิน (Witkin) ในขั้นที่ 1 เท่านั้น คือวิทกิน (Witkin) ให้ความสำคัญของการอธิบายถึงหัวข้อที่ต้องพิจารณา เพื่อให้สมาชิกในกลุ่มเข้าใจตรงกัน ไม่นอกกรอบที่ต้องการ ส่วนวิธีการของมัวร์ (Moore) และวิทกิน (Witkin) ต่างจากเดลเบออค และแวน เดอ เวน (Delbecq and Van de Ven) ซึ่งเปิดโอกาสให้สมาชิกในกลุ่มเลือกหัวข้อที่ตนคิดว่าสำคัญได้ถึง 2 ครั้ง โดยครั้งแรกให้สมาชิกจัดอันดับความสำคัญของหัวข้อที่ตนคิด แล้วให้ผู้ดำเนินการ รวบรวมว่าสมาชิกในกลุ่มให้ความสำคัญกับหัวข้อใดมากที่สุดแล้วแจ้งให้สมาชิกในกลุ่มทราบ จากนั้นให้สมาชิกในกลุ่มแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับอันดับความสำคัญของหัวข้อ ที่ผู้ดำเนินการเสนอ แล้วให้สมาชิกจัดอันดับอีกครั้ง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยประเมินความต้องการจำเป็นโดยใช้ขั้นตอนของวิทกิน (Witkin, 1995) เนื่องจากเป็นขั้นตอนที่มีการป้องกันไม่ให้สมาชิกนอกประเด็น เนื่องจากมีการอธิบายถึงหัวข้อที่ต้องพิจารณา ว่าต้องการอะไร มีข้อช่วยใดใดอย่างไร และเป็นขั้นตอนที่กระชับและให้สมาชิกมีความคิดอย่างอิสระ ไม่ถูกโน้มถ่วงทางความคิด หรือเปลี่ยนความคิดของตนให้เป็นไปตามความคิดของคนส่วนใหญ่ โดยขั้นตอนของวิทกิน (Witkin, 1995) มี 5 ขั้น ดังนี้

1. อธิบายถึงหัวข้อที่ต้องพิจารณา
2. แสดงความคิดอย่างเงียบๆ (SILENT)
3. เสนอความคิดต่อกลุ่ม (ROUND - ROBIN)
4. อธิบายเกี่ยวกับหัวข้อ (CLEAR STATEMENT)
5. จัดลำดับความสำคัญของหัวข้อ (VOTE)

ตอนที่ 3 ลักษณะของกลุ่ม

ในการดำเนินกิจกรรมประจำวันเราจะพบการรวมตัวกันของคนเพื่อกิจกรรมต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการประชุม การแก้ปัญหา หรือแม้กระทั่งการสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็น กลุ่มแต่ละกลุ่มจะมีลักษณะเฉพาะแตกต่างกันไปในแต่ละเรื่องของ จุดมุ่งหมาย และมีผู้ให้ความหมายของกลุ่มต่าง ๆ กัน ดังนี้

แบส (Bass, 1960) ให้ความเห็นเกี่ยวกับกลุ่มว่า เป็นการรวบรวมคนที่มีอยู่มากระทำกร อย่างใดอย่างหนึ่ง และผลของการกระทำนั้นจะตอบสนองกลับสู่แต่ละคนในกลุ่มนั้น

วอร์เตอร์ส (Warters, 1960) มองกลุ่มทางสังคมว่า เป็นการรวมกันของปัจเจกบุคคล ซึ่งมีจุดหมายปลายทางร่วมกัน มีการเฝ้าระวังระหว่างกัน และมีความรับผิดชอบระหว่างสมาชิกด้วยกันอันมีผลให้ความต้องการของปัจเจกบุคคลบรรลุผลอันน่าพึงพอใจ

วัตสัน (Watson, 1966) ให้ความเห็นว่า กลุ่มทางสังคม คือการที่บุคคลรวมกัน โดยมีปฏิสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด (face to face interaction) แต่ละคนตระหนักถึงสมาชิกภาพของคนในกลุ่ม ตระหนักถึงคนอื่น ๆ ในกลุ่ม และแต่ละคนได้รับความพึงพอใจบางอย่างจากการที่ตนมีส่วนร่วมร่วมกับบุคคลอื่น

ฟีลเลอร์ (Fiedler, 1967) กล่าวว่า กลุ่มเป็นการนำคนแต่ละคนมารวมกัน เพื่อแลกเปลี่ยน ความคิด

ฮวน (Heun, 1975) กล่าวว่า กลุ่ม เป็นการรวมกันของคนตั้งแต่ 2 คน หรือมากกว่า มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในการรับรู้ มีปฏิสัมพันธ์กัน ร่วมกันทำงานเพื่อจุดประสงค์ใด จุดประสงค์หนึ่ง

ชอร์ (Shaw, 1976) ได้ให้ความหมายของกลุ่มว่าประกอบด้วย คน 2 คน หรือมากกว่าที่มีปฏิสัมพันธ์กันทางการกระทำ โดยการกระทำดังกล่าวจะมีอิทธิพลต่อผู้อื่นที่อยู่ในกลุ่ม

ฮีพ (Heap, 1979) ให้ความหมายของกลุ่มว่า เป็นการรวมกันของคน ซึ่งถือว่าเป็นกลุ่มทาง สังคมที่ให้สมาชิกทั้งหมดมีการเผชิญหน้ากัน

ดิรนนท์ อนุวัชศิริวงษ์ (2537) กล่าวว่า กลุ่มคือการชุมนุมกันของบุคคลมากกว่า 2 คน ขึ้นไปที่มีเป้าหมายร่วมกัน และมีปฏิสัมพันธ์ หรือมีการสื่อสารกัน และยังคงกล่าวว่า กลุ่มมีหน้าที่เสริมสร้างความเข้าใจกัน เป็นกลุ่ม ดัดลีนใจ แก้ปัญหาต่าง ๆ หรือบางครั้ง กลุ่มก็ทำหน้าที่หลายอย่างในเวลาเดียวกัน

อาภรณ์พันธ์ จันทรสว่าง (2525) ให้ความหมายของกลุ่มว่า กลุ่มเป็นการรวมกันของปัจเจก บุคคล ซึ่งมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน และทำให้สมาชิกในกลุ่มต้องพึ่งพาอาศัยกันในระดับหนึ่งดังนั้น กลุ่มต้องประกอบด้วย (1) สมาชิก (ซึ่งเป็นผู้ที่มีปฏิสัมพันธ์กัน) และ (2) การมีปฏิสัมพันธ์กัน

สมศักดิ์ ศรีมาโนชญ์ (2527) กล่าวว่า กลุ่ม หมายถึง การที่คนตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปมารวมกัน ยอมรับในความเกี่ยวข้องที่เกิดขึ้นระหว่างกันและกันในกลุ่มจากการศึกษาข้างต้น แต่ละท่านได้ให้ความหมายที่ตรงกันคือ กลุ่มเป็นการรวมกันของคนโดยมีปฏิสัมพันธ์กันอย่างใดอย่างหนึ่ง โดย แบส (Bass) วอร์เตอร์ส (Warters) ฟีลเลอร์ (Fiedler) ฮวน (Heun) ดิรนนท์ อนุวัชศิริวงษ์และสมศักดิ์ ศรีมาโนชญ์มีความเห็นตรงกันว่าการรวมกันของคนนั้นต้องมีจุดประสงค์ใดจุดประสงค์หนึ่ง

จากการศึกษาความหมายของกลุ่มพบว่า กลุ่ม คือการรวมกันของบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปโดยมีปฏิสัมพันธ์กันอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อจุดประสงค์ใดจุดประสงค์หนึ่ง

ลักษณะทั่วไปของกลุ่ม (Characteristics of Group)

เมื่อก่อกลุ่มเป็นการรวมกันของบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปโดยมีปฏิสัมพันธ์กันอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อจุดประสงค์ใดจุดประสงค์หนึ่ง ดังนั้น การรวมกันดังกล่าวก็ทำให้เกิดลักษณะที่แตกต่างกันตามการมีปฏิสัมพันธ์ และจุดประสงค์ในการรวมกลุ่ม ซึ่งมีผู้ให้ความเห็นเกี่ยวกับลักษณะของกลุ่มไว้ ดังนี้

ลิปปีต (Lippit, 1968) กล่าวว่ากลุ่มโดยทั่วไปจะมีลักษณะที่ เหมือนกัน ดังนี้

1. ภูมิหลังของกลุ่ม (Group Background) ซึ่งเกิดจากบุคคลที่เข้ามารวมเป็นกลุ่มนั่นเอง กล่าวคือ ในการรวมกันแต่ละครั้งจะมีภูมิหลังที่เกิดก่อนการรวมตัวกัน เนื่องจากสมาชิกแต่ละคน นำเอาความรู้สึกนึกคิดเฉพาะตนติดตัวมาด้วย ซึ่งความรู้สึกนึกคิดดังกล่าวส่งผลต่อพฤติกรรมของตนเอง และบุคคลอื่นที่เข้ามาในกลุ่ม

2. แบบแผนของการมีส่วนร่วมในกลุ่ม (Group Participation Patterns) ในทุกสถานการณ์ของกลุ่ม บุคคลจะมีส่วนร่วมไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง บางคนมีส่วนร่วมมากเกินไปจนเป็นการผูกขาดการมีปฏิสัมพันธ์ในกลุ่มคนเดียว ซึ่งเป็นการตัดโอกาสของผู้อื่นในการพูด หรือบางครั้งมีบางคนในกลุ่มได้รับ การเรียกร้องให้เป็นผู้ตอบปัญหา แสดงความคิดเห็น หรือเป็นผู้พูด โดยการที่มีหลาย ๆ คนหันไปมอง คนใดคนหนึ่งในกลุ่มโดยเฉพาะ ซึ่งผู้อื่นอาจมีประสบการณ์ว่า บุคคลที่ถูกเลือกเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ หรือเป็นผู้ที่มีความคิดที่ดี หรือกล่าวได้ว่ากลุ่มควรรู้ว่าจะให้บุคคลใดในกลุ่มมีส่วนร่วมอย่างไร จึงเกิด ประโยชน์ต่อกลุ่ม และต่อสมาชิก

3. แบบแผนของการติดต่อสื่อสารภายในกลุ่ม (Communication Patterns) หมายถึง การติดต่อสื่อสารทำความเข้าใจซึ่งกันและกันในสถานการณ์ของกลุ่มว่าจะทำอย่างไรบุคคลทั้งหลายถึงแสดงความคิดเห็นของพวกเขาให้เป็นที่เข้าใจอย่างชัดเจน ทำอย่างไรผู้นำจึงแสดงความคิดเห็นของเขาได้อย่างชัดเจน ความยุ่งยากในการใช้ภาษาคืออะไร บ่อยครั้งที่ผู้เข้าร่วมประชุมใช้ภาษาที่หรูหรา ในการถ่ายทอดความคิดเห็น การใช้ศัพท์ทางวิชาการเพื่อหวังให้สูงศักดิ์ และเป็นที่น่าประทับใจระหว่างกันแต่วิธีการดังกล่าวไม่ได้ทำให้กลุ่มประสบความสำเร็จในการแก้ไขปัญหา ความล้มเหลวที่เกิดขึ้น เกิดจากการใช้ภาษานั้นเอง การติดต่อสื่อความหมายเป็นไปได้ทั้งแบบที่ใช้คำพูด (Verbal communication) และแบบที่ไม่ใช้คำพูด (non - verbal communication)

4. ความหนาแน่นในการรวมตัวของกลุ่ม (Group Cohesion) การรวมตัวของกลุ่มเป็นลักษณะสามัญอย่างหนึ่งของกลุ่ม การรวมตัวนี้เกี่ยวข้องกับ ความสนใจ หรือผลประโยชน์ที่มีขึ้น กลุ่มที่เป็นการรวมตัวของปัจเจกบุคคลที่ร่วมกันทำงานเป็นคณะจะมีประสิทธิภาพเพียงใด จะพิจารณาจากการรวมตัวของกลุ่มว่ามีความเหนียวแน่นแค่ไหน หรือทำหน้าที่ได้ดีเพียงใดเมื่อยามวิกฤต กลุ่มจะรวมตัวกันได้ด้วยสิ่งเร้าหลายอย่างต่าง ๆ กัน แบบของการรวมตัวของกลุ่มที่ต้องการเพื่อสัมพันธ์ภาพในการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ คือกระตุ้นให้สมาชิกทำงานร่วมกันได้เป็นอย่างดีในสภาวะที่ต้องการความร่วมมือประสานงานกัน ซึ่งปัจเจกบุคคลจะต้องทำหน้าที่รับผิดชอบของแต่ละคนอย่างแท้จริง ในขณะที่เดียวกันต้องมีการช่วยเหลือเกื้อกูลกันด้วย

5. กลุ่มย่อย (Sub - group) ในสภาวะที่กลุ่มประกอบด้วยคนตั้งแต่ 3 คนขึ้นไปจะก่อให้เกิด กลุ่มย่อยขึ้นไม่อย่างใดก็อย่างหนึ่ง กลุ่มย่อยนี้บางครั้งมีพื้นฐานจากความเป็นเพื่อน แต่บางครั้งก็มี พื้นฐานมาจากความไม่ชอบสถานการณ์อย่างใดอย่างหนึ่งเหมือนกัน กลุ่มย่อยในสถานการณ์กลุ่มเป็น เรื่องปกติ แต่ควรจะให้เป็นที่เข้าใจ และวิเคราะห์ได้ว่าเป็นไปเพื่อพัฒนาสัมพันธ์ภาพของกลุ่มให้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ กลุ่มย่อยหนึ่ง ๆ สามารถเปลี่ยนไปได้บ่อยขึ้นอยู่กับสมาชิกในกลุ่มว่าจะเห็นพ้องต้องกันในเรื่องใด

6. บรรยากาศของกลุ่ม (Group Atmosphere) หมายถึงความเป็นกันเอง และเสรีภาพของสถานการณ์กลุ่ม เป็นสถานการณ์ที่มีความเป็นมิตร และให้โอกาสแก่สมาชิกในกลุ่มได้แสดง ความคิดเห็น สมาชิกเต็มใจที่จะแสดงความรู้สึกส่วนตัว มีความจริงใจที่จะแสดงความรู้สึกที่แท้จริงต่อ ปัญหา หรือข้อเสนอในกลุ่ม

7. มาตรฐานของกลุ่ม (Group Standards) หมายถึงหลักปฏิบัติที่กลุ่มรับนำมาใช้ในสถานการณ์เฉพาะอย่าง เป็นความรู้สึกรับผิดชอบที่กลุ่มมีในทางที่กลุ่มจะดำเนินกิจการงานของกลุ่ม หรือ กล่าวได้ว่า เป็นวิถีทางของพฤติกรรมที่เกิดขึ้น สามารถมองเห็นและเป็นแบบอย่างได้

8. กระบวนการของกลุ่ม (Group Procedure) หมายถึงวิธีการหรือรูปแบบการทำงานของกลุ่มที่ ทำให้กลุ่มมีประสิทธิภาพในการทำงาน แต่ก็มีบางกระบวนการที่ถ่วงความก้าวหน้าในกลุ่มเช่นกัน

9. ผู้นำที่ได้รับแต่งตั้ง (Designated Leadership) ในสถานการณ์ของกลุ่มโดยส่วนใหญ่จะมี ผู้นำหนึ่งที่ได้รับแต่งตั้งเป็นผู้นำ และพฤติกรรมของผู้นำจะมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อกลุ่ม

10. พฤติกรรมของสมาชิก (Member Behavior) ในสถานการณ์ที่กลุ่มมีประสิทธิภาพจะมีการทำหน้าที่อย่างสมบูรณ์ และถูกต้องของสมาชิกในกลุ่ม เพื่อให้เกิดความคิด และมีการปฏิบัติของกลุ่มโดยไม่หยุดยั้ง ซึ่งต้องอาศัยความรับผิดชอบของสมาชิกในกลุ่ม

สมศักดิ์ ศรีมาโนชญ์ (2527) ได้กล่าวถึงลักษณะของกลุ่มที่พึงประสงค์ ไว้ดังนี้

1. สภาพที่เหมาะสม ควรจัดให้สมาชิกทุกคนในกลุ่มหันหน้าเข้าหากัน เพื่อให้การสื่อสารเป็นไปอย่างคล่องตัว

2. บรรยากาศในกลุ่ม ต้องเป็นกันเองเพื่อให้รู้สึกเป็นอิสระในการแสดงความคิด

3. มีขวัญและกำลังใจร่วมกัน

4. การมีส่วนร่วมในกลุ่ม โดยมีข้อตกลงกำหนดว่าจะมีกิจกรรมร่วมกันแบบใดเพื่อให้ สมาชิกทำ

ประโยชน์สูงสุดให้แก่กลุ่ม

5. มีความคิดร่วมกัน

6. มีความสามัคคีกันในกลุ่ม เพื่อประสิทธิภาพในการทำงานในกลุ่ม

7. มาตรฐานของกลุ่ม จะเน้นที่วิธีการดำเนินการ

8. เป้าหมายของกลุ่ม ต้องมีการกำหนดขึ้น เพื่อให้ดำเนินกิจกรรมไปตามเป้าที่กำหนด

9. การปฏิบัติของผู้เรียนภายในกลุ่ม ควรให้สมาชิกในกลุ่มทำงานอย่างมีระเบียบ

10. กลุ่มย่อยควรมีขนาดประมาณ 5 - 7 คน เพื่อให้เกิดการคล่องตัวในการทำงาน

11. เวลาที่ใช้ไม่ควรเกิน 90 นาที เพื่อไม่ให้เกิดความเบื่อหน่าย

ดิเรกพันธ์ อนุวัชศิริวงศ์ (2537) ได้กล่าวถึงลักษณะของกลุ่มว่าโดยทั่วไปกลุ่มมีลักษณะดังนี้

1. สมาชิกในกลุ่มมีการพึ่งพากัน และมีความคล้ายคลึงกัน หมายความว่าความคิด พฤติกรรม ของสมาชิกภายในกลุ่มจะถูกเปลี่ยน หรือได้รับอิทธิพลจากการแสดงออกซึ่งความคิดและพฤติกรรม ของสมาชิกคนอื่น ๆ ภายในกลุ่ม

2. กลุ่มจะต้องมีการสื่อสารหรือปฏิสัมพันธ์ระหว่างสมาชิก หมายถึงการมีการตอบสนองต่อกัน ในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น

3. สมาชิกในกลุ่มย่อมร่วมมือกันในวัตถุประสงค์เดียวกัน ช่วยกันทำงานให้สำเร็จ หรือหลีกเลี่ยงปัญหาต่าง ๆ ที่เห็นว่าจะเกิดขึ้น

4. กลุ่มเป็นส่วนหนึ่งของบรรทัดฐาน หรือความคาดหวัง สำหรับทุกคนหรือส่วนใหญ่ภายในกลุ่ม บรรทัดฐาน คือมาตรฐานที่วางไว้ กลุ่มอาจจะกำหนดมาตรฐานทั้งด้านพฤติกรรมการมีส่วนร่วม การมีปฏิสัมพันธ์ หรือด้านอื่น ๆ บรรทัดฐานอาจหมายถึงบทบาท ซึ่งเป็นหน้าที่ส่วนหนึ่งของบุคคลภายในกลุ่ม

กระบวนการกลุ่มในการแก้ปัญหา

จุดประสงค์หนึ่งในการรวมกันของคน คือความพยายามในการที่จะหาคำตอบของคำถาม หรือความพยายามในการแก้ปัญหา แต่ด้วยการแก้ปัญหาโดยลำพังไม่สามารถทำให้เกิดความคิดที่หลากหลายเพียงพอ กระบวนการกลุ่มเป็นวิธีหนึ่งที่มักใช้ในกรณีที่ต้องการความคิดเห็น หรือ แนวทางที่หลากหลาย มีผู้ให้ความเห็นเกี่ยวกับกลุ่มในการแก้ปัญหาไว้ ดังนี้

ฮอลโลแมน และเฮนดริก (Holloman and Hendrick, 1971) ให้ความเห็นว่าการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในหน่วยงานใด ๆ นั้น การใช้กระบวนการกลุ่มจะเป็นวิธีที่ส่งผลให้เกิดแนวทางในการแก้ไขปัญหา และยังพบอีกว่า จำนวนคนในกลุ่มยิ่งเพิ่มมากขึ้นหัวข้อที่เป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาก็ยิ่งเพิ่มมากขึ้นด้วย

บริลฮาร์ท และจ็อกแฮม (Brillhart and Jochem , 1964) ได้ศึกษารูปแบบในการแก้ไขปัญห โดยหาความสัมพันธ์ระหว่าง รูปแบบในการแก้ไขปัญห กับปัญหาที่แตกต่างกัน โดยใช้ปัญหาในการ ศึกษาทั้งสิ้น 3 ปัญหา คือ ปัญหาเกี่ยวกับความยุ่งยากที่เกิดขึ้นในห้องสมุด ปัญหาเกี่ยวกับการท่องเที่ยว และปัญหาเกี่ยวกับปริมาณของครุ และสร้างรูปแบบในการแก้ไขปัญหทั้ง 3 รูปแบบดังนี้

รูปแบบที่ (1) สมาชิกในกลุ่มจะได้รับการแนะนำให้แก้ปัญหตามหัวข้อตั้งนี้ อะไรคือปัญหาเกิดขึ้นได้ อย่างไร ทำไม อะไรที่สามารถทำเพื่อลดปัญหาได้ ตัดสินความคิดเหล่านั้นอย่างไร และประเมินความคิด เพื่อเลือกเพียงความคิดเดียว

รูปแบบที่ (2) เป็นรูปแบบที่สมาชิกหาแนวทางในการแก้ไข ปัญหาโดย ไม่ต้องมีคำอธิบายว่าเหตุใดถึงคิดว่าแนวทางนี้สามารถแก้ไขปัญหได้

รูปแบบที่ (3) รูปแบบในการแก้ปัญห โดยการหาความสัมพันธ์ของความคิดแต่ละความคิดที่ใช้ในการแก้ปัญห แล้วตัดสินใจเลือกแนวทางที่ดีที่สุดในการแก้ไขปัญห ซึ่งจากการศึกษาพบว่าปัญหาแต่ละปัญห มีความสัมพันธ์ กับรูปแบบต่าง ๆ เท่า ๆ กัน

เฮตเซล (Hetzel อ้างถึงในรัตนา พุ่มไพศาล , 2528) ให้ความเห็นอีกมุมมองหนึ่งว่าในการแก้ไขปัญห สามารถเกิด ความขัดแย้งได้จากเงื่อนไขต่อไปนี้

- (1) การแข่งขันของสมาชิก
- (2) ความคิดที่ตึงเกินไปของสมาชิกที่มีแนวความคิดที่ตรงข้ามกัน (แนวความคิดแบบเก่า กับแนวความคิดที่ทันสมัย)
- (3) เวลาที่สร้างแรงกดดันให้กับการแก้ไขปัญห
- (4) คนที่ได้รับมอบหมายให้ทำงานนั้นได้ทำในสิ่งที่ตนไม่ต้องการ
- (5) ความหงุดหงิดที่เกิดกับสมาชิกอันเกิดจากการแก้ปัญหที่ทำให้เกิดความยุ่งยาก และให้ความเห็นว่าแนวทางในการหาทางแก้ปัญหานั้นขึ้นอยู่กับ ตัวปัญห เวลา และความคิดสร้างสรรค์

ขนาดของกลุ่ม

จากการศึกษาในเรื่องของขนาดของกลุ่มในการประเมินความต้องการจำเป็นโดยใช้เทคนิค NGT ขนาดของกลุ่มอภิปราย โดยถือว่า NGT เป็นวิธีการที่ปรับปรุงมาจากกระบวนการกลุ่มนั้น พบว่า มีผู้ที่แสดงความคิดเกี่ยวกับขนาดของกลุ่มเหมาะสมไว้หลายท่าน ซึ่งต่างมีความเห็นในมุมมองที่ แตกต่างกัน ดังนี้

ออสบอน (Osborn , 1957) ได้ให้ความเห็นว่าขนาดของกลุ่มที่ทำให้ผลงานมีประสิทธิภาพ คือกลุ่มที่มีขนาด 5 - 10 คน

สเลเตอร์ (Slater, 1958) ให้ความเห็นว่ากลุ่มที่มีขนาด 5 คนเป็นกลุ่มที่มีความหลากหลายทางความคิดเหมาะสมในการแลกเปลี่ยนความคิด

ฮอลโลแมน และเฮนดริก (Holloman and Hendrick , 1971) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับขนาดของกลุ่มที่สามารถดำเนินการเพื่อให้ได้ผลดีว่าควรมีจำนวนสมาชิกเท่ากับ 6 คน

สเทนเนอร์ (Steiner , 1972 อ้างถึงในจลอง ภิรมย์รัตน์ , 2521) กล่าวว่ากลุ่มอภิปราย ขนาดเล็กจะมีขนาดกลุ่มตั้งแต่ 2 - 7 คน และพบว่ากลุ่มที่มีขนาด 5 คน เป็นกลุ่มคนที่เหมาะสมที่สุด

เดลเบออคและแวน เดอเวน (Delbecq and Van de Ven, 1975) ได้มีความคิดเห็น เกี่ยวกับจำนวนคนในการทำ NGT ควรมีจำนวน 7 -10 คน

มัวร์ (Moore, 1987) แสดงความเห็นว่าการทำ NGT จากประสบการณ์ของเขาพบว่าขนาดของกลุ่มที่เหมาะสมในการทำ NGT คือกลุ่มที่ประกอบด้วยสมาชิก 5 - 9 คน เนื่องจากตามความคิด ของมัวร์ กระบวนการทำ NGT ควรใช้เวลาทั้งสิ้น 90 นาที ดังนั้นการมีจำนวนคนดังกล่าวจะทำให้การใช้เวลาเป็นไปได้ตามที่กำหนดไว้

เนเปียร์ และเจอร์เชนฟีลด์ (Napier and Gershenfeld, 1989) ให้ความเห็นว่าเป็นกลุ่มขนาดเล็ก สมาชิก 5 คนเป็นจำนวนที่เหมาะสมที่สุดในการทำงานให้เป็นผลดีเนื่องจากมีความคิดที่หลากหลาย เพียงพอที่จะทำให้สมาชิกมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น

วิทกิน (Witkin, 1995) ได้ให้ความเห็นว่าสมาชิกในกลุ่มของการทำ NGT มีจำนวน 6 - 10 คน ซึ่งเป็นงานสำหรับกลุ่มคนขนาดเล็ก เพื่อจะได้มีปฏิสัมพันธ์กันอย่างดีระหว่างสมาชิกในกลุ่ม

ชูลทซ์ (Schultz, 1996) ได้แสดงความเห็นเกี่ยวกับขนาดของกลุ่มว่ากลุ่มควรมีขนาด 5 - 7 คน ซึ่งเป็นขนาดที่เพียงพอต่อการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างสมาชิก

สกีบเบ (Skibbe, 1986) ให้ความเห็นว่า การประชุมกลุ่มสมมติควรมีผู้เข้าร่วมประมาณ 5-9 คน

วินิจ เกตุขำ และคมเพชร จิตรคุภกุล (2519) กล่าวว่าโดยทั่วไปแล้วกลุ่มอภิปรายขนาดเล็กจะมีประมาณ 12 - 15 คน โดยกลุ่มขนาดนี้จะส่งผลให้ในกลุ่มมีปฏิสัมพันธ์อันดีระหว่างสมาชิก ปริมาณและคุณภาพของการสื่อสารที่เกิดขึ้น

ดิรันทน์ อนุวัชศิริวงศ์ (2537) กล่าวถึงขนาดของกลุ่มว่าสมาชิกของกลุ่ม จะถูกกำหนดโดย ขนาดของกลุ่ม ขนาดของกลุ่มจะส่งผลต่อสมาชิกภายในกลุ่มคนอื่น ๆ ตั้งแต่ความสัมพันธ์ได้เริ่ม ดำเนินโดยการสื่อสารดังกล่าว ส่วนในกลุ่ม 3 คน จะเปิดเผยและสื่อสารกันเป็นอย่างดีในการแสดงออกถึงเรื่อง ขนาดของกลุ่มเมื่อมีจำนวนสมาชิกมากขึ้น การมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ก็จะลดน้อยลง การรักษาคุณภาพของการสื่อสารในกลุ่มขนาดเล็กนี้ขนาดของกลุ่มต้องมีการควบคุมต้องกำหนดขนาดตามงานและบุคลิกภาพของสมาชิก ทั้งนี้กลุ่มต้องมีขนาดไม่ใหญ่เกินไป และสถานที่ต้องเหมาะสมด้วยความรู้สึกที่ชัดเจนของผู้ร่วมกลุ่มทั้งด้านการตอบสนองและการสื่อสารกันจะทำให้เกิดความสำเร็อย่างสูงในกลุ่มที่มีขนาด 3 - 5 คน ซึ่งถ้ามากกว่านี้คือ 13 คนขึ้นไป มักจะไม่ใช่เป็นลักษณะของกลุ่มขนาดเล็กที่ดีอีกต่อไป

จากการศึกษาข้างต้นพบว่ากลุ่มขนาดเล็กจะเริ่มมีขนาดตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ซึ่งขนาดของกลุ่มมิได้มีความหมายเฉพาะจำนวนคนในกลุ่มเท่านั้น แต่รวมถึงการทำงานการมีปฏิสัมพันธ์กันในกลุ่มเพื่อให้ผลงานที่ออกมาดีมีคุณภาพที่ดี

ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ศึกษาขนาดของกลุ่มระหว่าง 4 - 12 คน เนื่องจากกลุ่มที่มีขนาดเล็กที่สุด ที่ถือว่าเป็นกลุ่มซึ่งได้จากความเห็นของผู้ที่ศึกษาดังกล่าวข้างต้นคือกลุ่มที่มีขนาด 2 คน เมื่อศึกษา เอกสารที่เกี่ยวข้องพบว่า เมื่อจัดกลุ่มที่มีขนาด 2 คนแล้วต้องพิจารณาปัจจัยที่เกี่ยวข้องหลายด้านที่ส่งผลกระทบต่อลักษณะของการทำงานเป็นกลุ่ม และโครงสร้างของการทำงานกลุ่ม ที่ต้องมีการกำหนด บทบาท หน้าที่ และสถานภาพของสมาชิกในกลุ่ม และชูลทซ์ (Schultz) กล่าวว่า สมาชิกจำนวน 3 คนเป็นขนาดของกลุ่มที่ สามารถทำให้เกิดโครงสร้างที่ซับซ้อนของกลุ่มทางสังคมได้ (Schultz, 1996) แต่การศึกษาครั้งนี้ศึกษา กลุ่มขนาดตั้งแต่ 4-12 คน เนื่องจากพิจารณาในปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการพบกันในการสนทนา เพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์ระหว่างกัน เป็นขนาดของกลุ่มขนาดเล็กที่นิยมใช้ในการแก้ปัญหาที่มีความซับซ้อนต้องการความคิดที่หลากหลายแง่มุม เช่น การศึกษา เรื่อง อิทธิพลของลักษณะของสมาชิกแต่ละคนในกลุ่มขนาดเล็ก ของฮอยทรอน ในปี 1953

(Hoythorn , 1953) เรื่อง ขนาด ทักษะ ศักยภาพในการระดมความคิดของกลุ่ม ของ โบชาร์ด และแฮร์ ในปี 1970 (Bouchard and Hare , 1970) เรื่อง ผลกระทบการมีปฏิสัมพันธ์ในกลุ่มต่อประสิทธิภาพของการระดมความคิด ของดันด์ แคมเบล และจาเสด ในปี 1963 (Dunnette Campbell and Jasaatad , 1963) เรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของสมาชิกในการแก้ปัญหาด้วยกระบวนการกลุ่ม ของฮอฟแมน และสมิท ในปี 1960 (Hoffman and Smith , 1960) เป็นต้น

การศึกษาครั้งนี้กลุ่มขนาดเล็กใช้สมาชิกจำนวน 4 คนเป็นตัวแทนในการศึกษา กลุ่มขนาดกลาง ซึ่งใช้สมาชิกจำนวน 8 คนเป็นตัวแทนในการศึกษา กลุ่มขนาดใหญ่ ซึ่งใช้สมาชิกจำนวน 12 คน เป็นตัวแทนในการศึกษา

โดยกลุ่มขนาดเล็ก เลือกใช้กลุ่มที่มีจำนวนสมาชิก 4 คนเป็นตัวแทนเนื่องจาก เป็นกลุ่มที่สามารถดำเนินการอภิปรายเพื่อให้เกิดความคิดที่หลากหลาย ซึ่งขนาดดังกล่าวเป็น ขนาดที่นิยมใช้กันในการศึกษาผลที่เกิดขึ้นกับผลงานของกลุ่ม

ส่วนกลุ่มขนาดกลาง เลือกใช้กลุ่มที่มีขนาด 8 คนเป็นตัวแทนเนื่องจาก เป็นขนาดกลุ่มที่เป็นค่ากลางของขนาดกลุ่มที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ ขนาด 4 - 12 คน

กลุ่มขนาดใหญ่ ใช้จำนวนสมาชิก 12 คนเป็นตัวแทน เนื่องจากตามทัศนะในการดำเนินการประเมินความต้องการจำเป็นด้วยเทคนิค NGT พบว่าขนาดของกลุ่มที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในการดำเนินการตามขั้นตอนดังกล่าวคือกลุ่มที่มีสมาชิกประมาณ 10 คน เนื่องจากลักษณะเฉพาะของ NGT เป็นกระบวนการ ที่สามารถดำเนินการในช่วงเวลาสั้น ๆ ดังนั้นการที่มีจำนวนคนมากเกินไปทำให้ระยะเวลาในการ ดำเนินการนาน ซึ่งทำให้เสียลักษณะเฉพาะของ NGT

ตอนที่ 4 บุคลิกภาพ

บุคลิกภาพ เป็นคำที่ให้คำนิยามยาก เนื่องจากเป็นเรื่องที่ซับซ้อนมีความละเอียด และเข้าใจยาก เพราะเป็นพฤติกรรมที่ตอบสนองของมนุษย์ต่อสิ่งเร้าบางอย่าง ไม่ว่าสิ่งเร้านั้นจะเกิดจากภายใน หรือภายนอกร่างกาย ซึ่งบุคลิกภาพของมนุษย์นี้จะเป็นสิ่งที่อยู่เบื้องหลังพฤติกรรมที่ตอบสนองต่อสิ่งเร้าต่าง ๆ

บุคลิกภาพ (Personality) มาจากคำว่า person ซึ่งมีรากศัพท์มาจากภาษาละติน ว่า Persona ซึ่งหมายถึง หน้ากากที่ตัวละครสวมเล่นละคร หรือแสดงบนเวทีในสมัยกรีกโบราณ เพื่อแสดงไปตามบทบาทที่กำหนด

เมื่อกล่าวถึงความหมายของบุคลิกภาพ มีหลายท่านให้ความหมายไว้ดังนี้

ไอแซนค์ (Eysenck, 1947) กล่าวว่า บุคลิกภาพ คือ การกระทำทั้งหมดของอินทรีย์ที่เป็นผลมาจากพันธุกรรม และสิ่งแวดล้อม บุคลิกภาพเกิดจากการปะทะสัมพันธ์กันระหว่างส่วนสำคัญ 4 ส่วน คือ ความคิด ลักษณะนิสัย อารมณ์ความรู้สึก และองค์ประกอบทางร่างกาย

เซียร์ (Sears, 1957) กล่าวว่า บุคลิกภาพ หมายถึง กลุ่มของศักยภาพในการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งให้เห็นถึงลักษณะของบุคคลนั้น ๆ กลุ่มศักยภาพดังกล่าว มีหลายชนิด และเกี่ยวข้องกับกระทำ หลายอย่าง เช่น ความสามารถทางสติปัญญา ลักษณะการเคลื่อนไหว ความสัมพันธ์กับบุคคล

นอล (Noll, 1957) กล่าวว่า บุคลิกภาพ คือลักษณะในตัวบุคคลที่บุคคลอื่นสามารถตัดสินใจ ได้ว่าเราเป็นอย่างไร ซึ่งหมายถึงผลรวมของอุปนิสัย และพฤติกรรม อันได้แก่ สติปัญญา ความรู้ ทัศนคติ ความสนใจ และปฏิกิริยาต่าง ๆ ที่ตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อม

ออลพอร์ท (Allport , 1965) ได้ให้ความหมายของบุคลิกภาพว่า เป็นลักษณะเฉพาะตัวของ แต่ละบุคคลที่มีปฏิกริยาต่อสิ่งเร้าในสังคม และเป็นคุณสมบัติในการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม ของบุคคลนั้น

เฮบบ์ (Hebb, 1972) ได้ให้ความหมายของบุคลิกภาพว่า เป็นโครงร่างของลักษณะของแต่ละคน และเป็นแนวทางความประพฤติซึ่งกำหนดการปรับตัวให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของแต่ละคนกับ สิ่งแวดล้อม เน้นเฉพาะถึงลักษณะบุคคลซึ่งก่อให้เกิดผลในการเข้ากับผู้อื่น

ฮิลการ์ด และริชาร์ด (Hilgard and Richard , 1967) กล่าวว่า บุคลิกภาพ คือแบบแห่งลักษณะของบุคคลและวิธีแสดง ออกซึ่งกำหนดการปรับตัวตามแบบฉบับของแต่ละบุคคล

แอนาสตาซี (Anastasi, 1968) กล่าวว่า บุคลิกภาพของบุคคลเกิดจาก ปฏิกริยาร่วมระหว่าง พันธุกรรมกับสิ่งแวดล้อม พันธุกรรมอย่างเดียวกันในสิ่งแวดล้อมที่ต่างกันย่อมก่อให้เกิดบุคลิกภาพของบุคคลที่ต่างกัน อย่างไรก็ตามในสภาพแวดล้อมที่เหมือนกัน แม้บุคคลจะมีพันธุกรรมอย่างเดียวกันก็อาจก่อให้เกิดบุคลิกภาพที่ต่างกันได้

สแตกเนอร์ (Stagner, 1961) กล่าวว่า ตัวกำหนดความแตกต่างของบุคลิกภาพของเด็ก ได้แก่ องค์ประกอบทางชีวภาพ อิทธิพลของฐานะทางเศรษฐกิจ และสังคมครอบครัว สถานภาพการสมรสของบิดามารดา การอบรมเลี้ยงดูที่บ้าน ทัศนคติของบิดามารดา รวมถึงอิทธิพลทางโรงเรียน รวมทั้งอาจขึ้นอยู่กับอิทธิพลของสื่อสารมวลชนด้วย

เอดเวิร์ด (Edward , 1969) กล่าวว่า บุคลิกภาพเป็นรูปแบบของพฤติกรรมที่อยู่ในแต่ละบุคคล ซึ่งเป็นผลจากปฏิกริยาที่ร่วมกันอย่างซับซ้อนของโครงสร้างทางร่างกายจากประสบการณ์ที่ผ่านมา

มันน์ (Munn, 1969) ให้ความหมายของบุคลิกภาพว่า เป็นผลรวมของลักษณะทางพันธุกรรม และสิ่งแวดล้อม และผลของบุคลิกภาพเป็นความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ระหว่างสถานการณ์ทางชีวภาพ สถานภาพทางสังคม และอิทธิพลทางวัฒนธรรม

ดิงค์เมเยอร์ (Dinkmeyer , 1976) กล่าวว่า บุคลิกภาพ ประกอบด้วย ความรู้สึกต่าง ๆ รวมทั้ง ทัศนคติ คุณค่า และพฤติกรรมที่ทำให้แต่ละบุคคลเป็นเอกลักษณ์บุคคล

ภิญโญ สาร (2515) ให้ทัศนะเกี่ยวกับบุคลิกภาพว่า หมายถึงความเป็นตัวเองของบุคคลในด้านกายภาพ และความต้องการหรือความจำเป็นเฉพาะอย่างของบุคคลแต่ละคนซึ่งไม่เหมือนกัน

วิบูลย์ มณีฉาย (2526) กล่าวว่า บุคลิกภาพเป็นลักษณะทุกด้านที่มีอยู่ในตัวของบุคคลทั้ง พฤติกรรมที่ปรากฏให้เห็น ตลอดจนความรู้สึกนึกคิดที่มีอยู่ภายในทั้งนี้เป็นผลมาจากพฤติกรรม และการเรียนรู้ถึงสภาวะแวดล้อมที่ต่างกัน

บุญทัน ม่วงชื่น (2527) ให้ความหมายว่า บุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะส่วนรวม อันเป็นลักษณะของแต่ละบุคคล ที่ปรากฏออกมาให้เห็นเป็น รูปร่าง หน้าตา สติปัญญา ความรู้สึกนึกคิด ความสามารถ ความสนใจ และปฏิกริยาต่าง ๆ ที่ตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งแต่ละคนจะมีบุคลิกภาพแตกต่างกันออกไป ตามอิทธิพลของพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อม

จากการศึกษาข้างต้นพบว่า บุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะเฉพาะของแต่ละบุคคล ซึ่งเป็นผลมาจาก โครงสร้างทางชีวภาพ สังคม และวัฒนธรรมทำให้การแสดงพฤติกรรม ความรู้สึกนึกคิด สติปัญญา หน้าตา รูปร่าง ความสามารถ ความสนใจ การตอบสนองต่อสิ่งเร้า ของแต่ละบุคคลแตกต่างกันไป

ทฤษฎีจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพมีหลายทฤษฎีซึ่งมีผู้รวบรวม และแบ่งประเภททฤษฎีเกี่ยวกับบุคลิกภาพเป็นกลุ่มๆ ไว้หลายท่าน ดังนี้

อบรม สันนิบาต (2520) สรุปความคล้ายคลึง และความแตกต่างในทฤษฎีบุคลิกภาพไว้ดังนี้

1. กลุ่มนักจิตวิทยาที่มีความเชื่อเกี่ยวกับพลังแรงขับ (Dynamic Theory)

กลุ่มนี้มีความเชื่อว่า พฤติกรรมของมนุษย์มีรากฐานมาจากแรงขับภายในตัวบุคคล บุคลิกภาพของบุคคลจะต่างกันเพราะแรงผลักดันภายในที่ต่างกัน บางครั้งก็เกิดการขัดแย้งภายในบุคคล (Conflict)

ส่วนบุคคลใดจะใช้วิธีการแก้ไขความขัดแย้งอย่างไร จะเป็นเครื่องชี้ให้เห็นบุคลิกภาพของเขา ฟรอยด์ (Freud) เป็นผู้หนึ่งที่มีความคิดเกี่ยวกับบุคลิกภาพ ดังที่กล่าวมาข้างต้น และแบ่งลักษณะ จิตใจของคนเป็น 3 ประเภท คือ อิด (Id) อีโก้ (Ego) และซูเปอร์อีโก้ (Super Ego)

2. กลุ่มของนักจิตวิทยาที่เชื่อเกี่ยวกับการแยกประเภทของบุคลิกภาพ (Type Theory)

กลุ่มนี้เชื่อว่าบุคลิกภาพของคนสามารถจัดเป็นหมวดหมู่ ซึ่งได้แก่

2.1 ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ของจุง (Jung) แบ่งบุคลิกภาพไว้ 2 ประเภท คือ

2.1.1 บุคลิกภาพที่ชอบเก็บตัว (Introversion) มีลักษณะเด่น คือ ไม่ชอบสูงส่งกับใครจะยึดความคิดและการตัดสินใจของตนเองเป็นหลัก

2.1.2 บุคลิกภาพที่ชอบแสดงตัว (Extroversion) มีลักษณะเด่น คือ เป็นคนเปิดเผย คุยเก่ง ร่าเริง ปรับตัวได้ดีในสิ่งแวดล้อมชนิดต่าง ๆ

2.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับโครงสร้างของเชลตัน (Sheldon) ซึ่งมีความเห็นว่าบุคลิกภาพของคนขึ้นอยู่กับรูปร่าง และลักษณะของคนคนนั้น โดยแยกเป็น 3 ประเภท คือ

2.2.1 พวกที่มีรูปร่างอ้วน กลม ป้อม (Endomorphy)

2.2.2 พวกที่มีรูปร่างสูงใหญ่เต็มไปด้วยกล้ามเนื้อแข็งแรง (Mesomorphy)

2.2.3 พวกที่มีรูปร่างผอมบาง (Ectomorphy)

2.3 ทฤษฎีบุคลิกภาพของเครชเมอร์ (Kretchmer) ได้แบ่งบุคลิกภาพออกเป็น 4 ประเภท คือ

2.3.1 พวกที่ร่างกายผอมสูง ตัวยาว แขนยาว ความสูงของร่างกายไม่สมดุลกับน้ำหนัก (Asthenic Type)

2.3.2 พวกที่มีรูปร่างอ้วนเตี้ย คอใหญ่ กระเพาะอาหารโต (Pyknic Type)

2.3.3 พวกที่มีร่างกายแข็งแรงมาก กล้ามเนื้อเติบโตมาก และส่วนต่าง ๆ ของร่างกายเจริญทุกส่วน (Athletic Type)

2.3.4 พวกที่ไม่จัดอยู่ในทั้ง 3 พวกข้างต้น (Dysplastic Type)

3. กลุ่มของนักจิตวิทยาที่เชื่อเกี่ยวกับการแบ่งบุคลิกภาพตามลักษณะนิสัย (Trait Theory)

กลุ่มนี้เชื่อว่า บุคลิกภาพเกิดจากลักษณะย่อย ๆ หลายลักษณะรวมกัน ได้แก่

3.1 ทฤษฎีจิตวิทยาของแต่ละบุคคลของออลพอร์ต (Allport) ซึ่งแบ่งบุคลิกภาพออกเป็น 2 ลักษณะใหญ่ๆ คือ

3.1.1 ลักษณะสามัญ (Common Trait) เป็นลักษณะที่สามารถเปรียบเทียบกันได้ในคนทุกคน เช่นในเรื่องค่านิยมทางสังคม ศาสนา การเมือง และเศรษฐกิจ

3.1.2 ลักษณะเฉพาะบุคคล (Personal Disposition) ได้แก่ลักษณะที่เป็น

เอกลักษณ์ และทำให้เรามีบุคลิกภาพต่างกัน ซึ่งออลพอร์ท (Allport) แบ่งเป็นส่วนย่อย ๆ 3 ส่วน

- ลักษณะเด่นของบุคคล (Cardinal Traits)
- ลักษณะร่วมที่หลายคนมีส่วนร่วมด้วยกัน (Central Traits)
- ทักษะของบุคคลที่มีในการโต้ตอบสภาพการณ์ต่าง ๆ กัน โดยไม่เกี่ยวข้องกับ

ประสบการณ์ที่มีมาในอดีต (Secondary Traits)

3.2 กิลด์ฟอร์ด (Guilford) แบ่งลักษณะบุคลิกภาพของบุคคลตามคุณลักษณะได้ 7 ลักษณะคือ

3.2.1 ด้านความสนใจ (Interests) เป็นความปรารถนาของบุคคลต่อกิจกรรมต่าง ๆ เช่นการ
ทำด้วยมือ

3.2.2 ด้านความต้องการ (Needs) เป็นความปรารถนาที่อยู่ตลอดชีวิตของมนุษย์ เช่น
ความต้องการการยกย่องนับถือ

3.2.3 ด้านทัศนคติ (Attitudes) เป็นความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อบุคคลหรือสิ่งของหรือ
ความเห็น เช่นทัศนคติต่อการเมือง

3.2.4 ด้านความถนัดตามธรรมชาติ (Aptitudes) เป็นความสามารถของบุคคล ในการ
ปฏิบัติงาน

3.2.5 ด้านสภาพทางอารมณ์ (Temperament) เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมที่แสดงออก เช่น
ความสามารถในการทำงาน

3.2.6 ด้านสรีรวิทยา (Physiology) เป็นเรื่องของการทำงานที่เป็นระบบของอวัยวะต่าง ๆ
เช่น การหายใจ

3.2.7 ด้านรูปร่างภายนอก (Morphology) เป็นโครงสร้างหรือรูปร่างของ ร่างกาย เช่น
ความสูง น้ำหนัก

4. กลุ่มของนักจิตวิทยาที่เชื่อเกี่ยวกับการรวมกันของร่างกาย และจิตใจ (Organismic Theory) ซึ่ง
เห็นว่าการศึกษาบุคลิกภาพนั้นเป็นการเข้าใจส่วนรวมไม่สามารถแยกส่วนได้ และที่เน้นมากที่สุด คือ มนุษย์
ทุกคนมีศักยภาพ (Potential) ที่สามารถพัฒนาได้ ถ้าอยู่ในสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม

4.1 ทฤษฎีของโรเจอร์ (Roger) แบ่งบุคลิกภาพเป็น 2 ส่วน คือ

4.1.1 ส่วนที่เป็นศูนย์รวมของประสบการณ์ทุกชนิด (Organism) ทุกสิ่งที่เกิดขึ้นกับบุคคล
และส่วนที่เข้าไปเกี่ยวข้องด้วยจะรวมตัวผสมผสานกัน

4.1.2 ส่วนที่รวมความรู้สึกนึกคิดของเราทั้งหมดเข้าด้วยกัน (Self)

4.2 ทฤษฎีของมาสโลว์ (Maslow) เชื่อว่ามนุษย์มีแรงผลักดันโดยธรรมชาติที่จะแสวงหาความดีงาม
และในการตอบสนองความต้องการนั้นต้องเริ่มตอบสนองจากความต้องการพื้นฐานก่อน ถ้าความต้องการขั้นต่ำ
ยังไม่ได้รับการตอบสนองความต้องการที่สูงขึ้นจะไม่เกิดขึ้น

5. กลุ่มของนักจิตวิทยาที่มีความเชื่อเกี่ยวกับบุคลิกภาพว่าเป็นสิ่งที่เกิดจากสังคมที่แวดล้อมบุคคล
นั้น ๆ (Social Determinants) ซึ่งมีความเชื่อว่าประสบการณ์ ที่ได้รับจากสิ่งแวดล้อมนั้นส่งผลโดยตรงต่อ
บุคลิกภาพ

5.1 ทฤษฎีของฟรอมม์ (Fromm) ซึ่งมีความเชื่อว่าบุคลิกภาพของคนเป็นผลมาจาก แรงกดดันของ
สังคมและวัฒนธรรม โดยแบ่งออกเป็น 2 แบบ คือ

5.1.1 บุคคลที่มีชีวิตอยู่อย่างเป็นประโยชน์ (Productive)

5.1.2 บุคคลที่มีชีวิตอยู่อย่างไม่เป็นประโยชน์ (Nonproductive) ซึ่งสามารถแบ่งออก เป็น
4 พวก คือ

- พวกที่ต้องอาศัยผู้อื่นตลอดเวลา (Receptive)
- พวกที่พยายามต่อสู้ ชูดริต (Exploitative)
- พวกที่พยายามสะสมสิ่งต่าง ๆ (Hoarding)
- พวกที่เปลี่ยนแปลงตัวเองตามสมัยนิยม (Marketing)

5.2 ทฤษฎีของรายส์แมน (Riesman) แบ่งคนเป็น 3 แบบ ตามพัฒนาการทางสังคม ดังนี้

5.2.1 ผู้ที่มีบุคลิกภาพตามอย่างที่ยังคงกำหนด (Tradition - direction)

5.2.2 ผู้ที่ทำตามสิ่งที่ตนเองกำหนด (Inner - direction)

5.2.3 ผู้ที่มีความสัมพันธ์อันดีกับบุคคลอื่น (Other - direction)

จุฬา นุริภักดี (2533) แบ่งทฤษฎีบุคลิกภาพออกเป็น 5 กลุ่ม ดังนี้

ทฤษฎีบุคลิกภาพตามประเภท (Type Approach)

1.1 ทฤษฎีของเชลตัน (Sheldon) แบ่งบุคลิกภาพตามลักษณะรูปร่างของบุคคล เป็น
3 ประเภท คือ

- ประเภทผอมสูง มีลักษณะเฉย เยียบ
- ประเภทรูปร่างแบนนกกีฬา มีกำลัง ชอบเสี่ยง เปิดเผย กระด้าง
- ประเภทอ้วนเตี้ย ชอบสังคม เบิกบาน อารมณ์ดี

1.2 ทฤษฎีของจุง (Jung) แบ่งบุคลิกภาพมนุษย์ออกเป็น 2 ประเภท

- ประเภทเก็บตัว (Introvert)
- ประเภทแสดงตัว (Extrovert)

2. ทฤษฎีบุคลิกภาพตามบุคลิกลักษณะ (Trait Approach)

2.1 ทฤษฎีของแคทเทล (Cattell) ได้เสนอหลักว่าบุคคลมีลักษณะต่าง ๆ กัน จะมีลักษณะเข้มข้นมากถึงเข้มข้นน้อย และมีลักษณะแต่ละอย่างมาก ลดหลั่นกันตามลำดับ เช่น คนใจคอหนักแน่น คนใจคออ่อนไหวง่าย คนอารมณ์มั่นคง - คนอารมณ์อ่อนไหวง่าย

3. ทฤษฎีบุคลิกภาพตามทัศนะของนักจิตวิเคราะห์ (Psychoanalytic Approach)

3.1 ทฤษฎีของฟรอยด์ (Freud) มีหลักว่า บุคลิกภาพของบุคคลประกอบด้วย 3 ส่วนคือ

- (1) ส่วนที่อยากกระทำในสิ่งต่าง ๆ (Id)
- (2) ส่วนที่ได้ลงมือกระทำพฤติกรรมตามที่อยาก (Ego)
- (3) ส่วนที่วางกรอบของสังคมเอาไว้ ว่าสิ่งใดควรทำ สิ่งใดไม่ควรทำ (Super Ego)

จากการทำงานทั้ง 3 ส่วนของบุคคลเป็นบุคลิกภาพของคน ๆ นั้น จากนั้นฟรอยด์ เห็นว่าบุคลิกภาพได้รับการวางรากฐานมาตั้งแต่เด็ก และได้รับประสบการณ์แวดล้อมมาตั้งแต่เด็ก และมีพฤติกรรมตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อม และประสบการณ์มาตั้งแต่วัยเด็ก

4. ทฤษฎีบุคลิกภาพตามทัศนะของมนุษยนิยม (Humanistic Approach)

ทฤษฎีของโรเจอร์ (Rogers) เน้นการกระทำและการปรับตัวของบุคคลในสภาพการณ์ต่าง ๆ สอดคล้องกับการพิจารณาตนเอง และการพิจารณาสิ่งแวดล้อมตามประสบการณ์ของตน การรับรู้ของ แต่ละบุคคลจะแตกต่างจากคนอื่นซึ่งการรับรู้สิ่งต่าง ๆ จะมีอิทธิพลต่อการทำงานของเขา

ดังนั้นการพยายามที่จะเข้าใจบุคคลต้องพยายามเข้าใจในสิ่งที่เขารับรู้ และโรเจอร์มีความคิดเกี่ยวกับบุคลิกภาพว่าส่วนที่สำคัญคือ ความคิดที่บุคคลมีต่อตนเอง

5. ทฤษฎีบุคลิกภาพตามหลักการเรียน (Learning Approach)

ทฤษฎีดังกล่าวมีความคิดว่า พฤติกรรมเกิดจากการเรียนรู้ ดังนั้นบุคลิกภาพจึงเกิดจาก การเรียนรู้ที่แตกต่างกันไป แต่การเรียนรู้ที่จะปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมจนเกิดเป็นบุคลิกภาพของคนๆ นั้นอาจไม่ใช่พฤติกรรมเสมอไป แต่ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ ดังนั้นการอธิบายบุคลิกภาพควรอธิบายถึงสภาพการณ์ที่แวดล้อมด้วย

เฟอร์ (Fehr, 1983) ใช้การอธิบายพัฒนาการของบุคลิกภาพเป็นเกณฑ์แบ่งทฤษฎีบุคลิกภาพ เป็น 4 กลุ่ม ดังนี้

1. ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ (Psychoanalytic Theory) เป็นทฤษฎีที่อธิบายพัฒนาการของ บุคลิกภาพตามแนวคิดของ ฟรอยด์ (Freud) ซึ่งมีแนวคิดว่าบุคลิกภาพเกิดจากแรงผลักดันของจิตไร้สำนึก นักจิตวิเคราะห์แบ่งเป็น 2 รุ่นคือนักจิตวิเคราะห์รุ่นแรก เป็นนักจิตวิเคราะห์ที่ยึดแนวคิดของ ฟรอยด์ (Freud) เป็นหลัก และนักจิตวิเคราะห์รุ่นใหม่ที่อธิบายพัฒนาการของบุคลิกภาพด้วยการเพิ่มตัวแปรทางสังคม โดยอธิบายว่าความสัมพันธ์ของคนในสังคม ร่วมกับสัญชาตญาณเป็นตัวกำหนดแบบแผนของพฤติกรรมหรือบุคลิกภาพของคนในสังคม นักจิตวิเคราะห์รุ่นใหม่ได้แก่ จุง (Jung) แอดเลอร์ (Adler) ฟรอมม์ (Fromm)

2. ทฤษฎีการเรียนรู้ หรือทฤษฎีพฤติกรรมนิยม (Behavioristic Theory) เป็นการอธิบายแบบแผนการเกิดพฤติกรรมของคนที่เกิดจากการเรียนรู้โดยการสังเกตตัวแบบ หรือเรียนรู้จากประสบการณ์ตรง นักจิตวิทยาในกลุ่มนี้จึงอธิบายพัฒนาการของบุคลิกภาพโดยการเรียนรู้จากตัวแบบ และการเสริมแรง นักจิตวิทยาในกลุ่มนี้ได้แก่ สกินเนอร์ (Skinner) แบนดูรา (Bandura)

3. ทฤษฎีมนุษยนิยม (Humanistic Theory) เป็นกลุ่มที่มีความคิดว่าพฤติกรรมเกิดจากการเลือกกระทำของตนเอง มนุษย์มีธรรมชาติของการใฝ่ดี ปราศรณาในความองงามของบุคลิกภาพของตน มนุษย์มีความปรารถนาเป็นคนดีโดยสมบูรณ์ และพัฒนาไปสู่ความปรารถนาดีได้ ดังนั้นนักจิตวิทยาในกลุ่มนี้มุ่งศึกษาเรื่องของมโนทัศน์กับบุคลิกภาพ และอธิบายพัฒนาการของบุคลิกภาพด้วยอัตมโนทัศน์ นักจิตวิทยาในกลุ่มนี้ได้แก่ โรเจอร์ (Rogers) มาสโลว์ (Maslow)

4. ทฤษฎีลักษณะนิสัย (Trait Theory of Personality) อธิบายว่าบุคลิกภาพเกิดจากลักษณะนิสัยของแต่ละคน ดังนั้นถ้าศึกษาลักษณะนิสัยของคน ก็จะทำนายพฤติกรรมของคน ๆ นั้นได้ นักจิตวิทยาในกลุ่มนี้ได้แก่ ออลพอร์ท (Allport) เชลตัน (Sheldon) ไอแซงค์ (Eysenck) แคทเทล (Cattell)

ฮิลการ์ด (Hilgard, 1967) แบ่งทฤษฎีบุคลิกภาพเป็น 4 กลุ่มดังนี้

1. ทฤษฎีแบ่งประเภท (Type Theories) ทฤษฎีนี้แบ่งประเภทของบุคลิกภาพออกเป็นรูปแบบต่าง ๆ ตามเงื่อนไขที่กำหนด เช่น ลักษณะตามรูปร่างทางกาย ชนิดสารเคมี และต่อมไร้ท่อในร่างกาย และตามลักษณะพฤติกรรมที่แสดงออก

2. ทฤษฎีคุณลักษณะประจำตัว (Trait Theories) ทฤษฎีนี้มีความเชื่อว่า เมื่อบุคคลเรียนรู้ว่าหากประพฤติตนเช่นนี้แล้วตนเองพอใจ ก็จะทำซ้ำ ๆ จนเกิดความเคยชินเป็นนิสัย ลักษณะประจำตัว ของบุคคลแต่ละคน เป็นลักษณะพิเศษที่ไม่เหมือนผู้อื่น

3. ทฤษฎีพัฒนาการแห่งบุคลิกภาพ (Developmental Personality Theories) ทฤษฎีนี้ เชื่อว่าบุคลิกภาพมีพัฒนาการได้ตามวุฒิภาวะ และศักยภาพ จึงเน้นความสำคัญของพัฒนาการในวัยต่าง ๆ ซึ่งได้รับอิทธิพลทางพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อม

4. ทฤษฎีการเปลี่ยนแปลง (Dynamic Theories) ทฤษฎีนี้เชื่อว่า พฤติกรรมของคนในปัจจุบันเป็นผลจากองค์ประกอบหลายอย่างที่ขัดแย้งกันอยู่เสมอ เป็นความขัดแย้งภายในซึ่งเป็นแรงผลักดันที่มีอยู่ในตัวบุคคลแต่ละคนที่แตกต่างกัน ทำให้บุคลิกภาพของคนต่างกันตามพลังขับเคลื่อนภายใน

องุ่น มาลิก (2519) แบ่งการอธิบายเกี่ยวกับบุคลิกภาพได้ 4 แบบ ดังนี้

1. อธิบายตามทฤษฎีตามแบบบุคลิก (Type Theory) ทฤษฎีนี้กล่าวถึงแบบของบุคลิกภาพว่า แต่ละคนจะมีบุคลิกภาพแบบใดสามารถสังเกตได้จากวิถีชีวิตที่บุคคลนั้นดำเนินชีวิตของเขา

2. อธิบายตามทฤษฎีลักษณะนิสัย (Trait Theory) ทฤษฎีนี้มีรากฐานบนความเชื่อว่า เมื่อบุคคลเรียนรู้ว่าหากตนปฏิบัติเช่นนี้แล้วตนเองพอใจ ก็จะทำซ้ำ ๆ จนเกิดความเคยชินเป็นนิสัย

3. อธิบายตามทฤษฎีจิตวิเคราะห์ (Psychoanalytic Theory) ทฤษฎีนี้จะเน้นถึงการพัฒนาที่สืบเนื่องมาตั้งแต่วัยเด็กในระยะต้นซึ่งก่อให้เกิดโครงสร้างบุคลิกภาพแบบถาวร

4. อธิบายบุคลิกภาพในรูปพฤติกรรมจำเพาะ (Theory of Behavioral Specificity) ทฤษฎีนี้เชื่อว่า สถานการณ์ภายนอก เช่น ไซทางสังคม ตัวเราต่าง ๆ ที่ปรากฏในสถานการณ์หนึ่ง ๆ เป็นตัวอิทธิพลที่ทำให้แสดงพฤติกรรมได้ตอบจำเพาะแต่ละครั้ง

จากการศึกษาข้างต้นพบว่าแนวความคิดเกี่ยวกับเรื่องบุคลิกภาพมีแตกต่างกันมากมายนักจิตวิทยาแต่ละคนก็มีความคิดเห็นแตกต่างกันออกไป เนื่องจากแต่ละคนเน้นความสำคัญกันคนละอย่าง ดังนั้นการศึกษาเรื่องบุคลิกภาพจึงมีขอบข่ายการศึกษาอย่างกว้างขวาง และหลายด้าน ซึ่งขึ้นอยู่กับว่าจะสนใจที่จะศึกษาด้านใด การศึกษาครั้งนี้มุ่งเน้นบุคลิกภาพที่ส่งผลต่อการทำงานเป็นกลุ่มของเด็กไทยที่ถูกเลี้ยงในวัฒนธรรมแบบไทย และด้วยวิธีการเลี้ยงดูแบบวัฒนธรรมไทย เป็นผลให้เด็กไทยส่วนใหญ่มีบุคลิกภาพแตกต่างจากเด็กทางตะวันตกอย่างเด่นชัด ในเรื่องของการแสดงออกทางความคิดและการกระทำ ซึ่งการแสดงออกที่กล่าวมานี้ส่งผลโดยตรงต่อการทำงานเป็นกลุ่ม ตามแนวทฤษฎีที่เชื่อเรื่องการแยกประเภทของบุคลิกภาพ (Type Theory) ซึ่งเชื่อว่าบุคลิกภาพของคนแยกเป็นประเภท เป็นหมวดหมู่ หรือเป็นพวกได้ นักจิตวิทยาในกลุ่มนี้ที่สำคัญได้แก่ ไอแซกซ์ (Eysenck) จุง (Jung) เชลตัน (Sheldon) และเครชเมอร์ (Kretchmer) โดยจุง (Jung) เชลตัน (Sheldon) และเครชเมอร์ (Kretchmer) แบ่งบุคลิกภาพออกเป็น 2 แบบ เหมือนกัน คือบุคลิกภาพแบบเก็บตัว และแบบแสดงตัว ส่วนไอแซกซ์ (Eysenck) หลังจากศึกษาแนวคิดของจุง (Jung) และนักจิตวิทยาท่านอื่นๆ และมีความเห็นว่าพฤติกรรมที่แสดงออกมีส่วนของอารมณ์ที่แสดงออกเป็นองค์ประกอบด้วย แล้วจึงแบ่งบุคลิกภาพออกเป็น 2 สเกล คือ บุคลิกภาพแบบเก็บตัว - แบบแสดงตัว ซึ่งเป็นสเกลที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมที่แสดงออกและบุคลิกภาพแบบหวั่นไหวทางอารมณ์ - แบบมั่นคงทางอารมณ์ เป็นสเกลที่เกี่ยวข้องกับอารมณ์

ทฤษฎีบุคลิกภาพของไอแซกซ์

ไอแซกซ์ (Eysenck, 1962) นักจิตวิทยาชาวอังกฤษ เป็นผู้หนึ่งที่เชื่อทฤษฎีการแยกประเภทของบุคลิกภาพ (Type Theory) ซึ่งศึกษาบุคลิกภาพทั้งทางทฤษฎี และการทดลอง โดยสังเกต ลักษณะนิสัยของกลุ่มประชากร และนำลักษณะที่แตกต่างไปหาความสัมพันธ์โดยวิธีการวิเคราะห์ องค์ประกอบ และให้ความหมายของบุคลิกภาพว่า เป็นลักษณะที่ยึดหยุ่นอย่างคงที่ที่อยู่ในตนเอง และเป็นโครงสร้างที่ทนทานของแต่ละบุคคล คือ มีลักษณะเฉพาะตัว (Characteristic) ซึ่งหมายถึงสิ่งที่แสดงให้เห็นว่ามีความมั่นคงในระบบของพฤติกรรมติดตัวมาตั้งแต่เกิด พื้นอารมณ์ (Temperment) ซึ่งเป็นสิ่งที่ชี้ให้เห็นว่ามีความมั่นคงในอารมณ์เกี่ยวกับอารมณ์รัก อารมณ์รุนแรง มากน้อยอย่างไร สถิติปัญญาความเข้าใจ (Intellect) เป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นว่าบุคคลมีความมั่นคงทางความคิด ความรู้ ความสามารถที่แสดงออกมาอย่างไร รูปร่างท่าทาง (Physic) เป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึง

ความมั่นคงทางโครงสร้างร่างกาย

ไอแซนค์ (Eysenck) ได้ยึดแนวทฤษฎีของ จุง (Jung) ซึ่งเชื่อว่าลักษณะเด่นโดยรวมของบุคคลแบ่งเป็น 2 ประเภทเท่านั้น คือ ลักษณะที่ชอบแสดงตัว และลักษณะที่ชอบเก็บตัว แต่เอาเรื่องของอารมณ์มาเกี่ยวข้องกับ การจำแนกบุคลิกภาพนี้ด้วย โดยได้แนวความคิดมาจากการศึกษาของ เคน และวุนท์ (Kant and Wundt) โดย เคน (Kant) แบ่งบุคคลตามพื้นอารมณ์ได้ 4 กลุ่ม ดังนี้ พื้นอารมณ์ที่มีลักษณะอารมณ์ดี พื้นอารมณ์ที่มีลักษณะ อารมณ์เศร้า พื้นอารมณ์แบบใจร้อน พื้นอารมณ์เฉยเมย ส่วน วุนท์ (Wundt) ได้ศึกษาปฏิกิริยาของอารมณ์ตาม ธรรมชาติของมนุษย์ ซึ่งแบ่งออกเป็น อารมณ์รุนแรง และอารมณ์ที่มั่นคง และจำแนกพื้นอารมณ์เป็น 2 แบบ คือ พื้นอารมณ์ที่แสดงออกเห็นได้ชัดอยู่ในตนเอง และพื้นอารมณ์ที่ค่อนข้างสงบไม่ปรากฏชัดนัก

เมื่อศึกษาแนวคิดจากนักจิตวิทยาข้างต้นไอแซนค์ (Eysenck) ได้จำแนกโครงสร้างของบุคลิกภาพเป็น 2 สเกล คือ

1. บุคลิกภาพแบบเก็บตัว - แบบแสดงตัว (Introvert - Extrovert)

บุคลิกภาพแบบเก็บตัว (Introvert) คือคนที่มีอุปนิสัย ชอบเก็บตัว ระวังตัวมาก เอาใจจริงเอาใจ เจ้าระเบียบ ไม่ชอบความตื่นเต้นโหดโชน อาจมองโลกในแง่ร้ายไม่แสดงอารมณ์ เยียบเฉย ไม่ชอบสังคมกับผู้อื่น มองปัญหาเข้าสู่ตนเอง ชอบอ่านและค้นคว้าคนเดียวมากกว่าที่จะทำร่วมกับผู้อื่น สนุกกับคนยาก ควบคุมความรู้สึกพอใจไม่พอใจไว้มาก พื้นฐานอารมณ์ไม่เปลี่ยนแปลงง่ายยึดถือตามแบบมาตรฐานจรรยาบรรณของ สังคมมาก ตูน่าเชื่อถือ ชอบความเป็นระเบียบเรียบร้อยในชีวิต

บุคลิกภาพแบบแสดงตัว (Extrovert) คือคนที่ชอบเข้าสังคม ชอบความ ตื่นเต้น สนุกสนาน ว่าง มองโลกในแง่ดี แสดงอารมณ์ ความรู้สึกอย่างเปิดเผย น่าคบ เป็นมิตร มีอัธยาศัยไมตรี มีเพื่อนมาก อยากรู้อยากเห็น ชอบเสี่ยง อดทนต่อสถานการณ์ โดยทั่วไปเป็นคนผลุนผลัน ชอบแสดงตกลงขบขัน พร้อมทั้งจะตอบได้ อยู่เสมอ ชอบการเปลี่ยนแปลงไม่มีกังวล ชอบสะดวกสบาย ไม่สามารถควบคุมความรู้สึกพอใจไม่พอใจได้มาก

2. บุคลิกภาพแบบหวั่นไหวทางอารมณ์ - แบบมั่นคงทางอารมณ์ (Neuroticism - Stability)

บุคลิกภาพแบบหวั่นไหวทางอารมณ์ (Neuroticism) เป็นลักษณะการแสดงออกที่มักเชื่อมโยง ความวิตกกังวล เข้ากับสิ่งเข้าที่เป็นกลาง ซึ่งความรู้สึกวิตกกังวลเกิดขึ้นได้ทุกขณะแม้ในสภาวะที่ไม่เกิดอันตราย เป็นคนที่อารมณ์อ่อนไหว คิดมากวิตกกังวลง่าย เจ้าอารมณ์ ตื่นเต้นง่าย และอารมณ์เปลี่ยนแปลงง่าย ชอบตาม ใจตนเอง อาจระแวงง่าย มีแนวโน้มการเป็นโรคประสาท

บุคลิกภาพแบบมั่นคงทางอารมณ์ (Stability) เป็นลักษณะการแสดงออกที่มีอารมณ์เยือกเย็น และมี สุขภาพจิตดี มีบุคลิกภาพมั่นคงสุขุม อารมณ์เยือกเย็น รักสงบ มีความรับผิดชอบควบคุมอารมณ์ และความรู้สึก ได้ดี สามารถแก้ไขปัญหาชีวิตได้อย่างเหมาะสม

ตารางที่ 2.1 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างบุคลิกภาพแบบเก็บตัว (Introvert Personality) กับบุคลิกภาพแบบแสดงตัว (Extrovert Personality)

บุคลิกภาพแบบเก็บตัว (Introvert Personality)	บุคลิกภาพแบบแสดงตัว (Extrovert Personality)
1. การตัดสินใจมักขึ้นอยู่กับตนเอง	1. มีความเชื่ออยู่บนรากฐานของความจริงที่ได้มาอย่างยุติธรรม
2. มีมาตรฐานกฎเกณฑ์ที่แน่นอนเพื่อควบคุมอุปนิสัยของตนเอง	2. อุปนิสัยถูกควบคุมโดยความจำเป็น
3. ไม่ค่อยมีการยืดหยุ่น ปรับตัว	3. พร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงตามสถานการณ์ใหม่ ๆ อยู่เสมอ
4. พะวงถึงตนเองมากเป็นพิเศษ	4. ไม่พะวงถึงตนเองมากนัก
5. การปรับตัวมักอยู่ในรูปการหลบหนี	5. การปรับตัวมักอยู่ในรูปการชดเชย
6. ถ้าเกิดวิปริตทางใจมักเป็นแบบ Anxiety	6. ถ้าเกิดวิปริตทางใจมักเป็นแบบ Hysteria

ที่มา : กันยา สุวรรณแสง, การพัฒนาบุคลิกภาพเล่มที่ 1, กรุงเทพฯ : บำรุงสาส์น, 2533, น. 85 - 86

การศึกษาค้นคว้าวิจัยได้ศึกษาบุคลิกภาพ ตามแนวทฤษฎีของไอแซก (Eysenck) ซึ่งจำแนกบุคลิกภาพตามพฤติกรรมที่แสดงออก โดยบุคลิกภาพดังกล่าวส่งผลต่อการทำงานเป็นกลุ่มสอดคล้องกับการศึกษาค้นคว้า โดยเลือกศึกษาเฉพาะบุคลิกแบบเก็บตัว และแบบแสดงตัว เท่านั้น

ตอนที่ 5 แบบทดสอบบุคลิกภาพ

แบบทดสอบบุคลิกภาพมีการพัฒนาขึ้นเป็นลำดับ โดยเริ่มจากการดูลักษณะภายนอก รูปร่างหน้าตา ตลอดจนถึงการพยากรณ์จากลายมือ โครงสร้างของร่างกาย การเคลื่อนไหว จนกระทั่งศตวรรษที่ 19 จึงเริ่มมีการประเมินบุคลิกภาพด้วยแบบทดสอบ โดยเริ่มจากนักจิตวิทยาที่สนใจศึกษาและวัดพฤติกรรม โดยเน้นเรื่องการทดสอบ การทดลองมีการตั้งห้องปฏิบัติการทางจิตวิทยาขึ้นที่ไลพ์ซิก (Leipzig) เมื่อ ค.ศ. 1879 จากนั้นมีการพัฒนาการทดสอบทางจิตวิทยาเรื่อยมา จนกระทั่ง แคทเทล (Cattell) ชาวอเมริกา เป็นผู้แรกที่ใช้ศัพท์แบบทดสอบจิตวิทยา (Mental Test) ในปี ค.ศ. 1890 และในปัจจุบัน มีแบบทดสอบจำนวนมาก มีการเปรียบเทียบกับปกติวิสัย โดยมีการควบคุมตัวแปรที่ซับซ้อนขึ้นแม้ทางการแพทย์ก็มีการตรวจสอบคนไข้โดยใช้แบบทดสอบวิธีการของจิตแพทย์ อีมิล คราพิลิน (Emil Kraepelin) ได้ทดสอบคนไข้ โดย "การคิดเชื่อมโยงอิสระ" (Free Association Test) ถือว่าเป็นการตรวจสอบบุคลิกภาพในยุคเริ่มต้น ต่อมาเมื่อเกิดสงครามโลกครั้งที่ 1 แล้ว ได้มีการสร้างแบบทดสอบที่ใช้จำแนกบุคคลที่ไม่เหมาะสมกับการเป็นทหาร ซึ่งเป็นแบบทดสอบที่ถามอาการทางประสาท และภายหลังสงครามโลกนี้เองก็มีวิธีการของ Projective Test ปรากฏในเอกสารสิ่งพิมพ์ ผลงานวิจัย และหลักสูตรการเรียนการสอนจำนวนมาก จนกระทั่งสงครามโลกครั้งที่ 2 มีความต้องการคัดเลือกบุคคล จึงเป็นสาเหตุให้เกิดการพัฒนาแบบทดสอบ ที่ต่างไปจากแนวเดิมโดยเน้นการศึกษาเด็ก การแพทย์ และด้วยเรื่องความสนใจในเรื่องสุขภาพจิตของครอบครัวทหาร และทหารผ่านศึกนี้เอง ทำให้เกิดแบบทดสอบที่เป็นข้อคำถามให้เลือกตอบเกิดขึ้นจำนวนมาก

วิธีการประเมินบุคลิกภาพ

เนื่องจากบุคลิกภาพเป็นลักษณะเฉพาะของแต่ละบุคคลซึ่งประกอบด้วยลักษณะต่าง ๆ ที่สามารถแสดงออกให้เห็นได้ นักจิตวิทยาได้พยายามที่จะวัดบุคลิกภาพ แม้ว่ายังไม่มีแบบทดสอบใดที่สามารถแบ่ง

บุคลิกภาพได้ทุกแง่มุม แต่ก็สามารถวัดลักษณะบุคลิกภาพด้วยวิธีการต่อไปนี้

วิธีการประเมินบุคลิกภาพ แบ่งได้ 2 วิธี คือ

1. วิธีไม่ใช้แบบทดสอบ หรือวิธีประเมินพฤติกรรม โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์ การตอบแบบรายงาน และตรวจเช็คปัญหา และการสังเกตพฤติกรรมตามธรรมชาติ หรือพฤติกรรมภายใต้การควบคุมสถานการณ์ให้อยู่ในเงื่อนไขที่กำหนด

2. วิธีใช้แบบทดสอบ คือการใช้เครื่องมือ หรือแบบทดสอบทางจิตวิทยาเข้าช่วยในการประเมิน โดยเฉพาะการประเมินลักษณะภายใน การใช้ผลของแบบทดสอบหลาย ๆ ฉบับประกอบกันจะส่งผลดี ต่อการประเมิน ซึ่งวิธีใช้แบบทดสอบนี้ แบ่งได้ 2 วิธีใหญ่ ๆ คือ

Projective Technique เป็นการประเมินบุคลิกภาพ โดยวิธีการให้สิ่งเร้า ที่มีลักษณะ 2 นัย หรือไร้โครงสร้างที่แน่นอน โดยอาจให้สร้างเรื่อง ตอรูป เติมประโยค หรือการวาด ผู้ถูกประเมินสามารถให้คำตอบ หรือแสดงออกได้อย่างอิสระ ซึ่งเป็นการประเมินบุคลิกภาพทางอ้อมไม่ใช้การถามตรงไปตรงมา ผู้ถูกทดสอบจะไม่รู้ตัว ผู้ทำการทดสอบจะต้องมีประสบการณ์สูงในการแปลผล และต้องใช้เวลาดำเนินการมากพอสมควร ซึ่งแบบทดสอบที่ใช้เป็นชุดแบบทดสอบทางจิต (Mental Test) ที่มุ่งพิจารณาลักษณะต่าง ๆ ของบุคลิกภาพ (Personality Trait) ตัวอย่างแบบทดสอบ Projective Test ได้แก่

1. แบบทดสอบรอสชาซ (Rorschach Test) ในปี 1921

2. แบบทดสอบ TAT. (Thematic Apperception Test) ของ มอร์แกนและเมอร์เลย์ (Morgan and Merley) ในปี 1935

3. แบบทดสอบ CAT. (Children Apperception Test) ในปี 1954

4. แบบทดสอบ SCT. (Sentence Completion Test) ของ รอตเตอร์ (Rotter)

5. แบบทดสอบ ซอนดี (The Szondi Test)

6. แบบทดสอบ DAP (Draw A Person)

Objective Test หรือแบบรายงานด้วยตนเอง (Self Report) เป็นวิธีการประเมินโดยใช้แบบทดสอบที่เป็นข้อความให้เลือกตอบตามที่กำหนดไว้ เป็นแบบทดสอบที่สร้างให้มีความตรงตามเนื้อหา มีการให้คะแนนเป็นไปตามเกณฑ์ที่ชัดเจนว่าตอบอย่างไร ได้คะแนนเท่าใด ส่วนมากจะสร้างตามแนวทฤษฎี

ข้อดีของ Objective Test

1. ประหยัดเวลา และค่าใช้จ่าย

2. ง่ายต่อการดำเนินการสอบ ให้คะแนน และแปลผล

3. มีความตรงสูง

ปัญหาที่เกิดขึ้นเมื่อใช้ Objective Test

ผู้ตอบอาจเล็งคำตอบที่เป็นจริง

ผู้ตอบมักไม่ชอบการทดสอบที่เป็นทางการ

ภาษาที่ใช้ในแบบทดสอบเป็นข้อจำกัดสำหรับคนที่มีการศึกษาน้อย

ตัวอย่างแบบทดสอบ Objective Test ได้แก่ แบบทดสอบ MMPI (The Minnesota Multiphasic Personality Inventory) ของ แฮทเวย์ และเมลินเลย์ (Hathaway and Meleinley) เมื่อ ค.ศ. 1942

กันยา สุวรรณแสง (2533) ได้จำแนกวิธีการประเมินบุคลิกภาพไว้ 2 แบบ ดังนี้

1. วิธีที่ไม่ใช้แบบทดสอบ หรือวิธีการประเมินพฤติกรรม ซึ่งเทคนิคที่นิยมใช้กันคือ

- 1.1 การสัมภาษณ์เป็นวิธีที่ดั้งเดิมที่สุด และใช้กันอย่างแพร่หลาย
 - 1.2 การกรอกแบบรายงานและแบบตรวจสอบปัญหา โดยให้เจ้าของบุคลิกภาพเป็นผู้ตอบเอง หรือให้ผู้ใกล้ชิดเป็นผู้ตอบ
 - 1.3 การสังเกตพฤติกรรมทางธรรมชาติ
 2. วิธีที่ใช้แบบทดสอบ เป็นการนำเครื่องมือทางจิตวิทยาช่วยในการตรวจสอบวิธีที่ใช้มี 2 วิธี คือ
 - 2.1 Projective Technique เป็นการประเมินบุคลิกภาพโดยให้สิ่งเร้าที่มี 2 นัย หรือไร้โครงสร้าง ที่แน่นอน ใช้วิธีต่าง ๆ ที่ไม่ใช่การถามแบบตรงไปตรงมา เพื่อให้ผู้ถูกสอบไม่รู้ตัว
 - 2.2 Objective Test หรือแบบรายงานตนเอง เป็นการประเมินบุคลิกภาพ โดยใช้แบบทดสอบที่เป็นข้อความให้เลือกตอบตามที่กำหนดไว้ เป็นแบบทดสอบที่สร้างให้มีความตรงตามเนื้อหา มีการให้ คะแนนตามเกณฑ์ มีวิธีการวิเคราะห์หัตถ์ประกอบของบุคลิกภาพ
- ลาซารัส (Lazarus, 1971) ได้แบ่งวิธีการประเมินบุคลิกภาพไว้ดังนี้
1. ศึกษาจากอัตชีวประวัติ (Life History)
 2. การสัมภาษณ์ (Interview)
 3. การทดสอบทางจิตวิทยา (Psychological Testing) ซึ่งแบ่งเป็น
 - 3.1 Structure Test ได้แก่แบบทดสอบถามที่มีคำตอบให้เลือก
 - 3.2 Unstructure Test ได้แก่แบบทดสอบที่สร้างขึ้นโดยมีสิ่งเร้าที่ไม่ชัดเจน แล้วให้แปลความ หมายถึงเร้าที่เห็น
 4. การสังเกตพฤติกรรม (Observation of Behaviours)
- ปราโมทย์ เดชอัมพร (2522) เสนอวิธีการวัดบุคลิกภาพไว้ ดังนี้
1. วัดจากพฤติกรรมจริง ๆ ของคน คือพิจารณาว่าคน ๆ นั้นปฏิบัติตนอย่างไรต่อสภาพ และ บุคคลที่ล้อมรอบเขา
 2. วัดจากความเห็นของผู้อื่น โดยให้ผู้ที่อยู่แวดล้อมประเมินค่า
 3. พิจารณาจากการที่คน ๆ นั้นกล่าวถึงตนเอง
 4. สมมติสภาพการณ์ให้คนนั้น ๆ พิจารณา และวัดพฤติกรรมของคนในสภาพการณ์ที่กำหนด
- จากการศึกษาข้างต้นพบว่า การประเมินบุคลิกภาพสามารถทำได้หลายวิธี แต่ละวิธีมีลักษณะ และการใช้งานที่แตกต่างกัน ผู้ประเมินต้องประเมินบุคลิกภาพแบบใดก็สามารถเลือกใช้แบบทดสอบให้เหมาะสม สำหรับการศึกษาคั้งนี้ผู้วิจัยสนใจศึกษาบุคลิกภาพแบบเก็บตัว และแบบแสดงตัว ซึ่งมีแบบทดสอบที่สามารถใช้ในการวัดบุคลิกภาพแบบเก็บตัว และแบบแสดงตัว ได้ดังนี้
1. แบบทดสอบ MMPI (The Minnessota Multiphasic Personality Inventory) ผู้สร้างคือ แสทเวย์ และเมลีนเลย์ (Hathaway and Meleinley) เมื่อ ค.ศ. 1942 เป็นแบบทดสอบที่ทำให้ทราบลักษณะต่างๆ ของบุคคลซึ่งมีทั้งสิ้น 14 มาตรา ซึ่งเป็นมาตราหาความเที่ยงของผู้ตอบ 4 มาตรา และมาตราวัดอาการทางจิต 10 มาตรา ทั้ง 2 มาตรามีข้อคำถามที่ซ้ำกัน เนื่องจากบางคำถามสามารถเป็นคำถามได้ในหลายมาตรา MMPI เป็นแบบทดสอบที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลาย เนื่องจากเป็นแบบทดสอบที่มีหลายมาตราวัด ซึ่งครอบคลุมเนื้อหาหลายด้าน เช่น สุขภาพ อาการประสาท เพศ ศาสนา ทศนคติทางการเมืองและสังคม การศึกษา อาชีพ ครอบครัว ความยุ่งยากทางการเคลื่อนไหว และสามารถเลือกใช้มาตราวัดตามที่ต้องการได้ มีข้อคำถามทั้งสิ้น 566 ข้อ

สำหรับมาตรที่ใช้วัดบุคลิกภาพแบบเก็บตัว และแบบแสดงตัว คือมาตรวัดที่ 10 (Si : Social Introversion Scale) ประกอบด้วยข้อคำถามทั้งสิ้น 70 ข้อ โดยคำถามจะเป็นคำถามเกี่ยวกับ ลักษณะการเก็บตัว ซึ่งดูจากความคิด การเข้าร่วมในสังคม การแสดงออกทางอารมณ์

2. แบบทดสอบ CPI (California Psychological Inventory) ของแฮร์ริสัน จี กัฟ (Harrison G. Gough) สร้างในปีค.ศ. 1953 และถูกปรับปรุงหลายครั้งจนครั้งสุดท้ายในปี 1965 เป็นแบบทดสอบที่ใช้กับคนปกติ จำแนกคนได้ 4 ลักษณะ 16 ด้าน มีทั้งสิ้น 480 ข้อ สำหรับด้านที่สามารถใช้วัดบุคลิกภาพแบบเก็บตัว และแบบแสดงตัว คือ การวางตัวในสังคม (Social Presence) มีทั้งสิ้น 58 ข้อ

3. แบบทดสอบ MPI (The Maudsley Personality Inventory) ถูกพัฒนาขึ้นจากทฤษฎีของ จุงในปี 1958 เนื่องจากในยุคนั้นทฤษฎีของจุงได้รับความนิยมเป็นอย่างมากจึงมีการสร้างแบบทดสอบเพื่อวัดบุคลิกภาพแบบเก็บตัว และแบบแสดงตัวตามทฤษฎีของจุง และชาวสวิสสร้างและการวิเคราะห์ที่ถูกต้อง ต่อมากิลฟอร์ด สร้างแบบทดสอบที่ใช้วิธีทางสถิติเข้ามาช่วย และสเกลในการวัดไม่เป็นอิสระต่อกัน ต่อมาไอแซกเห็นว่าการวัดควรเป็นอิสระต่อกันจึงสร้างแบบสอบที่พื้นฐานที่มีจำนวนคำถามน้อย คือประกอบด้วยคำถามทั้งสิ้น 48 ข้อ โดยข้อคำถามที่ใช้แบ่งบุคลิกภาพแบบเก็บตัว และแบบแสดงตัวมีทั้งสิ้น 24 ข้อ และข้อคำถามเกี่ยวกับบุคลิกภาพที่ไม่มีความมั่นคงทางอารมณ์ และบุคลิกภาพที่มีความมั่นคงทางอารมณ์ อีก 24 ข้อ เป็นแบบทดสอบที่มีค่าความเที่ยงสูง ไม่มีความแตกต่างในการนำไปใช้กับเพศที่ต่างกัน สามารถใช้ได้กับกลุ่มคนได้กว้าง แม้แบบทดสอบ MPI จะประกอบด้วย 2 สเกล คือ สเกลวัดบุคลิกภาพที่ชอบแสดงตัว และบุคลิกภาพที่ชอบเก็บตัว (Extrovert-Introvert Scale) และสเกลวัดบุคลิกภาพที่ไม่มีความมั่นคงทางอารมณ์ และบุคลิกภาพที่มีความมั่นคงทางอารมณ์ (Neuroticism - Stability Scale) แต่สเกลเป็นอิสระต่อกันด้วยเหตุนี้จึงมีผู้นิยมนำแบบทดสอบนี้มาใช้กันอย่างแพร่หลาย ในประเทศไทยมีผู้นำแบบทดสอบ MPI มาแปลเป็นภาษาไทย โดยเกณฑ์ในการตรวจไม่แตกต่างกัน ภาษาที่ใช้ในแต่ละข้อคำถามแตกต่างกันไม่มากนัก แต่เกณฑ์ที่ใช้แบ่งบุคลิกภาพ แตกต่างกัน ดังนี้

3.1 รอ. ประจักษ์ ประจักษ์จิต แบ่งบุคลิกภาพแบบเก็บตัวและแบบแสดงตัวของผู้ตอบโดยเทียบกับบุคลิกภาพมาตรฐานซึ่งได้จากการนำแบบทดสอบที่แปลมาใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นคนไทยที่อายุ อาชีพ การทำงานที่หลากหลายจำนวน 30,000 คน พบว่าถ้าคะแนนจากแบบทดสอบมากกว่า 18 คะแนน จัดว่าเป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัว ถ้าคะแนนจากแบบทดสอบน้อยกว่า 18 คะแนน จัดว่าเป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัว

3.2 แฮร์รี การ์ดินเนอร์ (Harry Gardiner) และเกษมศักดิ์ ภูมิศรีแก้ว แบ่งบุคลิกภาพแบบเก็บตัวและแบบแสดงตัวของผู้ตอบโดยเปรียบเทียบกับบุคลิกภาพของคนในกลุ่มเดียวกัน เนื่องจากเห็นว่าคนที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัวจากกลุ่มหนึ่งอาจเป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัวเมื่อเทียบกับคนอีกกลุ่มหนึ่งก็ได้ หรือมีผู้ที่มีบุคลิกภาพที่อยู่ระหว่างเก็บตัว และแสดงตัวคือไม่เด่นชัดไปทางใดทางหนึ่ง ซึ่งเกณฑ์ที่ใช้ในการแบ่งบุคลิกภาพ คือ ผู้ที่มีเปอร์เซ็นต์โผล่จากแบบทดสอบที่ 1-25 จัดเป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัว ส่วนผู้ที่มีเปอร์เซ็นต์โผล่จากแบบทดสอบที่ 76-99 จัดเป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัว

4. แบบทดสอบ EPI (Eysenck Personality Inventory) โดยไอแซกในปี 1984 เป็นแบบทดสอบที่พัฒนามาจากแบบทดสอบ MPI และมีความสัมพันธ์ในระดับสูงกับแบบทดสอบ MPI ประกอบด้วยแบบทดสอบ 2 จุดที่เป็นคู่ขนานกันจึงสามารถทดสอบซ้ำได้โดยไม่ต้องจำกัดในเรื่องของความจำ มีสเกลที่ใช้ตรวจสอบ

ความจริงใจของผู้ตอบมีการให้คะแนนเป็นระบบ สะดวกต่อการแปลความหมาย ใช้เวลา 15-20 นาที สามารถทดสอบเป็นรายบุคคลหรือทำพร้อมกันเป็นกลุ่มก็ได้ โดยแต่ละชุดมีข้อคำถามทั้งสิ้น 57 ข้อ และมีความสัมพันธ์กันสูงกับแบบทดสอบ MPI และมีสเกลที่ใช้ตรวจสอบความไม่จริงใจในการตอบ

ในการศึกษาคั้งนี้ผู้วิจัยเลือกใช้แบบทดสอบ MPI ที่แปลและเรียบเรียงโดยเกษมศักดิ์ ภูมิศรีแก้วเนื่อง จากกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้คือนักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม ซึ่งเป็นนักเรียนที่ใช้เวลาในการศึกษาร่วมกันมานานตั้งแต่ชั้นประถมศึกษา ทำให้กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษามีความสนิทสนมกันมากเป็นการส่วนตัวทั้งระบบการเรียนการสอนในโรงเรียนสนับสนุนให้นักเรียนกล้าคิด กล้าพูด กล้าแสดงความคิดเห็นของตนได้อย่างอิสระ และเป็นกลุ่มตัวอย่างมีบุคลิกภาพที่หลากหลายครอบคลุมทั้งบุคลิกภาพแบบเก็บตัว และแบบแสดงตัว ทำให้มีความเป็นไปได้ที่จะจำแนกบุคลิกภาพด้วยคะแนนเปอร์เซ็นต์ไทล์

แบบทดสอบบุคลิกภาพ MPI

จากทฤษฎีบุคลิกภาพของ Jung (Jung) ซึ่งแบ่งบุคลิกภาพเป็นบุคลิกภาพแบบแสดงตัว (Extrovert) และแบบเก็บตัว (Introvert) จึงมีการสร้างแบบทดสอบขึ้นเพื่อวัดบุคลิกภาพดังกล่าว แต่ยังคงวิธีสร้างและวิธีวิเคราะห์อย่างถูกต้อง ต่อมากิลฟอร์ด (Guilford) ได้สร้างแบบทดสอบ โดยใช้วิธีการทางสถิติเข้าช่วย แต่แบบทดสอบแต่ละสเกลยังไม่เป็นอิสระจากกัน ซึ่งไอแซก (Eysenck) นักทฤษฎีบุคลิกภาพอีกคนหนึ่ง กล่าวว่าแบบทดสอบแต่ละสเกลต้องเป็นอิสระต่อกันจึงสร้างแบบทดสอบเพื่อวัดบุคลิกภาพพื้นฐานขึ้นเพื่อใช้วัดลักษณะบุคลิกภาพพื้นฐานตามทฤษฎีของไอแซก (Eysenck) โดยเรียกชื่อว่า The Maudsley Personality Inventory (MPI) ซึ่งเป็นแบบทดสอบแบบ Objective Test โดยมีลักษณะดังนี้

1. จำนวนคำถามน้อย
2. ใช้วัดบุคลิกภาพด้านพื้นฐานทางอารมณ์ และการแสดงออกโดยไม่เกี่ยวข้องกับระดับสติปัญญา
3. สะดวกต่อการนำไปใช้ เนื่องจาก มีคำอธิบายที่ชัดเจนมีเกณฑ์การให้คะแนน การแปลผล ที่ชัดเจน ไม่ยุ่งยาก
4. ใช้เวลาน้อย
5. มีค่าความเที่ยงสูง
6. แต่ละสเกลเป็นอิสระต่อกัน
7. ไม่มีความแตกต่างในการนำไปใช้เมื่อมีความแตกต่างในเรื่อง เพศ ภาษา วัฒนธรรม และสติปัญญา
8. มีค่าสหสัมพันธ์สูงกว่าแบบทดสอบมาตรฐานอื่นที่วัดในลักษณะเดียวกัน

MPI เป็นแบบทดสอบที่สามารถบอกลักษณะและปริมาณความแตกต่างของบุคลิกภาพ พื้นฐานได้ดี จึงมีการนำไปใช้ทดสอบ วิจัย และใช้ได้อย่างกว้างขวาง คือ

1. ใช้ในการแนะแนวการศึกษาและการให้คำปรึกษา
2. ใช้ในการวินิจฉัยทางคลินิก
3. ใช้ในการวิจัยทั่วไป
4. ใช้ในการคัดเลือกและปรึกษาอาชีพ

ในการศึกษาคั้งนี้ผู้วิจัยใช้แบบทดสอบ MPI ซึ่งเป็นแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพของ

ไอเซนค์ (Eysenck) ซึ่งแปลและเรียบเรียงโดยเกษมศักดิ์ ภูมิศรีแก้ว แบบทดสอบนี้ ประกอบด้วย 2 สเกล ซึ่งเป็นการประเมินบุคลิกภาพออกมาใน 2 ลักษณะ คือ สเกลวัดบุคลิกภาพที่ชอบแสดงตัว และบุคลิกภาพที่ชอบเก็บตัว

(Extrovert-Introvert Scale) ประกอบด้วยคำถาม 24 ข้อ กับสเกลวัดบุคลิกภาพที่ไม่มีความมั่นคงทางอารมณ์ และบุคลิกภาพที่มีความมั่นคงทางอารมณ์ (Neuroticism - Stability Scale) ประกอบด้วยคำถาม 24 ข้อ รวมทั้งสิ้น 48 ข้อ โดยแต่ละข้อคำถามให้ตอบว่า ใช่ - ไม่น่าใจ - ไม่ใช่ แต่การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เลือกใช้สเกลวัดบุคลิกภาพที่ชอบแสดงตัว และบุคลิกภาพที่ชอบเก็บตัว (Extrovert-Introvert Scale) เพียงสเกลเดียว

ค่าความเที่ยง (Reliability)

เบนดิง (Bending) หาค่าความเที่ยงจากแบบทดสอบ MPI โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวนต่าง ๆ พบว่า สเกลวัดบุคลิกภาพที่ชอบแสดงตัว - เก็บตัว ถ้าใช้ คูเดอร์-ริชาร์ดสัน (Kuder - Richardson Reliability) หรือวิธีแบ่งครึ่งข้อสอบ (Split - half Reliability) มีค่าอยู่ที่ .75 - .85

โนวส์ (Knowles) ใช้วิธีทดสอบซ้ำ (test - retest) ได้ค่าเท่ากับ .77

บาร์โทโลมิว และมาร์เลย์ (Bartholomew และ Marley) ก็ใช้วิธี ทดสอบซ้ำ (test - retest) เช่นเดียวกัน แต่ได้ค่า .70 ซึ่งมากกว่า โนวส์ (Knowles)

อุไร สิงห์โต ได้หาค่าความเที่ยงของแบบทดสอบในสเกลวัดบุคลิกภาพที่ชอบแสดงตัว และบุคลิกภาพที่ชอบเก็บตัวกับนักเรียนชายและหญิง อายุ 15 - 17 ปี ชั้น ม. 4 ในโรงเรียนรัฐบาล 2 แห่ง จำนวน 160 คน โดยใช้วิธีแบ่งครึ่งข้อสอบ ได้ค่าความเที่ยง .85

ประจิดต์ ประจักษ์จิตต์ หาค่าความเที่ยง โดยวิธีทดสอบซ้ำ (test - retest) กับ กลุ่มนักเรียนนายเรืออากาศ จำนวน 59 นาย ได้ค่าความเที่ยงในสเกลวัดบุคลิกภาพที่ชอบแสดงตัว และเก็บตัวเท่ากับ .91 และสเกลบุคลิกภาพที่ไม่มีความมั่นคงทางอารมณ์และมีความมั่นคงทางอารมณ์ เท่ากับ .93

เบญจพร ปรีชพันธ์ หาค่าความเที่ยง โดยใช้วิธีทดสอบ ซ้ำกับนิสิตปริญญาโทสาขาบริหาร บุคคล จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เจ้าหน้าที่ฝ่ายบุคคลบริษัทปูนซีเมนต์ไทย จำกัด และเจ้าหน้าที่ฝ่าย บุคคลของธนาคารพาณิชย์ต่าง ๆ จำนวน 54 คน ซึ่งทั้งช่วงการทดสอบ 2 สัปดาห์ โดยสเกลวัดบุคลิกภาพที่ชอบแสดงตัว และเก็บตัวมีค่า .97 ส่วนสเกลวัดบุคลิกภาพที่ไม่มีความมั่นคงทางอารมณ์ และมีความมั่นคงทางอารมณ์ เท่ากับ .98

ค่าความตรง (Validity)

เบนดิง (Bending) หาค่าความตรงของแบบทดสอบโดยใช้วิธีวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) พบว่าค่า Factor loading ของสเกลวัดบุคลิกภาพแบบแสดงตัวและเก็บตัว มีค่าค่อนข้างสูง คือ ระหว่าง .64 - .78

ตารางที่ 2.2 ความสัมพันธ์ของแบบทดสอบ MPI กับแบบทดสอบชนิดอื่น

แบบทดสอบ	ขนาดกลุ่มตัวอย่าง	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
Heron, Introversion	134	.80
Cattell, CPF, Form A	134	.65
Cattell, CPF, Form B	134	.67

การตรวจให้คะแนน

ผู้วิจัยตรวจให้คะแนน โดยเป็นไปตามคู่มือที่กำหนดไว้ในแต่ละสเกล คือถ้าผู้ตอบ ตอบตรงกับ สเกลใด สเกลหนึ่ง ในแต่ละข้อลงในช่อง "ใช่" "ไม่ใช่" จะได้ข้อละ 2 คะแนน แต่ถ้าตอบในช่อง "ไม่แน่ใจ" จะได้ข้อละ 1 คะแนน และทั้งฉบับถ้าผู้ใดตอบในช่อง "ไม่แน่ใจ" มากกว่า 10 ข้อถือว่า คำตอบในฉบับนั้นไม่น่าเชื่อถือ ไม่สามารถนำมาประเมินผลได้และจะไม่นำมาพิจารณา

ตอนที่ 6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยเกี่ยวกับบุคลิกภาพแบบแสดงตัวและเก็บตัว

จากการศึกษางานวิจัยหลายเรื่อง ที่ศึกษาเกี่ยวกับบุคลิกภาพแบบแสดงตัวและเก็บตัวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระดับเซวาร์ปัญญาแล้วพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระดับเซวาร์ปัญญาไม่ขึ้นอยู่กับบุคลิกภาพแบบแสดงตัวและเก็บตัว เช่น

บรอดเบนท์ (Broadbent, 1959) ได้ศึกษาลักษณะบุคลิกภาพแบบเก็บตัวและแบบแสดงตัว ของ นักศึกษาระดับปริญญาโทในมหาวิทยาลัยเคมบริดจ์ ซึ่งแบ่งเป็นกลุ่มเรียนดีและเรียนไม่ดี และ ประเมินระดับการแสดงตัวโดยใช้แบบทดสอบ ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษากลุ่มเรียนดีมีลักษณะ เก็บตัวมากกว่ากลุ่มที่เรียนไม่ดี อย่างมีนัยสำคัญ นอกจากนี้ยังได้ทดสอบระดับสติปัญญาของนักศึกษาทั้งสองกลุ่มโดยใช้แบบทดสอบ MPI ผลปรากฏว่า นักศึกษาทั้งสองกลุ่มมีระดับสติปัญญาไม่แตกต่างกัน แสดงให้เห็นว่าลักษณะการเก็บตัวและแสดงตัวไม่ได้ขึ้นอยู่กับระดับสติปัญญา ซึ่งมีผลอย่างมากต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน

ลินน์ (Lynn, 1959) ได้ใช้แบบทดสอบบุคลิกภาพ MPI วัดบุคลิกภาพของนักศึกษาชาย และ หญิงชั้นปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัยเอ็กซ์เตอร์ จำนวน 211 คน และกลุ่มควบคุมซึ่งประกอบด้วยนักศึกษา ทางด้านจิตวิทยา อาชีพ (Occupational Therapy Students) ชายและหญิงจำนวน 167 คน เพื่อศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแบบเก็บตัว และแบบแสดงตัว และลักษณะอารมณ์และอาการทางประสาทกับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน ปรากฏว่าลักษณะบุคลิกภาพแบบเก็บตัว และแสดงตัว และลักษณะอารมณ์ และอาการทางประสาทไม่มีความสัมพันธ์กันกับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แต่พบว่า ผู้ที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูงได้คะแนนด้านอารมณ์อ่อนไหวสูงและด้านการแสดงตัวต่ำ

ลินน์และกอร์ดอน (Lynn and Gordon, 1961) ได้หาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะการแสดงตัว ลักษณะอารมณ์และอาการทางประสาท และเซวาร์ปัญญากับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน โดยใช้ แบบทดสอบวัดเซวาร์ปัญญาของ RSPM (Ravan's Standard Progressive Matrics) วัดนักศึกษาที่มีลักษณะ เก็บตัวและแสดงตัว ซึ่งวัดได้จากแบบทดสอบ MPI กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัย เอ็กซ์เตอร์ จำนวน 60 คน ผลการศึกษาพบว่า บุคลิกภาพแบบเก็บตัวและแบบแสดงตัวไม่มี ความสัมพันธ์กับเซวาร์ปัญญาและพบว่า ในสภาพการทำงานที่จะต้องมีการตอบสนองตามเงื่อนไข และใช้ความสนใจมาก ๆ นั้น นักศึกษาที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัวจะทำได้ดีกว่านักศึกษาที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัว แม้ว่านักศึกษาที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัวจะทำได้ช้ากว่าแต่ก็ถูกต้องกว่าดังนั้นสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัวจึงสูงกว่า

เอนทวิสเทิล และคันนิงแฮม (Entwistle and Cunningham, 1968) ได้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ ระหว่างลักษณะอารมณ์และอาการทางประสาท กับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักเรียนชายและหญิง ของโรงเรียนในเมือง อะเบอร์ดีน ที่มีอายุ 7 ปี และ 13 ปี จำนวน 2,995 คน โดยใช้แบบทดสอบ บุคลิกภาพ JEPI (The Junior Eysenck Personality Inventory) ผลการศึกษาแสดงว่า

(1) ลักษณะอารมณ์และ อากาการทางประสาทมีความสัมพันธ์กับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน กล่าวคือ นักเรียนที่ได้ คะแนนลักษณะอารมณ์และอากาการทางประสาทสูง จะประสบความสำเร็จน้อยกว่านักเรียนที่ได้ คะแนน ลักษณะอารมณ์ และอากาการทางประสาทต่ำ

(2) ลักษณะแสดงตัวไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ กับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน แต่นักเรียนทั้ง ชายและหญิงที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัว และนักเรียนชายที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัวมีแนวโน้มที่จะมีสัมฤทธิ์ผล ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีลักษณะตรงข้ามกัน

(3) นักเรียนหญิงที่มีความมั่นคงทางอารมณ์ และมีบุคลิกภาพแบบแสดงตัว กับนักเรียนชายที่มี ความมั่นคงทางอารมณ์และมีบุคลิกภาพแบบเก็บตัว มีค่าเฉลี่ยของสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูงที่สุด

แมคซัด (Maqsud, 1980) ได้หาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแบบแสดงตัว ลักษณะอารมณ์และ อากาการทางประสาทและระดับสติปัญญา กับคะแนนสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษและคณิตศาสตร์ โดยใช้ตัวอย่าง ประชากรที่เป็นนักเรียนชายระดับประถมศึกษาชั้นที่ 7 ของโรงเรียนในเมือง คาโน ประเทศ ในจีเรีย ที่มีอายุระหว่าง 12 ปี 4 เดือน ถึง 13 ปี 7 เดือน ระดับของลักษณะทางอารมณ์และการปรับตัว ประเมิน ค่าโดยใช้แบบทดสอบ JEPI (The Junior Eysenck Personality Inventory) ประเมินระดับ สติปัญญาด้วยแบบ ทดสอบ R S P M (Ravan's Standard Progressive Matrics) ผลการศึกษาพบว่า การแสดงตัวกับผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ และระดับสติปัญญามี ความสัมพันธ์ในทางบวกกับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญ

ส่วนงานวิจัยในเมืองไทยที่มีผลการวิจัยเหมือนกับงานวิจัยข้างต้นคืองานวิจัยของ

วันเพ็ญ อายูการ (2512) ได้ศึกษาลักษณะและความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมที่แสดงออกถึง บุคลิกภาพแบบเก็บตัวและแสดงตัวกับการยอมรับตนเอง และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน วิทยุใน โรงเรียนรัฐบาลในจังหวัดธนบุรี กลุ่มตัวอย่างประชากรเป็นนักเรียนอายุระหว่าง 13 - 20 ปี ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีที่ 3 และปีที่ 5 จากโรงเรียน 3 แห่ง เครื่องมือที่ใช้ คือแบบทดสอบตามจำนวน 100 ข้อ ซึ่งแบ่งออก เป็น 3 ตอน ดังนี้

- 1) แบบทดสอบถามเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวของนักเรียน
- 2) แบบทดสอบถามเกี่ยวกับ ลักษณะและพฤติกรรมที่แสดงออกถึงบุคลิกภาพแบบเก็บตัวและแบบ แสดงตัว รวม 140 ข้อ
- 3) แบบสอบถามแสดงการยอมรับตนเอง 50 ข้อ 4) คะแนนสอบประจำภาคกลาง ผลการวิจัย ปรากฏว่า
 - 1) นักเรียนชายวัยรุ่นมีลักษณะแสดงตัวมากกว่านักเรียนหญิงวัยรุ่น
 - 2) นักเรียนวัยรุ่นตอนต้นมีลักษณะ เก็บตัวมากกว่านักเรียนวัยรุ่นตอนปลาย
 - 3) นักเรียนที่แสดงตัวและเก็บตัวมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไม่แตกต่างกัน

แต่การศึกษางานวิจัยบางเรื่องที่ให้ผลขัดแย้งกับการศึกษาของกลุ่มข้างต้นโดยผลการวิจัยพบว่าผล สัมฤทธิ์ทางการเรียนส่งผลต่อบุคลิกภาพแบบเก็บตัว และแบบแสดงตัว มีดังนี้

ซาเวจ (Savage, 1962) ได้หาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแบบแสดงตัว และลักษณะ อารมณ์ และอากาการทางประสาทกับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษาเป็นนักศึกษาชาย และหญิงของ มหาวิทยาลัย นิวอิงแลนด์ จำนวน 180 คน และได้แบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 5 กลุ่มตามลำดับของระดับ

การเรียน และประเมินระดับการแสดงตัวและลักษณะทางอารมณ์โดยใช้แบบทดสอบ MPI (The Maudsley Personality Inventory) ผลการวิจัยพบว่า ลักษณะบุคลิกภาพแบบแสดงตัว และลักษณะอารมณ์และอาการทางประสาท มีความสัมพันธ์กันในทางลบกับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัวมีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูงกว่านักศึกษาที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัว

ไคลน์ (Kline, 1966) ได้ศึกษาลักษณะบุคลิกภาพแบบแสดงตัว และลักษณะอารมณ์และ อาการทางประสาท กับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักศึกษาชายและหญิง ซึ่งกำลังเรียนอยู่ในชั้นปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัยในกานา จำนวน 110 คน และได้ประเมินระดับการแสดงตัวและลักษณะอารมณ์ และอาการทางประสาทโดยใช้แบบทดสอบ EPI (Eysenck Personality Inventory) ผลการศึกษา พบว่า บุคลิกภาพแบบแสดงตัวมีความสัมพันธ์ในทางลบกับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญ และลักษณะอารมณ์และอาการทางประสาทไม่มีความสัมพันธ์กับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญ

ฟินเลย์สัน (Finlayson, 1970) ได้ศึกษาสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักเรียนชายที่มีอายุ ระหว่าง 12 - 14 ปี ที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัว - แสดงตัว และลักษณะอารมณ์และอาการทางประสาท โดยประเมินบุคลิกภาพ และลักษณะอารมณ์และอาการทางประสาทด้วยแบบทดสอบ JEPI (The Junior Eysenck Personality Inventory) ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนชายในกลุ่มอายุ 13 - 14 ปี ที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัวมีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนดีกว่านักเรียนชายที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัวอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ส่วนในกลุ่มนักเรียนที่มีอายุ 11 ปี สัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัวและแบบแสดงตัวไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

โดยงานวิจัยทั้งสามเรื่องพบว่า ผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัวมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ซึ่งตรงข้ามกับงานวิจัยของริดดิ้ง (Ridding) และอุไร สิงโต ซึ่งพบว่าผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัวจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

ริดดิ้ง (Ridding, 1966) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพ กับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษและวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง จำนวน 600 คน ที่มีอายุตั้งแต่ 12 ปีขึ้นไป โดยใช้แบบทดสอบบุคลิกภาพ MPI ของ ไอแซก (Eysenck) และ HSPI (High School Personality Questionnaire) ของ แคทเทล (Cattell) ผลการวิจัยแสดงว่าไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างความมั่นคงทางอารมณ์กับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน ลักษณะบุคลิกภาพแบบแสดงตัวมีความสัมพันธ์กับผู้ที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูง ลักษณะบุคลิกภาพแบบเก็บตัวมีความสัมพันธ์กับผู้ที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนต่ำ ส่วนลักษณะที่ชอบวิตกกังวลไม่มีความสัมพันธ์กับสัมฤทธิ์ผล ทางการเรียน

อุไร สิงโต (2524) ได้หาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแบบเก็บตัวและแบบแสดงตัวกับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชายและหญิง อายุระหว่าง 15 - 17 ปี ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 160 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แบบทดสอบ MPI และ มาตรฐานประเมินค่าจากอาจารย์ผู้สอน ใช้สำหรับจำแนกนักเรียนออกเป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัวและแบบแสดงตัว ผลการวิจัยแสดงว่า นักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัวมีสัมฤทธิ์ผล ทางกร เรียนแตกต่างกับนักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัวอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 และยังพบอีกว่านักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัวมีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัว

นอกจากการจากจะมีการศึกษาเรื่องเกี่ยวกับบุคลิกภาพแบบแสดงตัวและเก็บตัวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระดับเซเว่นปีญญาแล้ว ยังมีผู้ทำศึกษาเกี่ยวกับบุคลิกภาพแบบแสดงตัวและเก็บตัวในด้านอื่นๆอีก เช่น วณิช สุธารัตน์ (2518) ได้ศึกษาความคาดหวังและผลงานภาคปฏิบัติของนักศึกษาที่มีบุคลิกภาพประเภทเก็บตัว และแสดงตัวในสภาพการทำงานเป็นกลุ่มและเป็นรายบุคคลโดยศึกษาจากนักศึกษาชั้นป.กศ. ปีที่ 1-2 วิทยาลัยครูยะลา จำนวน 80 คน โดยแบ่งบุคลิกภาพด้วยแบบทดสอบบุคลิกภาพ MPI และแบบทดสอบชุดสัญลักษณ์ตัวเลขที่ดัดแปลงจากแบบทดสอบชุด Digit Symbol ของ WAIS เพื่อให้ให้นักศึกษาได้ทำงานภาคปฏิบัติในสภาพการทำงานที่กำหนด โดยมีบุคลิกภาพ และสภาพการทำงานเป็นตัวแปรอิสระ ค่ะแนบ ความคาดหวัง และคะแนนภาคปฏิบัติเป็นตัวแปรตาม ผลการวิจัยพบว่า ในสภาพการทำงานเป็นรายบุคคล และสภาพการทำงานรวมกันเป็นกลุ่มนักศึกษาที่มีบุคลิกภาพประเภทเก็บตัว มีความคาดหวังที่ไม่แตกต่างกัน เหมือนกลุ่มนักศึกษาที่มีบุคลิกภาพประเภทแสดงตัว และนักศึกษาที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัวในสภาพการทำงานเป็นรายบุคคลทำงานภาคปฏิบัติได้ผลดีกว่าสภาพการทำงานร่วมกัน

สมทรง สุวรรณเลิศ (2536) ได้ศึกษาบุคลิกภาพแบบเก็บตัวและแสดงตัวโดยใช้แบบทดสอบบุคลิกภาพ MPI ศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงปีที่ 3 จำนวน 300 คน นักเรียนฝึกหัดครู 300 คน และนักศึกษาแพทย์ 300 คน จากการเปรียบเทียบผลที่ได้จากคนไทยทั้ง 3 กลุ่ม กับกลุ่มชาวอเมริกัน และชาวอังกฤษ พบว่ากลุ่มตัวอย่างของคนไทยได้คะแนนต่ำกว่านักศึกษาชาวอเมริกัน และใกล้เคียงกับปกติวิสัย (Norm) ของกลุ่มชาวอังกฤษในลักษณะการแสดงตัว หรือกล่าวได้ว่า คนไทยมีลักษณะโน้มเอียงไปทางเก็บตัวมากกว่าชาวอเมริกัน และคล้ายคลึงกับชาวอังกฤษ ซึ่งมีลักษณะเก็บตัวมากกว่าชาวอเมริกัน

งานวิจัยเกี่ยวกับกระบวนการกลุ่ม และเทคนิคกลุ่มสมมติ

การการศึกษาพบว่ากระบวนการในการแก้ปัญหาขึ้นอยู่กัปัจจัยต่างๆหลายด้าน ซึ่งมีผู้ศึกษาไว้ดังนี้

โพคอรีนี และคณะ (Pokorny and others , 1988) ได้ทดลองปรับปรุงเทคนิคกลุ่มสมมติเพื่อสำรวจประเด็นที่มี ความเฉพาะเจาะจง โดยใช้ชื่อในการเขียนรายงานการวิจัยว่า การแนะนำเทคนิคกลุ่มสมมติแบบปรับปรุงเพื่อระบุมความเฉพาะเจาะจงของประเด็นปัญหา ผู้วิจัยต้องการปรับปรุงคือขั้นตอนการคิดอย่างเงียบ ๆ ตามลำพัง วิธีการเดิมในขั้นตอนนี้ คือ การกำหนดปัญหาให้สมาชิกคิด โดยไม่มีแหล่งข้อมูลประกอบ ผู้วิจัยปรับปรุงโดยแนบเอกสารที่เป็นข้อมูลเกี่ยวข้องกับคำถามให้สมาชิก ได้อ่านประกอบการคิดและเขียนให้ตรงประเด็นมากขึ้น สมาชิกที่เข้าร่วมประชุมกลุ่มเป็นเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานด้วยการเข้าร่วมประชุมกลุ่มสมมติแบบปรับปรุง เทคนิคกลุ่มสมมติมีประโยชน์อย่างยิ่งในการสร้างลำดับก่อนหลังของปัญหา และให้ข้อเสนอแนะสำหรับการประยุกต์เทคนิคกลุ่มสมมติ ในการวิจัยใด ๆ ว่าควรกำหนดกติกาและวางแผนดำเนินตามขั้นตอนการประชุมให้รัดกุม เพราะอาจมี ปัญหาเรื่องพฤติกรรมของสมาชิกขณะที่เข้าร่วมประชุม

ฮอฟแมน (Hoffman, 1960) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมของบุคคลกับการแก้ปัญหาภายในกลุ่ม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือ นิสิตปริญญาตรีสาขาจิตวิทยาและสาขามนุษยสัมพันธ์ จำนวน 115 คน แบ่งเป็น 2 กลุ่มใหญ่ คือ กลุ่มที่มีความคล้ายคลึง และกลุ่มที่มีความหลากหลายด้านสาขาวิชาโดยจัดให้นิสิตทั้งหมดเข้าพบกลุ่มสัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง เป็นระยะเวลาจนถึง 2 ภาคการศึกษา การเข้ากลุ่ม กำหนดให้สมาชิกช่วยกันแก้ปัญหาทั้งหมด 4 ปัญหา และมีปัญหาให้ 6 แนวทาง โดยใช้แบบวัดบุคลิกภาพอิสระ 10 ประการของ Guildford Zimmerman Temperament Survey วิเคราะห์ผลโดยใช้สถิติ ANOVA พบว่าการ

แก้ปัญหากลุ่มที่มีความคล้ายคลึง แตกต่างจากกลุ่มที่มีความหลากหลายด้านสาขาวิชาอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ฮอลโลแมน และเฮนดริก (Holloman and Hendrick, 1971) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนสมาชิกที่เข้าร่วม ประชุมกลุ่มกับการแก้ปัญหา โดยแบ่งกลุ่มออกเป็น 10 กลุ่ม คือกลุ่มที่มีสมาชิก 3, 6, 9, 12 และ 15 คน ประเภทละ 2 กลุ่ม จากการศึกษาพบว่า ขนาดของกลุ่มมีอิทธิพลต่อการแก้ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับความหลากหลายของสมาชิก นั่นคือ กลุ่มแก้ปัญหาและตัดสินใจได้ถูกต้องและมีประสิทธิภาพมากกว่า การแก้ปัญหารายบุคคล เมื่อเปรียบเทียบผลการตัดสินใจระหว่างกลุ่มกับรายบุคคลพบว่า กลุ่มที่มีสมาชิก 3 คนร่วมกันคิดแตกต่างจากกลุ่มที่มีสมาชิก 3 คนแต่ต่างคนต่างคิดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และพบว่า กลุ่มที่มีสมาชิก 6 คนสามารถแก้ปัญหาได้ไม่แตกต่างจากกลุ่มที่มีสมาชิก 12 และ 15 คนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กลุ่มที่มีสมาชิก 6, 12 และ 15 คนสามารถแก้ปัญหาได้แตกต่างจากกลุ่มที่มีสมาชิก 3 คน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาที่คุณภาพของงาน และค่าใช้จ่ายเป็นเกณฑ์ พบว่า กลุ่มที่มีสมาชิก 6 คนเป็นกลุ่มที่มีขนาดเหมาะสมมากที่สุดสำหรับการประชุมกลุ่มแก้ปัญหา

ฮอยทรอน (Hoythron, 1953) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมของสมาชิกกับลักษณะของกลุ่ม กลุ่มตัวอย่างได้มาจากความสมัครใจ จำนวน 16 คน กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดถูกแบ่งออกเป็น 4 กลุ่มกลุ่มละ 4 คน นักศึกษา 1 คนจะต้องเข้ากลุ่มทั้งหมด 4 ครั้ง ในแต่ละครั้งของการเข้ากลุ่ม นักศึกษาจะต้องเปลี่ยนกลุ่มใหม่ทุกครั้ง ดังนั้นนักศึกษาที่เข้าร่วมประชุมกลุ่ม 4 ครั้งจะแตกต่างกันไป การประชุมกลุ่มกำหนดให้มีการปฏิบัติงาน 3 รูปแบบ คือ การให้เหตุผล การสร้างระบบการทำงาน และการอภิปราย ขณะที่นักศึกษาทั้ง 16 คนกำลังเข้าประชุมกลุ่ม จะมีผู้สังเกตการณ์อีก 2 คนคอยสังเกตและบันทึก พฤติกรรมนักศึกษาแต่ละคนและให้คะแนนการปฏิบัติงานโดยมีลักษณะเป็นมาตรฐานค่า เมื่อการประชุมเสร็จสิ้นลง ผู้สังเกตการณ์จะให้คะแนนผลงานของกลุ่มทั้ง 16 กลุ่ม ในขณะที่เดียวกันนักศึกษา แต่ละท่านจะให้คะแนนเพื่อนร่วมงานอีก 15 คน จากนั้นจึงนำคะแนนรายบุคคลมาสัมพันธ์กับคะแนนกลุ่ม พบว่า ผลการวิจัยสรุปว่ามีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญระหว่างพฤติกรรมส่วนบุคคลกับลักษณะของกลุ่ม พฤติกรรมของสมาชิกที่ร่วมประชุมกลุ่มแตกต่างจากพฤติกรรมที่แท้จริง สมาชิกที่ได้รับการยอมรับมากที่สุด มีลักษณะคือ มีพฤติกรรมที่แสดงออกว่าชอบช่วยเหลือผู้อื่น ร่วมมือดี มีจรรยาบรรณ มีความสนใจ มีมารยาทที่ดี มีแรงจูงใจในการทำงานสูง ลักษณะเหล่านี้ ส่งผลทางบวกต่อการประชุมกลุ่ม สมาชิกที่กลุ่มไม่ยอมรับมากที่สุด คือสมาชิกที่ชอบแสดงอาการกีดกันผู้อื่น และพบว่าลักษณะบุคลิกภาพส่วนบุคคล ขึ้นอยู่กับ การปรับตัวตามวุฒิภาวะและการยอมรับผู้อื่น

โบชาร์ด และแฮร์ (Bouchard and Hare, 1970) ศึกษาเรื่องขนาดของกลุ่ม และศักยภาพของการรวมกลุ่ม โดย เปรียบเทียบระหว่างการประชุมกลุ่มสมมติ (nominal group) กับการประชุมกลุ่มจริง (real group) ศึกษาในกลุ่มนักเรียนชายจำนวน 168 คน แบ่งเป็น 3 กลุ่มคือกลุ่มที่มีขนาด 5, 7, และ 9 คน เปรียบเทียบระหว่างกลุ่มสมมติกับกลุ่มจริง โดยวัดความหลากหลายของประเด็นเป็นตัวแทนคุณภาพของประเด็นขึ้น อยู่กับ ความถูกต้อง ความเป็นไปได้ และการสังเคราะห์ประเด็น ผลการวิจัย พบว่า ข้อมูลที่ได้จากการประชุมกลุ่มสมมติและการประชุมกลุ่มจริงที่มีจำนวนผู้เข้าประชุมกลุ่ม 9 คนมีความหลากหลายมากกว่าข้อมูลที่ได้จากการประชุมกลุ่มสมมติและการประชุมกลุ่มจริงที่มีจำนวนผู้เข้าประชุมกลุ่ม 7 และ 5 คน ตามลำดับ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ใช้ระเบียบวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) เพื่อศึกษานิสัยการปฏิบัติของสมาชิก และขนาดของกลุ่มที่ส่งผลต่อการประเมินความต้องการจำเป็นโดยใช้เทคนิคกลุ่มสมมติ โดยพิจารณาจำนวนความหลากหลายของหัวข้อที่ได้ และเวลาที่ใช้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยมที่กำลังศึกษาในปีการศึกษา 2542 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 1,488 คน โดยเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 256 คน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 252 คน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 264 คน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 234 คน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 267 คน และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 215 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่กำลังศึกษาในปีการศึกษา 2542 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม จำนวน 240 คน

วิธีการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง

การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัว และแบบแสดงตัวมีขั้นตอน ดังนี้

1. ให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 1,488 คน ทำแบบทดสอบบุคลิกภาพ MPI ของไอเซนค (Eysenck) ซึ่งแปลและเรียบเรียงเป็นภาษาไทยโดย เกษมศักดิ์ ภูมิศรีแก้ว ซึ่งมีข้อคำถามทั้งสิ้น 24 ข้อ โดยให้อาจารย์ที่สอนนักเรียนในแต่ละห้องให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเริ่มเรียนในวิชานั้นๆ อาจารย์ทุกท่านที่ควบคุมการทดสอบ อ่านเฉพาะคำชี้แจงที่อยู่ตอนบนของแบบทดสอบเท่านั้นไม่มีการอธิบายใดๆเพิ่มเติม (แบบทดสอบบุคลิกภาพ MPI ในภาคผนวก ก)

คำชี้แจงที่อาจารย์ผู้ควบคุมการทดสอบทุกท่านอ่านให้นักเรียนฟังก่อนเริ่มทำแบบทดสอบ

คำถามต่อไปนี้เป็นคำถามเกี่ยวกับแนวทางในการปฏิบัติ ความรู้สึก และการกระทำ ในแต่ละคำถามให้ตอบว่า "ใช่" "ไม่แน่ใจ" หรือ "ไม่ใช่" แล้วกาเครื่องหมาย / ลงในกระดาษคำตอบในช่องที่ต้องการ จงพยายามตัดสินใจว่า "ใช่" หรือ "ไม่ใช่" สำหรับสิ่งที่กระทำ หรือรู้สึกตามปกติ แต่ ถ้ารู้สึกว่าสุดวิสัยในการตัดสินใจ (ตัดสินใจไม่ได้) ก็ให้เลือก "ไม่แน่ใจ" แต่อย่าใช้ช่องนี้มากนัก

ให้ตอบคำถามในแต่ละข้ออย่างรวดเร็ว อย่าใช้เวลามากเนื่องจาก เราต้องการปฏิกริยาแรกของท่าน มิใช่ให้คิดนาน ทุกคำถามไม่มีคำตอบใด ถูก หรือ ผิด แล้วตรวจให้แน่ใจว่าทำครบทุกข้อ

2. คัดเลือกกระดาษคำตอบของแบบทดสอบบุคลิกภาพ MPI ที่ผู้ตอบฯ "ไม่แน่ใจ" เกิน 10 ข้อ ซึ่งถือว่าเป็นแบบทดสอบที่ไม่น่าเชื่อถือออก (ทั้งนี้เนื่องจากเป็นเงื่อนไขในการทำแบบทดสอบบุคลิกภาพ MPI) ผลการตรวจสอบพบว่า ต้องคัดแบบทดสอบออกทั้งสิ้น 237 ฉบับ (คิดเป็นร้อยละ 15.927) เหลือ 1,251 ฉบับ (คิดเป็น

ร้อยละ 84.073)

3. ตรวจสอบแบบทดสอบบุคลิกภาพ MPI จำนวน 1,251 ฉบับ โดยมีเกณฑ์การตรวจ ดังนี้

3.1 ข้อความที่มีความหมายเชิงนิมิต (positive) กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ถ้าตอบในช่อง ใช่ ให้ 2 คะแนน

ถ้าตอบในช่อง ไม่แน่ใจ ให้ 1 คะแนน

ถ้าตอบในช่อง ไม่ใช่ ให้ 0 คะแนน

3.2 ข้อความที่มีความหมายเชิงนิเสธ (negative) ซึ่งมีอยู่ 8 ข้อ คือ ข้อ 7, 8, 9, 11, 12, 15, 18

และ 20 การให้คะแนนจะตรงข้ามกับกรณีแรก คือ

ถ้าตอบในช่อง ใช่ ให้ 0 คะแนน

ถ้าตอบในช่อง ไม่แน่ใจ ให้ 1 คะแนน

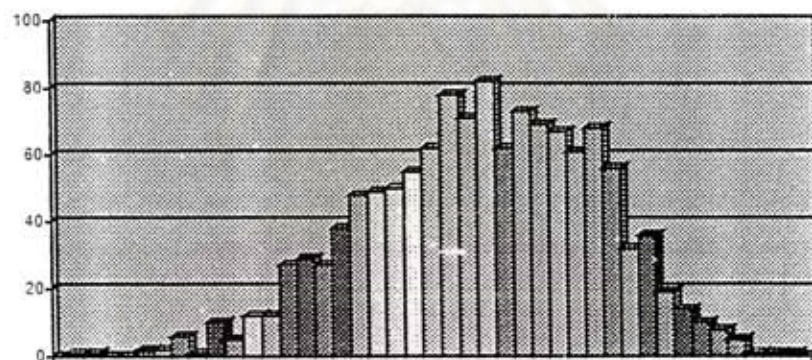
ถ้าตอบในช่อง ไม่ใช่ ให้ 2 คะแนน

(คะแนนที่ได้แบบทดสอบบุคลิกภาพ MPI ในภาคผนวก ง)

ผลการตรวจแบบทดสอบ MPI ตามเกณฑ์ข้างต้น พบว่า

แผนภาพที่ 3.1 จำนวนนักเรียนในแต่ละคะแนนจากแบบทดสอบ MPI

จำนวนนักเรียน (คน)

คะแนนจากแบบทดสอบบุคลิกภาพ

ตาราง 3.1 คะแนนจากแบบทดสอบ MPI

	คะแนนสูงสุด	คะแนนต่ำสุด	คะแนนเฉลี่ย	มัธยฐาน	ฐานนิยม
คะแนน	44	4	26.721	27	27

4. คำนวณหาค่าตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 และตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 76

จากการคำนวณหาค่าตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 เท่ากับ ตำแหน่งที่ 313 จากการคำนวณหาค่าตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 76 เท่ากับ 951.62

5. หาคะแนนเปอร์เซ็นต์ไทล์จากตำแหน่งที่คำนวณได้

พบว่าตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 มีคะแนนของแบบทดสอบบุคลิกภาพ MPI เท่ากับ 22 และตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 76 มีคะแนนของแบบทดสอบบุคลิกภาพ MPI เท่ากับ 32

6. แบ่งบุคลิกภาพของผู้ตอบแบบทดสอบบุคลิกภาพ MPI เป็น 2 กลุ่ม โดยใช้คะแนนเปอร์เซ็นต์ไทล์ตามเกณฑ์การใช้แบบทดสอบ ดังนี้

นักเรียนที่มีคะแนนจากแบบทดสอบบุคลิกภาพ MPI อยู่ในตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 1-25 จัดเป็นบุคลิกภาพแบบเก็บตัว

นักเรียนที่มีคะแนนจากแบบทดสอบบุคลิกภาพ MPI อยู่ในตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 76-99 จัดเป็นบุคลิกภาพแบบแสดงตัว

ผลปรากฏว่า คะแนนจากแบบทดสอบบุคลิกภาพ MPI ที่อยู่ในตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 1-25 เท่ากับ 4-22 ดังนั้นนักเรียนที่ได้คะแนนจากแบบทดสอบบุคลิกภาพ MPI เท่ากับ 4-22 เป็นผู้ที่มี

บุคลิกภาพแบบเก็บตัว ซึ่งมีทั้งสิ้น 320 คน

และคะแนนจากแบบทดสอบบุคลิกภาพ MPI ที่อยู่ในตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 76-99 เท่ากับ 32-44 ดังนั้นนักเรียนที่ได้คะแนนจากแบบทดสอบบุคลิกภาพ MPI เท่ากับ 32-44 เป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัว ซึ่งมีทั้งสิ้น 312 คน

7. จัดนักเรียนแต่ละบุคลิกภาพเป็น 3 ขนาด คือกลุ่มขนาด 4 คน กลุ่มขนาด 8 คน และ กลุ่มขนาด 12 คน ขนาดละ 5 กลุ่ม

ตาราง 3.2 จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง

บุคลิกภาพ	ขนาดของกลุ่ม	ขนาด 4 คน (กลุ่ม)	ขนาด 8 คน (กลุ่ม)	ขนาด 12 คน (กลุ่ม)	รวม (กลุ่ม)
แบบเก็บตัว		5	5	5	15
แบบแสดงตัว		5	5	5	15
	รวม	10	10	10	30

ตาราง 3.3 จำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง

บุคลิกภาพ	ขนาดของกลุ่ม	ขนาด 4 คน(คน)	ขนาด 8 คน (คน)	ขนาด 12 คน(คน)	รวม
แบบเก็บตัว		20	40	60	120
แบบแสดงตัว		20	40	60	120
	รวม	40	80	120	240

8. กระจายจำนวนนักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัวแต่ละคะแนนในแต่ละขนาดกลุ่มเพื่อให้แต่ละขนาดกลุ่มมีการกระจายของคะแนนในปริมาณเท่าๆกัน (จำนวนนักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัวในแต่ละขนาดกลุ่มเมื่อจำแนกตามคะแนนจากการกระจายคะแนนจากน้อยไปมาก ในภาคผนวก ง)

9. เลือกคะแนนจากแบบทดสอบ MPI ของนักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัว โดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีจับสลาก และจัดเป็นกลุ่ม 3 ขนาด คือกลุ่มขนาด 4 คน กลุ่มขนาด 8 คน และกลุ่มขนาด 12 คน ขนาดละ 5 กลุ่ม โดยจำนวนของนักเรียนในแต่ละคะแนนของแบบทดสอบ MPI จะต้องไม่เกินจำนวนที่จัดไว้ในข้อ 8

ตาราง 3.4 จำนวนนักเรียนในที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัวขนาดกลุ่ม 4 คน 8 คน และ 12 คนโดยจำแนกตามคะแนน

คะแนนจากแบบทดสอบ MPI	ขนาดของกลุ่ม		
	4 คน	8 คน	12 คน
4	1	-	-
7	-	1	-
8	1	-	1
9	-	1	1
10	2	2	2
11	1	-	-
12	1	1	3
13	1	1	1
14	2	2	4
15	2	3	4
16	1	4	2
17	2	4	4
18	-	3	4
19	3	3	9
20	1	9	9
21	1	3	8
22	1	3	8
รวม	20	40	60

10. เลือกนักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัวที่ได้คะแนนจากแบบทดสอบ MPI โดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีการจับสลาก โดยนักเรียนที่ถูกเลือกแล้วจะไม่ถูกเลือกซ้ำอีก

11. กระจายจำนวนนักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัว แต่ละคะแนนในแต่ละขนาดกลุ่ม เพื่อให้แต่ละขนาดกลุ่มมีการกระจายของคะแนนในปริมาณเท่าๆกัน (จำนวนนักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัวในแต่ละขนาดกลุ่มเมื่อจำแนกตามคะแนนจากการกระจายคะแนนจากน้อยไปมาก ในภาคผนวก ง)

12. เลือกคะแนนจากแบบทดสอบ MPI ของนักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัว โดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีจับสลาก และจัดเป็นกลุ่ม 3 ขนาด คือ กลุ่มขนาด 4 คน กลุ่มขนาด 8 คน และกลุ่มขนาด 12 คน ขนาดละ 5 กลุ่ม โดยจำนวนนักเรียนในแต่ละคะแนนของแบบทดสอบ MPI จะต้องไม่เกินจำนวนที่จัดไว้ในข้อ 11

ตารางที่ 3.5 จำนวนนักเรียนในที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัวขนาดกลุ่ม 4 คน 8 คน และ 12 คนโดยจำแนกตามคะแนน

คะแนนจากแบบทดสอบ MPI	ขนาดของกลุ่ม		
	4 คน	8 คน	12 คน
32	2	8	10
33	1	6	8
34	2	4	12
35	1	6	5
36	3	5	10
37	1	4	6
38	4	1	4
39	2	3	3
40	2	1	2
41	1	1	-
42	-	-	-
43	-	1	-
44	1	-	-
รวม	20	40	60

13. เลือกนักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัวที่ได้คะแนนจากแบบทดสอบ MPI โดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีการจับสลาก โดยนักเรียนที่ถูกเลือกแล้วจะไม่ถูกเลือกซ้ำอีก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 3.6 คะแนนของนักเรียนในแต่ละกลุ่มจำแนกตามบุคลิกภาพ และขนาดของกลุ่ม

ขนาด ของ กลุ่ม		คะแนนของนักเรียนในแต่ละกลุ่ม									
		บุคลิกภาพแบบเก็บตัว					บุคลิกภาพแบบแสดงตัว				
		กลุ่มที่					กลุ่มที่				
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
4 คน	\bar{X}	13.5	17.5	14	14	15.25	38.75	36.5	37.5	37.75	34.5
	SD.	23.054	30.141	23.484	23.968	26.000	67.037	63.150	64.888	65.356	59.715
	สัมประสิทธิ์ การกระจาย	1.7077	1.722	1.677	1.712	1.704	1.729	1.736	1.730	1.731	1.730
8 คน	\bar{X}	15.62	17.5	16.25	17.75	18.62	34.87	33.75	35.37	35.62	36.25
	SD.	41.088	46.166	42.813	46.866	49.216	92.252	89.276	93.552	94.211	95.847
	สัมประสิทธิ์ การกระจาย	2.629	2.638	2.634	2.640	2.642	2.645	2.645	2.644	2.644	2.644
12 คน	\bar{X}	16.83	16	18.83	18.25	18.16	35.5	34.82	34.83	34.08	35.75
	SD.	55.684	52.908	62.395	60.392	60.197	117.724	115.507	115.507	113.030	118.536
	สัมประสิทธิ์ การกระจาย	3.308	3.306	3.313	3.309	3.314	3.316	3.316	3.316	3.316	3.315

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ

1. แบบทดสอบบุคลิกภาพ MPI (The Maudsley Personality Inventory) ของ ไอแซคส์ (Eysenck) ซึ่งเกษมศักดิ์ ภูมิศรีแก้ว แปลและเรียบเรียงเป็นภาษาไทยเมื่อ พ.ศ. 2510 แบบทดสอบนี้ประกอบด้วยสเกล 2 สเกล คือ สเกลวัดบุคลิกภาพแบบเก็บตัว - แสดงตัว (Introvert - Extrovert scale) ซึ่งประกอบด้วยข้อคำถาม 24 ข้อและอีกสเกลหนึ่ง คือ สเกลวัดบุคลิกภาพแบบหวั่นไหวทางอารมณ์-มั่นคงทางอารมณ์ (Neuroticism - Stability scale) ซึ่งประกอบด้วยข้อคำถาม 24 ข้อ รวมทั้งหมด 48 ข้อ ในการวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบเฉพาะสเกลที่ใช้วัดบุคลิกภาพด้านเก็บตัว - แสดงตัว มาใช้เพียงสเกลเดียวเท่านั้น

หลักการให้คะแนนมี 2 กรณี คือ

กรณีที่ 1 ในข้อความที่มีความหมายเชิงนิมมาน (Positive) กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ถ้าตอบในช่อง ใช่ ให้ 2 คะแนน

ถ้าตอบในช่อง ไม่แน่ใจ ให้ 1 คะแนน

ถ้าตอบในช่อง ไม่ใช่ ให้ 0 คะแนน

กรณีที่ 2 ในข้อความที่มีความหมายเชิงนิเสธ (Negative) ซึ่งมีอยู่ 8 ข้อ คือ ข้อ 7, 8, 9, 11, 12, 15, 18

และ 20 การให้คะแนนจะตรงข้ามกับกรณีแรก คือ

ถ้าตอบในช่อง ใช่ ให้ 0 คะแนน

ถ้าตอบในช่อง ไม่แน่ใจ ให้ 1 คะแนน

ถ้าตอบในช่อง ไม่ใช่ ให้ 2 คะแนน

ค่าความตรง (Validity) และค่าความเที่ยง (Reliability) ของแบบทดสอบบุคลิกภาพ MPI มีดังนี้

1. ค่าความตรง (Validity) เบนดิง (Bending) ได้ค่าความตรงของแบบทดสอบ โดยใช้วิธีวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor analysis) พบว่าค่าแฟคเตอร์โหลดดิง (Factor loading) ของสเกลวัด บุคลิกภาพด้านเก็บตัว - แสดงตัว มีค่าความตรงระหว่าง .67-.78

2. ค่าความเที่ยง (Reliability) บาร์โทโลมิวและมาร์เลย์ (Bartholomew and Marley) หาความเที่ยงด้วยวิธีทดสอบซ้ำ (test-retest) พบว่า ค่าความเที่ยงมีค่ามากกว่า .70 โนวส์ (Knowles) หาความเที่ยงด้วยวิธีทดสอบซ้ำ เช่นเดียวกันได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ .77 เบนดิง (Bending) หาความเที่ยงของแบบทดสอบ MPI โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวนต่าง ๆ กัน พบว่าในสเกลวัดบุคลิกภาพด้านเก็บตัว - แสดงตัว ถ้าใช้วิธีคูเดอร์ - ริชาร์ดสัน (Kuder - Richardson Reliability) หรือวิธีแบ่งครึ่งข้อทดสอบ (Split - half Reliability) จะได้ค่าความเที่ยงอยู่ในระหว่าง .75 - .85 อุไร สิงห์โต ได้หาความเที่ยงของแบบทดสอบชุดนี้ โดยวิธีแบ่งครึ่งข้อทดสอบ ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ .85

จากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ค่าความเที่ยงของแบบทดสอบ MPI เมื่อมาทดสอบกับนักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 1,488 คน โดยวิธีคูเดอร์-ริชาร์ดสัน (Kuder - Richardson Reliability) ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ .74

2. ขั้นตอนในการประเมินความต้องการจำเป็นโดยใช้เทคนิคกลุ่มสมมติของวิทกิน (Witkin, 1995) ซึ่งประกอบด้วย 5 ขั้นตอนดังนี้

1. อธิบายถึงหัวข้อที่ต้องพิจารณา เป็นขั้นตอนที่ทำให้สมาชิกทุกคนรับทราบข้อมูลเกี่ยวกับการประเมินความต้องการจำเป็นซึ่งผู้ดำเนินการต้องอธิบายถึงวัตถุประสงค์ของการประเมินความต้องการจำเป็นเพื่อสร้างความเข้าใจที่ตรงกันให้แก่สมาชิกทุกคน

2. แสดงความคิดเห็นเงียบๆ (SILENT) เป็นขั้นที่ให้ผู้สมาชิกในกลุ่มได้แสดงความคิดเห็นของตนเองที่มีต่อปัญหาที่ตั้งขึ้น โดยสมาชิกจะได้รับกระดาษคนละ 1 แผ่นและเขียนความคิดเห็นของตนเองลงในกระดาษนั้น โดยไม่มีการปรึกษา หรือพูดคุย ดังนั้นจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้ดำเนินการจะต้องชี้แจงหัวข้อ หรือปัญหานั้นอย่างละเอียด ซึ่งขั้นตอนนี้ทุกกลุ่มทดลองใช้เวลาทั้งสิ้น 10 นาทีเท่ากัน

3. เสนอความคิดเห็นต่อกลุ่ม (ROUND - ROBIN) เป็นขั้นที่รวบรวมและจัดบันทึกความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่ม โดยผู้ดำเนินการจะให้สมาชิกแสดงความคิดเห็นของตนที่ได้จากการเขียนด้วยคำ หรือวลีสั้น ๆ และเข้าใจง่ายโดยไม่มีการแสดงความคิดเห็นใด ๆ เพิ่มเติม โดยให้สมาชิกแต่ละคนอ่านความคิดเห็นของตนทีละคน คนละ 1 ความคิดเห็นใน 1 รอบ เวียนจนสมาชิกทุกคนอ่านความคิดเห็นของตนครบทุกข้อ โดยความคิดเห็นที่แสดงออกมานั้นจะไม่ซ้ำกับคนที่กล่าวมาแล้ว ในขั้นตอนนี้สมาชิกสามารถเพิ่มเติมความคิดเห็นนอกเหนือจากที่บันทึกไว้ได้ ผู้ดำเนินการจะจัดบันทึกความคิดเห็นข้างต้นบนกระดานให้สมาชิกทุกคนเห็นโดยทั่วถึงกัน

4. อธิบายเกี่ยวกับหัวข้อ (CLEAR STATEMENT) เป็นขั้นตอนที่ให้ผู้สมาชิกในกลุ่มแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับหัวข้อที่อยู่บนกระดาน เพื่อให้สมาชิกทุกคนเข้าใจความหมาย ตลอดจนเหตุผลที่นำเสนอข้อความดังกล่าวให้เข้าใจตรงกัน

5. จัดลำดับความสำคัญของหัวข้อ (VOTE) เป็นขั้นตอนสุดท้ายที่ให้สมาชิกในกลุ่มได้จัดลำดับความสำคัญ หรือความจำเป็นของความคิดเห็นต่าง ๆ โดยผู้ดำเนินการจะเป็นผู้กำหนดจำนวนลำดับความสำคัญ โดยทั่วไปจะมี จำนวน 5 ลำดับ ให้สมาชิกจัดลำดับความสำคัญอย่างเจียบ ๆ โดยลำพังก่อน จากนั้นให้ออกเสียงแสดงการจัดอันดับของตนโดยผู้ดำเนินการจะอ่านข้อความที่เป็นข้อคิดเห็นจากข้อ 4 ทีละข้อ แล้วให้สมาชิกในกลุ่มยกมือในข้อที่ตนเลือก และบอกแก่ผู้ดำเนินการว่าหัวข้อดังกล่าวจัดเป็นอันดับที่เท่าใด จากนั้นแปลอันดับที่จัดเป็นคะแนน ดังนี้

ลำดับที่ 1 ให้ 5 คะแนน

ลำดับที่ 2 ให้ 4 คะแนน

ลำดับที่ 3 ให้ 3 คะแนน

ลำดับที่ 4 ให้ 2 คะแนน

ลำดับที่ 5 ให้ 1 คะแนน

แล้วนำคะแนนจากการจัดลำดับในแต่ละข้อมาหาผลรวมทางคณิตศาสตร์ข้อคิดเห็นใดได้คะแนนระดับความสำคัญสูงที่สุด จะเป็นข้อคิดเห็นที่สมาชิกในกลุ่มเห็นว่าเป็นข้อคิดเห็นที่เป็นความต้องการที่สูงที่สุด

การเตรียมการเพื่อประเมินความต้องการจำเป็น

1. เตรียมห้องประชุมในการวิจัยครั้งนี้โดยใช้ห้องปฏิบัติการฟิสิกส์ ห้อง 210 อาคารอเนกประสงค์ โรงเรียนสารธัญฑ์ลาดกระดุมมหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม
2. เตรียมคำอธิบายที่ใช้ในการอธิบายขั้นตอนในการประเมินความต้องการจำเป็น เพื่อให้ นักเรียนแต่ละกลุ่มได้รับข้อมูลที่เหมือนกัน (ภาคผนวก ข)
3. เตรียมกระดาษ ประกอบด้วย 2 ส่วน ดังนี้
 - 3.1 กระดาษที่ใช้ในขั้นที่ 2 (Silent) ที่ให้นักเรียนเขียนแสดงความคิดเห็นของตนเองเมื่อทราบปัญหาแล้ว (ภาคผนวก ค)
 - 3.2 กระดาษที่ใช้ในขั้นที่ 5 (Vote) ที่ให้นักเรียนเลือกหัวข้อจากที่แสดงบนกระดานมาจำนวน 5 หัวข้อพร้อมทั้งจัดอันดับ และให้คะแนนแต่ละอันดับ (ภาคผนวก ค)
 เพื่อสะดวกในการเก็บจึงเย็บกระดาษในข้อ 3.1 และ 3.2 เข้าด้วยกัน
- 3.3 กระดาษเพื่อบันทึกหัวข้อทั้งหมดบนกระดานหลังจากประชุมกลุ่มเรียบร้อยแล้ว (แสดงในภาคผนวก ค)
4. เตรียมปากกาและกระดาน เพื่อบันทึกหัวข้อที่ได้ในขั้นที่ 3 (Round Robin)
5. เตรียมนาฬิกาจับเวลา

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. นำแบบทดสอบบุคลิกภาพ MPI ของไอแซก (Eysenck) ซึ่งแปลและเรียบเรียงเป็นภาษาไทยโดย เกษมศักดิ์ ภูมิศรีแก้ว ให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่กำลังศึกษาในปีการศึกษา 2542 โรงเรียนสารธัญฑ์ลาดกระดุมมหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม จำนวน 1,488 คน ทำเพื่อแบ่งบุคลิกภาพของนักเรียน

2. นำผลจากการทำแบบทดสอบ แบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม คือบุคลิกภาพแบบเก็บตัว และ แสดงตัว โดยผู้ที่มีคะแนนเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 1 - 25 จัดเป็นกลุ่มบุคลิกภาพแบบเก็บตัว และผู้ที่มีคะแนนเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 76 - 99 จัดเป็นกลุ่มบุคลิกภาพแบบแสดงตัว

3. เลือกนักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัว จำนวน 120 คน โดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) และจัดนักเรียนดังกล่าวเป็นกลุ่มย่อยๆ ดังนี้ กลุ่มละ 4 คน จำนวน 5 กลุ่ม กลุ่มละ 8 คน จำนวน 5 กลุ่ม และกลุ่มละ 12 คน จำนวน 5 กลุ่ม

4. เลือกนักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัว จำนวน 120 คน โดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) และจัดนักเรียนดังกล่าว เป็นกลุ่มย่อย ๆ ดังนี้ กลุ่มละ 4 คน จำนวน 5 กลุ่ม กลุ่มละ 8 คน จำนวน 5 คน และกลุ่มละ 12 คน จำนวน 5 กลุ่ม

5. นำนักเรียนแต่ละกลุ่ม ประเมินความต้องการจำเป็นของนักเรียน โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม ในเรื่อง "ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาและปรับปรุงโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม" ดำเนินการโดยใช้เทคนิคกลุ่มสมมติ (Nominal Group Technique) ตามขั้นตอนของวิทกิน (Witkin, 1995)

6. บันทึกเวลาที่ใช้ทั้งหมด ในการประเมินความต้องการจำเป็นของแต่ละกลุ่ม รวมไปถึง จำนวนความหลากหลายของหัวข้อที่แต่ละกลุ่มได้

7. นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. วิเคราะห์ปฏิสัมพันธ์ร่วมระหว่างบุคลิกภาพ และขนาดของกลุ่มต่อจำนวนความหลากหลายของหัวข้อที่ได้ และต่อเวลาที่ใช้ในการประเมินความต้องการจำเป็นโดยใช้เทคนิคกลุ่มสมมติ โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง (Two Way Analysis of Variance)

2. วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของบุคลิกภาพ และขนาดของกลุ่ม เมื่อพิจารณาจำนวนความหลากหลายของหัวข้อที่ได้ และเวลาที่ใช้ในการประเมินความต้องการจำเป็นโดยใช้เทคนิคกลุ่มสมมติ โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance)

สถาบันวิจัยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง "การศึกษาประเภทของบุคลิกภาพของสมาชิก และขนาดของกลุ่มที่ส่งผลต่อการประเมินความต้องการจำเป็นโดยใช้เทคนิคกลุ่มสมมติ" โดยมีกลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 240 คน ซึ่งเป็นนักเรียน ของโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยมที่กำลังศึกษาในปีการศึกษา 2542

โดยการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างในครั้งนี้ คัดเลือกโดยใช้แบบทดสอบบุคลิกภาพ MPI ของไอแซงค์ (Eysenck) โดยใช้สเกลวัดบุคลิกภาพด้านแสดงตัว-เก็บตัว (Extrovert - Introvert) ซึ่งประกอบด้วยข้อคำถามทั้งสิ้น 24 ข้อ โดยแต่ละข้อให้ตอบ ใช่-ไม่แน่ใจ-ไม่ใช่ ผู้ตอบได้คะแนนเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 1 ถึง 25 จะจัดเป็นกลุ่มบุคลิกภาพแบบเก็บตัว และผู้ที่ได้คะแนนเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 76 ถึง 99 จะจัดเป็นกลุ่มบุคลิกภาพแบบแสดงตัว

เมื่อแบ่งบุคลิกภาพของนักเรียนแล้ว นำนักเรียนแต่ละกลุ่มบุคลิกภาพ มาจัดเป็นกลุ่มขนาด 4 คน จำนวน 5 กลุ่ม กลุ่มขนาด 8 คน จำนวน 5 กลุ่ม และกลุ่มขนาด 12 คน จำนวน 5 กลุ่ม ต่อจากนั้น นำนักเรียนแต่ละกลุ่มประเมินความต้องการจำเป็นเรื่อง "ความต้องการจำเป็นในการพัฒนา และปรับปรุงโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม" โดยบันทึกเวลาที่ใช้ในแต่ละกลุ่มและจำนวนความหลากหลายของหัวข้อที่ได้ในแต่ละกลุ่มเมื่อประเมินความต้องการจำเป็นโดยใช้เทคนิคกลุ่มสมมติ ซึ่งเวลาที่แต่ละกลุ่มใช้ในการประเมินความต้องการจำเป็น และเวลาเฉลี่ยที่แต่ละขนาดกลุ่มใช้ และจำนวนความหลากหลายของหัวข้อที่ได้จากการประเมินความต้องการจำเป็น และจำนวนความหลากหลายของหัวข้อที่ได้เฉลี่ยของแต่ละขนาดกลุ่ม ดังแสดงในตาราง 4.1 และ 4.2

ตาราง 4.1 เวลาที่ใช้ และเวลาเฉลี่ยที่ใช้ในการประเมินความต้องการจำเป็น

	4	8	12
บุคลิกภาพแบบเก็บตัว	กลุ่มที่ 1 35 นาที	กลุ่มที่ 1 55 นาที	กลุ่มที่ 1 65 นาที
	กลุ่มที่ 2 45 นาที	กลุ่มที่ 2 70 นาที	กลุ่มที่ 2 75 นาที
	กลุ่มที่ 3 54 นาที	กลุ่มที่ 3 55 นาที	กลุ่มที่ 3 65 นาที
	กลุ่มที่ 4 37 นาที	กลุ่มที่ 4 55 นาที	กลุ่มที่ 4 75 นาที
	กลุ่มที่ 5 40 นาที	กลุ่มที่ 5 68 นาที	กลุ่มที่ 5 95 นาที
ค่าเฉลี่ยของเวลาที่ใช้	42.2 นาที	60.6 นาที	75 นาที
บุคลิกภาพแบบแสดงตัว	กลุ่มที่ 1 45 นาที	กลุ่มที่ 1 30 นาที	กลุ่มที่ 1 57 นาที
	กลุ่มที่ 2 35 นาที	กลุ่มที่ 2 45 นาที	กลุ่มที่ 2 85 นาที
	กลุ่มที่ 3 40 นาที	กลุ่มที่ 3 32 นาที	กลุ่มที่ 3 85 นาที
	กลุ่มที่ 4 45 นาที	กลุ่มที่ 4 41 นาที	กลุ่มที่ 4 90 นาที
	กลุ่มที่ 5 30 นาที	กลุ่มที่ 5 48 นาที	กลุ่มที่ 5 75 นาที
ค่าเฉลี่ยของเวลาที่ใช้	39 นาที	39.2 นาที	78.4 นาที

ตาราง 4.2 จำนวนความหลากหลายของหัวข้อที่ได้ และจำนวนความหลากหลายของหัวข้อที่ได้เฉลี่ยใน การประเมินความต้องการจำเป็น

	4	8	12
บุคลิกภาพแบบเก็บตัว	กลุ่มที่ 1 7 ข้อ	กลุ่มที่ 1 18 ข้อ	กลุ่มที่ 1 31 ข้อ
	กลุ่มที่ 2 15 ข้อ	กลุ่มที่ 2 32 ข้อ	กลุ่มที่ 2 34 ข้อ
	กลุ่มที่ 3 27 ข้อ	กลุ่มที่ 3 17 ข้อ	กลุ่มที่ 3 28 ข้อ
	กลุ่มที่ 4 19 ข้อ	กลุ่มที่ 4 25 ข้อ	กลุ่มที่ 4 42 ข้อ
	กลุ่มที่ 5 8 ข้อ	กลุ่มที่ 5 39 ข้อ	กลุ่มที่ 5 32 ข้อ
ค่าเฉลี่ยของจำนวนความหลากหลายของหัวข้อที่ได้	15.2 ข้อ	26.2 ข้อ	33.4 ข้อ
บุคลิกภาพแบบแสดงตัว	กลุ่มที่ 1 14 ข้อ	กลุ่มที่ 1 26 ข้อ	กลุ่มที่ 1 39 ข้อ
	กลุ่มที่ 2 14 ข้อ	กลุ่มที่ 2 35 ข้อ	กลุ่มที่ 2 17 ข้อ
	กลุ่มที่ 3 9 ข้อ	กลุ่มที่ 3 24 ข้อ	กลุ่มที่ 3 30 ข้อ
	กลุ่มที่ 4 34 ข้อ	กลุ่มที่ 4 22 ข้อ	กลุ่มที่ 4 43 ข้อ
	กลุ่มที่ 5 23 ข้อ	กลุ่มที่ 5 48 ข้อ	กลุ่มที่ 5 30 ข้อ
ค่าเฉลี่ยของจำนวนความหลากหลายของหัวข้อที่ได้	18.8 ข้อ	31 ข้อ	31.8 ข้อ

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ด้านจำนวนความหลากหลายของหัวข้อที่ได้ ในการประเมินความต้องการจำเป็นโดยใช้เทคนิคกลุ่มสมมติ

1.1 ผลการวิเคราะห์ปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพและขนาดของกลุ่มต่อจำนวนความหลากหลายโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง (Two Way Analysis of Variance)

1.2 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของบุคลิกภาพ และขนาดของกลุ่ม เมื่อพิจารณาจำนวนความหลากหลายของหัวข้อที่ได้โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance)

2. ด้านเวลาที่ใช้ ในการประเมินความต้องการจำเป็นโดยใช้เทคนิคกลุ่มสมมติ

2.1 ผลการวิเคราะห์ปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพและขนาดของกลุ่มต่อเวลาที่ใช้โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง (Two Way Analysis of Variance)

2.2 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของบุคลิกภาพ และขนาดของกลุ่ม เมื่อพิจารณาเวลาที่ใช้โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังต่อไปนี้

1. ด้านจำนวนความหลากหลายของหัวข้อที่ได้ ในการประเมินความต้องการจำเป็นโดยใช้เทคนิค

กลุ่มสมมติ

1.1 ผลการวิเคราะห์ปฏิสัมพันธ์ร่วมระหว่างบุคลิกภาพและขนาดของกลุ่มต่อจำนวนความหลากหลายโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง (Two Way Analysis of Variance) ดังแสดงรายละเอียดไว้ในตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง (Two Way Analysis of Variance) ของจำนวนความหลากหลายของหัวข้อที่ได้จากการประเมินความต้องการจำเป็นโดยใช้เทคนิคกลุ่มสมมติ

แหล่ง	SS	df	MS	F
A (บุคลิกภาพ)	38.533	1	38.533	0.465
B (ขนาดของกลุ่ม)	1313.067	2	656.533	7.924
AB	57.867	2	28.933	0.349
ภายในเซลล์	1988.400	24	82.850	
ทั้งหมด	3397.867	29		

$p < .05$

จากตารางที่ 4.3 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง (Two Way Analysis of Variance) ของจำนวนความหลากหลายของหัวข้อที่ได้จากการประเมินความต้องการจำเป็นโดยใช้เทคนิคกลุ่มสมมติ พบว่าไม่มีปฏิสัมพันธ์กันระหว่างบุคลิกภาพ และขนาดของกลุ่ม ต่อจำนวนความหลากหลายของหัวข้อที่ได้ แสดงว่าความแตกต่างของจำนวนความหลากหลายของหัวข้อที่ได้ในแต่ละขนาดกลุ่ม จะไม่ต่างกันในบุคลิกภาพที่ต่างกัน

เมื่อพิจารณาประเภทของบุคลิกภาพที่แตกต่างกันพบว่า ค่ามัธยฐานเลขคณิตของจำนวนความหลากหลายของหัวข้อที่ได้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อพิจารณาขนาดของกลุ่มที่แตกต่างกันพบว่า ค่ามัธยฐานเลขคณิตของจำนวนความหลากหลายของหัวข้อที่ได้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.2 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของบุคลิกภาพ และขนาดของกลุ่ม เมื่อพิจารณาจำนวนความหลากหลายของหัวข้อที่ได้โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance) ดังแสดงรายละเอียดไว้ในตารางที่ 4.4 ,4.5 และ 4.6

ตารางที่ 4.4 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance) ของจำนวนความหลากหลายของหัวข้อที่ได้จากการประเมินความต้องการจำเป็นโดยใช้เทคนิคกลุ่มสมมติของนักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัวซึ่งเป็นกลุ่มที่มีขนาด 4 คน 8 คน และ 12 คน

แหล่ง	SS	df	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	840.133	2	420.067	6.860
ภายในกลุ่ม	734.800	12	61.233	
ทั้งหมด	1574.933	14		

$p < .05$

จากตาราง 4.4 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว(One Way Analysis of Variance) ด้วยค่าเอฟ (F) ของจำนวนความหลากหลายของหัวข้อที่ได้จากการประเมินความต้องการจำเป็นโดยใช้เทคนิคกลุ่มสมมติของนักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัวซึ่งเป็นกลุ่มที่มีขนาด 4 คน 8 คน และ 12 คน แสดงให้เห็นว่าจำนวนความหลากหลายของหัวข้อที่ได้ในการประเมินความต้องการจำเป็นโดยใช้เทคนิคกลุ่มสมมติของนักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัวของกลุ่มขนาด 4 คน 8 คน และ 12 คน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.5 ผลการเปรียบเทียบค่ามัธยเลขคณิตของจำนวนความหลากหลายของหัวข้อที่ได้ในการประเมินความต้องการจำเป็นโดยใช้เทคนิคกลุ่มสมมติของนักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัวซึ่งเป็นกลุ่มที่มีขนาด 4 คน 8 คน และ 12 คน

ขนาดกลุ่ม	X_1	X_2	X_3
4	$X_1 = 15.2$	-11.000	-18.200
8	$X_2 = 26.2$		-7.200
12	$X_3 = 33.4$		

$$p < .05$$

จากตาราง 4.5 ผลการเปรียบเทียบค่ามัธยเลขคณิตของจำนวนความหลากหลายของหัวข้อที่ได้ในการประเมินความต้องการจำเป็นโดยใช้เทคนิคกลุ่มสมมติของนักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัวซึ่งเป็นกลุ่มที่มีขนาด 4 คน 8 คน และ 12 คน เป็นรายคู่ พบว่า

1. ค่ามัธยเลขคณิตของจำนวนความหลากหลายของหัวข้อที่ได้จากกลุ่ม 4 คน และ 8 คน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ค่ามัธยเลขคณิตของจำนวนความหลากหลายของหัวข้อที่ได้จากกลุ่ม 4 คน แตกต่างกับค่ามัธยเลขคณิตของจำนวนความหลากหลายของหัวข้อที่ได้จากกลุ่ม 12 คน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ค่ามัธยเลขคณิตของจำนวนความหลากหลายของหัวข้อที่ได้จากกลุ่ม 8 คน และ 12 คน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.6 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว(One Way Analysis of Variance) ของจำนวนความหลากหลายของหัวข้อที่ได้จากการประเมินความต้องการจำเป็นโดยใช้เทคนิคกลุ่มสมมติของนักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัวซึ่งเป็นกลุ่มที่มีขนาด 4 คน 8 คน และ 12 คน

แหล่ง	SS	df	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	530.800	2	265.400	2.541
ภายในกลุ่ม	1253.600	12	104.467	
ทั้งหมด	1784.400	14		

จากตาราง 4.6 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว(One Way Analysis of Variance) ด้วยค่าเอฟ (F) ของจำนวนความหลากหลายของหัวข้อที่ได้จากการประเมินความต้องการจำเป็นโดยใช้เทคนิคกลุ่มสมมติของนักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัวซึ่งเป็นกลุ่มที่มีขนาด 4 คน 8 คน และ 12 คน แสดงให้เห็นว่าจำนวนความหลากหลายของหัวข้อที่ได้ในการประเมินความต้องการจำเป็นโดยใช้เทคนิคกลุ่มสมมติของนักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัวของกลุ่มขนาด 4 คน 8 คน และ 12 คน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

2. ด้านเวลาที่ใช้ ในการประเมินความต้องการจำเป็นโดยใช้เทคนิคกลุ่มสมมติ

2.1 ผลการวิเคราะห์ปฏิสัมพันธ์ร่วมระหว่างบุคลิกภาพและขนาดของกลุ่มต่อเวลาที่ใช้โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง (Two Way Analysis of Variance) ดังแสดงในตาราง 4.7

ตารางที่ 4.7 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง (Two Way Analysis of Variance) ของเวลาที่ใช้ในการประเมินความต้องการจำเป็นโดยใช้เทคนิคกลุ่มสมมติ

แหล่ง	SS	df	MS	F
A (บุคลิกภาพ)	374.533	1	374.533	4.123
B (ขนาดของกลุ่ม)	7026.467	2	3513.233	38.678
AB	824.867	2	412.433	4.541
ภายในเขต	2180.000	24	90.833	
ทั้งหมด	10405.867	29		

$p < .05$

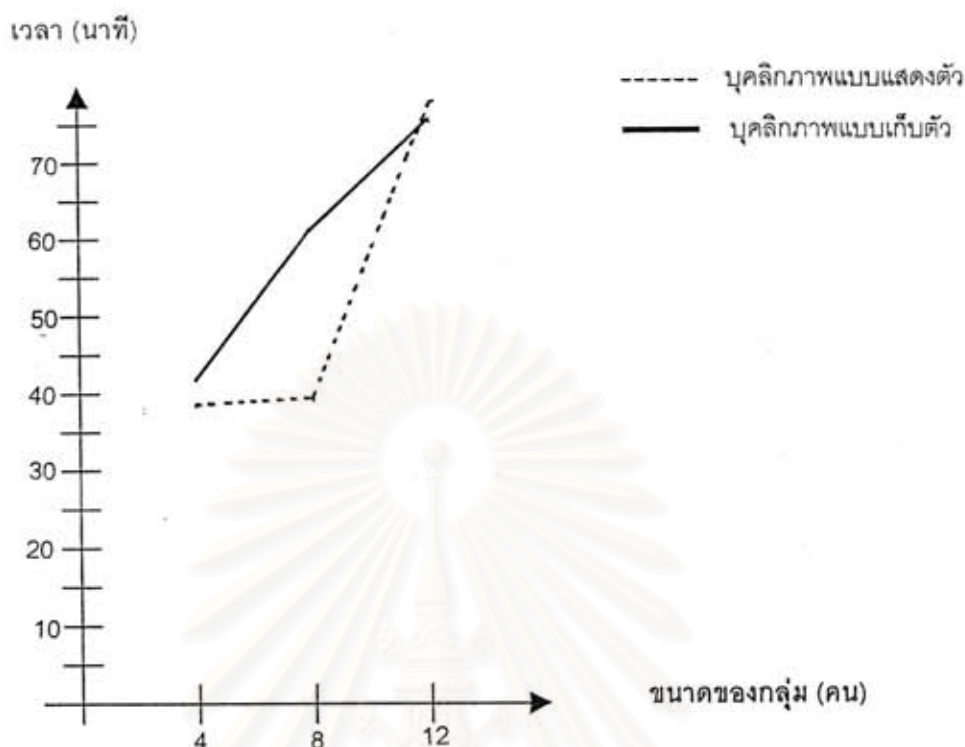
จากตาราง 4.7 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง (Two Way Analysis of Variance) ของเวลาที่ใช้ในการประเมินความต้องการจำเป็นโดยใช้เทคนิคกลุ่มสมมติ พบว่ามีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพ และขนาดของกลุ่ม ต่อเวลาที่ใช้ แสดงว่า ความแตกต่างของเวลาที่ใช้ในแต่ละขนาดกลุ่ม จะต่างกันในบุคลิกภาพที่ต่างกัน

จากผลดังกล่าวจึงแสดงความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพ และขนาดของกลุ่มต่อเวลาที่ใช้ ดังตารางที่ 4.8 และแผนภาพที่ 4.1

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ยของเวลาที่ใช้ในการประเมินความต้องการจำเป็นโดยใช้เทคนิคกลุ่มสมมติระหว่างบุคลิกภาพ และขนาดของกลุ่ม

บุคลิกภาพ	ขนาดของกลุ่ม		
	4	8	12
บุคลิกภาพแบบเก็บตัว	42.2	60.6	75
บุคลิกภาพแบบแสดงตัว	39	39.2	78.4

แผนภาพที่ 4.1 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพ กับขนาดของกลุ่ม

2.2 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของบุคลิกภาพ และขนาดของกลุ่ม เมื่อพิจารณาเวลาที่ใช้โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance) ดังแสดงในตาราง 4.9 , 4.10 , 4.11 และ 4.12

ตารางที่ 4.9 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว(One Way Analysis of Variance) ของเวลาที่ใช้ในการประเมินความต้องการจำเป็นโดยใช้เทคนิคกลุ่มสมมติของนักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัวซึ่งเป็นกลุ่มที่มีขนาด 4 คน 8 คน และ 12 คน

แหล่ง	SS	df	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2702.933	2	1351.467	15.185
ภายในกลุ่ม	1068.000	12	89.000	
ทั้งหมด	3770.933	14		

$p < .05$

จากตาราง 4.9 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว(One Way Analysis of Variance) ด้วยค่าเอฟ (F) ของเวลาที่ใช้ในการประเมินความต้องการจำเป็นโดยใช้เทคนิคกลุ่มสมมติของนักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัวซึ่งเป็นกลุ่มที่มีขนาด 4 คน 8 คน และ 12 คน แสดงให้เห็นว่าเวลาที่ใช้ในการประเมินความต้องการจำเป็นโดยใช้เทคนิคกลุ่มสมมติของนักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัวของกลุ่มขนาด 4 คน 8 คน และ 12 คน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.10 ผลการเปรียบเทียบค่ามัธยฐานเลขคณิตของเวลาที่ใช้ในการประเมินความต้องการจำเป็นโดยใช้เทคนิคกลุ่มสมมติของนักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัวซึ่งเป็นกลุ่มที่มีขนาด 4 คน 8 คน และ 12 คน

ขนาดกลุ่ม	\bar{X}_1	\bar{X}_2	\bar{X}_3
4	$\bar{X}_1 = 42.2$	-18.400	-32.800
8	$\bar{X}_2 = 60.6$		-14.400
12	$\bar{X}_3 = 75.0$		

$p < .05$

จากตาราง 4.10 ผลการเปรียบเทียบค่ามัธยฐานเลขคณิตของเวลาที่ใช้ในการประเมินความต้องการจำเป็นโดยใช้เทคนิคกลุ่มสมมติของนักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัวซึ่งเป็นกลุ่มที่มีขนาด 4 คน 8 คน และ 12 คน เป็นรายคู่ พบว่า

1. ค่ามัธยฐานเลขคณิตของเวลาที่กลุ่มขนาด 4 คน ใช้แตกต่างกับค่ามัธยฐานเลขคณิตของเวลาที่กลุ่มขนาด 8 คนใช้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ค่ามัธยฐานเลขคณิตของเวลาที่กลุ่มขนาด 4 คน ใช้แตกต่างกับค่ามัธยฐานเลขคณิตของเวลาที่กลุ่มขนาด 12 คนใช้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ค่ามัธยฐานเลขคณิตของเวลาที่กลุ่มขนาด 8 คน ใช้กับค่ามัธยฐานเลขคณิตของเวลาที่กลุ่มขนาด 12 คนใช้ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.11 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว(One Way Analysis of Variance) ของเวลาที่ใช้ในการประเมินความต้องการจำเป็นโดยใช้เทคนิคกลุ่มสมมติของนักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัวซึ่งเป็นกลุ่มที่มีขนาด 4 คน 8 คน และ 12 คน

แหล่ง	SS	df	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	5148.400	2	2574.200	27.779
ภายในกลุ่ม	1112.000	12	92.667	
ทั้งหมด	6260.400	14		

$p < .05$

จากตาราง 4.11 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว(One Way Analysis of Variance) ด้วยค่าเอฟ (F) ของเวลาที่ใช้ในการประเมินความต้องการจำเป็นโดยใช้เทคนิคกลุ่มสมมติของนักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัวซึ่งเป็นกลุ่มที่มีขนาด 4 คน 8 คน และ 12 คน แสดงให้เห็นว่าเวลาที่ใช้ในการประเมินความต้องการจำเป็นโดยใช้เทคนิคกลุ่มสมมติของนักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัวของกลุ่มขนาด 4 คน 8 คน และ 12 คนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

ตารางที่ 4.12 ผลการเปรียบเทียบค่ามัธยฐานเลขคณิตของเวลาที่ใช้ในการประเมินความต้องการจำเป็นโดยใช้เทคนิคกลุ่มสมมติของนักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัวซึ่งเป็นกลุ่มที่มีขนาด 4 คน 8 คน และ 12 คน

ขนาดกลุ่ม	\bar{X}_1	\bar{X}_2	\bar{X}_3
4	$\bar{X}_1 = 39.0$	-0.200	-39.400
8	$\bar{X}_2 = 39.2$		-39.200
12	$\bar{X}_3 = 78.4$		

$$p < .05$$

จากตาราง 4.12 ผลการเปรียบเทียบค่ามัธยฐานเลขคณิตของเวลาที่ใช้ในการประเมินความต้องการจำเป็นโดยใช้เทคนิคกลุ่มสมมติของนักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัวซึ่งเป็นกลุ่มที่มีขนาด 4 คน 8 คน และ 12 คน เป็นรายคู่ พบว่า

1. ค่ามัธยฐานเลขคณิตของเวลาที่กลุ่มขนาด 4 คน ใช้กับค่ามัธยฐานเลขคณิตของเวลาที่กลุ่มขนาด 8 คนใช้ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ค่ามัธยฐานเลขคณิตของเวลาที่กลุ่มขนาด 4 คน ใช้แตกต่างกับค่ามัธยฐานเลขคณิตของเวลาที่กลุ่มขนาด 12 คนใช้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ค่ามัธยฐานเลขคณิตของเวลาที่กลุ่มขนาด 8 คน ใช้แตกต่างกับค่ามัธยฐานเลขคณิตของเวลาที่กลุ่มขนาด 12 คนใช้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง "การศึกษาประเภทของบุคลิกภาพของสมาชิก และขนาดของกลุ่มที่ส่งผลต่อการประเมินความต้องการจำเป็น โดยใช้เทคนิคกลุ่มสมมติ" มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาบุคลิกภาพของสมาชิก และขนาดของกลุ่ม ที่ส่งผลต่อการประเมินความต้องการจำเป็นโดยใช้เทคนิคกลุ่มสมมติให้มีประสิทธิภาพสูงสุด และศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพ และขนาดของกลุ่มต่อจำนวนความหลากหลายของหัวข้อที่ได้ และเวลาที่ใช้ในการประเมินความต้องการจำเป็นโดยใช้เทคนิคกลุ่มสมมติ

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม ที่กำลังศึกษาในปีการศึกษา 2542 ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 240 คน ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มบุคลิกภาพแบบเก็บตัว และกลุ่มบุคลิกภาพแบบแสดงตัว ด้วยแบบทดสอบบุคลิกภาพ MPI นักเรียนที่มีคะแนนเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 1 – 25 จำนวน 120 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัว และนักเรียนที่มีคะแนนเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 76 – 99 จำนวน 120 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัว

ผู้วิจัยนำกลุ่มที่มีบุคลิกภาพแบบเดียวกันมาแบ่งเป็นกลุ่มย่อยๆ ดังนี้ กลุ่มละ 4 คน จำนวน 5 กลุ่ม กลุ่มละ 8 คน จำนวน 5 กลุ่ม และกลุ่มละ 12 คน จำนวน 5 กลุ่ม จากนั้นนำกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่มมาประเมินความต้องการจำเป็น เรื่อง "ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาและปรับปรุงโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม" โดยใช้เทคนิคกลุ่มสมมติตามขั้นตอนของวิทกิน (Witkin, 1995) โดยเก็บข้อมูลจากเวลาที่ใช้ และจำนวนความหลากหลายของหัวข้อที่ได้จากการประเมินความต้องการจำเป็นโดยใช้เทคนิคกลุ่มสมมติ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบทดสอบบุคลิกภาพ MPI ของไอแซก (Eysenck) ซึ่งแปลและเรียบเรียงโดยเกษมศักดิ์ ภูมิศรีแก้ว โดยใช้เฉพาะสเกลวัดบุคลิกภาพแบบเก็บตัว – แสดงตัว (Introvert - Extrovert) ซึ่งประกอบด้วยข้อคำถามทั้งสิ้น 24 ข้อ โดยแต่ละข้อให้ตอบ ใช่ – ไม่แน่ใจ – ไม่ใช่ ผู้ที่ตอบได้คะแนนเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 1 - 25 จะจัดเป็นกลุ่มบุคลิกภาพแบบเก็บตัว และผู้ที่ได้คะแนนเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 76 - 99 จะจัดเป็นกลุ่มบุคลิกภาพแบบแสดงตัว

วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์ปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพ และขนาดของกลุ่มต่อจำนวนความหลากหลายของหัวข้อที่ได้ และต่อเวลาที่ใช้ในการประเมินความต้องการจำเป็นโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง (Two Way Analysis of Variance) และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance) ของบุคลิกภาพ และขนาดของกลุ่ม เมื่อพิจารณาจำนวนความหลากหลายของหัวข้อที่ได้ และเวลาที่ใช้ จากนั้นเปรียบเทียบความแตกต่างของค่ามัธยฐานเลขคณิตของจำนวนความหลากหลายของหัวข้อที่ได้ และเวลาที่ใช้ เป็นรายคู่ในกรณีที่มีการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัย เรื่อง "การศึกษาประเภทของบุคลิกภาพของสมาชิก และขนาดของกลุ่ม ที่ส่งผลต่อการประเมินความต้องการจำเป็น โดยใช้เทคนิคกลุ่มสมมติ" ได้ผลการวิจัย ดังนี้

1. บุคลิกภาพของสมาชิก และขนาดของกลุ่มที่ส่งผลต่อการประเมินความต้องการจำเป็น โดยใช้เทคนิคกลุ่มสมมติขึ้น เมื่อพิจารณาเวลาที่ใช้ และจำนวนความหลากหลายของหัวข้อที่ได้ พบว่า

1.1 ด้านเวลาที่ใช้

1.1.1 บุคลิกภาพแบบเก็บตัว

ขนาดของกลุ่มที่แตกต่างกัน เวลาที่ใช้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มขนาด 4 คนใช้เวลาน้อยกว่ากลุ่มขนาด 8 คน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และกลุ่มขนาด 4 คนใช้เวลาน้อยกว่ากลุ่มขนาด 12 คนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่กลุ่มขนาด 8 คนและกลุ่มขนาด 12 คน เวลาที่ใช้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.1.2 บุคลิกภาพแบบแสดงตัว

ขนาดของกลุ่มที่แตกต่างกัน เวลาที่ใช้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มขนาด 4 คนและกลุ่มขนาด 8 คน เวลาที่ใช้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่กลุ่มขนาด 4 คนใช้เวลาน้อยกว่ากลุ่มขนาด 12 คนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และกลุ่มขนาด 8 คนใช้เวลาน้อยกว่ากลุ่มขนาด 12 คนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.2 ด้านจำนวนความหลากหลายของหัวข้อที่ได้

1.2.1 บุคลิกภาพแบบเก็บตัว

ขนาดของกลุ่มที่แตกต่างกัน จำนวนความหลากหลายของหัวข้อที่ได้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มขนาด 4 คนและกลุ่มขนาด 8 คน จำนวนความหลากหลายของหัวข้อที่ได้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่กลุ่มขนาด 4 คนและกลุ่มขนาด 12 คนจำนวนความหลากหลายของหัวข้อที่ได้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนกลุ่มขนาด 8 คนและกลุ่มขนาด 12 คนจำนวนความหลากหลายของหัวข้อที่ได้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.2.2 บุคลิกภาพแบบแสดงตัว

ขนาดของกลุ่มที่แตกต่างกัน จำนวนความหลากหลายของหัวข้อที่ได้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. จากการศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพของสมาชิก และขนาดของกลุ่มต่อจำนวนความหลากหลายของหัวข้อที่ได้ และต่อเวลาที่ใช้ในการประเมินความต้องการจำเป็นโดยใช้เทคนิคกลุ่มสมมติขึ้น พบว่า

2.1 ด้านเวลาที่ใช้

มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพของสมาชิก และขนาดของกลุ่มต่อเวลาที่ใช้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 ด้านจำนวนความหลากหลายของหัวข้อที่ได้

ไม่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพของสมาชิก และขนาดของกลุ่มต่อจำนวนความหลากหลายของหัวข้อที่ได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

1 บุคลิกภาพของสมาชิก และขนาดของกลุ่มที่ส่งผลต่อการประเมินความต้องการจำเป็น โดยใช้เทคนิคกลุ่มสมมติขึ้น เมื่อพิจารณาเวลาที่ใช้ และจำนวนความหลากหลายของหัวข้อที่ได้ พบว่า

1.1. ด้านเวลาที่ใช้

1.1.1 บุคลิกภาพแบบเก็บตัว

กลุ่มขนาด 4 คนกลุ่มขนาด 8 คนและกลุ่มขนาด 12 คนใช้เวลาในการประเมินความต้องการจำเป็นแตกต่างกัน โดยกลุ่มขนาด 4 คน ใช้เวลาน้อยกว่ากลุ่มขนาด 8 คน และกลุ่มขนาด 12 คน แต่กลุ่มขนาด 8 คนใช้เวลาไม่แตกต่างจากกลุ่ม 12 คน แสดงให้เห็นว่ากลุ่มขนาด 4 คนเป็นกลุ่มที่ใช้เวลาประเมินความต้องการจำเป็นน้อยที่สุดซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 42.2 นาที ที่เป็นเช่นนี้อาจจะเนื่องมาจากขั้นตอนในการประเมินความต้องการจำเป็นโดยใช้เทคนิคกลุ่มสมมติมีขั้นที่ให้ทุกคนพูดแสดงความคิดของตนเอง ในขั้นที่ 3 (Round Robin) และให้แสดงความคิด ชักถามข้อสงสัยในขั้นที่ 4 (อธิบายเกี่ยวกับหัวข้อ) เมื่อสมาชิกในกลุ่มมีบุคลิกภาพแบบเก็บตัวจะเงียบเฉย ระวังตัว สนทนากับคนยาก ชอบอยู่ตามลำพัง ไม่ชักถาม ไม่สูงส่งกับใคร ยึดตัวเองในการตัดสินใจ ไม่ค่อยยืดหยุ่น (Jung, 1939 ;Eysenck, 1962 ; กัญยา สุวรรณแสง 2533) จึงไม่มีใครยอมพูดแสดงความคิดเห็น แต่ละคนจะรอเวลาให้ผู้อื่นเป็นผู้เริ่มก่อน ทำให้เสียเวลาในการรอผู้เริ่มต้น และเสียเวลาในการรอที่จะให้แต่ละคนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับหัวข้อที่อยู่บนกระดาน ซึ่งตรงกับความเห็นของ สมศักดิ์ ศรีมาโนชญ์ (2527) ที่ว่าการเฉยเมยนิ่งเงียบของสมาชิกอาจทำให้กลุ่มประสบความยุ่งยากได้ โดยสมาชิกจะขาดความกระตือรือร้นในการทำงาน ขาดความร่วมมือ สุดท้ายก็จะส่งผลให้ผลงานของกลุ่มมีคุณภาพลดลงไป ซึ่งตรงกับความเห็นของอาภรณ์จันทร์ จันทร์สว่าง (2525) ว่าประสิทธิภาพของผลงานของกลุ่ม เกิดจากสมาชิกที่ทำหน้าที่ของตนอย่างเต็มที่ โดยการทำให้เกิดความคิด มีความรับผิดชอบ และช่วยเหลือกัน ฮวน (Heun , 1978) ให้เหตุผลที่สนับสนุนว่าถ้าสมาชิกในกลุ่มไม่ให้ความร่วมมือในการแสดงความคิด ถ้าเป็นเช่นนี้การคิดโดยลำพังย่อมดีกว่าการคิดเป็นกลุ่ม เพราะทำให้เสียเวลาน้อยกว่า และโดเนลสัน (Donelson, 1990) มีความเห็นสนับสนุนความเห็นข้างต้นว่า สมาชิกทุกคนในกลุ่มมีอิทธิพลต่อสมาชิกผู้อื่น และต่อผลงานของกลุ่มเสมอ โดยอิทธิพลดังกล่าวอาจไม่แสดงออกด้วยคำพูด แต่อาจแสดงออกมาด้วยลักษณะทางกาย อารมณ์ พฤติกรรม การแสดงออก ส่วนกลุ่มที่มีขนาด 4 คน ก็มีพฤติกรรมเช่นเดียวกัน แต่ด้วยสมาชิกในกลุ่มมีน้อยสมาชิกในกลุ่มเหมือนถูกบังคับในพูดด้วยสภาพแวดล้อม การรอผู้เริ่มต้นพูดขึ้นก่อนจึงไม่นานเท่ากับกลุ่มที่มีขนาด 8 คน และ 12 คน เป็นผลให้เวลาที่ใช้ในขั้นที่ 4 (อธิบายเกี่ยวกับหัวข้อ) ของกลุ่มขนาด 8 คน และ 12 คนมากกว่ากลุ่ม 4 คน ส่วนกลุ่มขนาด 8 คน ใช้เวลาไม่แตกต่างจากกลุ่มขนาด 12 คน อาจเนื่องมาจากวิธีการแบ่งกลุ่มบุคลิกภาพของการวิจัยครั้งนี้ใช้คะแนนเปอร์เซ็นต์ในการจัดกลุ่มบุคลิกภาพ เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนที่ศึกษาพร้อมกันมานานตั้งแต่ชั้นประถมศึกษา จึงมีความสนิทสนมกันเป็นการส่วนตัวประกอบกับระบบการเรียนการสอนในโรงเรียนสนับสนุนให้นักเรียนกล้าคิด กล้าพูด กล้าแสดงความคิดเห็น อาจเป็นผลให้กลุ่มตัวอย่างที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัวในการศึกษาครั้งนี้ มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัวป็นอยู่ด้วย

ดิรันท์ อนุวัชศิริวงษ์ (2537) เสนอความคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมของสมาชิกในกลุ่มว่า การที่สมาชิกในกลุ่มเก็บตัว พูดน้อย ก็เพื่อหลีกเลี่ยงการแสดงความคิดเห็น หรือการตอบคำถาม อาจเป็นเพราะต้องการที่จะหลีกเลี่ยงปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้น โดยรู้สึกว่าการนิ่งเงียบจะทำให้รู้สึกปลอดภัย ไม่มีใครโจมตีความคิด และความรู้สึกของตนได้ ส่วนโรเซนฟีลด์ (Rosenfeld , 1973) เห็นว่า การที่กลุ่มมีสมาชิกจำนวนมากอาจส่งผลให้สมาชิกบางคนเงียบเฉย ไม่พูดแสดงความคิดไปเลย การศึกษาของวณิช สุธาร์รัตน์ (2517) พบว่า นักศึกษาที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัวชอบทำงานคนเดียว และใช้เวลาน้อยกว่าเมื่อทำงานเป็นกลุ่ม

1.1.2 บุคลิกภาพแบบแสดงตัว

กลุ่มขนาด 4 คนกลุ่มขนาด 8 คนและกลุ่มขนาด 12 คนใช้เวลาในการประเมินความต้องการ

จำเป็นแตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบเป็นรายคู่พบว่ากลุ่มขนาด 4 คนและกลุ่มขนาด 8 คนใช้เวลาไม่แตกต่างกัน แต่กลุ่มขนาด 4 คน ใช้เวลาน้อยกว่ากลุ่มขนาด 12 คน และกลุ่มขนาด 8 คนใช้เวลาน้อยกว่ากลุ่ม 12 คน และพบว่า กลุ่มขนาด 4 คนเป็นกลุ่มที่ใช้เวลาประเมินความต้องการจำเป็นน้อยที่สุดซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 39 นาที ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะสมาชิกในกลุ่มที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัวมีลักษณะช่วงห่าง ข้างชกถาม เปิดเผย คบคนง่าย เป็นกันเอง นำคบ เป็นมิตร อยากรู้อยากเห็นกับผู้อื่น สนุกสนาน (Jung, 1939 ;Eysenck, 1962 ; กัญญา สุวรรณแสง 2533) ด้วยลักษณะของสมาชิกในกลุ่มดังกล่าวข้างต้น เป็นผลให้การทำงานในกลุ่มเป็นไปอย่างคล่องตัว ซึ่งตรงกับความเห็นของชอร์ (Shaw ,1976) ที่ว่าลักษณะของสมาชิกในกลุ่มช่วยเสริมบรรยากาศ และการทำงานในกลุ่มให้เป็นไปอย่างราบรื่น และโดเนลสัน (Donelson, 1990) มีความเห็นสอดคล้องกันว่า สมาชิกทุกคนในกลุ่มมีอิทธิพลต่อสมาชิกผู้อื่น และต่อผลงานของกลุ่มเสมอ โดยอิทธิพลดังกล่าวอาจไม่แสดงออกด้วยคำพูด แต่อาจแสดงออกมาด้วยลักษณะทางกาย อารมณ์ พฤติกรรม การแสดงออก ดังนั้นไม่ว่ากลุ่มขนาด 4 คน หรือ 8 คน เมื่อเปิดโอกาสให้ซักถามแต่ละคนจะแสดงความคิดเห็น แลกเปลี่ยนความเห็นของตนอย่างรวดเร็วไม่รั้งรอเวลา ไม่เขินอาย ทำให้ใช้เวลาน้อย แต่เมื่อกลุ่มมีขนาดใหญ่ขึ้นสมาชิกในกลุ่มก็พยายามแสดงความคิดเห็นของตนอย่างเต็มที่แต่ด้วยจำนวนสมาชิกที่มากขึ้นทำให้ใช้เวลามาก สอดคล้องกับงานวิจัยของเดวิด และแฟรงค์ (David and Frank, 1982) ที่พบว่า เวลาที่ใช้ในกลุ่มเพื่อการตัดสินใจขึ้นอยู่กับขนาดของกลุ่ม และ ฮวน (Heun , 1978) มีความเห็นตรงกันว่า กลุ่มขนาดใหญ่ใช้เวลาในการหาแนวทางในการแก้ไขปัญหา มากกว่ากลุ่มขนาดเล็ก และงานวิจัยของชูลท์ (Schultz,1996) สนับสนุนความเห็นข้างต้นโดยพบว่ากลุ่มที่มีขนาดเล็กที่มีปฏิสัมพันธ์อันดีจะรักษาในการทำงานได้ดี และกลุ่มที่มีขนาดใหญ่ขึ้น จะมีปฏิสัมพันธ์กันมากขึ้น โดยจะมีบางคนที่มีพฤติกรรมที่พูดมาก กว่าปกติที่เคยเป็น ทำให้การแสดงความคิดเห็นเพื่อสร้างความเข้าใจที่ตรงกันใช้เวลาเพิ่มมากขึ้น

เมื่อเปรียบเทียบเวลาที่ใช้เฉลี่ยของกลุ่มที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัว และกลุ่มที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัว พบว่า เวลาที่ใช้เฉลี่ยของกลุ่มบุคลิกภาพแบบเก็บตัวมากกว่ากลุ่มบุคลิกภาพแบบแสดงตัว ที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากบุคลิกภาพของสมาชิกแต่ละคน เงียบ เจย ระวังตัว สนทนากับคนยาก ชอบอยู่ตามลำพัง ไม่ซักถาม ไม่สูงส่งกับใคร ยึดตัวเองในการตัดสินใจ ไม่ค่อยยึดหยุ่น เป็นผลให้เมื่อให้แสดงความคิดเห็นจะเลือกที่จะเงียบ เจย หรือรอให้ผู้อื่นแสดงความคิดเห็น ซึ่งจะทำให้เสียเวลามากกว่า กลุ่มที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัว ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ลินน์ และกอร์ดอน (Lynn and Gordon ,1961) ซึ่งศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะแสดงตัว ลักษณะอารมณ์ และอาการประสาท และเขาวัวปัญญา กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งเห็นว่า ถ้างานที่ได้รับมอบหมายเป็นงานที่มีเงื่อนไข เป็นเหตุเป็นผล มีหลักเกณฑ์และข้อปฏิบัติที่แน่นอน ตายตัวกลุ่มบุคลิกภาพแบบเก็บตัวจะให้ผลงานที่ต่ำกว่ากลุ่มบุคลิกภาพแบบแสดงตัว แต่จะใช้เวลาในการทำงานมากกว่า และบรอดเบนท์ (Broadbent, 1958) ก็มีความเห็นตรงกันว่า กิจกรรมใดๆที่ต้องทำในเวลาสั้นๆ สมาชิกที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัวจะทำได้ดีกว่าบุคลิกภาพแบบเก็บตัว และผลงานของสมาชิกที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัวจะลดลงเมื่อกิจกรรมที่ทำนั้นต้องใช้เวลานาน หรือเป็นกิจกรรมที่มีคนคุม ดูแลอยู่ตลอดเวลา

1.2 ด้านจำนวนความหลากหลายของหัวข้อที่ได้

1.2.1 บุคลิกภาพแบบเก็บตัว

กลุ่มขนาด 4 คน กลุ่มขนาด 8 คน กลุ่มขนาด 12 คน จำนวนความหลากหลายของหัวข้อที่ได้ไม่แตกต่างกัน โดยกลุ่มขนาด 4 คนและกลุ่มขนาด 8 คน จำนวนความหลากหลายของหัวข้อที่ได้ไม่แตกต่างกัน เช่นเดียวกับกลุ่มขนาด 8 คนและกลุ่มขนาด 12 คน แต่กลุ่มขนาด 4 คนและกลุ่มขนาด 12 คนจำนวนความ

หลากหลายของหัวข้อที่ได้แตกต่างกัน แสดงให้เห็นว่ากลุ่มขนาด 12 คน ให้จำนวนความหลากหลายของหัวข้อที่ได้มากที่สุดซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 33.4 หัวข้อ ที่เป็นเช่นนี้อาจจะเนื่องมาจาก จำนวนสมาชิกที่มากขึ้นส่งผลให้เกิดความคิดที่แตกต่างกันมากขึ้น งานวิจัยที่สนับสนุนผลดังกล่าวคือ งานวิจัยของฮอลโลแมน และเฮนดริก (Holloman and Hendrick, 1971) พบว่ากลุ่มที่มีขนาดเล็กคุณภาพงานจะอยู่ในระดับต่ำ โดยคุณภาพของงานพิจารณาจากจำนวนแนวทางในการแก้ไขปัญหาที่ได้ ที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากมีแหล่งความคิดจำนวนน้อย และงานวิจัยของโบชาร์ด และแฮร์ (Bouchard and Hare, 1970) ที่ศึกษาเรื่อง ขนาดของกลุ่ม และศักยภาพของการรวมกลุ่ม พบว่า ความหลากหลายของหัวข้อที่ได้นั้นจะมีเพิ่มขึ้นเมื่อจำนวนสมาชิกในกลุ่มมีมากขึ้น ซึ่งตรงกับความเห็นของชอร์ (Shaw, 1976) ที่ว่ากลุ่มขนาดใหญ่จะมีโอกาสพบความน่าสนใจ และความแปลกใหม่จากสมาชิกได้มากกว่าเนื่องจาก มีสมาชิกจำนวนมาก อย่างไรก็ตามในการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ของกลุ่มขนาด 4 คน และกลุ่มขนาด 8 คน และกลุ่มขนาด 8 คน และกลุ่มขนาด 12 คน จำนวนความหลากหลายของหัวข้อที่ได้ไม่แตกต่างกัน อาจเนื่องมาจาก จำนวนสมาชิกในกลุ่มขนาด 4 คน และกลุ่มขนาด 8 คน และกลุ่มขนาด 8 คน และกลุ่มขนาด 12 คน มีจำนวนสมาชิกแตกต่างกันไม่มากพอที่จะทำให้เกิดความแตกต่างของความคิด ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของเอ็กแมน (Ekman, 1985) ว่าสมาชิกในกลุ่มที่มีความคล้ายคลึงทางความคิด แม้จะมีสมาชิกจำนวนมากก็ไม่ได้ทำให้ความหลากหลายทางความคิดเพิ่มขึ้น

1.2.2 บุคลิกภาพแบบแสดงตัว

กลุ่มขนาด 4 คน กลุ่มขนาด 8 คน กลุ่มขนาด 12 คน จำนวนความหลากหลายของหัวข้อที่ได้ไม่แตกต่างกัน แสดงว่าไม่ว่าจะนำสมาชิกที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัว จัดเป็นกลุ่มขนาดใดจำนวนความหลากหลายของหัวข้อที่ได้ไม่แตกต่างกัน ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ สมาชิกในกลุ่มมีลักษณะช่างพูด ช่างซักถาม เปิดเผย คบคนง่าย เป็นกันเอง นำคบ เป็นมิตร อยากพูดคุยกับผู้อื่น สนุกสนาน (Jung, 1939; Eysenck, 1962; กันยา สุวรรณแสง 2533) และในขั้นตอนของ NGT ในขั้นที่ 4 (อธิบายเกี่ยวกับหัวข้อ) สมาชิกในกลุ่มก็ซักถามเพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกันในหัวข้อมีการรวมหัวข้อที่คล้ายกัน มีการแยกแยะหัวข้อที่แตกต่างกัน เป็นผลให้ความคิดที่ซ่อนอยู่ในหัวข้อใหญ่ถูกจำแนกออกมา ทุกขนาดกลุ่มมีพฤติกรรมอย่างเดียวกันนี้ ประกอบกับการประเมินความต้องการจำเป็นโดยใช้เทคนิคกลุ่มสมมติในในการศึกษารั้งนี้สมาชิกที่เข้าร่วมในเป็นผู้ที่รู้ดีในปัญหา เป็นผลให้ไม่มีความแตกต่างของจำนวนความหลากหลายของหัวข้อที่ได้ ซึ่งตรงกับความเห็นของ โดเนลสัน (Donelson, 1990) ที่ว่าขนาดของกลุ่มไม่ได้เป็นตัวกำหนดคุณภาพของผลงานของกลุ่มโดยตรง แต่ส่งผลโดยอ้อมเท่านั้น คือถ้าสมาชิกในกลุ่มมีความรอบรู้ และประสบการณ์มากคนจำนวนน้อยก็สามารถทำให้ผลงานมีประสิทธิภาพได้ และสอดคล้องกับความเห็นของโรเซนฟีลด์ (Rosenfeld, 1973) ที่เห็นว่า การที่สมาชิกมีจำนวนมากนั้นอาจส่งผลให้สมาชิกบางคนในกลุ่มเฉย ง่าย ไม่แสดงความคิดเห็นใดๆ

เมื่อเปรียบเทียบจำนวนหัวข้อเฉลี่ยของสมาชิกที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัว และแบบแสดงตัว พบว่าสมาชิกที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัวจะมีจำนวนความหลากหลายของหัวข้อที่สูงกว่าทั้งกลุ่มขนาด 4 คน กลุ่มขนาด 8 คน และกลุ่มขนาด 12 คน ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากสมาชิกในกลุ่มมีลักษณะช่างพูด ช่างซักถาม เปิดเผย อยากพูดคุยกับผู้อื่น สมาชิกในกลุ่มก็ซักถามเพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกันในหัวข้อมีการรวมหัวข้อที่คล้ายกัน มีการแยกแยะหัวข้อที่แตกต่างกัน เป็นผลให้ความคิดที่ซ่อนอยู่ในหัวข้อใหญ่ถูกจำแนกออกมาประกอบกับบรรยากาศที่เป็นกันเอง ซึ่งต่างจากกลุ่มที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัวที่เฉย ง่าย ไม่ซักถามข้อสงสัย อาจทำให้เกิดความเข้าใจที่ไม่ตรงกันเกี่ยวกับหัวข้อต่างๆ และจากการศึกษาของ บายน์ (Byn, 1966) ที่นำนักศึกษาที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัว และแบบแสดงตัวมาทำงานที่เป็นกิจกรรมเสริมหลักสูตรในสภาพทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม

และสภาพทำงานเป็นรายบุคคลพบว่า นักศึกษาที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัวจะมีผลงานที่ดีเมื่อได้ทำกิจกรรมที่ทำเป็นกลุ่ม มีการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ส่วนนักศึกษาที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัวทำผลงานได้ดีเมื่อเป็นกิจกรรมที่ทำเป็นรายบุคคล ซึ่งการศึกษาของบายน์ (Byrn, 1966) สอดคล้องกับการศึกษาในครั้งนี้ ซึ่งเป็นการทำงานเป็นกลุ่มของสมาชิกที่มีบุคลิกภาพแตกต่างกัน และให้ผลการศึกษาสอดคล้องกัน คือกลุ่มที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัวมีผลงานที่ดีกว่ากลุ่มที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัว

การประเมินความต้องการจำเป็นโดยใช้เทคนิคกลุ่มสมมติให้ผลที่มีประสิทธิภาพสูงที่สุดสำหรับบุคลิกภาพแบบแสดงตัวคือ กลุ่มที่มีกลุ่มขนาด 4 คน เนื่องจากบุคลิกภาพแบบแสดงตัว กลุ่ม 4 คนเป็นกลุ่มที่ใช้เวลาน้อยที่สุด และจากผลการวิเคราะห์พบว่า จำนวนความหลากหลายของหัวข้อที่ได้ไม่แตกต่างกันเมื่อขนาดของกลุ่มเปลี่ยนไป ส่วนบุคลิกภาพแบบเก็บตัวกลุ่มขนาด 4 คนเป็นกลุ่มที่ใช้เวลาน้อยที่สุด และจากผลการวิเคราะห์พบว่า เวลาที่ใช้กลุ่มขนาด 4 คนใช้เวลาน้อยกว่า กลุ่มขนาด 8 คน และกลุ่มขนาด 12 คน แต่กลุ่มขนาด 8 คน และ 12 คนใช้เวลา ไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาจำนวนความหลากหลายของหัวข้อที่ได้พบว่า กลุ่มที่มีขนาด 12 คนมีจำนวนความหลากหลายของหัวข้อที่ได้มากที่สุด ซึ่งจากผลการวิเคราะห์พบว่าจำนวนความหลากหลายของหัวข้อที่ได้ของกลุ่มขนาด 4 คน และกลุ่มขนาด 8 คน และของกลุ่มขนาด 8 คน และกลุ่มขนาด 12 คน ไม่แตกต่างกัน

2. ปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพของสมาชิก และขนาดของกลุ่มต่อจำนวนความหลากหลายของหัวข้อที่ได้ และต่อเวลาที่ใช้ในการประเมินความต้องการจำเป็นโดยใช้เทคนิคกลุ่มสมมติ พบว่า

2.1 ด้านเวลาที่ใช้

มีปฏิสัมพันธ์กันระหว่างบุคลิกภาพของสมาชิกและขนาดของกลุ่มต่อเวลาที่ใช้แสดงว่า ความแตกต่างที่เกิดขึ้นในแต่ละขนาดกลุ่มจะแตกต่างกันเมื่อบุคลิกภาพแตกต่างกันพบว่า กลุ่มขนาด 4 คน และกลุ่มขนาด 8 คน สมาชิกที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัว ใช้เวลาในการประเมินความต้องการจำเป็นมากกว่า สมาชิกที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัว แต่กลุ่มขนาด 12 คนสมาชิกที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัวใช้เวลาในการประเมินความต้องการจำเป็นน้อยกว่า สมาชิกที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัว ที่เป็นเช่นนี้ เนื่องจากกลุ่มที่มีขนาดใหญ่ขึ้นเวลาในการรวบรวมความคิดเห็นในขั้นที่ 3 (เสนอความคิดต่อกลุ่ม) ใช้เวลามาก และในขั้นที่ 4 (อธิบายเกี่ยวกับหัวข้อ) ก็จะใช้เวลานานในการแสดงความคิดเห็นเพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกัน

งานวิจัยที่สนับสนุนผลข้างต้น คืองานวิจัยของเดวิด และแฟรงค์ (David and Frank, 1982) พบว่า เวลาที่ใช้ในกลุ่มเพื่อการตัดสินใจขึ้นอยู่กับขนาดของกลุ่ม การศึกษาของ ชูลทซ์ (Shuchtz, 1996) พบว่ากลุ่มที่มีขนาดใหญ่ขึ้น จะมีปฏิสัมพันธ์กันมากขึ้นทำให้การแสดงความคิดเห็นเพื่อสร้างความเข้าใจที่ตรงกันใช้เวลาเพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย ฮอลโลแมน และเฮนดริก ซอร์ และ โบซาร์ท (Holloman and Hendrick, 1971; Shaw, 1981; Bochard, 1985) มีความเห็นตรงกันเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า เมื่อกลุ่มมีขนาดใหญ่ขึ้น ปฏิสัมพันธ์ในกลุ่มจะมากขึ้นเป็นผลให้ระยะเวลาที่ใช้ในการดำเนินงานของกลุ่มมากขึ้น

2.2 ด้านจำนวนความหลากหลายของหัวข้อที่ได้

ไม่มีปฏิสัมพันธ์กันระหว่างบุคลิกภาพของสมาชิกและขนาดของกลุ่มต่อจำนวนความหลากหลายของหัวข้อที่ได้แสดงว่า ความแตกต่างที่เกิดขึ้นในแต่ละขนาดกลุ่มจะไม่แตกต่างกันเมื่อบุคลิกภาพแตกต่างกัน ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากขั้นตอนในการประเมินความต้องการจำเป็นโดยใช้เทคนิคกลุ่มสมมติซึ่ง เดลเบออค และ แวน เดอ เวน มัวร์ อาร์เชอร์ และวิทกิน (Delbecq and Van de Van, Moore, Archer, Witkin) ได้ให้ความเห็น

ตรงกันว่า NGT เป็นกระบวนการที่ไม่มีการแข่งขัน กระตุ้นให้เกิดความคิดโดยอิสระ และให้ความสนใจกับทุกความคิด ทุกคนมีโอกาสแสดงความคิดได้เท่ากัน ไม่มีการเบียดเบียนกันทางความคิด (Delbecq and Van de Van, 1975 ; Moore, 1987 ; Archer, 1990 ; Witkin, 1995) ดังนั้นในขั้นที่ 2 (แสดงความคิดเสียๆ) จึงให้สมาชิกทุกคนมีโอกาสแสดงความคิดของตนเองลงกระดาษ โดยอิสระไม่มีการปรึกษากัน จากการศึกษางานวิจัยของบรอดเบิร์ต (Broadbert , 1959) พบว่า ระดับสติปัญญาและความสามารถในการคิดไม่ขึ้นอยู่กับบุคลิกภาพ แสดงให้เห็นว่าไม่ว่าสมาชิกในกลุ่มจะมีบุคลิกภาพแบบใดก็สามารถแสดงความคิดเห็นของตนได้อย่างเต็มที่ และเมื่อความคิดเห็น ดังกล่าวจะถูกเสนอต่อกลุ่มในขั้นที่ 3 (เสนอความคิดต่อกลุ่ม) ทุกความคิดที่แต่ละคนคิด และไม่ซ้ำกับความคิดที่กล่าวไปแล้วจะถูกนำมาบันทึกบนกระดาน ดังนั้นจำนวนความคิดที่ถูกบันทึกบนกระดานจึงไม่ขึ้นกับบุคลิกภาพ ดังที่กล่าวมาข้างต้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. จากการวิจัยครั้งนี้พบว่าบุคลิกภาพแบบเก็บตัว และแสดงตัว ต่างส่งผลให้การประเมินความต้องการจำเป็นโดยใช้เทคนิคกลุ่มสมมติมี ประสิทธิภาพที่แตกต่างกันเนื่องจากบุคลิกภาพแบบเก็บตัว และแสดงตัว เป็นบุคลิกภาพที่ส่งผลต่อการทำงานเป็นกลุ่ม นอกจากบุคลิกภาพ 2 แบบนี้แล้ว บุคลิกภาพที่แสดงความเป็นผู้นำ และบุคลิกภาพที่ไม่แสดงความเป็นผู้นำ เป็นอีกคู่หนึ่งที่มีผลต่อการทำงานเป็นกลุ่ม ดังนั้นในการศึกษาครั้งต่อไป ควรมีการศึกษาว่าบุคลิกภาพแบบดังกล่าวจะส่งผลให้ประสิทธิภาพในการประเมินความต้องการจำเป็นโดยใช้เทคนิคกลุ่มสมมติเป็นไปในทิศทางใด
2. เนื่องจากวิธีการประเมินความต้องการจำเป็นด้วยเทคนิคกลุ่มสมมติมี เป็นกระบวนการกลุ่มในการแก้ปัญหา ดังนั้นควรมีการศึกษาต่อไปว่าบุคลิกภาพแบบเก็บตัว และแบบแสดงตัว จะส่งผลต่อการประเมินความต้องการจำเป็นวิธีอื่นที่ไม่ได้ใช้กระบวนการกลุ่มในการแก้ปัญหาหรือไม่

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กมล เกาพิจิตร. 2502. จิตวิทยาฉบับสมบูรณ์. พระนคร : สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช .
- กวี วงษ์พุด. 2540. การพัฒนาบุคลิกภาพ. กรุงเทพมหานคร : บริษัทเอเชียแปซิฟิก พรินติ้ง.
- กันยา สุวรรณแสง. 2533. การพัฒนาบุคลิกภาพเล่มที่ 1. กรุงเทพมหานคร : บำรุงสาส์น.
- ครองแผน ไชยธนะสาร. 2538. เทคนิคการเรียนรู้บุคลิกภาพตนเอง. ยูโรปา เพรส บริษัท จำกัด. จตุจักร.
กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์เดลฟี.
- จำเนียร โชติช่วง. 2521. จิตวิทยาการเรียนรู้. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- จุฑา บุรีภักดี. 2533. การพัฒนาบุคลิกภาพ. กรุงเทพมหานคร : สมเวดน์การพิมพ์.
- ฉลอง ภิมยรัตน์. 2521. กระบวนการกลุ่ม. กรมการฝึกหัดครู.
- ชัชชาฎ ณ นคร. 2526. การศึกษาบุคลิกภาพและสภาพอารมณ์ของผู้ป่วยกามโรคศึกษา ณ
โรงพยาบาลบางรัก และศูนย์กามโรค เขต 3 จังหวัดนครราชสีมา. สังคมศาสตร์มหาบัณฑิต.
คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- เดโช สนวนานนท์. 2518. จิตวิทยาสังคม. พระนคร : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- ด้อย ชุมสาย, ม.ล. 2502. จิตวิทยาในชีวิตประจำวัน. พระนคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- ถวัลย์ เนียมทรัพย์. 2536. การพัฒนาแบบสำรวจบุคลิกภาพ EPI เพื่อคัดเลือกพนักงานระดับอาชีวศึกษา
ในกรุงเทพมหานคร. ศิลปกรรมศาสตร์มหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ถิรพันธ์ อนุชศิริวงษ์. 2537. เอกสารประกอบการสอนการสื่อสารในกลุ่มขนาดเล็ก. นิเทศศาสตร์.
- ธงชัย สันติวงศ์. 2528. การวางแผน. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- ธำรง บัวศรี. 2526. หลักการศึกษา. พระนคร : สำนักพิมพ์แพรวทิทยา.
- นิภา นิธยาณ. 2530. การปรับตัวและบุคลิกภาพ. จิตวิทยาเพื่อการศึกษาและชีวิต. พระนคร : สำนักพิมพ์
โอเดียนสโตร์.
- บุญทัน ม่วงชื่น. 2527. การเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนวิชาพลศึกษามัธยมศึกษาตอนปลายที่มี
บุคลิกภาพแบบเก็บตัว และแบบแสดงตัว. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย.
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เบญจพร ปรัชพันธ์. 2528. การศึกษาบุคลิกภาพของเจ้าหน้าที่ฝ่ายบุคคลของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย. คณะบริหารธุรกิจ ภาควิชาบริหาร. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ประคอง วรรณสุด. 2525. สถิติศาสตร์เพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์. พระนคร : บรรณกิจ.
- ปราโมช เดชอัมพร. 2522. บุคลิกภาพและพฤติกรรมกรรมการบริหารของผู้บริหารวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์
ครุศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ภิญโญ สาร. 2515. "เรื่องของคน" วารสารวิสามัน 9.
- ภิญโญ สาร. 2526. หลักการบริหารการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ครุสภา.
- มาลัย หุวะนันท์. 2527. หลักการบริหาร. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่น.

- รัตนา พุ่มไพศาล. 2528. หลักการจัดการและการบริหารการศึกษานอกระบบโรงเรียนกรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วงพักตร์ ภูพันธ์ศรี. 2523. ผลการฝึกพฤติกรรมที่เหมาะสมในการแสดงออกที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและบุคลิกภาพของนักศึกษาหญิง. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วินิจ สุธารัตน์. 2518. ความคาดหวังและผลงานภาคปฏิบัติของนักศึกษาที่มีบุคลิกภาพประเภทเก็บตัว และแสดงตัวในสภาพการทำงานเป็นกลุ่ม และเป็นรายบุคคล. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วัฒน์พร วัฒนชัยศิลป์. 2529. การศึกษาความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับการนิเทศการสอนของครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 10. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วันเพ็ญ อายุการ. 2512. การศึกษาลักษณะ และความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมที่แสดงออกซึ่งบุคลิกภาพเก็บตัว (Introvert Personality) หรือแสดงตัว (Extrovert Personality) กับการยอมรับตนเอง (Self – Acceptance) และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนวัยรุ่นในโรงเรียนรัฐบาลในจังหวัดธนบุรี. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต วิทยาลัยการศึกษา ประสานมิตร.
- วินิจฉัย เกตุขำ และคมเพชร ฉัตรสุภากุล. 2519. กระบวนการกลุ่ม (ศึกษา 325). พระนคร : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- ศรีธรรม ธนะภูมิ. 2535. การพัฒนาการทางอารมณ์ และบุคลิกภาพ. กรุงเทพมหานคร :ชวนการพิมพ์.
- ศรีเรือน แก้วกังวาล. 2536. จิตวิทยาบุคลิกภาพ. กรุงเทพมหานคร : หมอชาวบ้าน.
- ศิริโสภาคย์ บุรพาเดชะ. 2528. จิตวิทยาทั่วไป. พระนคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สถิต วงศ์สวรรค์, รองศาสตราจารย์. 2540. การพัฒนาบุคลิกภาพ. กรุงเทพมหานคร :บริษัททวีสถา จำกัด.
- สนานจิตร์ สุคนธ์ทรัพย์. 2524. "แนวคิดเกี่ยวกับการวางแผนและการบริหารการศึกษา" เอกสารการสอนชุดวิชาการวางแผนพัฒนาโรงเรียนหน่วยที่ 1 – 7.กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สมเด็จพระเจ้าพระยา,โรงพยาบาล. คู่มือการใช้แบบทดสอบ MPI. พระนคร :โรงพยาบาลสมเด็จพระเจ้าพระยา (มปป.)
- สมทรง สุวรรณเลิศ, ละเอียด ชูประยูร, สุมณา ศิริสวัสดิ์ และวิดา ปิฎกานนท์. 2510. รายงานการศึกษาเรื่องการทดสอบ The Maudsley Personality Inventory (MPI)ในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาและมหาวิทยาลัย.
- สมพงษ์ เกษมสิน. 2523. การบริหาร. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- สมยศ นาวิวิน. 2525. การบริหาร. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- สมศักดิ์ ศรีมานิชญ์. 2527. สัมมนาการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- สุชา จันทร์อม. 2520. จิตวิทยาเพื่อความสุขในการดำรงชีวิต. พระนคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- สุโท เจริญสุข. 2519. จิตวิทยาการศึกษา. พระนคร : แพร์พิตยา.
- สุภา ศีลศร. 2526. ความต้องการในการพัฒนาสมรรถภาพในการปฏิบัติการสอนของครูประถมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุรัชย์ คงประเสริฐ. 2539. ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพตามแบบ MBTI กับประสิทธิภาพทีมงาน.

ปริญญาโทศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สุวิมล ว่องวานิช. 2531. "Need Assessment : แนวคิดและกระบวนการ". ข่าวสารการวิจัยการศึกษา.ปีที่ 11

ฉ.6 สิงหาคม-กันยายน.

อุจน์ มาลาก. 2519. คู่มือเรียนจิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพมหานคร : มิตรนราการพิมพ์.

อบรม สันนิบาล. 2520. รวมทฤษฎีจิตวิทยา. พระนคร : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.

อาภรณ์พันธ์ จันทร์สว่าง,ดร. 2525. การพัฒนาบุคคล กลุ่ม และชุมชน. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

อุไร สิงโต. 2521. ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแบบเก็บตัวและแบบแสดงตัวกับผลสัมฤทธิ์ทาง
การเรียน.วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภาษาอังกฤษ

Allport, G. W. 1965. Psychology of Personality. 3 d ed. New York : Mc Graw Hill Book Co.

Anastasi, Anne. 1968. Personality Development. New York : Mc Graw Hill Book. Co.

Archer, R.W. 1990. Manual for Training Need Assessment in Human Settlement Organization.
Human Settlements Division.

Bending,A.W. 1959. "College Norms and Concurrent Validity of the Pittsburgh Revision of The
Maudsley Personality Inventory",Journal of Psychological Studies. 1.

Bogardus and Emory, S. 1949. Sociality. New York : Macmillan Co.

Bossard and James, H.and Stober, E. 1966. The Sociology or Child Development. New York : Harper
and Row.

Bouchard, T.J. 1969. "Personality, Problem – Solving Procedure and Performance in Small Group".
Journal of applied Psychology V. 53 n.1 p.2, Feb.

Bouchard, T.J. and Hare, M. 1970. "Size, Performance and Potential in Brainstroming Group". Journal
of Applied Psychology. V. 54.1.

Brihart, J.K. and Jocham, L.M. 1964. "Effects of Different Patterns on Outcomes of Problem-Solving
Discussion". Journal of Applied Psychology. V.48.3 .

Broadbent, D.E. 1958. Perception and Communication. London :Pergamon Press.

Cartwright, D. and Zender, A. 1968. Group Dynamics, New York : Harper and Row.

Cattell, R.B. 1964. Personality and Social Psychology. San Diago : Robert L.Knapp.

David W.S. and Frank W.S. 1982. Joining together Group. Theory and Group Skills : Prentice – Hall,
Inc. Engwood Cliffs, Newjersey America.

Delbecq, A.L. and Van de Ven, A.H. 1971. "Nominal Versus Interacting Group Procces For
Committee Decision-Making Effectiveness". Academic of Management Journal. V, 14.3.

Delbecq, A.L. and Van de Ven , A.H. 1975. Group Technique for Program Planning. A Guide to
Nominal Group Technique and Delphi Process. Illinois: Scott Foresmsn and Company.

- Dewey, J. 1910. *How we think?* New York : Heath.
- Dinkmeyer, Don C. 1976. *Child Development. The Emerging Self.* New Delhi : Prentice-hall of India Privated .
- Dunnetted, M.D. and others. 1963. "The Effect of Group Paticipation on Brainstorming Effectness for Two Industrail Sample". *Journal of Applied Psychology.* v.47.1
- Edwards. D.C. 1969. *General Psychology.* London : The Mc Millan Publishing Co.
- Entwistle, N.J. and Shisley C. 1968. "Neuroticism and School Altainment – a linear Relationship".*British Journal of Education Psychology .38, April.*
- Eysenck, H.J. 1947. *Dimension of Personality.* London : Rontledge and Kegan Paul.
- Eysenck, H.J. 1962. *Manual : The Maudsley Personality Inventory.* London : University of London Press.
- Eysenck, H.J. 1971. *The Structure of Human Personality,* London : Methuen Co. Ltd.
- Fehr, L.A. 1983. *Introduction to Personality.* New York : Mc Millan Publishing Co.
- Fiedler, Fred. E.A. 1967. *Threory of Leadership Effectiveness.* New York : Mc Graw Hill Book Co.
- Fromm,E. 1959. *The Creative Attitude.* New York : Harper & Row.
- Finlayson,D.S. 1970. "A Follow up Study of School Achievement in Relationship to Personality " *British Journal of Educational Psychology.* V.40 November.
- Guilford,J.P. 1967. *The Nature of Human Intelligence.* New York : Mc GrawHill Book Co.
- Hoythron, W. 1953. "The Influence of Individual Members of The Characteristics of Small Groups". *Journal of Abnormal and Social Psychology.* v.48.2.
- Heap, K. 1979. *Process with Action in Work with Groups the precendition for Treatment and Growth* Headington Hill Hall. Oxford : England.
- Hebb,Donald O.A. 1972. *Textbook of Psychology.* Newjersy : prentice – Hall. Inc.
- Heun, L. R. and Huen. R. E. 1975. *Developing Skills for Human Interaction.* Ohio .
- Hilgard, E.R. and Richard, C.A. 1967. *Introduction to Psychology.* New York: Harcourt, Brace and World,Inc.
- Hoffman, L.R. and Smith, G.C. 1960. "Some Factor Affecting The Behavior of Member of Problem – Solving Group". *Sociometry.* V.23.
- Hoffman, L.R. and Hendrick, H.W. 1971. "Problem – Solving in Different Sized Group". *Personal Psychology.* v.24.
- Hoffman, L.R. and Maier, N.R.F. 1961. "Quality and Acceptance of Problem Solution by Member of Homogeneous and Heterogeneous Group". *Journal of Abnormal and Psychology.* v. 62.
- Holloman. C.R. and Hendrick H.W. 1971. "Problem Solving in Different Sized Group" *Personal Psychology.* v.24.
- Jersid,A.T. 1968. *Child Psychology.* 6th.ed. Englewood Cliff, N.J. Prentice-Hall.

- Johnson, David W. and Johnson, Frank P. 1982. *Joining Together Group Theory and Group Skill* New Jersey : Prentice – Hall, Inc.
- Johnson, Thomas W. and Stainson, John E. 1978. *Managing Today and Tomorrow*. Addison-Wesley Publish Company, Inc.
- Jung, Carl G. 1939. *The Integration of Personality*. New York : Ferrar & Rinehart.
- Kline, P. "Extroversion. 1966. Neuroticism and Academic Performance Among Ghanaian University Student" *British Journal of Educational Psychology*. V.36 Feb.
- Kaufman, R. and English, W.E. 1979. *Need Assessment : Concept and Application*. New Jersey: Education Technology Publication.
- Lazarus, R. S. 1971. *Personality*. New Jersey : Prentice – Hall, Inc.
- Lippitt, 1968. *Planned Change*. New York : Harcourt, Brace & World, Inc.
- Lynn, R. 1959. "Two Personality Related to Academic Achievement" *British Journal of Education Psychology*. V.29. Nov.
- Lynn, R. and Gordon, I.E. 1961. "The Relation of Neuroticism and Extraversion to Intelligence and Educational Attainment". *British Journal of Education Psychology*. V.31, June.
- Magsud, M. 1980. "Extroversion, Neuroticism Intelligence and Academic Achievement in Northern Nigeria" *British Journal of Education Psychology*. V.50.
- Mc Neil, John D. 1975. *Curriculum Administration : Principle and Technique of Curriculum Development*. New Macmillan.
- Mc Neil, W. 1977. *Essential of Psychology*. New York : Random House Inc.
- Moore, C.M. 1987. *Group Technique for Idea Building* : SAGE Publication, Inc.
- Munn, N.L. 1969. *Introduction to Psychology*. Boston : Houghton Mifflin Co.
- Napier, R.W. and Gershenfeld, M.K. 1989. *Groups Theory and Experience* Boston, Mass : Houghton Mifflin.
- Noll, V.H. 1957. *Introduction to Education Measurement*. Boston : Houghton Mifflin co.
- Norman, W.T. 1963. "Toward an Adequate Taxonomy of Personality Attributes : Replication Factor Structure in Peer Nomination Personality Rating". *Journal of Abnormal and Social Psychology*. v.66.6.
- Osborn, A.F. 1957. *Applied Imagination*. (Rev.ed.) New York : Scribner.
- Pokony, L.J., Lyler, T.M. and Topotaki, J. 1988. "Introducing A Modified Nominal Group Technique for Issue Identification". Missouri.
- Ridding, L.W. 1966. "An Investigation of Personality Measures Associated with Over Achievement in English and Arithmetics". *British Journal of Educational Psychology*, V. 37 November.
- Rosenfeld, L.B. 1973. *Human Interaction in Small Group Setting*. Columbus, Ohio : Charles, E. Merrill.
- Savage, R.D. 1966. "Personality Factors and Academic Attainment in Junior School Children" *British Journal of Educational Psychology*, V. 36 Feb.

- Schultz, B.G. 1986. "Communicative" Correlates of Percieved Leaders in the Small Group " Small Group Behavior".
- Schultz, B.G. 1996. **Communicating in The Small Group**. New York :Harper Collins College Publish.
- Sears, R.R. , Maccoby, E.E. and Levin, H. 1957. **Patterns of Children Rearing**. Illinois : Row Perterson.
- Shaw,M.E. 1981. **Group Dynamic : The Psychology of Small Group Behavior**. New York : McGraw Hill Inc.
- Skibbe,A. 1986. "Assessing Campus Needs with Nominal Groups"**Journal of Counseling and Development**. V.64, April.
- Slater. 1958. **A Conditioned Reflex Therapy**. New York : Capricorn Press.
- Stagner,R.1961. **Psychology of Personality**. New York : Mc Graw Hill Book Co.
- Stoop, E. and others. 1975. **Handbook of Education Supervision : Aguid for Practitioner**. Boston : Allyn and Bacon.
- Sund, R.B. 1967. **Teaching Science by Inquiry**. Columbus Ohio : Charles E. Merrill Book.
- Swiggins, J. 1973. **Personality & Prediction Principles of Personality Assessment**. Addition – Wesly Publishing Company, Inc. Philippines.
- Taylor,D.W., Berry,P.C. and Blok, C.H. 1958. **Does Group Participation When Using Brainstroming Facilitate or Inhibit Creative Thinking ?** Adminstrative Science Quarterly.
- Thompson, S. and Kahn, J.H. 1970. **The group Process As A Helping Technique**. Oxford : Pergamon Press.
- Warter, M. 1968. **Personality and Assessment** : John Wiley & Sons, Inc. New York America.
- Waters,J. 1960. **Group Guidance Principle Practices**. New York : Mc Graw Hill Book Co.
- Watson, G. 1966. **Social Psychology : Issue and Inside**. New York : J.B. Lippincott Co.
- Witkin, B.R. and Altschuld, J.W. 1995. **Planning and Conduction Need Assessments**. SAGE Publication, Inc.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก
แบบทดสอบบุคลิกภาพ MPI

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำชี้แจง

คำถามต่อไปนี้เป็นคำถามเกี่ยวกับแนวทางในการปฏิบัติ ความรู้สึก และการกระทำในแต่ละคำถาม ให้ตอบว่า "ใช่" "ไม่แน่ใจ" หรือ "ไม่ใช่" แล้วกาเครื่องหมาย / ลงในกระดาษคำตอบในช่องที่ต้องการ

จงพยายามตัดสินใจว่า "ใช่" หรือ "ไม่ใช่" สำหรับสิ่งที่กระทำ หรือรู้สึกตามปกติ แต่ถ้ารู้สึกว่าคุณสงสัยในการตัดสินใจ (ตัดสินใจไม่ได้) ก็ให้เลือก "ไม่แน่ใจ" แต่อย่าใช้ช่องนี้มากนัก

ให้ตอบคำถามในแต่ละข้ออย่างรวดเร็ว อย่าใช้เวลามากเนื่องจาก เราต้องการปฏิกริยาแรกของท่าน มิใช่ให้คิดนาน ทุกคำถามไม่มีคำตอบใด ถูก หรือ ผิด แล้วตรวจให้แน่ใจว่าทำครบทุกข้อ

คำถาม

1. ท่านมีความสุขที่สุด เมื่อท่านมีส่วนร่วมในงานที่ต้องทำอย่างรวดเร็ว
2. โดยปกติ ท่านเป็นผู้ที่ริเริ่มสร้างมิตรภาพ
3. ท่านมีความโน้มเอียง ที่จะทำอะไรอย่างรวดเร็ว และทำด้วยความมั่นใจ
4. ท่านคิดว่า ท่านเป็นคนที่เต็มไปด้วยความมีชีวิตชีวา
5. ท่านรู้สึกไม่มีความสุขอย่างมาก ถ้าท่านถูก (บังคับ) ไม่ให้มีโอกาสพบปะกับใคร
6. ท่านเป็นคนชอบลงมือทำอะไร โดยทันทีมากกว่าจะวางแผนการ
7. ท่านเอนเอียง ที่จะอยู่เบื้องหลังในงานสังคมต่าง ๆ
8. เวลาท่านไปในงาน ท่านรู้สึกว่ายากที่จะปล่อยตัวเองให้สนุก แม้ว่าจะงานนั้นจะสนุกสนานเต็มที่
9. ท่านมีความโน้มเอียง ที่จะเป็นคนซื้อตรงเกินไป
10. ท่านชอบไหม ที่จะมีส่วนร่วมในงานสังคมบ่อย ๆ
11. ท่านเป็นผู้ที่จะให้การสนับสนุนคนบางคนเท่านั้น
12. ท่านเคยคิดเกี่ยวกับงานของท่าน ในแง่ของความเป็นความตาย
13. ท่านชอบที่จะมีการนัดพบปะ (ทางสังคม) บ่อย ๆ
14. โดยทั่ว ๆ ไป ท่านชอบที่จะริเริ่มหรือนำในกิจกรรมของกลุ่ม
15. ท่านมักเป็นคนเงียบ เมื่ออยู่ในวงสังคม
16. ท่านมักจะมีคำตอบที่เตรียมไว้แล้ว สำหรับข้อคิดเห็นที่คนอื่นจะพูดเกี่ยวกับท่าน
17. ท่านคิดว่าตัวท่านเป็นคนที่ทำอะไรไปตามโชค ไม่มีความวิตกกังวล
18. ท่านมักเป็นคนเงียบ เมื่ออยู่ในวงสังคม
19. โดยปกติ ท่านสามารถจะปล่อยตัวท่านให้มีความสุขสนุกสนานอย่างเต็มที่ ในงานสังคม
20. ท่านชอบทำงานที่ต้องใช้ความสนใจมาก ๆ
21. ท่านมักจะมีแนวโน้มเอียง ที่จะทำงานอย่างสบาย ไม่เอาจริง โดยถือว่าเป็นงานในหน้าที่เท่านั้น
22. คนอื่น ๆ คิดว่าท่านเต็มไปด้วยความมีชีวิตชีวา
23. ท่านเห็นว่า ท่านเป็นคนช่างพูด
24. ท่านชอบที่จะเล่นตลก ๆ กับคนอื่น

กระดาษคำตอบ

ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....ชั้น.....

	ใช่	ไม่แน่ใจ	ไม่ใช่
1.
2.
3.
4.
5.
6.
7.
8.
9.
10.
11.
12.
13.
14.
15.
16.
17.
18.
19.
20.
21.
22.
23.
24.

สถาบันวิทยบริการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ข
คำอธิบายและตัวอย่างกระดาษ
ที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำอธิบายที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

การประเมินความต้องการจำเป็น ในการพัฒนาโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม

บันทึกเวลา.....

ในการเก็บข้อมูลครั้งนี้เป็นการเก็บข้อมูลเพื่อนำผลที่ได้มาเป็นข้อมูลหนึ่งในการพัฒนา และปรับปรุงโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยมของเรา โดยนักเรียนสามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างเต็มที่เกี่ยวกับสภาพต่างๆในโรงเรียนที่ควรได้รับการพัฒนา และปรับปรุงให้ดีขึ้น ไม่ว่าจะเป็นสภาพการเรียนการสอน สภาพแวดล้อมโดยทั่วไป ปัจจัยต่างๆในการอำนวยความสะดวกเพื่อให้นักเรียนมีการเรียนรู้เพิ่มขึ้น แม้กระทั่งความเป็นอยู่ของนักเรียนเมื่ออยู่ในโรงเรียนที่นักเรียนเห็นว่าควรปรับปรุง โดยให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นของนักเรียน

ตามขั้นตอนดังนี้

- ให้นักเรียนเขียนคำตอบของคำถามลงในกระดาษที่แจกให้ โดยเขียนคำตอบจากความคิดของนักเรียน โดยลำพังไม่มีการพูดคุยหรือปรึกษากัน ใช้เวลาทั้งสิ้น 10 นาที
- ให้นักเรียนอ่านคำตอบที่นักเรียนเขียนในกระดาษที่ละคน คนละ 1 ข้อ เวียนกันจนทุกคนอ่านคำตอบของตนเองครบทุกข้อ ถ้าคำตอบของนักเรียนซ้ำกับคำตอบของคนที่ผ่านมาแล้วไม่ต้องอ่านซ้ำ และสามารถเพิ่มเติมคำตอบจากที่คิดไว้ในช่วงแรก (โดยครูบันทึกบนกระดานทุกข้อ)
- ให้นักเรียนอภิปรายหัวข้อต่าง ๆ บนกระดาน เพื่อให้ได้ความเข้าใจที่ตรงกันในเรื่องนั้น ๆ ซึ่งนักเรียนสามารถแสดงความเห็นด้วย และไม่เห็นด้วยกับหัวข้อ และความเห็นของสมาชิกในกลุ่มได้ เช่น ความต้องการให้ห้องน้ำสะอาด ของนักเรียนคนหนึ่ง หมายถึง ความสะอาดในห้องสุขา คือ ส้วม แต่นักเรียนอีกคนหนึ่งอาจมีมุมมองว่า ความสะอาดควร หมายถึง ความสะอาดของห้องน้ำทั้งห้องรวมไปถึง อ่างล้างมือ กระจก และถังขยะด้วย เป็นต้น ดังนั้นการอภิปรายจึงสำคัญมากในการได้มาซึ่งความเข้าใจที่ตรงกัน
- หลังจากที่นักเรียนทุกคนเข้าใจหัวข้อต่าง ๆ บนกระดานตรงกันแล้ว ให้นักเรียนเลือกหัวข้อที่สำคัญที่สุดตามความเห็นของนักเรียน 5 หัวข้อโดยจัดอันดับให้ข้อที่สำคัญเป็นลำดับที่ 1 2 3 4 5 ตามลำดับ และเขียนลงในกระดาษที่จัดให้
- ให้นักเรียนให้คะแนนกับหัวข้อที่นักเรียนเลือกโดย

ลำดับที่ 1	ให้ 5 คะแนน
ลำดับที่ 2	ให้ 4 คะแนน
ลำดับที่ 3	ให้ 3 คะแนน
ลำดับที่ 4	ให้ 2 คะแนน
และ ลำดับที่ 5	ให้ 1 คะแนน
- ครูจะอ่านหัวข้อบนกระดานทีละข้อ ถ้านักเรียนเลือกข้อใด ให้ยกมือ และบอกว่าข้อดังกล่าวได้ที่คะแนน

ขอบคุณนักเรียนทุกคนที่ให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูล

บันทึกเวลา.....

ตัวอย่างกระดาษที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตัวอย่างกระดาษที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

1. ตัวอย่างกระดาษที่ใช้ในการเก็บข้อมูลในชั้นที่ 2 (Silent)

ชื่อ-สกุล.....ชั้น..... (ลำดับที่.....)

คำถาม "โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม ควรพัฒนาหรือปรับปรุงในด้านใดบ้าง"

2. ตัวอย่างกระดาษที่ใช้ในการเก็บข้อมูลในชั้นที่ 5 (Vote)

โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม ควรพัฒนาหรือปรับปรุงในด้านใดบ้าง

ลำดับที่ 1.....คะแนน.....

ลำดับที่ 2.....คะแนน.....

ลำดับที่ 3.....คะแนน.....

ลำดับที่ 4.....คะแนน.....

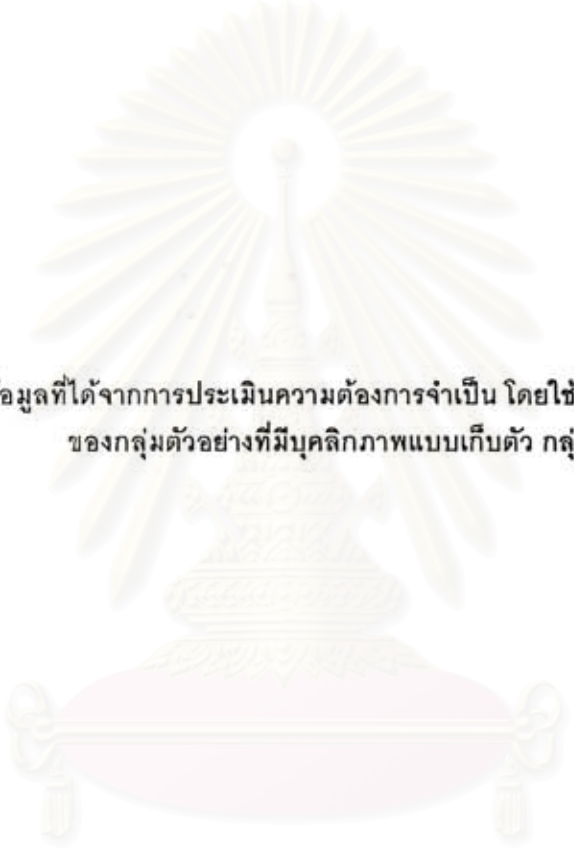
ลำดับที่ 5.....คะแนน.....

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ค
ข้อมูลที่ได้จากการประเมินความต้องการจำเป็น
โดยใช้เทคนิคกลุ่มสมมติภัย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อมูลที่ได้จากการประเมินความต้องการจำเป็น โดยใช้เทคนิคกลุ่มสมมติ
ของกลุ่มตัวอย่างที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัว กลุ่มขนาด 4 คน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บุคลิกภาพแบบเก็บตัว
กลุ่มขนาด 4 คน

เวลา เริ่ม 15.50 น.

เวลา สิ้นสุด 16.25 น.

รวมใช้เวลาทั้งสิ้น 35 นาที

จำนวนหัวข้อทั้งสิ้น 7 ข้อ

หัวข้อทั้งหมดมีดังนี้

คะแนนระดับความสำคัญของหัวข้อ

1. ห้องเรียนมียุ่งมาก	20
2. พัฒนาห้องน้ำด้านความสะอาด และสภาพให้ใช้งานได้	15
3. มีสุนัขมาก ทำให้มีอุจจาระมาก	-
4. ห้องเรียนร้อน	-
5. ภาชนะในการรับประทานอาหารไม่สะอาด	10
6. ดึงขยะไม่เพียงพอ ทำให้ส่งกลิ่นเหม็น	8
7. มีทรัพย์สินนักเรียนหายบ่อย	7

หัวข้อที่ได้รับการเลือก มีดังนี้

ลำดับที่ 1	ข้อ 1. ห้องเรียนมียุ่งมาก
ลำดับที่ 2	ข้อ 2. พัฒนาห้องน้ำด้านความสะอาด และสภาพให้ใช้งานได้
ลำดับที่ 3	ข้อ 5. ภาชนะในการรับประทานอาหารไม่สะอาด
ลำดับที่ 4	ข้อ 6. ดึงขยะไม่เพียงพอ ทำให้ส่งกลิ่นเหม็น
ลำดับที่ 5	ข้อ 7. มีทรัพย์สินนักเรียนหายบ่อย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บุคลิกภาพแบบเก็บตัว
กลุ่มขนาด 4 คน

เวลา เริ่ม 16.00 น. เวลา สิ้นสุด 16.45 น. รวมใช้เวลาทั้งสิ้น 45 นาที
จำนวนหัวข้อทั้งสิ้น 15 ข้อ

หัวข้อทั้งหมดมีดังนี้	คะแนนระดับความสำคัญของหัวข้อ
1. นักเรียนควรรักษาทรัพย์สิน และความสะอาดของโรงเรียน รวมไปถึงความสะอาดของห้องน้ำด้วย	11
2. ให้นักเรียนมีความสามัคคีกัน โดยจัดกิจกรรมร่วมกัน โดยให้นักเรียนเป็นผู้เสนอกิจกรรมขึ้นมา	7
3. กำจัดขยะในห้องเรียน	3
4. อุปกรณ์วิทยาศาสตร์ควรครบถ้วน และสมบูรณ์	10
5. เพิ่มปริมาณตู้น้ำเย็นให้เพียงพอกับความต้องการของนักเรียน	
6. ปรับปรุงด้านความสะอาดของภาชนะของโรงอาหาร (ถาดอาหารของโรงอาหารโรงเรียน และจาน ชามที่ใส่อาหารของร้านค้าในโรงเรียน)	5
7. เพิ่มจำนวนพัดลมตามห้องเรียน	2
8. ลดจำนวนสุนัข	
9. ด้านการเรียนการสอนควรมุ่งเน้นที่ภาคปฏิบัติให้มากขึ้น	11
10. เพิ่มความแข็งแรงของลูกกรงและระเบียงแต่ละชั้น	7
11. ปรับปรุงสนามฮ็อกกี้ บาสเกตบอล และเทนนิส	
12. รณรงค์ให้มีการปลูกต้นไม้ในโรงเรียน	
13. ลดปริมาณการบ้าน	
14. จัดเก็บอุปกรณ์ก่อสร้างให้เรียบร้อย	
15. จัดกิจกรรมเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างครู และนักเรียน	4

หัวข้อที่ได้รับการเลือก มีดังนี้

ลำดับที่ 1	ข้อ 1. นักเรียนควรรักษาทรัพย์สิน และความสะอาดของโรงเรียน รวมไปถึงความสะอาดของห้องน้ำด้วย
	ข้อ 9. ด้านการเรียนการสอนควรมุ่งเน้นที่ภาคปฏิบัติให้มากขึ้น
ลำดับที่ 2	ข้อ 4. อุปกรณ์วิทยาศาสตร์ควรครบถ้วน และสมบูรณ์
ลำดับที่ 3	ข้อ 2. ให้นักเรียนมีความสามัคคีกัน โดยจัดกิจกรรมร่วมกันโดยให้นักเรียนเป็นผู้เสนอกิจกรรมขึ้นมา
	ข้อ 10. เพิ่มความแข็งแรงของลูกกรงและระเบียงแต่ละชั้น

- ลำดับที่ 4 ข้อ 6. ปรับปรุงด้านความสะอาดของภาชนะของโรงอาหาร(ภาคอาหารของ
โรงอาหารโรงเรียน และจาน ชามที่ใส่อาหารของร้านค้าในโรงเรียน)
- ลำดับที่ 5 ข้อ 15. จัดกิจกรรมเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างครู และนักเรียน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บุคลิกภาพแบบเก็บตัว
กลุ่มขนาด 4 คน

เวลา เริ่ม 15.45 น.
จำนวนหัวข้อทั้งสิ้น 27 ข้อ

เวลา สิ้นสุด 16.39 น.

รวมใช้เวลาดังสิ้น 54 นาที

หัวข้อทั้งหมดมีดังนี้	คะแนนระดับความสำคัญของหัวข้อ
1. ซ่อมแซมอาคาร สนาม และทางเดินรอบๆโรงเรียน (ปรับปรุงพื้นให้เรียบ หลังคาที่อาคารพลศึกษารั้ว)	
2. ปรับปรุงห้องน้ำด้าน ความสะอาด ซ่อมประตูดู ชักโครก ปริมาณกระดาษชำระ การระบายน้ำ	13
3. ลดจำนวนชั่วโมง และจำนวนหน่วยกิตของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 เนื่องจากมีจำนวนมาก	
4. ไม่ควรมีสุนัขในโรงเรียน	9
5. เปลี่ยนบุคลากรที่ขายอุปกรณ์ในโรงเรียนเนื่องจาก มาสาย หรือบางครั้งไม่มา	2
6. ลูกกทรงระเบียงบนอาคารเรียนบางซี่หายไป บางซี่ผู้พึง ควรเปลี่ยนใหม่	
7. อาจารย์บางท่านควรปรับปรุงวิธีการสอนให้น่าสนใจมากขึ้น (บางท่านอ่านหนังสือเมื่อสอน ควรมีสื่อการสอนต่างๆบ้าง)	2
8. ควรซัดยากันยุงทุกเดือน	
9. เปลี่ยนน้ำในบ่อปลา (มีขยะ และน้ำเน่าเหม็น)	
10. ทำความสะอาดโรงอาหาร (ทั้ง 2 ที่ เช่นเมื่อ ม. ต้น รับประทานอาหารแล้วควรเช็ดโต๊ะ 1 รอบก่อนที่ ม. ปลาย จะลงมารับประทานอาหาร)	4
11. ตู้น้ำเย็นควรเย็น และต้องสะอาดทั้งน้ำในตู้ และตู้	3
12. มีการจัดการเรื่องสิ่งมอมเมาในโรงเรียน (ให้อาจารย์เดินตรวจบ่อยๆ)	2
13. ทำความสะอาดสวนข้างโรงอาหารที่ขายอาหาร	
14. ถาดอาหารของโรงอาหารของโรงเรียนไม่สะอาดมีคราบมัน	5
15. เปิดห้องคอมพิวเตอร์ให้นักเรียนใช้ทั้ง 3 ห้อง	
16. ไม่ควรรนำคอมพิวเตอร์ที่ตกฝุ่นแล้วมาให้นักเรียนใช้	5
17. เปิดสนามฟุตบอลทุกวัน	
18. ดูแลเครื่องขยายเสียงให้มีคุณภาพดี	
19. อาจารย์บางท่านดูเกินไป ไม่มีเหตุผล ใช้อารมณ์	3
20. ควรมีบทลงโทษสำหรับนักเรียนที่กินแล้วไม่เก็บจาน	

21. เพิ่มเติมเครื่องทำน้ำเย็น เนื่องจากบางจุดหายไป (เดิมเคยมี) ทำให้ไม่สะดวกต่อการใช้	3
22. การเลือกแผนการเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ควรใช้คะแนนเฉลี่ยทั้งปี ประกอบกับเกณฑ์เดิม	3
23. ปรับปรุงและซ่อมแซมหนังสือที่ชำรุดในห้องสมุด และให้มีหนังสือใหม่บ้าง	
24. ซ่อมแซมบานเกล็ดตามห้องเรียน	
25. ยึด Magic Card สำหรับพวกที่เล่นการพนันเท่านั้น	
26. ควรปรับปรุงและพัฒนาวัสดุฝึกสอน ด้าน ความรู้ ทักษะการสอน และสื่อการสอน	2
27. ควรมีอาหารกลางวันเพียงพอสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย	4

หัวข้อที่ได้รับการเลือก มีดังนี้

ลำดับที่ 1	ข้อ 2. ปรับปรุงห้องน้ำด้าน ความสะอาด ซ่อมประตู ชักโครกปริมาณกระดาษชำระ การระบายน้ำ
ลำดับที่ 2	ข้อ 4. ไม่ควรมีสุนัขในโรงเรียน
ลำดับที่ 3	ข้อ 14. ภาชนะอาหารของโรงอาหารของโรงเรียนไม่สะอาดมีคราบมัน
ข้อ 16. ไม่ควรนำคอมพิวเตอร์ที่ตกฝุ่นแล้วมาให้นักเรียนใช้
ลำดับที่ 4	ข้อ 10. ทำความสะอาดโรงอาหาร (ทั้ง 2 ที่ เช่นเมื่อ ม. ต้นรับประทานอาหารแล้วควรเช็ดโต๊ะ 1 รอบก่อนที่ ม. ปลายจะลงมารับประทานอาหาร)
ข้อ 27. ควรมีอาหารกลางวันเพียงพอสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
ลำดับที่ 5	ข้อ 11. ตู้น้ำเย็นควรเย็น และต้องสะอาดทั้งน้ำในตู้ และตู้
ข้อ 19. อาจารย์บางท่านดูเกินไป ไม่มีเหตุผล ใช้อารมณ์
ข้อ 21. เพิ่มเติมเครื่องทำน้ำเย็น เนื่องจากบางจุดหายไป (เดิมเคยมี) ทำให้ไม่สะดวกต่อการใช้
ข้อ 22. การเลือกแผนการเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ควรใช้คะแนนเฉลี่ยทั้งปี ประกอบกับเกณฑ์เดิม

สถาบันวิจัยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บุคลิกภาพแบบเก็บตัว
กลุ่มขนาด 4 คน

เวลา เริ่ม 15.40 น.

เวลา สิ้นสุด 16.20 น.

รวมใช้เวลาดังสิ้น 40 นาที

จำนวนหัวข้อทั้งสิ้น 8 ข้อ

หัวข้อ ทั้งหมดมีดังนี้	คะแนนระดับความสำคัญของหัวข้อ
1. ปรับปรุงห้องน้ำด้านสภาพที่ทรุดโทรม	17
2. รสชาติอาหาร (อาหารบางประเภทเกิดขึ้นไป เช่นลาบ ยำแฮมมสด)	10
3. ขยายเวลาพัก	6
4. สัตว์ในโรงเรียน(หมามีปริมาณมากเกินไป มาเสียงานข้าว นกชอบบินมาจิกหัว)	6
5. การเรียนการสอน (อุปกรณ์การเรียนไม่ทันสมัย เพิ่มปริมาณอุปกรณ์ให้ห้องปฏิบัติการ อุปกรณ์บางอย่างมีแต่ไม่ให้อใช้)	3
6. อาคารสถานที่ (ไม่ให้อใช้สนามฟุตบอล ตึกเก่า ทางเดินชำรุด ประตูหน้าต่างชำรุด)	5
7. สิ่งแวดล้อม (มีโต๊ะให้นั่งทำการบ้านตอนเย็นมากๆ ที่สามารถหลบฝนได้ด้วย ต้นไม้ที่สวนศึกษาเขียว สระน้ำที่สวนศึกษา สกปรกมีเศษขยะมาก)	6
8. ความสะอาดสถานที่ต่างๆ	7

หัวข้อที่ได้รับการเลือก มีดังนี้

ลำดับที่ 1	ข้อ 1. ปรับปรุงห้องน้ำด้านสภาพที่ทรุดโทรม
ลำดับที่ 2	ข้อ 2. รสชาติอาหาร (อาหารบางประเภทเกิดขึ้นไปเช่นลาบ ยำแฮมมสด)
ลำดับที่ 3	ข้อ 8. ความสะอาดสถานที่ต่างๆ
ลำดับที่ 4	ข้อ 3. ขยายเวลาพัก
	ข้อ 4. สัตว์ในโรงเรียน (หมามีปริมาณมากเกินไป มาเสียงานข้าว นกชอบบินมาจิกหัว)
	ข้อ 7. สิ่งแวดล้อม (มีโต๊ะให้นั่งทำการบ้านตอนเย็นมากๆ ที่สามารถหลบฝนได้ด้วย ต้นไม้ที่สวนศึกษาเขียว สระน้ำที่สวนศึกษา สกปรกมีเศษขยะมาก)
ลำดับที่ 5	ข้อ 6. อาคารสถานที่ (ไม่ให้อใช้สนามฟุตบอล ตึกเก่าทางเดินชำรุด ประตูหน้าต่างชำรุด)

บุคลิกภาพแบบเก็บตัว
กลุ่มขนาด 4 คน

เวลา เริ่ม 16.00 น. เวลา สิ้นสุด 16.37 น. รวมใช้เวลาดังสิ้น 37 นาที
จำนวนหัวข้อทั้งสิ้น 19 ข้อ

หัวข้อทั้งหมดมีดังนี้	คะแนนระดับความสำคัญของหัวข้อ
1. ปรับปรุงห้องน้ำด้านความสะอาดและความทรวดโถม	15
2. ไม่ให้มีสิ่งมอมเมาในโรงเรียน	
3. สุขอนามัยในโรงเรียนไม่สะอาด (มีได้แต่ให้ทำความสะอาด)	4
4. ยกเลิกการตรวจข้อสอบด้วยคอมพิวเตอร์เนื่องจากผิดพลาดบ่อย	4
5. ถาดอาหาร ช้อน และส้อมของโรงอาหารโรงเรียนและร้านค้าไม่สะอาด	5
6. บางวิชาเวลาเรียนน้อยเกินไป	5
7. คณงานพูดจาไม่สุภาพ	
8. งดการใช้ชอล์กมีฝุ่นในห้องเรียน	2
9. โต๊ะ เก้าอี้ในห้องปฏิบัติการไม่สะอาด	
10. เพิ่มพัดลมในห้องเรียน	9
11. ทางเดินบนอาคารเรียนไม่เสมอกัน อาจเกิดอันตรายได้	
12. อาจารย์นิสิตสอนไม่เข้าใจ	3
13. โต๊ะ เก้าอี้ของโรงอาหารโรงเรียน และร้านค้าไม่สะอาด	1
14. เพิ่มที่จอดรถในโรงเรียน	1
15. เครื่องทำน้ำเย็นไม่เย็น	2
16. สนามกีฬาใช้งานไม่เต็มที่ (ปิดสนามบ่อย)	
17. เศษวัสดุก่อสร้างวางไม่เป็นระเบียบ อาจเกิดอันตรายได้	6
18. พฤติกรรมบางอย่างของรุ่นที่เป็นพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ (ขมขู่)	3
19. ฝุ่นจากต้นปาล์มทำให้เกิดการระคายเคืองต่อผู้แพ้	

หัวข้อที่ได้รับการเลือก มีดังนี้

ลำดับที่ 1	ข้อ 1	ปรับปรุงห้องน้ำด้านความสะอาดและความทรวดโถม
ลำดับที่ 2	ข้อ 10	เพิ่มปริมาณพัดลมในห้องเรียน
ลำดับที่ 3	ข้อ 17	เศษวัสดุก่อสร้างวางไม่เป็นระเบียบ อาจเกิดอันตรายได้

ลำดับที่ 4	ข้อ 5	ภาคอาหาร ซ้อน และส้มของโรงอาหารโรงเรียนและร้านค้าไม่สะอาด
	ข้อ 6	บางวิชาเวลาเรียนน้อยเกินไป
ลำดับที่ 5	ข้อ 3	สุนัขในโรงเรียนไม่สะอาด (มีได้แต่ให้ทำความสะอาด)
	ข้อ 4	ยกเลิกการตรวจข้อสอบด้วยคอมพิวเตอร์ เนื่องจากมีผิดพลาดบ่อย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อมูลที่ได้จากการประเมินความต้องการจำเป็น โดยใช้เทคนิคกลุ่มสมมติ
ของกลุ่มตัวอย่างที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัว กลุ่มขนาด 8 คน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บุคลิกภาพแบบเก็บตัว
กลุ่มขนาด 8 คน

เวลา เริ่ม 15.40 น. เวลา สิ้นสุด 16.35 น. รวมใช้เวลาดังสิ้น 55 นาที
จำนวนหัวข้อทั้งสิ้น 18 ข้อ

หัวข้อทั้งหมดมีดังนี้	คะแนนระดับความสำคัญของหัวข้อ
1. พัฒนาห้องน้ำ	37
2. ลดราคาค่าเล่าเรียน	11
3. ติดเครื่องปรับอากาศในห้องเรียน	12
4. ทำความสะอาดห้องปฏิบัติการ	1
5. เริ่มเรียนตอน 9.00 น.	6
6. กำจัดสุนัข และแมวในโรงเรียน	5
7. ความสะอาดในโรงยิม และมีที่ระบายอากาศ	6
8. ไม่กำจัดสุนัข	
9. รายการอาหารซ้ำซาก	11
10. สิ่งมอมเมาในโรงเรียน	9
11. ทาสีอาคารใหม่	1
12. การประชาสัมพันธ์ต่างๆเสียงควรทั่วถึง และดังกว่าที่เป็นอยู่	2
13. ขยายเวลาพัก	4
14. ความสะอาดของงานขามที่ใช้	1
15. ให้น้องเคารพพี่	10
16. ให้อาจารย์เป็นกันเองกับนักเรียน	1
17. อบรมนิสัยรุ่นพี่	1
18. ความสะอาดของโรงเรียนโดยทั่วไป	2

หัวข้อที่ได้รับการเลือก มีดังนี้

ลำดับที่ 1	ข้อ 1. พัฒนาห้องน้ำ
ลำดับที่ 2	ข้อ 3. ติดเครื่องปรับอากาศในห้องเรียน
ลำดับที่ 3	ข้อ 2. ลดราคาค่าเล่าเรียน
	ข้อ 9. รายการอาหารซ้ำซาก
ลำดับที่ 4	ข้อ 15. ให้น้องเคารพพี่
ลำดับที่ 5	ข้อ 10. สิ่งมอมเมาในโรงเรียน

บุคลิกภาพแบบเก็บตัว
กลุ่มขนาด 8 คน

เวลา เริ่ม 16.25 น. เวลา สิ้นสุด 17.35 น. รวมใช้เวลาทั้งสิ้น 70 นาที
จำนวนหัวข้อทั้งสิ้น 32 ข้อ

หัวข้อทั้งหมดมีดังนี้	คะแนนระดับความสำคัญของหัวข้อ
1. ปรับปรุงห้องน้ำ	29
2. ลดจำนวนสุนัขที่ดู	
3. กระจกที่คั่นระหว่างห้องม. ปลายไม้แข็งแรง	
4. ตู้น้ำเย็นไม่เย็น	4
5. ควรมีลูกฟุตบอลให้ยืม	1
6. พัฒนานโยบายการเรียนให้เหมาะสมเพื่อ จะได้ไม่ต้องเรียนพิเศษ	
7. สิ่งมอมเมาในโรงเรียน	19
8. มีกระดาษชำระในห้องน้ำ	
9. ทำเครื่องระบายอากาศในห้องน้ำ	4
10. ปรับปรุงห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์ที่เก่าให้ทันสมัย	
11. ใช้ไวท์บอร์ดแทนชอล์ก	
12. ปลุกต้นไม้ที่มีดอกให้มากขึ้น	2
13. ให้นำเมล็ดที่ฝึกสอนผลจะมีความยุติธรรม	1
14. ให้ยกเลิกรายการอาหารบางรายการ (เช่น แกงป่า)	1
15. ปรับปรุงบุคลิกภาพ และคำพูดของอาจารย์บางท่าน	4
16. ให้นักเรียนทำกิจกรรมตามความสมัครใจ	
17. ปรับปรุงเครื่องแบบนักเรียนให้ทันสมัย	5
18. ตกแต่งสถานศึกษาให้ทันสมัย	
19. จัดให้ข้อสอบง่ายขึ้น	24
20. เลิกเรียนเร็วขึ้น	5
21. เปิดสนามฟุตบอลตลอดเวลา	5
22. ปรับปรุงสนามกีฬาให้ใช้งานได้	2
23. ปัญหาที่รุ่นพี่ชมรุ่นน้อง	5
24. สนับสนุนกิจกรรมด้านดนตรี	2
25. ควรแสดงภาพลักษณ์ของโรงเรียนตามที่เป็นจริง	3
26. มีการแข่งขันกีฬาประจำชั้น	2
27. ให้มีร้านค้าใหม่ๆในโรงอาหาร	
28. ให้มีรถรับส่ง	

29. เปลี่ยนหลอดไฟตามห้องเรียนที่ชำรุด
30. พัฒนามารยาทของคนงาน 2
31. พัฒนาอาจารย์ให้มีคุณภาพ
32. ลดปริมาณนักเรียนที่เรียนพิเศษ 5

หัวข้อที่ได้รับการเลือก มีดังนี้

- ลำดับที่ 1 ข้อ 1. ปรับปรุงห้องน้ำ
 ข้อ 19. จัดให้ข้อสอบง่ายขึ้น
- ลำดับที่ 2 ข้อ 7. สิ่งมอมเมาในโรงเรียน
- ลำดับที่ 3 ข้อ 17. ปรับปรุงรูปแบบนักเรียนให้ทันสมัย
 ข้อ 20. เลิกเรียนเร็วขึ้น
 ข้อ 21. เปิดสนามฟุตบอลตลอดเวลา
 ข้อ 23. ปัญหาที่รุ่นพี่ข่มขู่รุ่นน้อง
 ข้อ 32. ลดปริมาณนักเรียนที่เรียนพิเศษ
- ลำดับที่ 4 ข้อ 4. ตู้น้ำเย็นไม่เย็น
 ข้อ 9. ทำเครื่องระบายอากาศในห้องน้ำ
 ข้อ 15. ปรับปรุงบุคลิกภาพ และคำพูดอาจารย์บางท่าน
- ลำดับที่ 5 ข้อ 25. ควรแสดงภาพลักษณ์ของโรงเรียนตามที่เป็นจริง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บุคลิกภาพแบบเก็บตัว
กลุ่มขนาด 8 คน

เวลา เริ่ม 15.55 น.

เวลา สิ้นสุด 16.50 น.

รวมใช้เวลาดังสิ้น 55 นาที

จำนวนหัวข้อทั้งสิ้น 17 ข้อ

หัวข้อทั้งหมดมีดังนี้	คะแนนระดับความสำคัญของหัวข้อ
1. ห้องน้ำสะอาด และมีปริมาณเพิ่มขึ้น	30
2. รสชาติ และความหลากหลายของอาหาร	20
3. ตู้น้ำเย็นควรเย็น	8
4. ห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า ที่ดีกพละ	4
5. ลดชั่วโมงการสอน	13
6. ปลุกต้นไม้	
7. ขยายขนาดห้องเรียน	2
8. ขยายเวลาพัก	13
9. เพิ่มพัดลม	13
10. จัดคิวก่อนสอบ	4
11. ลดปริมาณสุนัขในโรงเรียน	
12. ทำโต๊ะนักเรียนใหม่	
13. เพิ่มเก้าอี้ม้าหิน	
14. ความสัมพันธ์ระหว่างรุ่นพี่ - น้อง	
15. มีอาหารเพียงพอสำหรับนักเรียนทุกคน	4
16. ปรับปรุงสภาพอาคารเรียน	
17. ติดเครื่องปรับอากาศตามห้องเรียน	9

หัวข้อที่ได้รับการเลือก มีดังนี้

ลำดับที่ 1	ข้อ 1. ห้องน้ำสะอาด และมีปริมาณเพิ่มขึ้น
ลำดับที่ 2	ข้อ 2. รสชาติ และความหลากหลายของอาหาร
ลำดับที่ 3	ข้อ 5. ลดชั่วโมงการสอน
	ข้อ 8. ขยายเวลาพัก
	ข้อ 9. เพิ่มพัดลม
ลำดับที่ 4	ข้อ 17. ติดเครื่องปรับอากาศตามห้องเรียน
ลำดับที่ 5	ข้อ 3. ตู้น้ำเย็นควรเย็น

มีเศษขยะมาก)

20. ขยายเวลาในการพักให้มากขึ้น	4
21. อนุญาตให้ใช้โบว์ผูกผมที่มีสีมากกว่าที่กำหนดไว้
(ขาว ดำ น้ำตาล น้ำเงิน)	3
22. เพิ่มถังขยะแบบที่แยกขยะด้วย	
23. ภาวะในการรับประทานอาหารไม่สะอาด (ถาด จาน ช้อน
ส้อม ของทั้งโรงอาหารโรงเรียน และโรงอาหารร้านค้า)	3
24. ปรับปรุงเก้าอี้ในห้องสมุดให้ไม่สามารถทำให้เกิดเสียงดังได้	
25. ปรับปรุงเครื่องคอมพิวเตอร์ให้ทันสมัย	

หัวข้อที่ได้รับการเลือก

ลำดับที่ 1	ข้อ 2. ปรับปรุงห้องน้ำ โดยการทำแบบสอบถาม
ลำดับที่ 2	ข้อ 4. ให้เพิ่มมาตรการการรักษาความปลอดภัย
ลำดับที่ 3	ข้อ 1. ควรปรับปรุงห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
ลำดับที่ 4	ข้อ 6. ให้อาจารย์สอนให้ทันกับเวลาที่จะสอบ
ลำดับที่ 5	ข้อ 9. เพิ่มสถานที่จอดรถสำหรับผู้ปกครอง
	ข้อ 12. ลดจำนวนสุนัข และไม่ให้สุนัขขึ้นอาคารเรียน
	ข้อ 16. ปรับปรุงสภาพโต๊ะ และเก้าอี้ในห้องเรียน และเพิ่มปริมาณพัดลมในห้องเรียน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บุคลิกภาพแบบเก็บตัว

กลุ่มขนาด 8 คน

เวลา เริ่ม 15.52 น.

เวลา สิ้นสุด 17.00 น.

รวมใช้เวลาทั้งสิ้น 68 นาที

จำนวนหัวข้อทั้งสิ้น 39 ข้อ

หัวข้อทั้งหมดมีดังนี้	คะแนนระดับความสำคัญของหัวข้อ
1. ควรปรับปรุงสภาพห้องน้ำในทุกๆด้าน (ซ่อมแซมอุปกรณ์ที่ชำรุด , ของใช้ในห้องน้ำ , ความสะอาด , อากาศไม่ถ่ายเท)	32
2. อุปกรณ์การเรียนในวิชาต่างๆ ควรปรับปรุงให้มีปริมาณมากขึ้น มีความทันสมัย และไม่ชำรุด	20
3. เครื่องครัวระเบียบ กฎ บทลงโทษในทุกๆเรื่อง	8
4. เพิ่มปริมาณห้องน้ำ	
5. ทางเดินบนตึกควรมีลูกกวงกันลูกบอลทุกจุด และเพิ่มความแข็งแรงให้แก่ลูกบอล	2
6. โรงยิมมีฝุ่นมาก (ชั้น 4 อาคารอเนกประสงค์)	
7. หลอดไฟฟ้าที่โรงยิมชั้น 4 อาคารอเนกประสงค์ เสียและไม่ได้รับการแก้ไข	2
8. สิ่งมอมเมาในโรงเรียน (ควรให้อาจารย์ตรวจตราเป็นประจำ)	1
9. ควรเพิ่มเวลาการใช้ห้องคอมพิวเตอร์ให้มากขึ้น	1
10. เพิ่มปริมาณหลอดไฟฟ้าในห้องเรียน	
11. ห้องปฏิบัติการมีฝุ่นมาก	4
12. สุนัขในโรงเรียนมากเกินไป	4
13. ปรับปรุงสนามอ้อกกี (ปูหญ้าเทียม)	
14. มีเสียงดังรบกวนในเวลาสอบ และเวลาเรียน	
15. เพิ่มปริมาณชนิดสินค้าในห้องขายอุปกรณ์ของโรงเรียน และควรขยายเวลาเปิดบริการในตอนเช้าและเย็นให้มากขึ้น	2
16. ควรจัดกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างพี่กับน้องให้มากกว่านี้	2
17. มียุ่งมากในห้องเรียน	5
18. เพิ่มปริมาณพัดลมในห้องเรียน	
19. จัดให้มีการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนระหว่างระดับชั้น ซึ่งจะเป็นกีฬาอะไรก็ได้ (ไม่ใช่กีฬาสี่)	7
20. ห้องเรียนวิชาการงานพื้นฐานอาชีพมีขนาดเล็กเกินไป	
21. ให้เวลาในการเขียน ชื่อ เลขที่ และฝนข้อมูล ในกระดาษคำตอบ	2

ที่เป็นคอมพิวเตอร์ แยกออกจากเวลาสอบ

22. ยกเลิกการตรวจข้อสอบด้วยคอมพิวเตอร์	5
23. ปรับปรุงเก้าอี้ โต๊ะในห้องเรียนให้ทันสมัย และสมบูรณ์มากกว่านี้	
24. ควรรณรงค์การรักษาความสะอาดในอาคารเรียน	5
25. บนโรงยิมชั้น 4 อาคารอเนกประสงค์ อาคารไม่ถ่ายเท	2
26. ปรับปรุงเกณฑ์การให้คะแนนบางวิชาที่เข้มงวด ควรมีคะแนนเก็บมากๆ	5
27. ปรับปรุงวิธีการสอนของนิสิตฝึกสอน (ด้านเทคนิคการสอน)	3
28. พัฒนานหนังสือเรียนให้มีรูปแบบที่น่าสนใจ คำผัดน้อย (หนังสือ Work Book ที่โรงเรียนจัดทำขึ้น)	
29. น่าจะมีที่นั่งสำหรับทำการบ้านในตอนเย็นมากกว่านี้ (ม้าหินอ่อน)	
30. วิธีการสอนของอาจารย์บางท่านน่าเบื่อ	4
31. ปรับปรุงเรื่องอาหาร ของหวาน และผลไม้ (รายการอาหาร ความสะอาด และรสชาติของอาหาร)	
32. เพิ่มความสะอาดของถาดอาหาร ช้อน และส้อม	3
33. รณรงค์เรื่องการรักษาสมบัติของส่วนรวม	
34. ปลุกต้นไม้ในโรงเรียนให้มากขึ้น	
35. ควรขยายเวลาในการเก็บอาหารกลางวันเนื่องจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ถ้าอาจารย์ผู้สอนเลิกคาบเรียนช้าจะลงมารับประทานอาหารไม่ทัน	
36. สมุดจดงานของโรงเรียนไม่ทนทาน	
37. งบประมาณของโรงเรียนใช้ไม่เป็นประโยชน์และไม่คุ้มค่า (ของบางชนิดซื้อมาแล้วไม่ใช้)	
38. สร้างห้องดนตรีสากล	
39. ปรับปรุงการป้องกันข้อสอบรั่วไหล	

หัวข้อที่ได้รับการเลือก มีดังนี้

ลำดับที่ 1	ข้อ 1. ควรปรับปรุงสภาพห้องน้ำในทุกๆด้าน (ซ่อมแซมอุปกรณ์ที่ชำรุด , ของใช้ในห้องน้ำ , ความสะอาด , อาคารไม่ถ่ายเท)
ลำดับที่ 2	ข้อ 2. อุปกรณ์การเรียนในวิชาต่างๆ ควรปรับปรุงให้มีปริมาณมากขึ้น มีความทันสมัย และไม่ชำรุด
ลำดับที่ 3	ข้อ 3. เกรงครัตระเบียบ กฎ บทลงโทษในทุกๆเรื่อง
ลำดับที่ 4	ข้อ 19. จัดให้มีการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนระหว่างระดับชั้นซึ่งจะเป็นกีฬาอะไรก็ได้ (ไม่ใช่กีฬาสี่)
ลำดับที่ 5	ข้อ 17. มีเตียงมากในห้องเรียน
	ข้อ 22. ยกเลิกการตรวจข้อสอบด้วยคอมพิวเตอร์

- ข้อ 24. ควรณรงค์การรักษาความสะอาดในอาคารเรียน
- ข้อ 26. ปรับปรุงเกณฑ์การให้คะแนนบางวิชาที่เข้มงวด ควรมีคะแนนเก็บมากๆ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อมูลที่ได้จากการประเมินความต้องการจำเป็น โดยใช้เทคนิคกลุ่มสมมติ
ของกลุ่มตัวอย่างที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัว กลุ่มขนาด 12 คน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บุคลิกภาพแบบเก็บตัว
กลุ่มขนาด 12 คน

เวลา เริ่ม 16.15 น. เวลา สิ้นสุด 17.20 น. รวมใช้เวลาทั้งสิ้น 65 นาที
จำนวนหัวข้อทั้งสิ้น 31 ข้อ

หัวข้อทั้งหมดมีดังนี้	คะแนนระดับความสำคัญของหัวข้อ
1. พัฒนากฎระเบียบให้เข้มงวด	6
2. ปรับปรุงกิจกรรมรยาทของนักเรียน	12
3. ซ่อมแซมห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์	26
4. พัฒนาระบบการเรียนให้เท่ากับโรงเรียนอื่น	5
5. งดกิจกรรมที่ไม่จำเป็น เช่น 40 ปีสาธิตจุฬาลงกรณ์	6
6. ปรับปรุงโรงยิมให้ปลอดภัย	4
7. ให้อาจารย์ที่ห้องพยาบาลมีความรู้ดีกว่าที่เป็นอยู่	
8. การทำบอร์ดเพื่อประกวดให้ลดลงเนื่องจากสิ้นเปลือง	4
9. เปิดโอกาสให้ใช้ห้องคอมพิวเตอร์ด้วยระเบียบที่น้อยกว่านี้	8
10. กำจัดสุนัข	8
11. ปรับปรุงห้องน้ำให้สะอาด และปรับปรุงสภาพให้ใช้ได้	30
12. กวดขันเรื่องสิ่งมอมเมาในโรงเรียน	6
13. กำจัดยุง	9
14. เพิ่มจำนวนห้องน้ำชาย	1
15. พัฒนาเรื่องความสะอาดของโรงเรียน	13
16. กวดขันเรื่องการทำความสะอาดของห้องน้ำ และโรงอาหาร	5
17. เพิ่มจำนวนถังขยะ และดูแลเรื่องการจัดการทิ้ง	2
18. ขยายเวลาการขายของในห้างอุปกรณ์	
19. เพิ่มจำนวนตู้น้ำเย็น	5
20. ปรับปรุงสวนศึกษา	5
21. มีประตูเข้าออกจากโรงเรียนให้มากขึ้น	
22. ขยายเวลาการปิดประตูห้องเรียน	4
23. ห้องซ่อมดนตรี	7
24. ปรับปรุงสนามกีฬา	
25. เพิ่มจำนวนร้านค้าอาหาร	
26. เพิ่มปริมาณตู้โทรศัพท์ และดูแลให้ใช้งานได้	2
27. เพิ่มหนังสือใหม่ๆในห้องสมุด	4
28. เพิ่มประตูฟุตบอล	
29. ปรับปรุงโรงยิม	

30. ไม่ควรเข้มงวดกฎที่ไม่สำคัญ 6
31. ปรับปรุงสภาพอาคารเรียน 2

หัวข้อที่ได้รับการเลือก มีดังนี้

ลำดับที่ 1	ข้อ 11. ปรับปรุงห้องน้ำให้สะอาด และปรับปรุงสภาพให้ใช้ได้
ลำดับที่ 2	ข้อ 3. ซ่อมแซมห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์
ลำดับที่ 3	ข้อ 15. ทัศนียภาพเรื่องความสะอาดของโรงเรียน
ลำดับที่ 4	ข้อ 2. ปรับปรุงกิจกรรมารยาทของนักเรียน
ลำดับที่ 5	ข้อ 13. กำจัดขยะ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บุคลิกภาพแบบเก็บตัว
กลุ่มขนาด 12 คน

เวลา เริ่ม 15.45 น. เวลา สิ้นสุด 17.00 น. รวมใช้เวลาทั้งสิ้น 75 นาที
จำนวนหัวข้อทั้งสิ้น 34 ข้อ

หัวข้อทั้งหมดมีดังนี้	คะแนนระดับความสำคัญของหัวข้อ
1. ห้องน้ำสกปรก ไม่มีกระดาษชำระ	54
2. ตู้น้ำเย็นน้ำไม่เย็นและไม่มีน้ำ	34
3. โรงยิมชำรุด	3
4. ปรับปรุงสนามกีฬา อุปกรณ์กีฬา (ประตูฟุตบอลไม่มีตาข่าย)	14
5. ปูหญ้าเทียมที่สนามหญ้าเทียม	
6. ขยายเวลาพัก	3
7. อาจารย์บางท่านปล่อยช้า	21
8. ติดเครื่องปรับอากาศที่ห้องเรียน	5
9. Upgrade เครื่องคอมพิวเตอร์	2
10. เพิ่มร้านค้าขายอาหาร	2
11. ลดปริมาณสัตว์ในโรงเรียน	5
12. อนุญาตให้ซื้ออาหารกลางวันได้	
13. เพิ่มปริมาณถังขยะ	
14. เข้มงวดเรื่องการโดดเรียน	
15. ขยายเวลาการปิดห้องเรียน	
16. เพิ่มสถานที่ที่สามารถทำการบ้านได้	
17. ปรับปรุงห้องปฏิบัติการต่างๆ	11
18. จัดทัศนศึกษานอกสถานที่	1
19. มีกิจกรรมระหว่างรุ่นพี่-น้อง	4
20. เพิ่มชนิดของสินค้าในร้านค้าสหกรณ์ (แก้วน้ำที่ดกไม่แตก)	5
21. ทำหุ้มแถวหน้าโรงเรียนให้ผู้ปกครอง รอรับนักเรียน	3
22. ทำความสะอาดม้านิน	1
23. ปรับปรุงรั้วเหล็กที่ชั้นสนิม และผูกอ่อน	
24. อนุญาตให้นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นไว้ผม รองทรงต่ำได้	
25. ผ่อนปรนระเบียบการแต่งกายบ้าง	2

26. โรงเรียนไม่สะอาด
27. กระดานในห้องเรียนชำรุด
28. ปรับปรุงสภาพห้องเรียนที่ชำรุด (ประตู หน้าต่าง มีล็อกเกอร์) 10
29. มีบริการต่างๆให้นักเรียนเพิ่มขึ้น (เครื่องถ่ายเอกสาร)
30. เปิดห้องคอมพิวเตอร์ให้นักเรียนใช้ทั้ง 3 ห้อง
31. จัดหาคอมพิวเตอร์รุ่นใหม่ (บริจาคเครื่องเก่า)
32. อาจารย์บางท่านดูมาก
33. ลดการเรียนการสอนโดยวิธีการทำรายงาน
34. อนุญาตให้นักเรียนนำอุปกรณ์เพื่อความบันเทิงมาได้ แต่ใช้ในเวลาพัก

หัวข้อที่ได้รับการเลือก มีดังนี้

ลำดับที่ 1	ข้อ 1. ห้องน้ำสปรก ไม่มีกระดาษชำระ
ลำดับที่ 2	ข้อ 2. ตู้น้ำเย็นน้ำไม่เย็นและไม่มีน้ำ
ลำดับที่ 3	ข้อ 7. อาจารย์บางท่านปล่อยช้า
ลำดับที่ 4	ข้อ 4. ปรับปรุงสนามกีฬา อุปกรณ์กีฬา(ประตูฟุตบอลไม่มีตาข่าย)
ลำดับที่ 5	ข้อ 17. ปรับปรุงห้องปฏิบัติการต่างๆ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บุคลิกภาพแบบเก็บตัว

กลุ่มขนาด 12 คน

เวลา เริ่ม 16.20 น. เวลา สิ้นสุด 17.25 น. รวมใช้เวลาทั้งสิ้น 65 นาที
จำนวนหัวข้อทั้งสิ้น 28 ข้อ

หัวข้อทั้งหมดมีดังนี้	คะแนนระดับความสำคัญของหัวข้อ
1. ความสะอาดในห้องน้ำ	48
2. ตัวบุคลากรในโรงเรียน	3
3. ความสะอาดในโรงเรียน (ในห้องเรียน)	10
4. เพิ่มจำนวนตู้โทรศัพท์	6
5. สิ่งมอมเมา	24
6. เพิ่มจำนวนทุนการศึกษา	
7. สภาพบ้านเกิดในห้องเรียน	
8. อุปกรณ์กีฬา และสนามกีฬา	10
9. กระดาษชำระในห้องน้ำ	7
10. ที่วางกระเป๋า	1
11. นิสัยนักเรียน	7
12. ดึงขยะ	
13. ขยายเวลาพัก 10 นาที	
14. เปลี่ยนเครื่องแบบพละ	
15. เพิ่มการดูแลรักษาความปลอดภัย โดยเฉพาะที่อาคารอเนกประสงค์	10
16. ที่เคาะแปรงลบกระดาน	1
17. ห้องเปลี่ยนชุดพละ	4
18. ยกเลิกการใช้ดินสอ 2B ในการสอบ	5
19. ห้องซ่อมดนตรี	1
20. ลดจำนวนสุนัขในโรงเรียน	7
21. ปรับปรุงอาคารเรียน	6
22. ปรับปรุงคุณภาพอาหาร	15
23. ตู้น้ำเย็นควรเย็น	6
24. ความสัมพันธ์ระหว่างพี่-น้อง	7
25. อนุญาตให้นำของมีค่ามาโรงเรียนได้	
26. อนุญาตให้ทำทรงผมได้หลากหลายกว่าที่เป็นอยู่	
27. เฟอริวีเจอรในโรงเรียน	
28. เพิ่มพัดลม	2

หัวข้อที่ได้รับการเลือก มีดังนี้

ลำดับที่ 1	ข้อ 1. ความสะอาดในห้องน้ำ
ลำดับที่ 2	ข้อ 5. สิ่งมอมเมา
ลำดับที่ 3	ข้อ 22. ปรับปรุงคุณภาพอาหาร
ลำดับที่ 4	ข้อ 3. ความสะอาดในโรงเรียน (ในห้องเรียน)
ข้อ 8. อุปกรณ์กีฬา และสนามกีฬา
ข้อ 15. เพิ่มการดูแลรักษาความปลอดภัยโดยเฉพาะที่อาคารอเนกประสงค์
ลำดับที่ 5	ข้อ 9. กระดาษชำระในห้องน้ำ
ข้อ 11. นิสัยนักเรียน
ข้อ 20. ลดจำนวนสุนัขในโรงเรียน
ข้อ 24. ความสัมพันธ์ระหว่างพี่-น้อง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บุคลิกภาพแบบเก็บตัว
กลุ่มขนาด 12 คน

เวลา เริ่ม 15.55 น. เวลา สิ้นสุด 17.10 น. รวมใช้เวลาดังสิ้น 75 นาที
จำนวนหัวข้อทั้งสิ้น 42 ข้อ

หัวข้อทั้งหมดมีดังนี้	คะแนนระดับความสำคัญของหัวข้อ
1. ห้องน้ำชำระ กระดาษชำระในห้องน้ำ ความสะอาดในห้องน้ำ การขีดเขียนที่ผนัง	41
2. สิ่งมอมเมาในโรงเรียน	14
3. ปรับปรุงอาหารกลางวัน	36
4. ซ่อมแซมลูกกอล์ฟที่ระเบียง	
5. การย้อมสีผม และโบว์ติดผม	6
6. ทำความสะอาดสนาม และปรับปรุงสภาพสนาม	
7. ขยายเวลาพัก	3
8. ให้มีการตรวจสุขภาพนักเรียน	
9. ปรับปรุงบุคลิกภาพอาจารย์ให้เหมาะสมกับ วิชาที่สอน (พลศึกษา)	5
10. ตู้น้ำเย็นไม่เย็น	38
11. เพิ่มถังขยะหลายๆที่	1
12. โรงยิมแคบ	
13. ปรับปรุงวิธีการเรียนการสอน	
14. ให้การสนับสนุนด้านการเงินกับการกีฬา และกิจกรรมอื่นๆ	
15. เพิ่มพัดลม	
16. พัฒนาคูณาภาพอาจารย์	19
17. พัฒนามารยาทของนิสิต	
18. ลดจำนวนสุนัข	6
19. พัฒนาคูณากรที่ห้องทะเบียน	
20. พัฒนาคูณากรที่ห้องสหกรณ์ (มาขายไม่ตรงเวลา)	
21. ปูลูกหญ้าแทนต้นไม้ตาย	
22. เพิ่มอุปกรณ์กีฬา (โต๊ะปิงปองน้อย)	
23. กฎระเบียบบางอย่างควรผ่อนปรนบ้าง	
24. ให้อาจารย์เข้าชั้น และปล่อยชั้นตรงเวลา	
25. เพิ่มจำนวนร้านค้า	
26. ดูแลเรื่องความสะอาดของอุปกรณ์	

และสื่อการเรียนการสอน

27. เพิ่มจำนวนโทรศัพท์หน้าโรงเรียน 2
28. ราคาอาหารที่ร้านค้าควรราคาประมาณ 15 บาท
29. จัดให้ข้อสอบง่ายขึ้น
30. พุดติกรรมนักเรียน
31. รุ่ยที่วางอ่านาจ
32. ผู้สอนควรใช้จิตวิทยาในการสอน เพื่อให้เข้าใจเด็ก
33. เพิ่มกิจกรรมระหว่างพี่ และน้อง
34. ติดเครื่องปรับอากาศในห้องเรียน
35. ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเลือกผู้บริหาร 5
36. ให้ผู้บริหารโรงเรียนรับฟังความคิดเห็นของนักเรียนให้มากขึ้น
37. ใช้เงินที่เก็บจากนักเรียนมาใช้ให้เป็นประโยชน์แก่นักเรียน 10
มากกว่าทำเพื่อหน้าตาโรงเรียน (ทำเสาธง)
38. อาจารย์นิสิตควรปรับปรุงคุณภาพอย่างมาก (ทะเล)
39. โรงเรียนควรแสดงภาพลักษณ์ที่แท้จริงของโรงเรียน
40. ปรับปรุงสภาพห้องเรียน
41. จัดอาหารให้เพียงพอแก่นักเรียนทุกคน
42. มีลิฟท์ที่อาคารอเนกประสงค์

หัวข้อที่ได้รับการเลือก มีดังนี้

ลำดับที่ 1	ข้อ 1. ห้องน้ำชำระ กระจกชำระในห้องน้ำ
ลำดับที่ 2	ข้อ 10. ตู้น้ำเย็น
ลำดับที่ 3	ข้อ 3. ปรับปรุงอาหารกลางวัน
ลำดับที่ 4	ข้อ 16. พัฒนาคุณภาพอาจารย์
ลำดับที่ 5	ข้อ 37. ใช้เงินที่เก็บจากนักเรียนมาใช้ให้เป็นประโยชน์แก่นักเรียนมากกว่าทำเพื่อหน้าตาโรงเรียน (ทำเสาธง)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บุคลิกภาพแบบเก็บตัว
กลุ่มขนาด 12 คน

เวลา เริ่ม 16.00 น. เวลา สิ้นสุด 17.35 น. รวมใช้เวลาดังสิ้น 95 นาที
จำนวนหัวข้อทั้งสิ้น 32 ข้อ

หัวข้อทั้งหมดมีดังนี้	คะแนนระดับความสำคัญของหัวข้อ
1. ความสะอาดโดยทั่วไปของโรงเรียน (รวมที่ห้องน้ำด้วย)	35
2. วินัยของนักเรียน	9
3. อุปกรณ์การเรียน	22
4. การสอนของนิสิตฝึกสอน และอาจารย์	10
5. การแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน	
6. ความปลอดภัยบนอาคารเรียน	6
7. ตำราเรียน	4
8. จรรยาบรรณของอาจารย์ และการเข้าสอน	3
9. ความเป็นกันเองระหว่าง ครู นักเรียน รุ่นพี่ และน้อง	8
10. ความเป็นระเบียบเรียบร้อยในโรงเรียน	2
11. ความทันสมัย สวยงามของอุปกรณ์การเรียนการสอน	9
12. ความรู้ และความสามารถของนักเรียน	13
13. ให้มีการฝึกปฏิบัติการ	5
14. เพิ่มปริมาณตู้น้ำ	3
15. ปลุกต้นไม้	
16. สภาพสนามกีฬา และจำนวนสนาม	1
17. เพิ่มปริมาณน้ำดื่มที่นั่ง	2
18. ใช้ออลีกไว้ฝุ่น	2
19. ลดจำนวนชั่วโมงเรียน ขยายเวลาพัก	
20. ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมต่างๆมากขึ้น	
21. เพิ่มเจ้าหน้าที่ดูแลรักษาความปลอดภัย	1
22. ลดจำนวนสุนัข	8
23. เพิ่มปริมาณหนังสือในห้องสมุด	6
24. ความสะอาดของถาดอาหาร	6
25. เพิ่มอุปกรณ์ต่างๆในห้องเรียน และซ่อมอุปกรณ์ที่ชำรุด	7
26. รสชาติของอาหาร	
27. มีที่ระบายอากาศในโรงยิม	
28. ขยายเวลาการขายของที่ห้องอุปกรณ์	
29. เพิ่มเวลาเรียน	4

30. จัดการคิว	
31. สนับสนุนการสร้างชื่อเสียงให้โรงเรียน และโครงการต่างๆ	8
32. ปรับปรุงระบบการทำงานของนักเรียน	6

หัวข้อที่ได้รับการเลือก มีดังนี้

ลำดับที่ 1	ข้อ 1. ความสะอาดโดยทั่วไปของโรงเรียน (รวมที่ห้องน้ำด้วย)
ลำดับที่ 2	ข้อ 3. อุปกรณ์การเรียน
ลำดับที่ 3	ข้อ 12. ความรู้ และความสามารถของนักเรียน
ลำดับที่ 4	ข้อ 4. การสอนของนิสิตฝึกสอน และอาจารย์
ลำดับที่ 5	ข้อ 2. วินัยของนักเรียน
	ข้อ 11. ความทันสมัยสวยงามของอุปกรณ์การเรียนการสอน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อมูลที่ได้จากการประเมินความต้องการจำเป็น โดยใช้เทคนิคกลุ่มสมมติ
ของกลุ่มตัวอย่างที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัว กลุ่มขนาด 4 คน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บุคลิกภาพแบบแสดงตัว
กลุ่มขนาด 4 คน

เวลา เริ่ม 15.50 น.

เวลา สิ้นสุด 16.35 น.

รวมใช้เวลาดังสิ้น 45 นาที

จำนวนหัวข้อทั้งสิ้น 26 ข้อ

หัวข้อทั้งหมดมีดังนี้	คะแนนระดับความสำคัญของหัวข้อ
1. ปรับปรุงคุณภาพห้องน้ำ	23
2. ลดปริมาณสุนัข	15
3. เพิ่มปริมาณห้องน้ำ	
4. ตู้น้ำเย็นควรเย็น	
5. ลดจำนวนยุงในห้องเรียน	3
6. ปรับปรุง และรักษาสภาพสนามฟุตบอล	
7. ปรับปรุงรูปแบบของบัตรนักเรียน	11
8. เพิ่มปริมาณถังขยะ	
9. เพิ่มประเภทของสินค้าในร้านสหกรณ์	
10. ใช้กระดานไวท์บอร์ดแทนกระดานเดิม	
11. เปลี่ยนโต๊ะเรียนให้ทันสมัย	
12. เปลี่ยนเครื่องแบบนักเรียน	
13. มีนาฬิกาในแต่ละห้อง	
14. มีป้ายประกาศประจำห้องเรียน	
15. ปรับปรุงอาหารกลางวัน (รสชาติ และชนิด)	
16. เพิ่มปริมาณนักเรียนหญิง	
17. อนุญาตให้ไว้รองเท้าได้	
18. มีบันไดเลื่อน	
19. ให้นักเรียนใส่รองเท้าแตะแทนรองเท้านักเรียน	
20. ปรับปรุงสภาพห้องเรียน	8
21. มีห้องสำหรับนักเรียนผ่อนคลายความเครียด (มีโทรทัศน์ และวิทยุ)	
22. ปรับปรุงห้องปฏิบัติการให้ทันสมัย และสะอาด	
23. อนุญาตให้ผูกโบว์ได้ทุกสี	
24. ติดเครื่องปรับอากาศในห้องเรียน	
25. จัดคนดูแลเรื่องความสะอาด และเรื่องของหายในห้องเรียน	
26. สร้างห้องน้ำชายให้อยู่ใกล้ๆ	

ข้อมูลที่ได้จากการประเมินความต้องการจำเป็น โดยใช้เทคนิคกลุ่มสมมติ
ของกลุ่มตัวอย่างที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัว กลุ่มขนาด 8 คน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บุคลิกภาพแบบแสดงตัว
กลุ่มขนาด 8 คน

เวลา เริ่ม 15.50 น.
จำนวนหัวข้อทั้งสิ้น 26 ข้อ

เวลา สิ้นสุด 16.20 น.

รวมใช้เวลาทั้งสิ้น 30 นาที

หัวข้อทั้งหมดมีดังนี้	คะแนนระดับความสำคัญของหัวข้อ
1. ห้องน้ำสกปรก	25
2. ยุงในห้องเรียนมีมาก	4
3. ลดปริมาณสุนัข	3
4. ปรับปรุงสภาพห้องเรียน	6
5. ติดเครื่องปรับอากาศที่โรงอาหาร และโรงยิม	12
6. นักเรียนควรมีคุณธรรมและระเบียบมากขึ้น	5
7. มีมาตรการให้ไม่มีสิ่งมอมเมาในโรงเรียน	4
8. ใช้ Internet ในจุฬาลงกรณ์	4
9. มีต้นไม้มากขึ้น	3
10. ปรับปรุงพื้น และระบบไฟฟ้าที่โรงยิม	5
11. ปรับปรุงรสชาติอาหาร	4
12. เพิ่มสวัสดิการนักกีฬา และที่ซ้อมกีฬา	12
13. เพิ่มตู้โทรศัพท์	5
14. มีแผนการเรียนที่หลากหลายนขึ้น (ภาษาอังกฤษ)	
15. ติดเครื่องปรับอากาศในห้องเรียน	1
16. ทำห้องอาบน้ำ	4
17. ไม่ต้องแต่งชุดลูกเสือมาจากบ้าน	6
18. มีชั้นวางกระเป๋าต่างๆ	2
19. เพิ่มที่จอดรถ	
20. มีรถโรงเรียน	
21. ขยายเวลาการปิดห้องเรียน	3
22. เปลี่ยนเครื่องแบบนักเรียน	
23. เพิ่มร้านค้า	
24. ปรับปรุงรูปแบบของบัตรนักเรียน	3
25. มีกระดาษชำระในห้องน้ำมากๆ	2
26. ปรับปรุงรูปแบบการเรียนการสอน	2

หัวข้อที่ได้รับการเลือกมีดังนี้

ลำดับที่ 1	ข้อ 1. ปรับปรุงคุณภาพห้องน้ำ
ลำดับที่ 2	ข้อ 2. ลดปริมาณสุนัข
ลำดับที่ 3	ข้อ 7. ปรับปรุงรูปแบบของบัตรนักเรียน
ลำดับที่ 4	ข้อ 20. ปรับปรุงสภาพห้องเรียน
ลำดับที่ 5	ข้อ 5. ลดจำนวนยุงในห้องเรียน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บุคลิกภาพแบบแสดงตัว
กลุ่มขนาด 4 คน

เวลา เริ่ม 15.45 น.
จำนวนหัวข้อทั้งสิ้น 14 ข้อ

เวลา สิ้นสุด 16.20 น.

รวมใช้เวลาทั้งสิ้น 35 นาที

หัวข้อทั้งหมดมีดังนี้	คะแนนระดับความสำคัญของหัวข้อ
1. ห้องน้ำสกปรก	20
2. ห้องเรียนไม่มีระเบียบ ,สกปรก	11
3. สุนัขในโรงเรียนมีเยอะมาก	9
4. ระเบียงมีวัสดุก่อสร้างมาวางไม่เป็นระเบียบ, อันตราย	6
5. สนามฟุตบอลไม่เปิดให้ใช้	4
6. สภาพโต๊ะเก้าอี้ชำรุด ใช้การไม่ได้	
7. ข้อสอบเลขยากเกินไป	
8. อาจารย์ดู	
9. ขยายเวลาพัก 10 นาทีให้มากขึ้น	3
10. อนุญาตให้ซื้ออาหารได้ทุกช่วงเวลา	
11. ให้นักเรียนออกนอกโรงเรียนได้	2
12. ลดหย่อนกฎระเบียบที่เกี่ยวกับการแต่งกายบ้าง	1
13. ไม่ต้องมีเครื่องแบบนักเรียน (เหมือนโรงเรียนญี่ปุ่น และอินเตอร์)	
14. ติดเครื่องปรับอากาศในห้องเรียน	4

หัวข้อที่ได้รับการเลือกมีดังนี้

ลำดับที่ 1	ข้อ 1. ห้องน้ำสกปรก
ลำดับที่ 2	ข้อ 2. ห้องเรียนไม่เป็นระเบียบ สกปรก
ลำดับที่ 3	ข้อ 3. สุนัขในโรงเรียนมีเยอะมาก
ลำดับที่ 4	ข้อ 4. ระเบียงมีวัสดุก่อสร้างมาวางไม่เป็นระเบียบ ,อันตราย
ลำดับที่ 5	ข้อ 5. สนามฟุตบอลไม่เปิดให้ใช้
	ข้อ 14. ติดเครื่องปรับอากาศในห้องเรียน

บุคลิกภาพแบบแสดงตัว
กลุ่มขนาด 4 คน

เวลา เริ่ม 15.40 น.
จำนวนหัวข้อทั้งสิ้น 9 ข้อ

เวลา สิ้นสุด 16.20 น.

รวมใช้เวลาทั้งสิ้น 40 นาที

หัวข้อทั้งหมดมีดังนี้	คะแนนระดับความสำคัญของหัวข้อ
1. ห้องน้ำสกปรก	16
2. เปลี่ยนตู้น้ำเย็น	11
3. ปรับปรุงสนามฟุตบอล	6
4. อนุญาตให้ซื้ออาหารในตอนกลางวันได้	7
5. ขยายเวลาพัก	12
6. ปรับปรุงโรงอาหาร (เล็ก สกปรก)	4
7. ไม่จำกัดเรื่องการแต่งกาย	2
8. ทาสีอาคารใหม่	1
9. โรงยิมสกปรก	1

หัวข้อที่ได้รับการเลือกมีดังนี้

ลำดับที่ 1	ข้อ 1. ห้องน้ำสกปรก
ลำดับที่ 2	ข้อ 5. ขยายเวลาพัก
ลำดับที่ 3	ข้อ 2. เปลี่ยนตู้น้ำเย็น
ลำดับที่ 4	ข้อ 4. อนุญาตให้ซื้ออาหารในตอนกลางวันได้
ลำดับที่ 5	ข้อ 3. ปรับปรุงสนามฟุตบอล

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บุคลิกภาพแบบแสดงตัว

กลุ่มขนาด 4 คน

เวลา เริ่ม 15.50 น.

เวลา สิ้นสุด 16.35 น.

รวมใช้เวลาทั้งสิ้น 45 นาที

จำนวนหัวข้อทั้งสิ้น 34 ข้อ

หัวข้อทั้งหมดมีดังนี้	คะแนนระดับความสำคัญของหัวข้อ
1. ปรับปรุงเรื่องความสะดวกสบายบริเวณโรงเรียนทั้งโรงเรียน	11
2. ไม่ควรมีสุนัขในโรงเรียน	2
3. เพิ่มปริมาณถังขยะในบริเวณต่างๆในโรงเรียน	
4. เพิ่มมาตรการการรักษาความปลอดภัย และเปิดไฟ ทางเดินตลอดทั้งคืน	
5. มีโต๊ะเรียน และเก้าอี้เรียนใหม่	2
6. สอดส่องเรื่องสิ่งมอมเมาในโรงเรียน	3
7. การเรียนการสอนควรมีปฏิบัติการมากๆ	
8. เพิ่มปริมาณโทรศัพท์สาธารณะ	1
9. ทาสีกระดาน และอาคารเรียนใหม่	
10. ให้นักเรียนหยุดอ่านหนังสือก่อนสอบ 1 วัน	
11. สร้างความสัมพันธ์ระหว่างรุ่นพี่ และรุ่นน้อง (พี่รักน้อง)	4
12. เพิ่มปริมาณกระดาษชำระและน้ำยาล้างมือในห้องน้ำ	
13. ซ่อมบานเกล็ด บันได หน้าต่าง ประตู ซ่อมแซมห้องน้ำ	4
14. เพิ่มเวลาพัก 10 นาทีเป็น 20 นาที และเพิ่มเวลาพักกลางวัน	3
15. อุปกรณ์กีฬาไม่เพียงพอ และเพิ่มจำนวนอุปกรณ์ ทางวิทยาศาสตร์	3
16. ไม่จำเป็นต้องเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียนทุกกิจกรรม เช่นงานปีใหม่ งานกีฬา	4
17. ควรมีกิจกรรมที่นักเรียนกับอาจารย์ร่วมกันปฏิบัติ	5
18. ควรปรับปรุงเครื่องแบบนักเรียนให้เป็น เสื้อยืดมีคอปก	4
19. ควรขยายเวลาการปิดประตูอาคารเรียนเป็นเวลา ประมาณ 16.45 น.	
20. เพิ่มปริมาณพัดลม หรือติดเครื่องปรับอากาศในห้องเรียน	5
21. ควรเก็บสิ่งก่อสร้างที่บริเวณสวนศึกษาโดยเร็ว	
22. ไม่ควรมีการเรียนการสอนคาบ "0" เนื่องจากทำให้นักเรียน พักผ่อนไม่เพียงพอ(ต้องตื่นเช้ามาก เนื่องจากบ้านไกล)	

23. เปิดโอกาสให้นักเรียนเลือกสีในกิจกรรมกีฬาของโรงเรียนได้
และสามารถเปลี่ยนสีได้ทุกปี
24. เพิ่มกิจกรรมให้นักเรียนมากกว่านี้
25. ควรมีลิฟท์ที่อาคารอเนกประสงค์
26. เพิ่มการประชาสัมพันธ์ในเรื่องต่างๆของโรงเรียนให้มากขึ้น
27. ให้อิสระให้กับนักเรียนในเรื่องการทำทรงผม การโทรศัพท์
อุปกรณ์ในการเล่นของนักเรียน (ของเล่น) 5
28. เพิ่มจำนวนโต๊ะที่รับประทานอาหารในวันที่นักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาตอนปลายเรียนรักษาดินแดน
29. กำจัดยุงในโรงเรียน 4
30. ควรอนุญาตให้ซื้ออาหารที่ร้านค้าได้ในตอนกลางวัน
31. ติดตั้งโทรทัศน์ในห้องเรียน
32. จัดอบรมคนงานในโรงเรียน (ดูเกินไป)
33. เปิดเพลงในตอน เช้า กลางวัน เย็น และพัก 10 นาที
34. ปลุกต้นไม้ในโรงเรียนเพิ่มขึ้น

หัวข้อที่ได้รับการเลือกมีดังนี้

ลำดับที่ 1	ข้อ 1. ปรับปรุงเรื่องความสะอาดบริเวณโรงเรียนทั้งโรงเรียน
ลำดับที่ 2	ข้อ 17. ควรมีกิจกรรมที่นักเรียนกับอาจารย์ร่วมกันปฏิบัติ
ข้อ 20. เพิ่มปริมาณพัดลม หรือติดเครื่องปรับอากาศในห้องเรียน
ข้อ 27. ให้อิสระให้กับนักเรียนในเรื่องการทำทรงผม การโทรศัพท์อุปกรณ์ในการเล่นของนักเรียน (ของเล่น)
ลำดับที่ 3	ข้อ 11. สร้างความสัมพันธ์ระหว่างรุ่นพี่ และรุ่นน้อง (พี่รังแกน้อง)
ข้อ 13. ซ่อมบานเกล็ด บันได หน้าต่าง ประตู ซ่อมแซมห้องน้ำ
ข้อ 16. ไม่จำเป็นต้องเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียนทุกกิจกรรมเช่นงานปีใหม่งานกีฬาสี
ข้อ 18. ควรปรับปรุงเครื่องแบบนักเรียนให้เป็นเสื้อยืดมีคอปก
ข้อ 29. กำจัดยุงในโรงเรียน
ลำดับที่ 4	ข้อ 6. สอดส่องเรื่องสิ่งมอมเมาในโรงเรียน
ข้อ 14. เพิ่มเวลาพัก 10 นาทีเป็น 20 นาที และเพิ่มเวลาพักกลางวัน
ข้อ 15. อุปกรณ์กีฬาไม่เพียงพอ และเพิ่มจำนวนอุปกรณ์ทางวิทยาศาสตร์
ลำดับที่ 5	ข้อ 2. ไม่ควรมีสุนัขในโรงเรียน
ข้อ 5. มีโต๊ะเรียน และเก้าอี้เรียนใหม่

บุคลิกภาพแบบแสดงตัว

กลุ่มขนาด 4 คน

เวลา เริ่ม 16.00 น.

เวลา สิ้นสุด 16.30 น.

รวมใช้เวลาทั้งสิ้น 30 นาที

จำนวนหัวข้อทั้งสิ้น 23 ข้อ

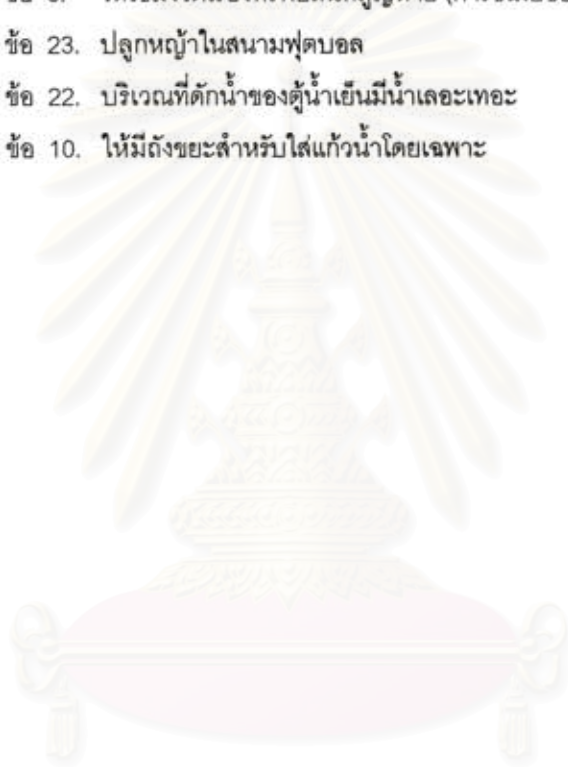
หัวข้อทั้งหมดมีดังนี้	คะแนนระดับความสำคัญของหัวข้อ
1. ควรปรับปรุงกฎและมาตรการต่างๆ ให้เข้มงวดขึ้น	9
2. ปรับปรุงสภาพห้องน้ำ เพิ่มปริมาณกระดาษชำระและให้ห้องน้ำอยู่ใกล้ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น	5
3. ซ่อมพัดลมในห้อง (บางห้องชำรุด)	
4. ปรับปรุงพฤติกรรมของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ตอนปลายบางคนที่มีพฤติกรรมไม่พึงประสงค์	9
5. เพิ่มอุปกรณ์วิทยาศาสตร์ให้เพียงพอในการใช้งาน	3
6. ให้เข้มงวดเรื่องทรัพย์สินที่สูญหาย (การขโมยของ)	6
7. เคาท์เตอร์ที่ตักอาหารควรเพิ่มขึ้นเนื่องจากนักเรียน 3 ระดับชั้นตักอาหารพร้อมกัน แฉวยาวมาก	3
8. ร้านค้าขายอาหารควรเพิ่มความสะอาดด้านหลังด้วย	
9. รณรงค์ให้ทิ้งขยะให้เป็นที่	2
10. ให้มีถังขยะสำหรับใส่แก้วน้ำโดยเฉพาะ	4
11. ขยายห้องถ่ายเอกสารให้อากาศถ่ายเทสะดวก	3
12. พัฒนาคุณภาพของนักเรียนให้มีความรับผิดชอบ และตรงต่อเวลา	11
13. ซ่อมโทรทัศน์สาธารณะที่ชำรุด	1
14. รอกที่ใช้ในการเจริญธรรมาภิบาล	
15. จัดกิจกรรมระหว่างรุ่นพี่กับรุ่นน้องเพื่อให้เกิดสัมพันธไมตรีที่ดี	3
16. ห้องFitness มีอุปกรณ์น้อยเกินไป	3
17. ขยายเวลาพักให้มากขึ้น	2
18. เมื่อฝนตกควรดูแลระเบียงไม่ให้มีน้ำขัง	
19. มีก๊อกน้ำสำหรับรองน้ำเพื่อใช้ดูพื้นในทุกๆระดับชั้น (ชั้นบนมีแต่ห้องน้ำหญิง เวลาผู้ชายเป็นเวรดูพื้น ต้องลงมาเอาน้ำที่ชั้นล่าง ลำบากมาก)	2
20. ให้มีกีฬาเทควันโดในกีฬาสาธิตสามัคคี	
21. ซ่อมระบบไฟฟ้าในโรงเรียน และคอมพิวเตอร์	

ในโรงเรียนให้ใช้งานได้

22. บริเวณที่ตักน้ำของตู้น้ำเย็นมีน้ำเลอะเทอะ	4
23. ปลุกหญ้าในสนามฟุตบอล	5

หัวข้อที่ได้รับการเลือก

ลำดับที่ 1	ข้อ 12. พัฒนาคุณภาพของนักเรียนให้มีความรับผิดชอบและตรงต่อเวลา
ลำดับที่ 2	ข้อ 1. ควรปรับปรุงกฎและมาตรการต่างๆให้เข้มงวดขึ้น
ข้อ 4. ปรับปรุงพฤติกรรมของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายบางคนที่มีพฤติกรรมไม่พึงประสงค์
ลำดับที่ 3	ข้อ 6. ให้เข้มงวดเรื่องทรัพย์สินที่สูญหาย (การขโมยของ)
ลำดับที่ 4	ข้อ 23. ปลุกหญ้าในสนามฟุตบอล
ลำดับที่ 5	ข้อ 22. บริเวณที่ตักน้ำของตู้น้ำเย็นมีน้ำเลอะเทอะ
ข้อ 10. ให้มีถังขยะสำหรับใส่แก้วน้ำโดยเฉพาะ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หัวข้อที่ได้รับการเลือกมีดังนี้

ลำดับที่ 1	ข้อ 1. ห้องน้ำสกรปรก
ลำดับที่ 2	ข้อ 5. ติดเครื่องปรับอากาศที่โรงอาหาร และโรงยิม
ลำดับที่ 3	ข้อ 12. เพิ่มสวัสดิการนักกีฬา และที่ซ้อมกีฬา
ลำดับที่ 4	ข้อ 4. ปรับปรุงสภาพห้องเรียน
	ข้อ 17. ไม่ต้องแต่งชุดลูกเสือมาจากบ้าน
ลำดับที่ 5	ข้อ 6. นักเรียนควรมีคุณธรรมและระเบียบมากขึ้น
	ข้อ 10. ปรับปรุงพื้น และระบบไฟฟ้าที่โรงยิม
	ข้อ 13. เพิ่มตู้โทรศัพท์

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บุคลิกภาพแบบแสดงตัว

กลุ่มขนาด 8 คน

เวลา เริ่ม 16.00 น.

เวลา สิ้นสุด 16.45 น.

รวมใช้เวลาดังกล่าว 45 นาที

จำนวนหัวข้อทั้งสิ้น 35 ข้อ

หัวข้อทั้งหมดมีดังนี้	คะแนนระดับความสำคัญของหัวข้อ
1. ปรับปรุงความสะอาดและสภาพของห้องน้ำ	32
2. ปรับปรุงความสะอาดในห้องเรียน	
3. เพิ่มปริมาณต้นไม้ในโรงเรียน	
4. นักเรียนควรปฏิบัติตามระเบียบวินัยของโรงเรียน	5
5. นักเรียนควรปรับปรุงความประพฤติของตนเอง	2
6. พัฒนาจุดเสริมโทรมของโรงเรียน	23
7. ติ้ะห็นบางตัวอยู่ในที่ลับตา ไม้ที่คณนัง	1
8. อุปกรณ์ในห้องเรียนไม่สมบูรณ์	
9. แก้ไขเรื่องสิ่งมอมเมาในโรงเรียน	4
10. เน้นการเรียนการสอนที่เน้นเนื้อหาเพื่อให้นักเรียน สอบได้คะแนนดี ๆ	
11. เพิ่มสวัสดิการให้แก่นักเรียนที่เป็นตัวแทนในการทำ กิจกรรมต่างๆ	3
12. สนามกีฬาในโรงเรียนมีน้อย และอยู่ในสภาพที่ควรปรับปรุง	
13. ข้อสอบบางวิชายากเกินไป	8
14. เพิ่มความสามัคคีของนักเรียน	
15. ปรับปรุงประเภทของอาหารกลางวันของโรงเรียน	
16. เพิ่มกิจกรรมเกี่ยวกับกีฬาภายในโรงเรียน	6
17. ขยายเวลาการขายสินค้าที่ห้องอุปกรณ์	4
18. เพิ่มความหลากหลายของร้านค้าอาหาร	3
19. ขยายเวลาการบริการของห้องพยาบาล	3
20. ห้องสมุดมีหนังสือน้อย	
21. ห้องน้ำปิดเร็วเกินไปไม่มีที่เข้า	1
22. ศูนย์ในโรงเรียนปริมาณมากเกินไป	11
23. หนังสือในห้องสมุดสภาพทรุดโทรมมาก	
24. เครื่องคอมพิวเตอร์ในห้องคอมพิวเตอร์ไม่มีอินเทอร์เน็ตใช้	5
25. เครื่องคอมพิวเตอร์ที่ห้องสมุดมีหลายเครื่อง แต่ไม่จำเป็นต่อการใช้งาน	
26. อนุญาตให้ผูกโบว์ได้หลายสี	

27. แปลงเกษตรในโรงเรียนไม่เป็นระเบียบ
28. โรงยิม(ชั้น 4 อาคารอเนกประสงค์)เปลี่ยว นรกแล้ว
29. เจ้าหน้าที่ และบรรรยากาศ ห้องพยาบาล และห้องสี่ๆ
นรกแล้ว (ไม่ยิ้ม)
30. รณรงค์ให้นักเรียนใช้ไฟฟ้าน้อยลง 2
31. ประตูหน้าโรงเรียนควรเข้าออกได้ตลอดเวลา
32. ปรับปรุงบุคลิกภาพของอาจารย์บางท่าน 4
33. วางระเบียบปฏิบัติของนักเรียนที่มาสาย 3
34. สร้างความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดระหว่างนักเรียนกับผู้อำนวยการ
35. อาจารย์บางท่านควรพูดจาสุภาพกว่าที่เป็นอยู่

หัวข้อที่ได้รับการเลือก

ลำดับที่ 1	ข้อ 1. ปรับปรุงความสะอาดและสภาพของห้องน้ำ
ลำดับที่ 2	ข้อ 6. พัฒนาคู่มือธรรมเนียมของโรงเรียน
ลำดับที่ 3	ข้อ 22. ศูนย์ในโรงเรียนปริมาณมากเกินไป
ลำดับที่ 4	ข้อ 13. ข้อสอบบางวิชายากเกินไป
	ข้อ 16. เพิ่มกิจกรรมเกี่ยวกับกีฬาภายในโรงเรียน
ลำดับที่ 5	ข้อ 24. เครื่องคอมพิวเตอร์ในห้องคอมพิวเตอร์ไม่มีอินเตอร์เน็ตใช้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บุคลิกภาพแบบแสดงตัว

กลุ่มขนาด 8 คน

เวลา เริ่ม 15.40 น.

เวลา สิ้นสุด 16.12 น.

รวมใช้เวลาทั้งสิ้น 32 นาที

จำนวนหัวข้อทั้งสิ้น 24 ข้อ

หัวข้อทั้งหมดมีดังนี้	คะแนนระดับความสำคัญขอ หัวข้อ
1. เพิ่มกิจกรรมภายในโรงเรียนให้มากขึ้น เช่น กิจกรรมทางกีฬา กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนแลกเปลี่ยน และกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน	29
2. ซ่อมแซมห้องน้ำให้อยู่ในสภาพที่ดี และดูแลเรื่องความสะอาด	19
3. ซ่อมอุปกรณ์ที่ต้องใช้ในการเรียนการสอนในห้องเรียนให้อยู่ในสภาพที่ดีและใช้งานได้	3
4. ซ่อมแซมสนามฮ็อกกี้ บาสเกตบอล เทนนิส และฟุตบอล ให้อยู่ในสภาพที่ดี และใช้งานได้อย่างดี	14
5. ให้มีห้องซ่อมดนตรี	5
6. ขยายขนาดของโรงอาหาร (โรงอาหารที่ไม่มีการซื้ออาหาร)	4
7. เพิ่มถังขยะในโรงเรียนให้มากขึ้น	
8. เก็บจำนวนห้องน้ำ	6
9. จัดให้นักเรียนได้ทัศนศึกษาออกสถานที่	12
10. มีกล่องรับความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องประเภทของอาหาร (อาหารกลางวันของโรงเรียน)	5
11. ตู้น้ำเย็นควรเย็นทุกตู้ และอยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ดี	2
12. ห้องปฏิบัติการต่างๆควรมีอุปกรณ์พร้อม และอยู่ในสภาพที่ดี (ห้อง Lab วิทยาศาสตร์)	6
13. ให้นักเรียนออกนอกโรงเรียนก่อน 15.30 น. ได้ (คาบ 8 ถ้าอาจารย์ปล่อยก่อนก็ให้ออกนอกโรงเรียนได้)	1
14. ให้อาจารย์ประจำวิชาเข้มงวดเรื่องการโดดเรียนของนักเรียน (เช็คชื่อและแจ้งห้องกิจการนักเรียนทุกครั้ง)	2
15. เพิ่มจำนวนพัสดุโรงอาหาร (โรงอาหารที่ไม่มีการซื้ออาหาร)	
16. เพิ่มปริมาณการดักอาหารกลางวันให้มากขึ้น (ให้พี่แม่ครัวดักกับข้าวให้มากขึ้นหน่อย)	
17. ซ่อมรั้วกันในที่ต่างๆ (บางบริเวณรั้วห่าง หัก หรือนายไป)	
18. ทาสีอาคารให้ดูใหม่ขึ้น	1
19. ปิดห้องเรียนให้ช้ากว่าเดิม (ในกรณีที่ออกไปเรียนนอกห้อง ในคาบ 8 หรือไปทำธุระที่อื่นๆ กลับมาที่ห้องแล้วห้องปิด)	3

20. มีสถานที่พักผ่อนให้มากขึ้น	1
21. ฝึกการหนีไฟเพื่อป้องกันอุบัติเหตุ	3
22. อนุญาตให้นำแก้วน้ำขึ้นบนอาคารเรียนได้	1
23. เพิ่มเงินเบี้ยเลี้ยงให้นักกีฬา (ในกีฬาสาธิตสามัคคี)	2
24. ให้นำนักเรียนกลับมาที่โรงเรียนหลังการเลิกเรียน รด.	1

หัวข้อที่ได้รับการเลือก มีดังนี้

ลำดับที่ 1	ข้อ 1. เพิ่มกิจกรรมภายในโรงเรียนให้มากขึ้น เช่น กิจกรรมทางกีฬา กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนแลกเปลี่ยน และกิจกรรมที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน
ลำดับที่ 2	ข้อ 2. ซ่อมแซมห้องน้ำให้อยู่ในสภาพที่ดี และดูแลเรื่องความสะอาด
ลำดับที่ 3	ข้อ 4. ซ่อมแซมสนามฮ็อกกี บาสเกตบอล เทนนิส และฟุตบอลให้อยู่ในสภาพที่ดี และใช้งานได้อย่างดี
ลำดับที่ 4	ข้อ 9. จัดให้นักเรียนได้ทัศนศึกษาออกสถานที่
ลำดับที่ 5	ข้อ 12. ห้องปฏิบัติการต่างๆควรมีอุปกรณ์พร้อม และอยู่ในสภาพที่ดี (ห้อง Lab วิทยาศาสตร์)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บุคลิกภาพแบบแสดงตัว

กลุ่มขนาด 8 คน

เวลา เริ่ม 15.42 น.

เวลา สิ้นสุด 16.23 น.

รวมใช้เวลาดังสิ้น 41 นาที

จำนวนหัวข้อทั้งสิ้น 22 ข้อ

หัวข้อทั้งหมดมีดังนี้	คะแนนระดับความสำคัญของหัวข้อ
1. ห้องน้ำสกปรก (ที่พื้นมีทราย เศษบุหรี ไม่มีกระดาษชำระ ก๊อกน้ำเสีย น้ำกดไม่ลง)	36
2. ตู้น้ำเย็นควรเย็น และมีน้ำ ให้รักษาความสะอาดบริเวณรอบๆตู้น้ำเย็น เพิ่มถังขยะใกล้ตู้น้ำเย็น	13
3. ลดจำนวนสุนัข เนื่องจากสุนัขสามารถขึ้นไปบนโต๊ะเสิร์ฟอาหารที่วางไว้ และร้านค้า โรงอาหารล้างภาชนะไม่สะอาด ก่อให้เกิดเชื้อโรคได้	12
4. อุปกรณ์กีฬาทุกประเภทชำรุดจำนวนมาก	
5. ให้ห้องสมุดมีประเภทของหนังสือหลายๆ	
6. จัดหาสถานที่ทำการบ้าน และรอผู้ปกครองเมื่อฝนตก	8
7. อาหารกลางวันมีปริมาณไม่เพียงพอสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เนื่องจากบางวิชาเลิกเรียนช้า บางกึ่งอาหารไม่เพียงพอต้องยืนรอ ทำให้รับประทานอาหารเช้าเข้าเรียนช้า	
8. ไม่มีการเรียนในคาบ 0 (7.40-8.30 น.)	
9. ขยายเวลาการพักกลางวัน	
10. ควรเปิดไฟระหว่างทางเดิน	5
11. ปรับปรุงสนามบาสเกตบอลให้ดีขึ้น	8
12. ขยายเวลาการบริการของห้องพยาบาล	3
13. ให้ใช้ชอล์กไร้ฝุ่น ที่เป็นทั้งชอล์กสี และชอล์กขาว และเขียนง่าย	2
14. ปรับปรุง โต๊ะ เก้าอี้ในห้องเรียนให้อยู่ในสภาพดี	7
15. จาน ถาดอาหาร ช้อน และส้อม ไม่สะอาด	9
16. ห้องพักอาจารย์อยู่ไกลกัน เป็นอุปสรรคในการส่งการบ้าน (ใช้เวลาในการเดินทางมาก)	
17. บิมน้ำที่ห้อง 4/7 มีเสียงดังรบกวนการเรียนการสอน	5
18. ควรจัดหาตู้สำหรับเคาะแปรงลบกระดานเนื่องจากมีฝุ่นมาก	1
19. จัดกิจกรรมร่วมกันระหว่างโรงเรียนประถม และมัธยม	2
20. อนุญาตให้ออกนอกโรงเรียนในตอนเช้าเมื่อมาถึงโรงเรียนแล้วได้ (โดยให้การออกครั้งนี้ดำเนินการเสร็จที่ป้อมยามไม่ต้องผ่านอาจารย์ประจำชั้น และไม่ต้องขึ้นมาที่ห้องกิจการนักเรียน	7

ใช้การแลกเปลี่ยนนักเรียนที่ป้อมยามได้เลย)

21. จัดกล่องแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับอาจารย์แต่ละท่าน 2
22. ขยายเวลาในการปิดห้องเรียน

หัวข้อที่ได้รับการเลือก

ลำดับที่ 1	ข้อ 1. ห้องน้ำสกปรก (ที่พื้นมีทราย เศษบุหรี ไม่มีกระดาษชำระ ก๊อกน้ำเสียน้ำกดไม่ลง)
ลำดับที่ 2	ข้อ 2. ตู้น้ำเย็นควรวี้น และมีน้ำ ให้รักษาความสะอาดบริเวณรอบๆตู้น้ำเย็น เพิ่มถังขยะใกล้ตู้น้ำเย็น
ลำดับที่ 3	ข้อ 3. ลดจำนวนสุนัข เนื่องจากสุนัขสามารถขึ้นไปบนโต๊ะเสิร์ฟอาหารที่วางไว้ และร้านค้า โรงอาหารข้างภาชนะไม่สะอาด ก่อให้เกิดเชื้อโรคได้
ลำดับที่ 4	ข้อ 15. งาน ภาตอาหาร ช้อน และส้อม ไม่สะอาด
ลำดับที่ 5	ข้อ 6. จัดหาสถานที่ทำการบ้าน และรอผู้ปกครองเมื่อฝนตก
	ข้อ 11. ปรับปรุงสนามบาสเกตบอลให้ดีขึ้น

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บุคลิกภาพแบบแสดงตัว
กลุ่มขนาด 8 คน

เวลา เริ่ม 15.43 น.
จำนวนหัวข้อทั้งสิ้น 47 ข้อ

เวลา สิ้นสุด 16.31 น.

รวมใช้เวลาดังสิ้น 48 นาที

หัวข้อทั้งหมดมีดังนี้	คะแนนระดับความสำคัญของหัวข้อ
1. พัฒนาศักยภาพด้านการศึกษา กีฬา และกิจกรรมของนักเรียน	10
2. ปรับปรุงหลักสูตร วิธีการสอนให้น่าสนใจ มากกว่าที่จะให้ครูให้ความรู้แก่นักเรียนอย่างเดียว	20
3. ปรับปรุงด้านความสะอาดของห้องน้ำ	12
4. เลิกชั้นเรียนให้ตรงเวลา	1
5. เพิ่มร้านอาหารให้ใกล้ตึกนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายบ้าง	
6. มีรูปแบบการสอนที่สามารถวัดผลการเรียนได้จริง เช่นข้อสอบบางวิชาที่ยากมากก็ไม่สามารถวัดอะไรได้ทำให้เสียเปรียบโรงเรียนอื่น	13
7. ตู้น้ำเย็นควรเย็น และบริเวณรอบๆตู้น้ำเย็นสกปรกมาก	4
8. อุปกรณ์ต่างๆไม่ได้ใช้ให้เกิดประโยชน์ เช่น อุปกรณ์ในห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์	
9. วางกฎระเบียบให้เคร่งครัดเพื่ออำนวยความสะดวกความเรียบร้อยของนักเรียน และควรแจ้งกฎให้รับรู้ร่วมกันจะได้ปฏิบัติตามได้อย่างถูกต้อง	3
10. ลดจำนวนสุนัข	4
11. กรณีที่มีนักเรียนลืมอุปกรณ์กีฬาควรส่งคืนเจ้าของไม่ควรยึด	
12. ไม่ควรเคร่งครัดกับธรรมชาติของนักเรียนมากเกินไป เช่นสีโบว์และทรงผม	3
13. ส่งเสริมให้นักเรียนมีจริยธรรม เช่น ไม่ให้นักเรียนตีกัน การข่มขู่	10
14. กระจกด้านบนของห้องเรียนสะท้อนแสง	
15. ชมรมที่จัดตั้งขึ้นควรจัดกิจกรรมมากๆ เนื่องจากเก็บเงินสมาชิกไปแล้ว (หลอกจัดตั้ง)	2
16. ปรับปรุงเครื่องตรวจข้อสอบของโรงเรียน เนื่องจากมีการผิดพลาดมาก ตรวจผิดบ่อยครั้ง	4
17. ช่อมหลอดไฟในโรงยิมให้ใช้งานได้	
18. หานหนังสือใหม่ๆเข้ามาในห้องสมุดบ้าง เนื่องจาก หนังสือที่มีเก่าล้าสมัย เหลือ มอดกิน	1
19. มีแบบสอบถามในการพัฒนาโรงเรียนให้แก่ นักเรียนทุกคน	1
20. สนับสนุนให้นักเรียนทำกิจกรรมในโรงเรียน โดยเพิ่มกิจกรรมในโรงเรียนให้มากขึ้น	2

21. สนับสนุนให้นักเรียนเข้าร่วมแข่งขัน สอบชิงทุน และประชาสัมพันธ์
การสอบต่างๆให้รู้ทั่วถึง 4
22. จัดโครงการ Recycle ในโรงเรียน เช่นกระดาษ แก้ว โลหะ
23. ทำความสะอาดอัศจรรย์ในโรงเรียน
24. เพิ่มประเภทของสินค้าในร้านขายอุปกรณ์ 3
25. ขยายเวลาพัก 10 นาทีในช่วงเช้า และบ่าย 2
26. ปรับปรุงสนามกีฬาที่ชำรุดให้ใช้งานได้ดี พร้อมทั้งดูแลรักษา
สภาพที่ดีอยู่แล้ว 2
27. เปิดห้องขายอุปกรณ์ให้ตรงเวลา
28. เพิ่มปริมาณร้านค้าเอกสารในโรงเรียน
29. เปลี่ยนบานเกล็ดที่ชำรุด (บางห้องเรียน)
30. ราคาอาหารที่ร้านค้าควรลดลง (แสมเบอร์เกอร์) 3
31. บริเวณรอบๆตึกเรียนควรดูแลให้ถูกสุขลักษณะ (มีแมลง และยุ่งมาก)
32. รับรองความปลอดภัยของนักเรียนทุกคน 5
33. ส่งเสริมการแข่งขันกีฬาภายนอกโรงเรียน
34. แบ่งเนื้อที่ของสนามหญ้าให้นักเรียนหญิงบ้าง (นักเรียนชายยึดพื้นที่
ทั้งหมด ทั้ง 2 สนาม)
35. เพิ่มความสัมพันธ์ระหว่างครู นักเรียน และบุคลากรในโรงเรียน 1
36. ทำความสะอาดโต๊ะเรียน เนื่องจากมีรอยขีดข่วน
37. เพิ่มปริมาณห้องน้ำในโรงเรียน
38. ขยายเวลาการเก็บอาหารกลางวันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ตอนปลาย เนื่องจากอาจารย์บางท่านปล่อยช้า 1
39. ให้นักเรียนทุกคนมีสิทธิเท่าเทียมกัน 1
40. ให้ครูเป็นแบบอย่างแก่นักเรียนในทุกเรื่อง 4
41. เพิ่มปริมาณพัดลมในห้องเรียน หรือติดตั้งเครื่องปรับอากาศ
42. ปลุกจิตสำนึกให้นักเรียนไม่ทำลายทรัพย์สินของส่วนรวม 1
43. ปรับปรุงที่วางจานอาหารทั้งโรงอาหารโรงเรียน และโรงอาหารร้านค้า
เนื่องจากสกปรก และสุนัขสามารถขึ้นไปกินเศษอาหารที่เหลือจากจานได้
44. อนุญาตให้ออกนอกโรงเรียนในเวลาเช้าได้
45. ขยายเวลาการปิดห้องน้ำ
46. ให้ครูเข้าใจนักเรียนที่เป็นกรณีพิเศษ (เด็กมีปัญหา) 3
47. จัดที่นั่งที่สามารถหลบฝนได้เมื่อฝนตก

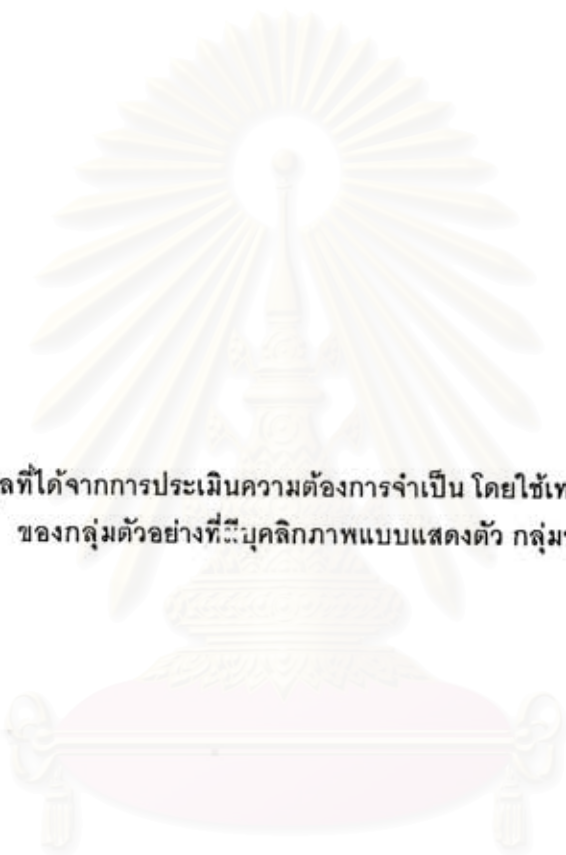
หัวข้อที่ได้รับการเลือกมีดังนี้

- ลำดับที่ 1 ข้อ 2. ปรับปรุงหลักสูตร วิธีการสอนให้น่าสนใจ มากกว่าที่จะให้ครูให้ความรู้
แก่นักเรียนอย่างเดียว

- ลำดับที่ 2 ข้อ 6. มีรูปแบบการสอนที่สามารถวัดผลการเรียนได้จริง เช่นข้อสอบบางวิชาที่ยากมากๆก็ไม่สามารถวัดอะไรได้ทำให้เสียเปรียบโรงเรียนอื่น
- ลำดับที่ 3 ข้อ 3. ปรับปรุงด้านความสะดวกของห้องน้ำ
- ลำดับที่ 4 ข้อ 1. พัฒนาศักยภาพด้านการศึกษา กีฬา และกิจกรรมของนักเรียน
ข้อ 13. ส่งเสริมให้นักเรียนมีจริยธรรม เช่น ไม่ให้นักเรียนตีกัน การข่มขู่
- ลำดับที่ 5 ข้อ 32. รับรองความปลอดภัยของนักเรียนทุกคน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อมูลที่ได้จากการประเมินความต้องการจำเป็น โดยใช้เทคนิคกลุ่มสมมติ
ของกลุ่มตัวอย่างที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัว กลุ่มขนาด 12 คน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บุคลิกภาพแบบแสดงตัว

กลุ่มขนาด 12 คน

เวลาเริ่ม 15.40 น.

เวลาสิ้นสุด 16.47 น.

รวมใช้เวลาดังนี้ 67 นาที

จำนวนหัวข้อทั้งสิ้น 39 ข้อ

หัวข้อทั้งหมด มีดังนี้	คะแนนระดับความสำคัญของหัวข้อ
1. จัดระเบียบในด้านความสะอาดในที่ต่างๆ (รวมไปถึงที่โรงยิมด้วย)	24
2. กำจัดสุนัขให้น้อยลง	3
3. กำจัดสัตว์ที่ไม่พึงประสงค์ (งูเห่า ยุง ตึกแก)	
4. ห้องน้ำสะอาด	23
5. ล้างภาชนะ และถาดอาหารให้สะอาด	11
6. อนุญาตให้แต่งไปรเวทในวันหยุด	
7. ให้เลือกประเภทของอาหารได้หลากหลายขึ้น (ทั้งอาหารกลางวันของโรงเรียน และที่ร้านค้า)	
8. ปรับปรุงสภาพโรงเรียนโดยทั่วไปให้สมบูรณ์ (หินอ่อนด้านหน้าโรงเรียนหลุด ปากี่โรงยิมหลุด)	9
9. ลดบทบาทของวงโยทวาทิตลง	
10. ปรับปรุงหลักสูตรบางวิชาที่เก่าเกินไปไม่สามารถนำมาใช้ ในชีวิตประจำวัน รวมไปถึงหนังสือเรียนที่เก่า ไม่ทันสมัย ต่อเหตุการณ์ปัจจุบัน	25
11. ปรับปรุงอุปกรณ์ต่างๆเกี่ยวกับการเรียนการสอนให้ทันสมัย ใช้งานได้ ไม่ชำรุด รวมไปถึงอุปกรณ์ต่างๆในห้องทดลอง	25
12. ปรับปรุงคำพูด และพฤติกรรมที่ไม่สุภาพของคณาจารย์ในโรงเรียน	5
13. เพิ่มงบประมาณในการซื้ออุปกรณ์ให้วงดนตรีไทย	
14. ความเคารพ และความเกรงอกเกรงใจกันระหว่างรุ่นพี่และรุ่นน้อง	14
15. เปิดประตูห้องเรียนให้ตรงเวลา	
16. จัดทัศนศึกษาบ่อยๆ	
17. ปรับการเรียนการสอนในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ให้จบหลักสูตรภายในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	2
18. ให้สิทธิและอำนาจแก่สภานักเรียนให้มากขึ้น	
19. สร้างห้องอาบน้ำชั้นล่างเพื่อให้นักกีฬาที่ใช้สนามข้างล่างใช้	
20. จัดที่เลี้ยงสุนัขให้เป็นสัดส่วน และกำจัดสิ่งปฏิกูล จากสุนัขให้เป็นที่เป็นทาง	8
21. การดักอาหารกลางวันของโรงเรียนควรดักให้เท่าเทียมกันทุกคน	

22. ควรมีคนตรวจตราบริเวณหลังโรงเรียนเนื่องจากเป็นที่ลับตาคน	3
23. อนุญาตให้ใช้โบว์ได้หลากหลายสีขึ้น และกำหนดวัน ตรวจผมแน่นอน และควรบอกล่วงหน้า	
24. เพิ่มพัดลมในห้องเรียน	3
25. ให้ซื้ออาหารในตอนกลางวันได้	
26. ตู้น้ำเย็นควรเย็นทุกตู้	
27. จัดการแข่งขันกีฬาโดยให้อาจารย์มีส่วนร่วมในการจัดด้วย	
28. จัดสร้างห้องชมรม	2
29. มีโทรศัพท์สาธารณะทุกตึก	2
30. กำจัดเศษสิ่งก่อสร้างในโรงเรียน	3
31. ปลุกต้นไม้แปลกๆในบริเวณโรงเรียน	
32. เพิ่มเวลาพักให้มากขึ้น (พัก 10 นาที)	
33. เพิ่มความเป็นกันเองระหว่างอาจารย์ และนักเรียนเพื่ออาจารย์ จะได้เข้าใจนักเรียนมากขึ้น และจะส่งผลให้สอนนักเรียน ให้เข้าใจได้มากขึ้น	11
34. เพิ่มเวลาเรียนให้มากขึ้น	2
35. ปรับข้อสอบให้ง่ายขึ้น	1
36. เพิ่มอุปกรณ์ในห้อง Fitness	
37. กรณีที่เกิดการทะเลาะวิวาทควรลงโทษผู้ที่เป็นผู้เริ่มเรื่องให้หนักกว่า	
38. รื้อที่กั้นสามเหลี่ยมด้านนอกโรงเรียนด้านประตูศาลพระภูมิ	
39. สุ่มตรวจค้นสิ่งของที่ไม่น่าพึงประสงค์จากนักเรียน	4

หัวข้อที่ได้รับการเลือก มีดังนี้

ลำดับที่ 1	ข้อ 10. ปรับปรุงหลักสูตรบางวิชาที่เก่าเกินไปไม่สามารถนำมาใช้ในชีวิตประจำวัน รวมไปถึงหนังสือเรียนที่เก่า ไม่ทันสมัยต่อเหตุการณ์ปัจจุบัน
	ข้อ 11. ปรับปรุงอุปกรณ์ต่างๆเกี่ยวกับการเรียนการสอนให้ทันสมัยใช้งานได้ ไม่ชำรุด รวมไปถึงอุปกรณ์ต่างๆในห้องทดลอง
ลำดับที่ 2	ข้อ 1. จัดระเบียบในด้านความสะอาดในที่ต่างๆ(รวมไปถึงที่โรงยิมด้วย)
ลำดับที่ 3	ข้อ 4. ห้องน้ำสะอาด
ลำดับที่ 4	ข้อ 14. ความเคารพ และความเกรงอกเกรงใจกันระหว่างรุ่นพี่และรุ่นน้อง
ลำดับที่ 5	ข้อ 5. ล้างภาชนะ และถาดอาหารให้สะอาด
	ข้อ 33. เพิ่มความเป็นกันเองระหว่างอาจารย์ และนักเรียนเพื่ออาจารย์จะได้ เข้าใจนักเรียนมากขึ้น และจะส่งผลให้สอนนักเรียนให้เข้าใจได้มากขึ้น

บุคลิกภาพแบบแสดงตัว
กลุ่มขนาด 12 คน

เวลาเริ่ม 16.10 น.

เวลาสิ้นสุด 17.35 น.

รวมใช้เวลาดังกล่าว 85 นาที

จำนวนหัวข้อทั้งสิ้น 17 ข้อ

หัวข้อทั้งหมดมีดังนี้	คะแนนระดับความสำคัญของหัวข้อ
1. ปรับปรุงสภาพห้องน้ำ (ขยะมาก เปิดตลอดเวลา มีประตูทุกห้อง)	41
2. จัดหลักสูตรให้น่าสนใจขึ้น	13
3. ติดพัดลมในทุกห้อง	18
4. สนับสนุนกิจกรรมด้านกีฬา และวิชาการ	27
5. เปิดสนามฟุตบอลตลอดเวลา สภาพสนามเป็นหลุม บ่อ	7
6. ยกเลิกการเรียนการสอนในคาบ "0"	9
7. ปรับปรุงสภาพอุปกรณ์ในห้องปฏิบัติการ	9
8. ปลุกต้นไม้ในโรงเรียนให้มาก	6
9. ข้าวสำหรับอาหารกลางวัน ควรใช้ข้าวหอมมะลิ ไม่แข็ง	5
10. กวดขันดูแลเรื่องสิ่งมอมเมาในโรงเรียน	7
11. ขยายเวลาการปิดห้องเรียน	5
12. โรงเรียนเล็กซ้ำเกินไป	4
13. ทำข้อสอบให้ง่ายขึ้น	6
14. ปรับปรุงคุณภาพนักเรียน	9
15. ปูหญ้าที่สนามหญ้าเทียม	
16. การเรียนเร่งรัดมากเกินไป	8
17. ปรับปรุงสภาพหลักสูตรบริเวณชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และ 6	

หัวข้อที่ได้รับการเลือก

ลำดับที่ 1	ข้อ 1. ปรับปรุงสภาพห้องน้ำ (ขยะมาก เปิดตลอดเวลา มีประตูทุกห้อง)
ลำดับที่ 2	ข้อ 4. สนับสนุนกิจกรรมด้านกีฬา และวิชาการ
ลำดับที่ 3	ข้อ 3. ติดพัดลมในทุกห้อง
ลำดับที่ 4	ข้อ 2. จัดหลักสูตรให้น่าสนใจขึ้น
ลำดับที่ 5	ข้อ 6. ยกเลิกการเรียนการสอนในคาบ "0"
	ข้อ 7. ปรับปรุงสภาพอุปกรณ์ในห้องปฏิบัติการ
	ข้อ 14. ปรับปรุงคุณภาพนักเรียน

บุคลิกภาพแบบแสดงตัว

กลุ่มขนาด 12 คน

เวลาเริ่ม 15.45 น.

เวลาสิ้นสุด 17.10 น.

รวมใช้เวลาทั้งสิ้น 85 นาที

จำนวนหัวข้อทั้งสิ้น 30 ข้อ

หัวข้อทั้งหมดมีดังนี้	คะแนนระดับความสำคัญของหัวข้อ
1. การทำความสะอาดห้องต่างๆ (ทั้งห้องเรียนและห้องปฏิบัติการ)	32
2. สร้างจิตสำนึกเรื่องความรับผิดชอบต่อส่วนรวม	11
3. สหกรณ์ร้านค้า ควรเพิ่มประเภทร้านค้า และขยายเวลา บริการให้มากขึ้น และเปิดขายอย่างสม่ำเสมอ	7
4. จัดการอย่างเด็ดขาดกับการแต่งกายของนักเรียนชาย (แต่งกายไม่สุภาพมาก)	3
5. มีปริมาณขยะในโรงอาหารมาก และไม่ได้เก็บให้สะอาด รวมไปถึงโต๊ะอาหารสกปรก (ทั้งโรงอาหารโรงเรียน และโรงอาหารร้านค้า)	6
6. ฝึกการป้องกันอุบัติเหตุในกรณีฉุกเฉิน	
7. ให้มีการจัดการเรียนการสอนนอกห้องเรียนมากขึ้น	3
8. อาจารย์ให้การสนับสนุนนักเรียนในด้านต่างๆ (กิจกรรม การเรียนการสอน กีฬา และการแข่งขันต่างๆ)	
9. ส่งเสริมให้นักเรียนใช้ Internet (โดยให้บริการนักเรียนใช้ เครื่องที่โรงเรียนได้)	13
10. เก็บวัสดุที่เป็นเศษเหลือจากการก่อสร้างให้เรียบร้อย	
11. สร้างความสัมพันธ์ระหว่างรุ่นพี่ และรุ่นน้อง	18
12. ติดตั้งตู้ ATM เพื่อใช้ในกรณีฉุกเฉิน และติดตั้งโทรศัพท์เพิ่ม (โดยให้นักเรียนช่วยกันรักษาสภาพให้ดี)	3
13. พื้นที่ต่างๆในอาคารอเนกประสงค์ควรจัดทำให้โปร่งกว่าที่เป็นอยู่ (ช่องทางเดินตรงกลางห้องมีด และอัฒ โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่โรงยิม อากาศถ่ายเทไม่สะดวก)	
14. อนุญาตให้เปิดเพลงในช่วงพักกลางวัน	1
15. เพิ่มร้านบริการถ่ายเอกสาร	8
16. รั้วกันรั้วมระเบียงควรให้สูงกว่านี้ (นักเรียนบางคนสูง โดยเฉพาะ ม.ปลาย อาจพลัดตกได้)	
17. ปลดปล่อยชั้นเรียนให้ตรงเวลา (อาจารย์บางท่านปล่อยช้า)	2
18. มีมาตรการที่เด็ดขาดในการจัดการเรื่องสิ่งมอมเมาในโรงเรียน	20
19. ฝึกและอบรมมารยาทที่ดีให้แก่ักนักเรียน (การปฏิบัติ)	23

20. ให้นักเรียนพูดจาให้สุภาพ	4
21. ปูหน้าเตียงให้เรียบร้อยสามารถใช้งานได้ (หน้าเตียงชำรุด ไม่ได้รับการปรับปรุง สนามปูนจึงใช้ไม่ได้)	
22. ขยายเวลาการปิดร้านค้า (ในตอนเย็น)	
23. บางจุดในโรงเรียนเปลี่ยวมาก	6
24. คุมกำเนิดสุนัข	7
25. ทำความสะอาดโรงยิม (ชั้น 4 อาคารอเนกประสงค์)	4
26. เพิ่มสนามกีฬา (แบดมินตัน บาสเกตบอล)	4
27. ปรับปรุงสภาพสนามบาสหน้าโรงเรียน	3
28. อุปกรณ์กีฬาอยู่ในสภาพไม่ดี	1
29. เพิ่มปริมาณถังขยะในโรงอาหาร	1
30. ปรับปรุงห้องเปลี่ยนชุดพละของนักเรียนหญิง	1

หัวข้อที่ได้รับการเลือก คือ

ลำดับที่ 1	ข้อ 1. การทำความสะอาดห้องต่างๆ (ทั้งห้องเรียนและห้องปฏิบัติการ)
ลำดับที่ 2	ข้อ 19. ฝึกและอบรมมารยาทที่ดีให้แก่นักเรียน (การปฏิบัติ)
ลำดับที่ 3	ข้อ 18. มีมาตรการที่เด็ดขาดในการจัดการเรื่องสิ่งมอมเมาในโรงเรียน
ลำดับที่ 4	ข้อ 11. สร้างความสัมพันธ์ระหว่างรุ่นพี่ และรุ่นน้อง
ลำดับที่ 5	ข้อ 9. ส่งเสริมให้นักเรียนใช้ Internet (โดยให้บริการนักเรียนใช้เครื่องที่โรงเรียนได้)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

18. เพิ่มความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์และนักเรียนให้มากขึ้น	8
19. พัฒนาบุคลิกภาพ การพูดจา และมารยาทของยาม	
20. ให้นักเรียนทำกิจกรรมชมรมอย่างอิสระ	
21. รับฟังความคิดเห็นของนักเรียนให้มากกว่านี้	4
22. พัฒนาศักยภาพของนักเรียนในทุกๆด้าน	7
23. จัดหาทุนต่างๆให้นักเรียนเพิ่มขึ้น	4
24. พัฒนาสื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัย และมีปริมาณมากๆ	
25. เปิดโอกาสให้นักเรียนใช้อุปกรณ์ที่มีในโรงเรียนให้มากขึ้น	5
26. กวดขัน และเข้มงวดกับนักเรียนให้ปฏิบัติตามระเบียบของโรงเรียน	
27. ให้อาจารย์ในโรงเรียนดูแลนักเรียนอย่างเอาใจใส่มากกว่านี้ (อาจารย์ บางท่านละเลยต่อการปฏิบัติตนที่ไม่ดีของนักเรียน)	
28. ประดูและบานเกล็ดห้องเรียนบางห้องเรียนชำรุด	
29. กฎ ระเบียบที่ตั้งไว้เข้มงวดเกินไป	5
30. ขยายขนาดโรงอาหารร้านค้า	
31. ข้อสอบยากเกินไป	2
32. ตู้น้ำเย็นไม่เย็น มีไม่เพียงพอ บางตู้ไม่มีน้ำ	5
33. พัฒนาคุณภาพบุคลากรในโรงเรียน (ทั้งอาจารย์ครู เจ้าหน้าที่ นักการภารโรง ให้ตระหนักในหน้าที่ของตนเองและการปฏิบัติ ต่อนักเรียน)	
34. การปฏิบัติตนของอาจารย์บางท่านไม่เหมาะสม (โดยเฉพาะการพูดจา)	3
35. ปรับปรุงสภาพสวนหย่อม (บริเวณน้ำพุ) ในโรงเรียน	
36. ตัดนาฬิกาประจำห้อง	
37. จัดตั้งโทรทัศน์ตามห้องเพื่อให้นักเรียนได้รับข่าวสารที่ทันสมัยเสมอ	
38. ลดราคาค่าเล่าเรียน	1
39. ลำโพงขยายเสียงในห้องเสียงบ่อย	
40. นักเรียนชั้นมัธยมปลายมีอาหารกลางวันไม่พอ	
41. สนามสำหรับออกกำลังกายไม่เพียงพอต่อความต้องการ	
42. ให้อาจารย์ที่เป็นอาจารย์นิเทศก์เพิ่มการเอาใจใส่อาจารย์นิสิตเพิ่มขึ้น	12
43. สร้างค่านิยมให้นักเรียนรักษาสัมบัติทั้งของส่วนตัว และส่วนรวม	5

หัวข้อที่ได้รับการเลือก

ลำดับที่ 1	ข้อ 13. ปรับปรุงรูปแบบการเรียนการสอนให้น่าสนใจยิ่งขึ้น
ลำดับที่ 2	ข้อ 6. ปรับปรุงห้องน้ำในด้านความสะอาด และสภาพที่ชำรุด
ลำดับที่ 3	ข้อ 11. ปรับปรุงสภาพของโรงเรียนที่ชำรุดเสื่อมโทรม(รอยต่อทางเดินบนอาคาร เรียน และทางเดินหน้าโรงเรียน)
	ข้อ 16. มีมาตรการลงโทษนักเรียนที่ทำผิดอย่างจริงจัง

- ลำดับที่ 4
- ข้อ 42. ให้อาจารย์ที่เป็นอาจารย์นิเทศก์เพิ่มการเอาใจใส่อาจารย์นิสิตเพิ่มขึ้นลำดับที่ 5
 - ข้อ 17. สนับสนุนด้านวิชาการ กีฬา และศิลปะให้มากขึ้น (เปิดโอกาสให้นักเรียนทุกคนได้เข้าร่วมกิจกรรมต่างๆทั้งภายใน และภายนอกโรงเรียนและให้นักเรียนทุกคนได้รับข่าวสาร การแข่งขัน เท่าเทียมกัน ด้วย)
 - ข้อ 18. เพิ่มความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์และนักเรียนให้มากขึ้น

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บุคลิกภาพแบบแสดงตัว

กลุ่มขนาด 12 คน

เวลา เริ่ม 16.00 น.

เวลา สิ้นสุด 17.15 น.

รวมใช้เวลาดังสิ้น 75 นาที

จำนวนหัวข้อทั้งสิ้น 30 ข้อ

หัวข้อทั้งหมดมีดังนี้	คะแนนระดับความสำคัญของหัวข้อ
1. ความสะอาดของห้องน้ำ	32
2. เพิ่มความสัมพันธ์ระหว่างรุ่นพี่และน้องให้รักกัน	23
3. เจ้าหน้าที่ฝ่ายอาคารหน้าตา บุคลิกภาพน่ากลัว	
4. จัดคอนเสิร์ตให้นักเรียนได้รับความบันเทิงบ้าง	5
5. กำหนดเวลาการตรวจผมให้แน่นอนและ ไม่ควรบ่อยเกินไป	1
6. เปิดรับนักเรียนในตอนมัธยมศึกษาปีที่ 1	8
7. ควรเปลี่ยนที่ตั้งห้องกิจการนักเรียนให้อยู่ชั้นล่าง (เวลามีธุระต้องติดต่อต้องเดินไกล)	2
8. ปรับปรุงสภาพห้องปฏิบัติการเคมี	6
9. มีมาตรการจัดการกับสุนัขในโรงเรียน	6
10. เพิ่มมาตรการการตรวจตราเรื่องบุคคลที่เข้าออกโรงเรียน อย่างจริงจัง	20
11. สถานที่บางบริเวณของโรงเรียนเปลี่ยวมาก (อาคารอนุเคราะห์สงฆ์ ด้านหลังโรงเรียน)	8
12. ปรับปรุงสภาพสนามกีฬา และอุปกรณ์กีฬาให้ใช้งานได้ดี	11
13. จัดให้มีธนาคารนักเรียน	
14. มีห้องซ้อมดนตรีสากล	4
15. ให้นักเรียนชั้นอื่นๆ เล่นบนเวทีคอนเสิร์ต ม.6 โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย	3
16. มีการประกวดวงดนตรี	
17. ห้องน้ำทุกห้องควรมีประตู	
18. ปรับปรุงประเภทของอาหารในโรงเรียน	7
19. ช้อสอบออกให้ง่ายกว่าเดิม	9
20. ตู้น้ำเย็นควรเย็น	
21. ติดลิฟท์	
22. ติดเครื่องปรับอากาศ	4
23. ลดค่าเล่าเรียน	3
24. ติดแอร์ที่รถ ร.ค.	
25. เพิ่มสถานบริการต่างๆในโรงเรียน (เครื่องถ่ายเอกสารร้านค้าอาหาร และอุปกรณ์)	8

26. เพิ่มปริมาณถังขยะในโรงเรียน	2
27. จัดการอภิปรายเรื่องแนวทางในการพัฒนาโรงเรียนบ่อยๆ	3
28. ขยายเวลาการปิดห้องเรียน	4
29. ยกเลิกการใช้ดินสอ 2B ในการสอบ	10
30. อนุญาตให้นักเรียนขับรถมาโรงเรียนได้	1

หัวข้อที่ได้รับการเลือก

ลำดับที่ 1	ข้อ 1. ความสะอาดของห้องน้ำ
ลำดับที่ 2	ข้อ 2. เพิ่มความสัมพันธ์ระหว่างรุ่นพี่และน้องให้รักกัน
ลำดับที่ 3	ข้อ 10. เพิ่มมาตรการการตรวจตราเรื่องบุคคลที่เข้าออกโรงเรียนอย่างจริงจัง
ลำดับที่ 4	ข้อ 12. ปรับปรุงสภาพสนามกีฬา และอุปกรณ์กีฬาให้ใช้งานได้ดี
ลำดับที่ 5	ข้อ 29. ยกเลิกการใช้ดินสอ 2B ในการสอบ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ง
คะแนนที่ได้จากแบบทดสอบบุคลิกภาพ MPI

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คะแนนที่ได้จากแบบทดสอบบุคลิกภาพ MPI

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คะแนนที่ได้จากแบบทดสอบบุคลิกภาพ MPI

คะแนนจากแบบทดสอบบุคลิกภาพ	ความถี่ (f)	ความถี่สะสม (F)
4	1	1
5	0	1
6	0	1
7	1	2
8	2	4
9	2	6
10	6	12
11	1	13
12	10	23
13	5	28
14	12	40
15	12	52
16	27	79
17	29	108
18	27	135
19	38	173
20	48	221
21	49	270
22	50	320
23	55	375
24	62	437
25	78	515
26	71	586
27	82	668
28	62	730
29	73	803
30	69	872
31	67	939
32	61	1000
33	68	1068
34	56	1124
35	32	1156
36	36	1192
37	19	1211
38	14	1225
39	10	1235
40	8	1243
41	5	1248
42	1	1249
43	1	1250
44	1	1251

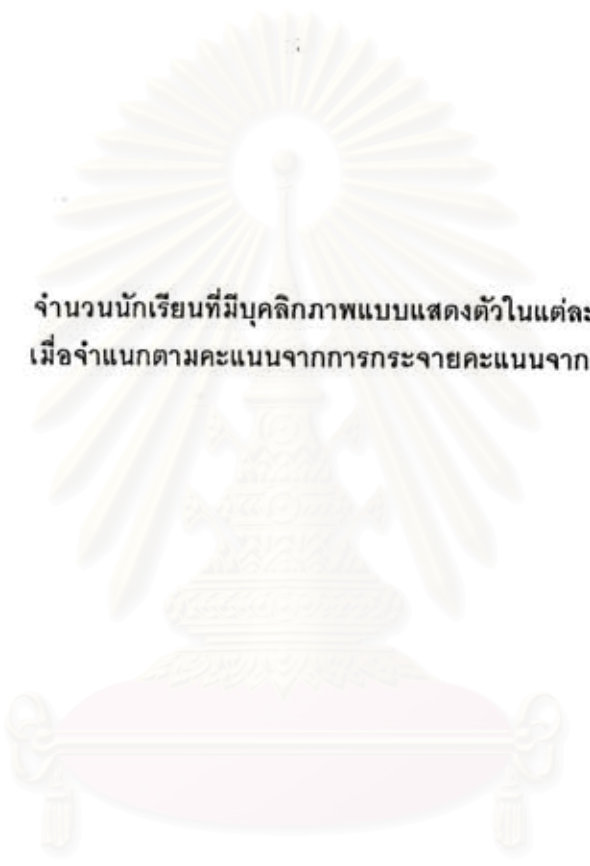
จำนวนนักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัวในแต่ละขนาดกลุ่ม
เมื่อจำแนกตามคะแนนจากการกระจายคะแนนจากน้อยไปมาก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จำนวนนักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัวในแต่ละขนาดกลุ่มเมื่อจำแนกตามคะแนนจากการกระจายคะแนน
จากน้อยไปมาก

คะแนนจากแบบทดสอบ MPI	ขนาดของกลุ่ม		
	4 คน	8 คน	12 คน
4	1	-	-
5	-	-	-
6	-	-	-
7	-	1	-
8	1	-	1
9	-	1	1
10	2	2	2
11	1	-	-
12	3	4	3
13	2	1	2
14	4	4	4
15	4	4	4
16	9	9	9
17	9	10	10
18	9	9	9
19	13	12	13
20	16	16	16
21	16	16	17
22	17	17	16

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

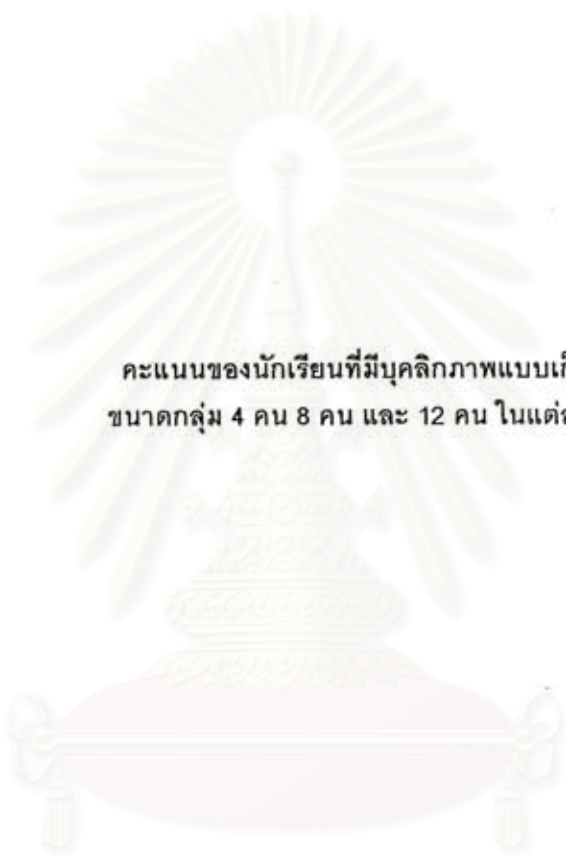
จำนวนนักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัวในแต่ละขนาดกลุ่ม
เมื่อจำแนกตามคะแนนจากการกระจายคะแนนจากน้อยไปมาก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จำนวนนักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัวในแต่ละขนาดกลุ่มเมื่อจำแนกตามคะแนนจากการกระจายคะแนน
จากน้อยไปมาก

คะแนนจากแบบทดสอบ MPI	ขนาดของกลุ่ม		
	4 คน	8 คน	12 คน
32	21	20	20
33	22	23	23
34	19	19	18
35	11	10	11
36	12	12	12
37	6	7	6
38	5	4	5
39	3	4	3
40	3	2	3
41	1	2	2
42	-	-	1
43	-	1	-
44	1	-	-

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คะแนนของนักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัว
ขนาดกลุ่ม 4 คน 8 คน และ 12 คน ในแต่ละกลุ่ม

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คะแนนของนักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัวขนาดกลุ่ม 4 คน ในแต่ละกลุ่ม

กลุ่มที่				
1	2	3	4	5
8	14	4	10	10
13	15	15	11	12
14	19	17	16	17
19	22	20	19	22

คะแนนของนักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัวขนาดกลุ่ม 8 คน ในแต่ละกลุ่ม

กลุ่มที่				
1	2	3	4	5
9	10	7	12	14
10	15	15	15	16
13	16	16	17	17
14	18	16	17	20
17	19	18	19	20
20	20	18	20	20
20	20	19	20	21
22	22	21	22	21

คะแนนของนักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัวขนาดกลุ่ม 12 คน ในแต่ละกลุ่ม

กลุ่มที่				
1	2	3	4	5
8	9	14	10	13
12	10	14	13	15
13	12	15	14	16
15	12	18	14	17
16	15	18	20	17
18	17	20	20	17
19	18	20	20	20
19	19	20	21	20
19	19	21	21	20
19	19	22	22	21
22	21	22	22	21
22	21	22	22	21

คะแนนของนักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัว
ขนาดกลุ่ม 4 คน 8 คน และ 12 คน ในแต่ละกลุ่ม

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คะแนนของนักเรียนในที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัวขนาดกลุ่ม 4 คน ในแต่ละกลุ่ม

กลุ่มที่				
1	2	3	4	5
36	32	33	35	32
36	36	38	37	34
39	38	38	39	34
44	40	41	40	38

คะแนนของนักเรียนในที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัวขนาดกลุ่ม 8 คน ในแต่ละกลุ่ม

กลุ่มที่				
1	2	3	4	5
32	32	32	32	33
33	32	32	32	34
33	32	33	33	34
35	33	35	36	35
36	34	35	36	35
36	34	38	37	35
37	36	39	39	41
37	37	39	40	43

คะแนนของนักเรียนในที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัวขนาดกลุ่ม 12 คน ในแต่ละกลุ่ม

กลุ่มที่				
1	2	3	4	5
32	32	32	32	32
32	32	32	32	32
34	33	33	33	33
35	33	34	33	33
35	34	34	33	35
36	34	34	34	35
36	34	34	34	36
37	35	36	34	36
37	36	36	34	38
37	37	36	36	38
37	39	37	36	39
38	39	40	38	40

คะแนนของนักเรียนในแต่ละกลุ่มจำแนกตามบุคลิกภาพ และขนาดของกลุ่ม

ขนาดของ กลุ่ม	คะแนนของนักเรียนในแต่ละกลุ่ม									
	บุคลิกภาพแบบเก็บตัว					บุคลิกภาพแบบแสดงตัว				
	กลุ่มที่					กลุ่มที่				
	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
4 คน	8	14	4	10	10	36	32	33	35	32
	13	15	15	11	12	36	36	38	37	34
	14	19	17	16	17	39	38	38	39	34
	19	22	20	19	22	44	40	41	40	38
\bar{X}	13.5	17.5	14	14	15.25	38.75	36.5	37.5	37.75	34.5
SD.	23.054	30.141	23.484	23.968	26.000	67.037	63.150	64.888	65.356	59.715
สัมประสิทธิ์ การกระจาย	1.7077	1.722	1.677	1.712	1.704	1.729	1.736	1.730	1.731	1.730
8 คน	9	10	7	12	14	32	32	32	32	33
	10	15	15	15	16	33	32	32	32	34
	13	16	16	17	17	33	32	33	33	34
	14	18	16	17	20	35	33	35	36	35
	17	19	18	19	20	36	34	35	36	35
	20	20	18	20	20	36	34	38	37	35
	20	20	19	20	21	37	36	39	39	41
	22	22	21	22	21	37	37	39	40	43
\bar{X}	15.62	17.5	16.25	17.75	18.62	34.87	33.75	35.37	35.62	36.25
SD.	41.088	46.166	42.813	46.866	49.216	92.252	89.276	93.552	94.211	95.847
สัมประสิทธิ์ การกระจาย	2.629	2.638	2.634	2.640	2.642	2.645	2.645	2.644	2.644	2.644
12 คน	8	9	14	10	13	32	32	32	32	32
	12	10	14	13	15	32	32	32	32	32
	13	12	15	14	16	34	33	33	33	33
	15	12	18	14	17	35	33	34	33	33
	16	15	18	20	17	35	34	34	33	35
	18	17	20	20	17	36	34	34	34	35
	19	18	20	20	20	36	34	34	34	36
	19	19	20	21	20	37	35	36	34	38
	19	19	21	21	20	37	36	36	34	38
	19	19	22	22	21	37	37	36	36	38
	22	21	22	22	21	37	39	37	36	39
	22	21	22	22	21	38	39	40	38	40
\bar{X}	16.83	16	18.83	18.25	18.16	35.5	34.83	34.83	34.08	35.75
SD.	55.684	52.908	62.395	60.392	60.197	117.724	115.507	115.507	113.030	118.536
สัมประสิทธิ์ การกระจาย	3.308	3.306	3.313	3.309	3.314	3.316	3.316	3.316	3.316	3.315

ประวัติผู้เขียน

นางสาว ศิริรัตน์ ศรีสอาด เกิดวันที่ 25 ธันวาคม 2514 ที่จังหวัดกรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษา
ครุศาสตรบัณฑิต จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2536 ได้เข้าศึกษาต่อในหลักสูตรปริญญา
มหาบัณฑิต สาขาวิจัยการศึกษา ภาควิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา
2539 ปัจจุบันเป็นอาจารย์ประจำหมวดวิชาวิทยาศาสตร์ โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย